

A. Z. KOZANOĞLU'nun ünlü eserinden

KOLSUZ KAHRAMAN

SUAT YALAZ

Mal beyanımızdır

Sevgili Okuyucuları! **KOLSUZ KAHRAMAN** resimli romanımızda **ALPAGO** nun ilk macerasını bitirdik. (Darsı yeni maceralarına başla.)

Böylece, 35 yıllık (25 yılı Avrupa'dan ya-

yım) resimli-romancılığımız repertuarına (heybe-

sine) bir eser daha atmış oldu.

(Evet! Tam 35 yıl önce, 1960'ta, yine bir Tem-

muz sığacında **AKŞAM** gazetesinin o zamanki sa-

hibi **MALİK YOLACI** Bey'in çağrısıyla başlayan

ve değerli ustası, rahmetli, ünlü "**Tarihi Türk**

Romanları" yazarı **APTULLAH ZİYA KOZA-**

NOĞLU nun büyük desteğiyle yola çıkan resimli-

romancılığımız bu ay 35. inci yılına doluyor.

Bu 35 yıl içinde, **KARAĞÖĞÜ** la birlikte ne

kavgalet verdik.

Önce, dergisini yarattım, dedik. Hiçbir yarıncı

yanıyordu. O aralar, **PEKOS BİLİ** çok görüydi,

bize "**Öyle bir şey yap, çıkaralım**" dediler.

"Ben kovboy romanı çizmem diye **KARAĞÖ-**

ĞÜ konusunda dayatmıyor.

Sonra, **KARAĞÖĞÜ** nın, kendi imkanlarını

zorlayarak dergi halinde yayımladığında yor

den önmek. Dergi yok satılıyor... Dergiyi taktileri

izledi... (Tabii yürümüyordu. Merkes kaşık yapar

amına, pek azı sapını ortaya getirebilir...)

Dergiden sonra, **KARAĞÖĞÜ** nın filme alınsın

diye yayıncıların kapılarını açtılar. Gene yüz

veren olmadı.

Öyle atlı epeklili tarihli filmlerde biz yokuz. Tut-

saydı "**BARBAROS**" filmi tutardı, diyorlardı.

Baktık olmayacak, derginin getirdiği paralarla

KARAĞÖĞÜ filmi kendi hesabımıza senaryo-

sunu yazıp yönetmenliğini üstlenerek çektik.

Kıyafetler koptu.

İkinci filmi işletme hakkını alabilmek için

bölge işletmecileri birbirlerine girdiler.

KARAĞÖĞÜ filmi de taktileri tütüdü.

Dahası, sinemaya zorla soktuğum **Ertem** i, **KA-**

RAĞÖĞÜ rokiyle Türk sinemasının yıldızları ara-

sına soktuğum aktör, benim **Fransa** 'da olmamı

fişat bilerek, benden izinsiz, **KARAĞÖĞÜ** **GE-**

LIYORI diye korsan bir film çektiler. (Dava aç-

mış, kazanmıştık.)

Diveceğim, küçük insanlardan çok çıktık. Ben

de **KARAĞÖĞÜ** dal.

Oysa, ikimizin de işi zordu.

"**Amerikan Kültür Emperyalizmi**" nin acı-

masız, tatlıları olan **ZORRO** ya, **SUPERMAN** 'a,

TOM MIKS 'e, **TEKSAS** 'a karşı savaş veriyor-

duk... Ve tek başımıza bu devleri dize de getiriyor-

duk hanı.

"**Mehmetçik**" **SUAT YALAZ**, yerleştiği **Pa-**

ris 'te, yapılan taktileri "**Ben vestern çiz-**

memi" diye geri çeviriyor, **KARAĞÖĞÜ** nın ma-

ceralarını **MİLLİYET** 'te sürdürüyordu. (7 yıl daya-

nabildi ancak ve Türk parası iyice pul olunca geçi-

çi bir süre için **SONY-RINGO** adında bir kovboy

icadepid (İ) bir buçuk yıl onun maceralarıyla evini

geçirdi.)

82 yılında **SABAH** çıktığında, **Amerika**, tüm

dünya **RAMBO** çıkartmasını başlatmıştı. 4 mil-

yon insan **RAMBO** 'ya yatıp **RAMBO** 'ya kalı-

yordu.

"**Demek öyle hal**" dedik **Paris** 'ten, 3

saat sonra İstanbul... Akşam 6'da **DİNÇ**

BİLGİN 'e bir telefon. Ertesi gün saat 10'da

SON OSMANLI YANDIM ALI 'nin öneril-

mesi ve yeni kahramanın, **Rambo** da daha

sıcak, daha insancıl, üstelik belgesel- macera-

larını **SABAH** 'ta başlaması.

SABAH, **KARAĞÖĞÜ** 'nı isteyince **İz-**

mir den **GÜNGÖR MENÇİ** 'nin ısrarıyla **YENİ**

ASIR 'da, **YANDIM ALI** 'nın "**HASAN TAH-**

SIN-ILK KURŞUN" renkli resimli maceraları

başladı. Onu, "**FERMAN PADİŞAHIN, İZMİR**

BİZİMDİR" romanı izledi.

Paris 'ten **Türkiye** 'ye yapılan yayın bir ara

kesintiyi uğradı. (Enfilasyon canavarı yüzünden...)

Biz de ünlü **Alman** yayınevi **BERTELSMAN** 'a

"**Küçük Vampir**" diye bir düzyi resimledik, daha

sonra yine **Alman BAŞTE-VERLAG** 'a **PETER**

PAN 'ın ayık resimli-roman dergisini hazırladık.

Hersey iyi güzel gidiyordu amma, bizim elimiz

yabancı kültürün ürünlerini çizerken akımız ve

gönümüz hep **Türkiye** 'madedi.

Kendi halkımız, kendi gençlerimize anlataca-

ğımız önce güzel konular varken, **PETER PAN** 'la,

KÜÇÜK VAMPIR 'te ömür tüketmenin sırası

miydi?

1992'de, yeni binasında ziyaret ettiğim **DİNÇ**

BİLGİN Bey'in önerisiyle, **ZAFER MÜTLÜ** 'nun

seçimiyle **ENVER PAŞA Efsanesi** 'ni yazıp çiz-

meye başladık.

Ve... "**Oh be! Dünya varmış**" dedik.

ENVER PAŞA Efsanesi 'yle, **Türk** resimli

KARAĞÖĞÜ, babası BAYBORA ve ahi YANDIM ALI

SON OSMANLI - YANDIM ALI ve ahi YANDIM ALI

ALPAGO ve ahi YANDIM ALI

romanın-
da yeni bir tür ortaya
çıktı: BELGESEL RE-
SİMLİ-ROMAN türü.

Bu eserde, **Osmanlı** 'nın son 10 yılını inceli-

yor, resimlerle canlandırmaya çalışıyoruz. Sade-

ce **ENVER PAŞA** 'nın yükselişini ve acıklı sonunu

değil, bu arada **Türkler** 'in kurtarıcısı **MUSTAFA**

KEMAL ATATÜRK 'ün gelişini ve **ENVER PA-**

ŞA 'ya çıkışlarını de anlatıyoruz.

Bu eser, **ÇERKEZ ETEM** belgesel romanı iz-

ledi. Daha sonra "**ATATÜRK'E SUİKASTLER**"

ve "**Atatürk'ün Muhafızı TOPAL OSMAN**"...

Böylece, **Amerika** 'nın vahşi kahramanlarına,

Japonlar 'ın kaplumbağa adamlarına karşı biz de

kendi milli kahramanlarımızı, -zamanın dinami-

mine ayak uydurarak- ortaya atmış olduk.

Son olarak, **Amerika** 'nın ünlü **CONAN** 'ına

karşı biz de **ALPAGO-NOYAN** 'ı öne sürdük.

TEVFIK YENER kardeşimizin isteğiyle hazı-

ladığımız, **ALPAGO** nun ilk macerası çok sevildi,

bundan sonrakiler daha da güzel, daha sürükleyi-

cı, duygusal ve insancıl olacak.

"**TAKVİM** 'den ayrılmayın, bizi izlemeye

devam edin sevgili okuyucularımız!"

SUAT YALAZ

ALPAGO

Yeni Macera:

ERGENEKON'un 5 ATLISI

Türk Resimli Romanının
Büyük ustası

SUAT YALAZ

TAKVİM
Okuyucularını
yine
geçmiş çağların
büyülü dünyasına
uçuracak,
öğretici, eğitici
öykülerle
heyecan dolu
anlar yaşatacak!..

**YARIN
BAŞLIYORUZ!**

ALPAGO

KOLSUZ KAHRAMAN'IN DEVAMI

YENİ MACERA

**ÇARŞAMBA
BAŞLIYORUZ**

Otkar şarının bembeyaz taşıyıcı evleri gene kıpkızıl kesilmişti. Çünkü gün doğuyordu. Altay dağlarının Gobi çölüne bakan kızıl tepeleri gün ışığı vurunca bu küçük fakat canlı şarın gibi kızartırdı. Biraz önce kedi bile dolaşmayan dar sokaklar birden sihirli bir değnek deymiş gibi, koşuşturan insanlarla, böğüren develerle, öküz arabalarının çektiği kağıncılarla

doluvermişti.

Kayalara oyulmuş han kapılarında keremciler Gobi çölünde uzun ve tehlikeli bir yolculuğa çıkacak develerin yüklerini son bir kez denetliyorlardı.

Otkar şarı, Kerulen ırmağı kıyısına sıralanmış demirciler çarşısıyla ünlüydü. Buradaki ustaların dövdüğü demiri başka kimse dövmeyezdi.

En sağlam çifte su verilmiş kılıçlar da de-

mirci AYMELİK ustanın elinden çıkardı.

AYMELİK usta, üne kavuştuktan sonra mı sapıtmıştı, yoksa doğuştan mı deliydi, bunu pek bilen yoktu.

Başkalarının kendisi hakkında ne düşündükleri de onun hiç umurunda değildi.

- Ben, diyordu gene, "Ergenekon dağlarını eriten demircinin ruhunu taşıyorum içimde. O günleri en ince ayrıntısına kadar hatırlıyorum."

- Sana inanıyorum, usta! dedi sağlıklı bir ses.. "Çünkü 70 körükten 69'uncuyu ben taşıyordum o gün!"

AYMELİK usta kendisiyle eğlenmeye cüret eden densizi görmek için başını östen kaldırdı. O an öfkesi sevince dönüştü:

- ALPAGO-NOYAN! diye haykırdı. SENİ EDEPSİZ, SENİ VEFA SIZ! SENİ UYUZ İTİN KUYRUGUNA BAĞLANMIŞ ÇİŞ TENEKESİ SENİ!

SÜRECEK

Demirci AYMELİK, öyle göğüs dolusu bağırmıştı ki, çevredekiler, "Gene bir kavga mı var?" diye yerlerinden fırlamışlardı.

Elindeki tavllanmış kızıl demiri yeniden ateşin üstüne zor koydu, koca çekici örsün üstüne rasgele bıraktı, kaslı kocaman kollarını kartal gibi iki yana açarak kapıda bekleyen ALPAGO'ya koştu.

İki çok eski dost, baba-oğul gibi candan kucaklaştılar.

AYMELİK, kapı ağzına çömelmiş deminden beri kendisini merakla, heyecanla dinleyen gençleri tavuk kışalar gibi kovaladı:

- Haydi, bugünkü bu kadar! Şimdi beni bin yıllık dostumla rahat bırakın!

Gençler, isteksiz yerlerinden kalktılar, gü-lüşerek uzaklaştılar.

AYMELİK, ALPAGO'yu, dükkânının içerilerine götürdü, bol gösterili serin bir köşeye oturttu. Taş duvara açılmış yuvarlak bir delikten içeri

temiz hava giriyordu ve Otkar şarının yüksek damlı taş yapıları görünüyordu.

- Hayır ola! dedi AYMELİK, "Hangi rüzgar attı seni buralara? Nicedir uğramazsın. Kesin bir işin düşmüştür bana!"

ALPAGO, sol yanında asılı kılıcını çekti, ayakta kendisini sevgiyle seyreden aslan yapılı ihtiyara uzattı.

Kılıcı alan AYMELİK: - Sen bu demir parçasını ne zamandan beri

kılıç diye belinde taşıyorsun oğul, dedi.

- Haklısın, diye yanıtladı ALPAGO. Amma bir hafta öncesine kadar kılıca benzer yanı vardı. Son günlerde, ardı ardına öyle kavgalara girdim çıktım ki, böyle sağlam kalışına şaşıyorum.

Bir masrapayı köşedeki karlı su küpüne daldırıp kana kana içti.

- Yalnız Çin prensesini kurtarma içinde belki 20 can aldı bu senin bana yaptığın emektar kılıç!

SÜRECEK

"ÇOKU ZAMAN GENİN ÜÇÜ
ÇELİK ÇUBUKLARI
KULLANIYORDUM."

"KIRAYTLERE, ARTIK BİLGE TİĞİN
İLE KÜL TİĞİN'İN BU DAĞLARA
OVALARA EGEMEN OLDUSUNU
ANLATACAKŞIN !"

AYMELİK, ötede demir döven iki cırağına
bağırdı:
- KESİN GURULTUYU! AÇUNA BEDEL AL-
PAGO OCAĞIMA GELMİŞ, İKİ LAF EDEMEYE-
CEK MİYİZ, BEHEY DÜŞÜNCESİZLERİ!
Sonra ALPAGO'ya döndü:
- Ateşe bir kuru et atayım, yumuşasın. Yanın-
da yeni sağılmış deve sütü.. Taze dan ekmegim
de var. Ne dersin?
- ALPAGO gülmüştü. Birkaç yaşında olduğu

belirsiz koca delikanlının yaşam sevincine ol-
dum olası bayılırdı.
- Bilirsin, diye sürdürdü konuşmasını AYME-
LİK, "Ben gençliğimi bu deve sütüyle dan ekme-
ğine borçluyum.. Hah hah ha!.."
Dükkanın tavanından sarkan kuru etlerden
bir kemiksizini çekti kopardı, şişe geçirdi,
demir kazıdığı dev mangalın üstüne bıraktı.
- EEE, ANLAT! GERİSİNİ GETİR! Benim döv-
düğüm kılıç öyle üç beş uğursuzla dövüşün di-

ye bu hale gelmez.. Birbir anlat, başka ne kav-
galar ettin?

ALPAGO:
- Dağ-bayır uğruyla (haydutla) dolmuş.
Gücü yeten yetmeyene çulluyor. Bir bölük Ki-
rayit'liyi, bir köprünün iki başını tutmuş gelip ge-
çen devecilerden, köylüden, yoksul halktan ge-
çiş bedeli alırken yakaladım.
AYMELİK ateşteki etin öbür yüzünü çevirdi.
- HEH HEH HE! diye keyifli keyifli güldü.

"analarından doğduklarına pişman ettin onları
tabii!"

- Birazcık can kaybına uğradılar tabii! Amma,
çokluk, kılıcımı değil, senin yaptığın üçlü çelik
çubuğu kullandım. Sonunda, korkudan ölmek
üzere olan birine, "Git, Kirayit'lere söyle, bu dağ-
ları, ovalara artık BİLGE TİĞİN'le KÜL TUGİN
egemendir. Onların yasaları geçer. Bu yasaları
karşı gelenler en ağır biçimde ceza görürler!"
dedim.

SÖRECEK

"6 Kırgız
uğrusu
yol kzeip
haraç
istiyordu.."

"Haraç öyle
alınmaz böyle
alınır, deyip.."

"Yakut'lu pehlivan
sözden anlar biri
değildi.. Sonunda
aradığını buldu."

"Çok gereksinmedikçe kılıca el
atmıyor, işi çubuklarla bitiriyorum."

AYMELİK, közde iyice yumuşamış mis gibi
kokan kuzu döşünü bir kiremit çanağa
koydu. Ortaya bağırdı:
- Demin sağdığım deve sütünü alın getirin
kuyudan!
İki cırak aynı anda dışarı fırladı.
ALPAGO, et çanağını kucagina alırken:
- Benim Tulpar'ı da suvaralım. (suvarmak:
atları sulamak). Önüne saman koyayım. Nalları
da yenilense iyi olur!

- Bütün bunlar sen söylemesen de yapıla-
cak işler, oğull! Sen hele, kimlerle daha ne kav-
galar ettin onu anlat!
ALPAGO kuzu etinden koca bir lokma dişle-
di.. Uykusuzluktan gözleri kapanıyordu..
Gobi çölünü iki gün iki gece hiç uyumadan yol
alarak geçmişti.
AYMELİK'in yerde yumruklayarak kınıp uzat-
tığı soğanı aldı, cücüğünü çıkarıp ağzına attı.
- Sonra, diye anlatmaya devam etti. AYME-

LİK'in kavga öyküleri dinlemeye nasıl meraklı
olduğunu biliirdi. "Sonra, TI-YEN-ŞAN yolu üs-
tünde 6 Kırgız'a rastladım. Tarlalarına giden
köylülerden haraç istiyorlardı.. Haraç öyle alın-
maz böyle alınır deyip, atlarını, pusatlarını elle-
rinden alıp köylülere verdim. Donlarına kadar
soyup salıverdim."
Koca demirci AYMELİK yerleri yumruklaya
yumruklaya gülüyordu.
- Bir Yakut'lu pehlivan da pazusunun zoruyla,

sevdiğine söz kesilmiş bir genç kıızı almış, dağa
kaldırılmıştı... Kızı elinden aldırm, obasına getirdim!
- Pehlivan ne oldu?
- Dağda yanlış bir taşla bastı, aşağı uçtu.
AY-MELİK, bu kez sırtüstü düştü bağıra ba-
ğıra gülmekten.
- Yanlış taşla bastı, ha! HAAAAH HAH HAH
HA!.. Adamı tuttuğum gibi kaldırıp boşluğa fırlat-
tım, demiyor da.. HAAAAH HAH HAH HA!..

SÖRECEK

Baba AYMELİK'in gülmekten yerlere yıkılması ALPAGO'yu da güldürmüştü.

Fakat, dudaklarındaki gülümseme tez kayboldu. Gözleri boşluğa daldı. Kendi kendine söylenir gibi:

- Amma beni çok üzen şeyler de oldu, MELİK BABA, dedi. "Örneğin TAY-ÇEU'nun sonu.. Bir türlü aklımdan çıkmıyor."

Baba da gülmeyi kesti. ALPAGO'nun önemli bir sıkıntısı olduğunu anlamıştı.

- Kim bu TAY-ÇEU? Bir Çin'li adı bul. Canı tamuya (cehenneme) it oğlu itin.. Çin'li den adam çıkmaz. Kim bilir kaç Türk'ün kanına girmişti!

- Evet! Çin ordusunun hırslı, gözü yukarılar da genç bir kumandanydı. Türk düşmanlığıyla daha yüksek bir yerlere çıkacağını sanıyordu.

Baba AYMELİK, boşalmış masrapasına soğuk deve sütü koydu tulumdan.

- Hem ye hem anlat, dedi. "Seni bunca düşündürdüğüne göre uyduruk bir düşmana

benzemiyor bu TAY-ÇEU mudur ne baktırlı"

- Uyduruk değil, çok büyük bir Türk düşmanıydı. Sahte bir emir yazısıyla 3 ordudan atlı birlikler alıp duvar batısında nice Türk göçerleri varsa hepsini kılıçtan geçirmeye hazırlanıyordu.

AYMELİK sabırsızlıktan yerinde duramaz olmuştu.

- Anladım. Sen bunu haber alırmaz, yaladın, ümüğüne basıp başını gövdesinden ayırırdın, değil mi?

ALPAGO, acı acı gülümsedi.

- Tam tersi oldu, dedi. "Söyledim ya, yaman bir askerdin. O beni tuzağa düşürdü, yamındaki Çin prensesiyle beraber tutsak etti."

ALPAGO Noyan, TAY-ÇEU kendisini direğe bağlattığı zaman tek kollu, yaşlı otacı olduğunu AYMELİK Baba'dan saklıyordu. Zaten "Kolsuz Otacı" kimliğini, Siganfo sarayının yaşlı bahçıvan kadınıyla SARIÇİÇEK'ten başka kimse bilmiyordu... Bir de kayıplara karışan TAY-ÇEU!..

SÜRECEK

Baba AYMELİK kızmaya başlamıştı. - ÇABUK ANLAT BE OGUL! Sen tutsak olacak adam değilsin. Bir na'ra atıp nasıl ortalara daldığını anlat!

- İstesem ipleri koparır, dediğin gibi ortalara daldardım. Amma, amacım, bu geleceği parlak ilerde Çin ordularının başına geçecek genç binbaşının uğursuz emellerini öğrenmekti.. Çok geçmedi, içindeki zehirleri kustu. Bir yandan çıldırmış gibi kam-

çısını suratına indiriyor bir yandan da bağı- rıyordu:

- BANA KİMSE ENGEL OLAMAYACAK! BUNU YAPMAYA KALKANLARIN YALNIZ KENDİLERİ DEĞİL, YEDİ KUŞAK SOYLARI GÜN İŞİĞİNİ GÖREMEYECEKLERİ..

Bir hayli dayak yemiştin amma öğrene- ceğim herşeyi de öğrenmiştim.

Baba AYMELİK, macera tam istediği ye- re geldi diye pek keyiflenmişti.

- Evet, diye atıldı. "Birden na'rayı salıp, ipleri kopararak ortalara daldın, değil mi!..

ALPAGO, yaşlı demircinin hatırlarını kırma- dı, "Kolsuz Otacı"lıktan nasıl ALPAGO- Noyan'ı lığa geçtiğini hiç kurcalamadan, onun istediği gibi sürdürdü öyküyü..

- Evet, dedi. "Aynen söylediğin gibi, bir na'ra salıp ipleri çatır çatır kopardım ve ... ortalara daldım."

AYMELİK baba derin bir soluk aldı. Ra-

hatlamıştı. Bundan sonrasını kestirmek ko- laydı artık..

- Ben de onların anladığı dilden karşılık verdim. Ortalığı kana buladım. TAY-ÇEU'nun seçme yiğitlerinin kimi kaçıyor kimi ya ölü ya da sakat yere yıkılıyordu. O; "VU- RUN! SALDIRIN BEHEY KÖPEKLERİ! GEBERTİN ŞUNU!" diye bağıırıyordu amma, kavgayı kaybettiğini çoktan anlamıştı.

SÜRECEK

Cocukluk arkadaşı TAY'ın acıklı sonunu andıkça canı sıkılıyordu ALPAGO'nun.. Kısa-
ca özetleyiverdi:
-Önce gözüpük adamına rağmen kavgayı kaybedince, benimle çatışmayı da göze alamadı.. Sarayda birlikte büyüdüğü SARIÇİ-
ÇEK'in yüzüne bakamadı.. Biraz önceki yeri göğü inleyen binbaşı şimdi çocuk gibi ağlıyordu.. Sonunda:

-Beni başıslayın.. Ve yaptıklarımı unutin, deyip dışardaki fırtınalı karanlığa koşup kayboldu:

AYMELİK:
-Eh, hiç olmazsa canını kurtarmış. Sen niye üzülüyorsun buna?

-Çocukluk arkadaşımı. Ben yurdumuzdan (yurt=çadır), o Siganfo sarayındaki konaklarından çıkar girdi, büyük çayırta oynardık.

Ben o zamanlar adsız, öksüz bir kara oğlan-
caktım. Çin'li bey çocukları beni aşağıladık-
ça TAY onlara karşı çıkar, beni korurdu. Daha-
sı kıyasıya kavgaya ederdi.. Büyüdü.. Orduya ya-
zıldı. İşte, ne olduysa ondan sonra oldu. Çin
ordusundaki Türk korkusu onu şimdiye kadar
çok sevdiği bu ulusa düşman etti. Yazık oldu.
Oysa, iki ulus için çok yararlı bir kumandan
olabilirdi.

AYMELİK Baba'nın aklı başka bir şeye ta-
kılmıştı.

-Pek ala, dedi, "Prenses ne oldu?, onunla
dostuz" gibi bir laf edeyim deme, düşer bayılırın,
albızın boynuzu gözüme girsin.. Çünkü, Çin sa-
rayından, kız olsun, erkek olsun, adam çıkmaz!

-Sıkı dur, dedi ALPAGO. "Gözünü albızın
boynuzundan sakın. Çin prensesiyle çok iyi
dostuz!"

SÖRECEK

Gülme sırası şimdi ALPAGO'daydı.
"-Çin prensesiyle dostuz!" dediğinde AY-
MELİK Koca'nın gözleri öyle bir açılmıştı ki,
tüm yorgunluğuna rağmen ALPAGO kahka-
haları koyverdi..

-Evet, dedi ALPAGO, "Hu-BING TISUYEN"
in kızı benden öyle korku duyar olmuştur ki,
bahçede baykuş ölse, ALPAGO GELİYOR!
diye bütün Siganfo sarayını ayağa kaldırıyor-
du.. Bu yersiz korkuyu ve düşmanlığı ortadan
kaldırmak için sonunda, bir gece, balkondan

yatak odasına girdim.. Beni öldürüp babası-
nın öcünü almak için sakladığı oku aldım eli-
ne verdim... "HAYDI, VUR BENİ!" dedim.. Ya-
pamadı. Anladı ki, amacım yararsız bir Türk-
Çin'li düşmanlığını körüklemek değil, tam tersi
ortadan kaldırmak, iki ulusun barış içinde ya-
şamayı, halkların daha güzel günlere elele yü-
rümeli.. O güne kadar Türkler benim hakkım-
da çok yanlış düşünceler taşımış olmanın
utandı. Nasıl özür dileyeceğini bilemedi."

AY-MELİK, omuzları düşmüş, pısmış, öyle

dinliyordu. Siganfo sarayından adam çıkma-
yacağından öylesine emindi ki, duyduklarına
inanamıyordu.

-Eee, sonra? dedi, kūs kūs..

ALPAGO, elindeki kemik üstünde kalan
son et parçalarını dişleriyle temizledi. Yor-
gunluktan gözleri kapanmak üzereydi.

Sözlerini güçlüğüle toparladı:

-Sonunda, barıştık, anlaştık. Artık iki ayrı
ulusun aklı başında iki insanı olarak, yaşadığı-
mız ülkenin iyiye gitmesi için, aptalca, yarar-

sız, sonu gelmez kavgalarla acılar içinde yan-
masına engel olmak için çalışacağımıza söz
verdik.

-Sen ne dersen de, dedi AY-MELİK Koca,
başı öne eğik. "Ben Çin'inin dostluğuna inan-
mam.. Çünkü..

AY-MELİK, konuşmasını sürdürmedi. Bir
horultu lafını bölmüştü.

Başını kaldırdı baktı, koca savaşçı başını
arkaya dayamış derin bir uykuya dalmıştı.

SÖRECEK

Baba AY-MELİK büyük yorgunluğun ne olduğunu iyi biliyordu. Böyle derin uykulara büyük önem verirdi. Çünkü ... sık sık başına gelirdi ve uykusunu bölen, isterse Mançu Hakani olsun, ağzına gelen küfürü eder, onu kapı dışarı ederdi.. (Herhalde böyle bir durumla yüzyüze gelmemek için, hiçbir hakan, ne de başbuğ, gelip, derin uykudayken kendisini rahatsız etmemişlerdi..)

ALPAGO'nun bacakları altına bir divan daha sürdü. Sağını solunu kaba yastıklarla besledi ve koca bir mağaraya benzeyen demirci dükkanından çıktı.

İki çırağı, kızıl donlu (deri rengi) bir zengin atını nallıyorlardı.

- Bırakın onu, dedi AY-MELİK. ALPAGO'nun demirci atını gösterdi. "Şunu nallayın. Kaşağılayın. Bir güzel tımar edin!"

- Amma, usta.. diyecek oldu çıraqlardan biri..

AY-MELİK güldü:

- Size ne diyorsam onu yapın, katrın kunuladığı (doğurduğu) eşek sıpalan!..

Bir iki adım attıktan sonra birden durdu, geri döndü..

- Beni soran olursa, bugün çalışmıyor dersi-

niz. Uzaktan bir konuğu geldi, dükkan kapalı der, iş almazsınız.

- Olur, usta! dedi karpuz kafalı Balu.

AY-MELİK, bir tundra oyun havasını ağzının içinde mıldanarak kalabalığa karıştı, kayboldu.

Dükkanın önünde 3 atlı durdu.

İkinci atlı, atının dizginlerini üçüncü atlıya verip, indi. Hemen koştu ilk atlinin inmesine yardım etti.

İlk atlı, genç ve güzel bir kadındı. Yerde kayar gibi dükkan kapısına süzülde. İçeri girdi.

Balu'yla keçi suratlı Zelki, hemen arkasından koştu, onlar da içeri girdiler.

İki yabancı atlı, kalın tahta kapıyı içerden kapıyı, sürgülediler.

Kadın, Balu'yla Zelki'nin hiç duymadıkları dilde birşeyler söyledi insan azmanı iki adamı na.. İki Kalmuk Türk'ü birbirlerine baktılar, şaşkın..

Zelki:

- HEEY, DURUN BAKALIMI NE..

Lafını bitiremedi, sivri tepesine inen bir yumrukla yüzüstü kapaklandı.

SÖRECEK

Zelki'nin yediği yumrukla yere yapıştığını gören Balu, dilini yutmuş gibi sessiz, duvara yapışmış, merak içinde neler olacağını bekliyordu.

Güzel kadın, ikisi de insan azmanı iki erkeğe, Balu'nun anlamadığı dilde, buyruk vermeye alışkın bir tavırla, gene birşeyler söyledi.

Eliyle dükkanın derinliklerini gösterirken siyah atlas mintanı içinden uzanan kolunun bembeyaz ve çok biçimli oluşu dikkati çekiyordu.

Bir kuytuda uyuyan ALPAGO'yu görmemiş-

lerdi..

Mağaradan dönme dükkanın diplerinde, tangur-tungur, ortalığı döküp saçarak birşeyler arayan iki dev adama buyruk veren kadın Balu'nun önüne geldi, iri kara gözlerini, sanki büyülemek ister gibi, delikanlının gözlerine dikti:

- METE HAN'ın kılıcını istiyorum. Nerede?

Kadının sesi boğuk, Türkçesi çok bozuktu. Kuzeyli Başkurt'ların ağzına benzer bir ağızla konuşuyordu.

- Kılıçların hepsi duvarda çivilere asılı, dedi, Balu. "Ayrıca, METE HAN'ın kılıcı bizde ne gezsin?"

Kadın, şimşek çakar gibi bir tokat patlattı Balu'nun yüzünde.

- YALAN SÖYLEME, KÖPEK!

Sonra sesini yavaşlattı. Dışardan duyulmasından korkar gibi:

- Onu ne pahasına olursu olsun elde etmek için geldim. Koca buzlu çöller aştım. Bana yar-

dımcı olursanız sizi zengin ederim. Aksi halde şu ateşte diri diri yakarım ikinizi de!

Yerden doğrulan Zelki, kafasını oğuşturarak:

- Katun Ecem, dedi, "METE HAN'ın kılıcı şu öksüzün dükkanında ne gezer.. Şimdi kimbilir hangi Türk Hakani'nin, Çin Beyi'nin, ya da Hind Mahracası'nın sarayında, konağında, en yüce bir yerdedir. Yedi kilitli, yetmiş muhafızın koruduğu bir tapınağın baş köşesinde belki de!"

SÖRECEK

Başkurt ağzıyla konuşan güzel kadın, bu kez Zelki'nin suratında patlattı şimşek gibi tokadı.
- Beni aldatabileceğinizi mi sanıyorsunuz, yazının uyuz çakalları! AY-MELİK önüne çıkana, METE HAN'ın kutsal kılıcının kendisinde olduğunu söylüyormuş. Ustaniz yalan mı söylüyor HAAL..
Zelki konuşacak halde değildi, cayır cayır yanan yanağını ovuşturuyordu.

Balu cevap verdi, korka korka:
- AY-MELİK koca yalanı söylemeyi bilmez de, sık sık hayal görür.. Şu son zamanlarda, "METE HAN'ın ruhu benim içimde yaşıyor." diye tutturdu. Kendisini Türklerin en eski atası bilirse, şu paslanmış kılıçlardan birini de onun kılıcı sanabilir! Buyurun, içlerinden hangisini gözünüze kestiriyorsanız alın! Kaba demir fiatına, hepsini alın götürün isterseniz!
Birden, bir tangirtı koptu mağaranın dibinde.

İki dev adam, demir yığınları altından paslanmış koca bir kılıcı çekmeye çalışıyorlardı. Sonunda başardılar.
Kılıç gerçekten bilinen kılıçlara hiç benzemiyordu. Kabzası uzun ve kalındı, kılıç demirinde üç oluk vardı.
Kılıcı tutan insan azmanı güzel kadına doğru yürüdü. Gene bizimkilerin anlamadığı dilde bir şeyler söyledi.
- Nama kino az dala kozi na!

İkinci azman ekledi:
-Dala dala kozi!
Kadın burnunu kıvrarak baktı kılıca.. Beğenmemişti.. METE HAN'ın kılıcı böyle pasaklı bir demir parçası olamazdı.
Birden, karanlıktan gelen bir sesle irkildiler:
- Birşey mi arıyordunuz sevgili dostlarım?
AY-MELİK Koca adına size yardımcı olabilir miyim? Çıraklar size oturacak bir yer göstermediler mi?
SÜRECEK

ALPAGO, yavaş adımlarla karanlık kuytudan ışığa çıktı.
İki insan azmanı güzel kadına baktılar gözücuyla.
O:
- Zoi, nah kada! diye bir laf etti.
Elinde "METE HAN'ın kılıcı" olan azman paslı demiri uzun kabzasından iki eliyle yakalayıp bacalarını gerdi, saldın durumuna geçti.
Öbürü, belinden kendi kılıcını çekmişti. ALPAGO'nun elinde pusat diye bir şey yoktu, kılıç

kemerinde belinde değildi.
Balu hemen öne atıldı.
- DURUN! KAVGAYA GEREK YOK! O USTAMIZIN KONUGUDUR! ZARARSIZ, SAYGIDEGER BİRİDİR! SİZ KÖTÜ BİR SÖZ DE ETMEDİ.. AAAHH!
"METE HAN'ın kılıcı" olacak üç oluklu demir bir anda, öne uzattığı koluna inmiş, yoksulun kolu dirsekten tersine ikiye katlanıvermişti.
İnsan azmanı bu vuruşu öyle çabuk yapmıştı ki, sanki vuran, genç çırağın kolunu kıran

o değildi.
Sanki hiç kıpırdamamıştı.
- ZOLKA! AH NAI KİMA! diye bağırdı güzel kadın.
Ve "METE HAN'ın kılıcı" havaya kalktı, ALPAGO'yu ortadan ikiye biçecek gibi hızla aşağı indi.
İki çırak, güzel kadın ve öbür insan azmanı ALPAGO'nun bir parçasının sağa öbür yanının sola devrilmesini beklerlerken, saldıran adamın öne eğildiğini gördüler.

ALPAGO yana çekilip, kılıcın ucuna basması ve iki eliyle kabzayı tutan insan azmanı istemez öne eğilmişti.
İşte, o anda, ağzı burnu kanlar içinde, önce dikildi, sonra gene dişleri üstünde patlayan ikinci bir yumrukla geri geri gitti gitti, biraz önce devirdiği demir yığınının üstüne yuvarlandı.
Dev adamın bütün dişlerini kırıp kafatasını çatlatmıştı amma, eli de bir hayli acımıştı, doğrusu..
SÜRECEK

Gözbebekleri bembeyaz
olmuştu sanki..

ALPAGO ilk vuruşu
geri kaçarak savuşturdu.

Kartal gibi havada asılı
kaldı bir an..

Karpuz
patlaması
gibi
bir ses
duyuldu

Altay Türkçesi'ni Başkirt ağzıyla konuşan güzel kadının iri gözleri korkuyla açılmıştı. Bir süre, yerde kerpiç kalıbı gibi cansız yatan koruyucusuna baktı. Sonra bakışlarını ALPAGO'ya çevirdi. Gök mavisi gözbebekleri iyiden solmuş, bembeyaz olmuştu sanki. Bu da, güzel kadına, korkulu rüyalarla görülen uğursuz cadı kanları gibi bir görünüm veriyordu.

Bakışları ALPAGO'da, ikinci adamına seslendi: - Nema kozi, akda! İkinci insan azmanı hiç beklemeden korkusuz bir çoban köpeği gibi saldırdı. ALPAGO, ilk vuruşu geri kaçarak savuşturdu.. İkincide yana kaçtı.. Üçüncüde.. sırtı taş duvara gelmişti, sağdaki sedirin üstüne sıçradı. Güzel kadın, o bilinmeyen dilde kısa buyruklar veriyor, insan azmanı büyümüş gibi

saldırıyordu. Kılıcını yanlamasına sallayıp ALPAGO'nun dizlerini biçmek istedi. Olmadı. Genç savaşçı, olduğu yerden kartal gibi havalandı. Kollarını yana açıp havada sanki bir an öylece durdu ve.. insan azmanının alnına bir tekme oturttu.. Kazıyla elden düşürülen bir karpuzun patlaması gibi bir ses duyuldu.. adama, geri geri

gidip çarptığı bir de duvar vurdu. Demir ocağının islerinden karamış dağda, kalın bir kan izi bırakarak aşağıya yoksul emir kulu, gözleri açık gitmişti tainü ya.. (Tamu, tamuğ: cehennem). ALPAGO ile güzel kadın yüzyüze gelmişlerdi.. Genç adam küçük adamlarla ilerliyor, güzel kadın bakışlarını onun gözleri ne dikmiş büyümek ister gibi gözleri apmadan bakıyordu.

SÜRECEK

Elinin ayası, büyüleyici
bakışlara karşı kalkan
gibi korumuştur onu..

Başlığı çekti aldı, güzel
kadının başı
ortaya çıktı..

KİMSİN?
NESİN?

ALPAGO, birden, ayağının altında yerin kaydığını hissederek gibi oldu. Hemen anladı. Kadının bakışlarında büyüleyici bir güç vardı ve kendisini büyülüyordu. Elinin ayasını (avuç içini) kadının yüzüne doğru uzattı. Kocaman pençesi büyüleyici bakışlara karşı kalkan gibi korumuştur onu. Duvardan aşağı sallanan bir urgan kangalını çekti aldı, biraz ilerde Balu'nun kırk

kolunu kuşağına sokuşturmaya çalışan Zelki'ye fırlattı. - Bağla şu kadını, Zelki. Arkasından sokul, gözlerine sakın bakma! - Ellerimi niçin bağlatıyorsun, dedi güzel kadın, gene derinden gelen sesiyle ve bozuk Türkçe'siyle. "Tek silahım bakışlarımdır, onu da etkisiz hale sokmayı bildim. Hem güçlü, hem de çok zekisin!" Kadın konuşmasını bitirmeden Zelki elle-

rini arkadan bağlama işini bitirmişti bile. ALPAGO, başını döndüren, yer ayağının altından kaydıran büyüün, kadının gözlerinden çok, başlığındaki ısıltı taşlarında olduğunu anlamıştı. Başlığı çekti aldı. Güzel kadının başı ortaya çıktı.. saçları, çoban çocukların kafası gibi, kırpık kırpık, kısacık kesilmişti.. Biraz önce kararlı kesin ölüm buyrukları

veren "ECE" görünümü güzel kadını, şimdi, esir pazarında satılığa çıkmış bir köleyi andırıyordu. Başını öne eğmişti. Artık büyüleyici bakışlarını kullanmıyordu, yere bakıyordu. - Kimsin? Nesin? Bu edepsizce soyğunun gerekçesi nedir? Genç kadın başını yavaş yavaş kaldırdı. Uzun kırpıklı gözlerde, uysal, buğulu, kadife gibi bakışlar vardı şimdi.

SÜRECEK

ALPAGO, güzel kadının omuzundan yerlere kadar inen ipek örtüsünü iki yana çekip yırttı, aşağı indirdi.
Önüne, arkasına, bacak aralarına el attı, gizli bir yerlerde ufak bir hançer, zehirli bir iğne olup olmadığına baktı. Koca akıncı genç yaşında çok şey görmüş geçmişti..
Görünürde tehlikeli bir silah yoktu kadının üzerinde.. Olağanüstü güzelliğini ve adamı baştan çıkaran gençliğini saymaz isek..
-Ben emir kuluyum, dedi, kadın.
-Kim sana bu buyruğu veren?

-AZMELDA! Karanlık Dağlar Ece'si!
-Şu anda atının ayak basmadığı yer kalmadı. "Karanlık Dağlar" diye bir bölge hiç duymadım. AZMELDA denen şu gözü kanlı eceyle tanışmak istedim.
Güzel kadın belli belirsiz gülümsedi.
-O da seni tanımaktan pek hoşnut olacaktır. Hele şu yerde yatan paslı demir parçasını da ona hediye edersen sarayında en itibarlı kumandan sen olursun!
ALPAGO hiç yüzvermedi bu lafa.
Genç kadını, bağlı olduğu ipten çekti, keçi götürür gibi sürükledi, duvardaki derin halkalardan birine

bağladı ipin ucunu.
ALPAGO duvarda asılı, yeni dövülmüş, pınl pınl bi- lenmiş baltalardan birini aldı, geldi, kadının önüne dikildi.
Genç kadının soluk yüzü bembeyaz kesildi, gözleri fal taşı gibi açıldı.. Dizleri çözüldü, olduğu yere çöktü.
Başını öne eğdi.
Fildişi beyazı, biçimli ensesi olduğu gibi açığa çıkmıştı.
İnler gibi konuştu:
-AZMELDA'ya gidelim, sonra istersen ben kendi

elimle canıma kıyar, cezamı çekerim. Aksi halde, Karanlık Ece'si beni sonsuz acılara mahkum eder.
Yere bakan gözleri, ALPAGO'nun manda gönünden dikilmiş çizmelerinin olduğu yerde geri dönüp uzaklaştığını gördü..
ALPAGO, ocak dibindeki kısa odunlardan birini aldı, ustaca vuruşla iki yanından budadı. Ortada kalan düzgün ince odun parçasını aldı, ilerde acıyla kıvranan Balu'nun yanına gitti.
Kıncı kolumu çekti çekistirdi. Yerine oturttu ve düzgün tahta parçası üstüne yatıp bir at kolanyla sınıksı sarı..

SÜRECEK

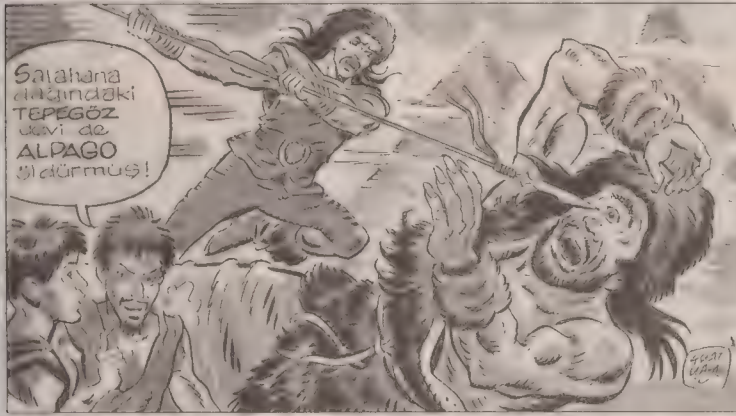
Zavallı Balu, kınlan kolundan çok, uğradıkları baskını düşünüyordu.
O nasıl kavgaydı öyle!?!
Ne biçim adamlardı o iki insan azmanı!?!
Kolumu oğuşturarak, inler gibi:
-Nerede onlar? Nereye gittiler? diye söylendi.
Zelki, yerde yatanları gösterdi.
Balu, gözlerine inanamadı.
İki dev adam, biri yerde boylu boyunca, öbürü sırtı duvara yaslı, başı öne düşük, cansız yatıyorlardı.

Ne olmuştu bunlara?!
Kim vermişti cezalarını?!
ALPAGO NOYAN'ı kim kurtarmıştı bu iki cehennem zebanisinden?..
ALPAGO, duvara bağladığı genç kadının yanına bağdaş kurup oturmuştu.
Zelki de Balu'nun yanına çöktü. ALPAGO'yu göstererek:
-İkisini de bir yumruk bir tekmeyle tanıya gönderdi.
-Tek başına mı?
-Yok, senlen beraber!.. Elbette tek başı-

na, kabak kafa!..
-Nasıl yapabildi bunu? Adamların herbiri onun iki misliydi?!
Zelki, fısıldar gibi:
-Be hey salak, dedi, unuttun mu? AY-MELİK usta bize anlatmaz mıydı, "Bir yiğit tanım ALPAGO deydi, aklına, gücüne, akılsız ermez. Anasını babasını bilmezmiş. Onu kurtlar büyütmüş. Korku bilmezliği, çabukluğu oradan gelirmiş..
Gücünü de yıldırımdan almışmış.. Daha, genç irisi bir çocukken.. obasının davarla-

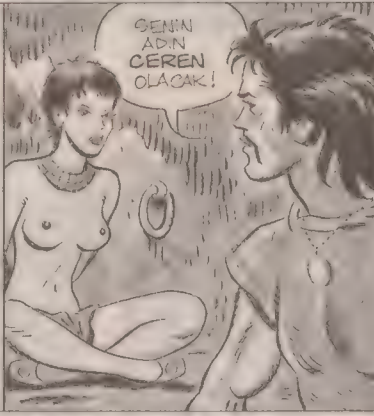
rını güderken.. ansızın bir sağanak patlamış.. gök gürlemiş, şimşekler çakmış derken... bu oğlancağın üstüne bir yıldırım düşmüş.. sağındaki solundaki koyunlar kuzular o anda kızıl köz olmuşlar. Bizim ufarak oğlansa sadece göt üstü oturma kalmış, o kadar..
İşte, o gün bugün kimse onun bileğini tutamaz olmuş. ALPAGO NOYAN'ın adını duyan korkudan altına edermiş. Çünkü, yıldırım onun koluna bedenine güç-kuvvet doldurmuş."

SÜRECEK

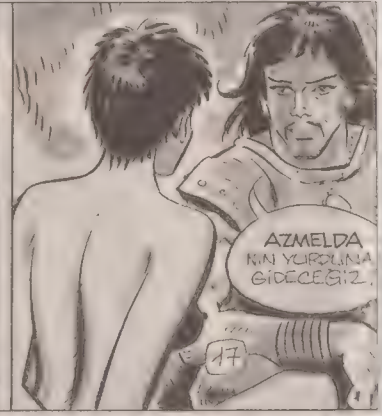

Balu, kırık kolunu bir kez daha ovarak: "Olur mu öyle şey, dedi. "Üstüne yıldırım düşen adam o an kömür olur. Sen inandın mı bu masala?"
Zelki:
- Ben, AYMELİK ustanın yalancısıyım. Onun anlattığına göre Oğuz beylerine 40 yıl kan kusturan, gözünden başka yerde bedeninde et bulunmayan, Salahana dağındaki Tepegöz devini gözünden süngüyleyip öldüren yigit buymuş.

- KORKUT Dede, Tepegöz'ü URUZ oğlu BASAT öldürdü diye anlatır.
- Orasını bilemem. Ben AYMELİK Usta'nın yalancısıyım.
Balu, yerde yatan iki dev adama bakarak, kendi kendine konuşur gibi söylendi:
- Fakat, bu iki insan azmanının Tepegöz'den geri kalır yanları yok. Bunları öldüren Tepegöz'ü de öldürür, canımı alırlar alırlar!
ALPAGO Noyan, gözünü kızın gözlerine

dikmişti. Sanki, şimdi de o onu büyülemek istiyordu.
- Adın ne senin, dedi.
- Ben bir köleyim. Kölenin adı olmaz!
- Artık köle değilsin. Bana yoldaşlık edeceksin. Adın CEREN olsun. Tarım Türkleri coşkun gözleri kızlara CEREN diye seslenirler.
- Genç kız tatlı tatlı gülümsedi. Güzel, sağlıklı bir dizi diş ısılsı yandı.
G- CEREN! Sevdim bu adı! Amma, yoldaşlık işini anlamadım. Bir yere mi gideceğiz?

- Evet, dedi ALPAGO. "Karanlık Dağlar Ecesi'nin yurduna!
Güzeli kızın, yeni adıyla CEREN'in çekik gözleri ışıladı:
- İşte buna sevdim. METE HAN'ın kılıcını sen bulmuş ol! AZMELDA Ece seni ağırlığınca altınla ödüllendirecektir.
- Ödül almak için gitmeyeceğim!
- Ya ne için?
- Onunla görülecek küçük bir hesabımı var!..
SÜRECEK

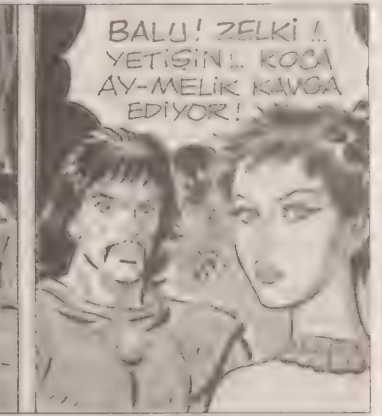
CEREN'in bıçıklı ağızındaki gülücük kaybolmuştu.
A. MELDA'yla kavga etmeye gideceksen, ben bir ağız yemem. Yok, şu pırla demir parçasını bana ver. Bana ağız yemeye razı olursan, ölümüne sana yoldaşlık yaparım!
ALPAGO Noyan, sağ elinin işaret parmağını kızıya gösterip hafifçe bastırır:
Bana bak, dedi. "Buraya hırsızlık için geldin. Can almak için ustama adam saldın, başaramadın! Şimdi elimde tutsaksın! Her istediğimi

yapacaksın.. Yapmazsan.. (parmağını hafifçe dürttü) bu parmak senden dışarı çıkar, bilmiş olarsın. Anlaştık mı?"
Parmağını çekti. CEREN, uzun tırnaklı, bakımlı parmağıyla boğazını ovuştururken ALPAGO elinin iplerini çözdü..
- Şimdi biraz bilgi ver. Bu Karanlık Dağlar dediğin yer ne yana düşer!
- Kerulen ırmağının aktığı yönün tersine, kuzeye doğru 3 gün 3 gece gideceksin.. Bataklık tundralar, karlı dağlar aşacaksın.. Bütün bunları

başarırsan, kurda kuşa yem olmazsın... bizim ülkeye ulaşırsın!
ALPAGO, alaycı alayı gülümsedi:
- Senin gelebildiğin bu yolu ben neden gidemeyecek miyim?
- Bu uzun yol, sayısız tuzaklarla doludur. Tehlikeli yerleri ve gizli barınakları bilmeyenler ömürlüğünün baharında tamamı boylarlar. Ben yardım etmezsem sen de yanı yolda.. gözlerin açık, yaşama veda edersin!
- Sen de birlikte ölmek için, köpek gibi

yardım edeceksin!
- METE HAN'ın kılıcını yanıma almazsak, burada olmayı yeğlenim!
ALPAGO, derin bir iç geçirdi. Kızın keçi ısırdı. tepesini attırmaya başlamıştı yendi.
Tam o sırada, dükkanın kapalı kapısı kırılınca tekmelenmeye başladı.. Birisi nem tek-meliyor, hem de avazı çıktığı kadar bağırıyordu:
- BALU! ZELKI! YETİŞİN, AYMELİK KOCA BİR TUMEN UĞRUyla KAVGA EDİYOR! KOŞUN! YETİŞİN!..
SÜRECEK

ALPAGO, hemen divanın yanına bıraktığı kılıcını ve uçlu çubuğunu kaptı. CEREN'e: Burada kal, beni bekle. Çok gecikmem, dedi.

Kapıyı açtı dışarı fırladı.
Telaşlı esnaftan önüne ilk çıkana:
- Duş önüme, yol göster bana!
Kavganın şiddetinden pazaryeri ana-baba
çününe dönmüştü.. Develer ürkmüş, mandalar
azmış, kağırı arabaları baharat çuvallarını
ezmişti.

AY-MELİK Koca'nın yüzü gözü kan-revan içindeydi.. Kana bulanmış kırçıl sakalı, ense-sinde uçuşan ak saçlarıyla çakal sürüsüyle kapışmış bir yaşlı aslanı andırıyordu.

Elinde kalın bacaklı bir oturak (tabure) vardı, karşısında da silme karalar giyinmiş yarım düzineden fazla, eli kılıçlı-kargılı, karanlık suratlı adamlar.

- AY-MELİK Koca, amacımız seni öldür-

mek değil.. Tam tersi senden yararlanmak istiyoruz! Öldürmek istesek çoktan tamuyu boylamıştım! Can almada üstümüze yoktur. İnadi bırak, kavgayı kes!

AY-MELİK Koca, ağzına doluşan, kanları yerde hareketsiz yatan kara giysili adamın üstüne tükürdü.

- Be hey, üç boyuzlu uyuz keçinin kunu-
laması! Şurada karlı ayranımı içerden başıma
çuval geçirip tepeme yumruğu indirenler siz
değil miydiniz! Beni bayılıp kaçırmak isteme-

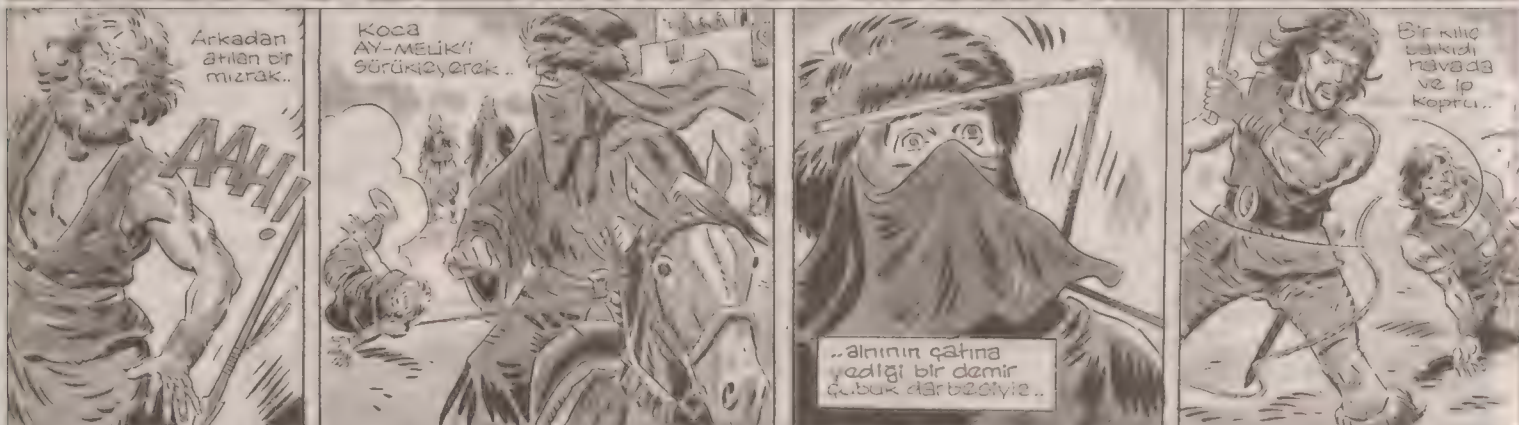
diniz mi! Şimdi, baktınız, Koca AY-MELİK'e kaba-kuvvet sökmüyor, içi tatlı dille bitirmeye çalışıyorsunuz, öyle mi?!

Kavgayı seyredenler arasında bir dalgalanma oldu.. Başlar, çardak altından ilerdeki dar sokağa çevrildi.

Otakar şarı halkına benzemeyen uzun boylu, uzun saçlı, sarkık bıyıklı bir genç koşarak geliyordu.

Bir elinde tuttuğu 3 çelik çubuk gün vurdukça ısıldıyordu.

SÖRECEK

Kavga, cardak altından yola taşmıştı..
KAYMELİK Koca, aslan gibi çarpışıyor-
du çakallara karşı amma.. yorulmuştu,
yağlı bir aslan nasıl yorulursa.

Arkadan atılan bir mızrak sol baldırına saplandı.

Eğilip onu çıkarayım derken bir kılıç omuzundan içeri, belki bir karış, girdi çıktı.

Beyaz yeleli aslan acıyla kükredi.. Kav-

ga seyircileri çil yavrusu gibi bağrısarak
kaçışılar...

Amma kara giysili savaşçılar kaçmadılar.. AY-MELİK'i iyiden kuşattılar.

Kavgayı at üstünden yöneten yüzü peçeli biri, Tatar'ların dana yakalaması gibi, elindeki ip yumağını atıp AY-MELİK'i kısı-kıvrak bağlamıştı.

İpin ucunu eyerin kaşına dolayıp atı topuklayınca, koca demirci kurbanlık man-

da qibi, yanüstü devrildi yol ortasına.

Kara giysili, doru atlı adam atını yeni-
den topuklayıp, AY-MELİK'i de sürükleye-
rek oradan uzaklaşmaya hazırlanıyordu
ki, alınının çatına yediği bir demir çubuk
darbesiyle sırtüstü devrildi, vere uctu.

Binicisiz kalan at deli gibi, gemi aزیya almış kaçıyordu.

İpin ucunda yerde sürüklenen AY-MELİK, ALPAGO'nun önünden geçerken bir

kılıç baskıdı (ışıldı) havada.. Ve ip koptu,
koca demirci kurtuldu.

Kara giysili adamlardan üçü birden mızraklarını uzaktan savurdular ALPA GO'nun üstüne.

Uç mızrağın ikisi, şeker kamışı gibi havada biçilmiş olarak yere düştü, üçüncü çelik cubuğa takılıp havalandı uçtu.. gitti taaa çarşının öbür ucundaki şalgamcının saz damına saplandı.

SÜRECEK

GÖKTÜRK savaşçısını
bir doyası sayıyordu...

Genç adamın
geniş tabanını
görebildi son
olarak...

Koca AY-MELİK, yattığı yerden kalkamamıştı. Sol bacağından oluk gibi kan akıyordu, sağ omuzundaki kılıç yarası kolunu kılmıdamaz etmişti.

Kavgayı uzandığı yerden seyrediyordu. Ne bacağındaki yara ne omuzundaki sızı umurundaydı.

O şimdi, "Üstüne yıldırım düştü de, bütün bedeni safi kuvvet kesildi" diye uydurduğu, sonra da bu kendi yalanına inanıp hayranı ol-

duğu Altay'ı GÖKTÜRK savaşçısını, bir doyası seyrediyordu.

Az önce, yaşlı aslanın çevresini kuşatıp saldırıan çakallar bu kez genç bir kaplanı dört bir yandan sarmışlardı.

Amma.. Kaplana diş geçiremiyorlardı.. Sokulan; ya demiri kafasına yiyip yatalak kalıyor, ya da böğrüne bir kanş girip çıkan bir kılıç ucuyla sevdiği herşeye veda edip gidiyordu.

Şaşkın dağlılar, işlerinin böyle ters gidişine

akıl-sır erdiremiyorlardı.

Çünkü, herbiri öbüründen becerikli akıncıydı bunların. Seçme kavgacı, yaman savaşçıydılar!

Bir GÖKTÜRK'ü hepsini teker teker nasıl haklardı?

Bunda bir yanlışlık vardı!..

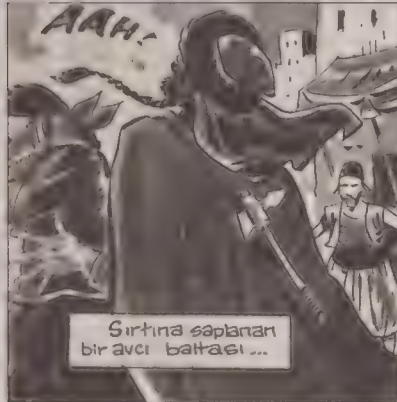
"Yanlışlığı" düzeltmek için, ALPAGO'ya sinice arkadaşan vurmayı denemeye kalkan açık-göz uğru, ne kılıç yedi, ne çelik çubuk... Yok-

sul, sadece havada uçarak gelen bir genç adamın çizmesinin geniş tabanını görebildi ancak, sonrasını hatırlamadı.

Dolayısıyla, bir bölük atıyla gelen kolcubasının sıtma görmemiş sesiyle kopardığı yaygarayı da duyamadı.

-DURUN, AÇILIĞI KİMSE KAÇMAYA KALKMASINI diye bağıyordu kolcubası. KAVGANIN CEZASI ELLİ KAMÇI, KAÇMANIN CEZASI CELLADIN SATIRI!..

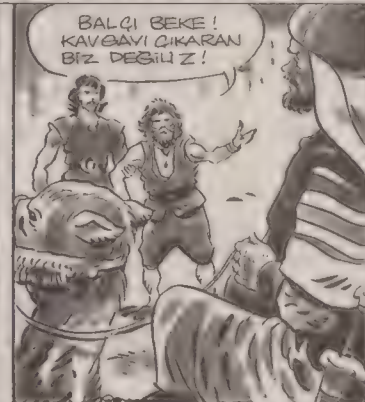
SÜRECEK

Sirtına saplanan
bir avcı baltası...

İyi ki
SEN
DİKLENMEDİN
ÖZÜL!

BALCI BEKE!
KAVGAYI ÇIKARAN
BİZ DEĞİLİZ!

YASAVUL ÖNÜNE
ÇIKMA GİRİMİZ
NE ZAMAN
GELİR
BİLİNMEZ!

ALPAGO, kavgayı hemen kesti, koştu, AY-MELİK Koca'yı kolundan tutup kaldırdı.

Kara giysili adamlardan at üstünde olan bir başkası Kolcubası'nın sözüne kulak asmayıp, atının başını geriye çevirmiş, kaçmaya yeltenmişti.

Arkasını döndüğü anda sirtına saplanan bir avcı baltası atından aşağı indirdi açık-gözü.

AY-MELİK:

- İyi ki sen diklenmeye kalkmadın. Bu kolcubası kafa uçurmak için bahane arar. Amma onun bu katliği da olmasa bu kentte insanlar

birbirini yer. Sen ağzını açma, onunla ben konuşurum.. Beni sever, çünkü ona yaptığım kılıçlardan, bıçaklardan çok memnunuz.. (ALPAGO'nun kulağına eğilerek) Ayrıca 6 kılıç, 17 bıçak parası da borcu var. Heh heh he!

Kolcubası'nın develi 12 askeri çarşığı kuşatıvermişler, kara giysili adamlardan sağ kalan 4 kişiyi yakalamışlardı.

- HEEY, SİZ İKİNİZİ diye seslendi Kolcubası, ALPAGO'ya AY-MELİK Koca'ya. (Eliyle bir araya toplanmış kara giysili adamları gösteriyordu.) GEÇİN BUNLARIN YANINA!

AY-MELİK, bacağına sürükleyerek öne çıktı: - BALCI BEKE! diye bağırdı Kolcubası'na. "KAVGAYI ÇIKARAN BİZ DEĞİLİZ! BU GENÇ DE BENİ KURTARMAYA KOŞMUŞTU."

- KES SESİNİ! diye tersledi Kutlu Beke. "HERKES GİBİ SİZ DE YASAVULUN (yasavul: yarıgic) ÖNÜNE ÇIKACAKSINIZ. SUÇLU OLUP OLMADIGINIZA O KARAR VERİR!"

AY-MELİK, birden delirdi: - BANA BAK, BALCI BEKE! BUNU YAPAMAZSIN. BANA OLAN 7 KILIÇ, 20 BİÇAK

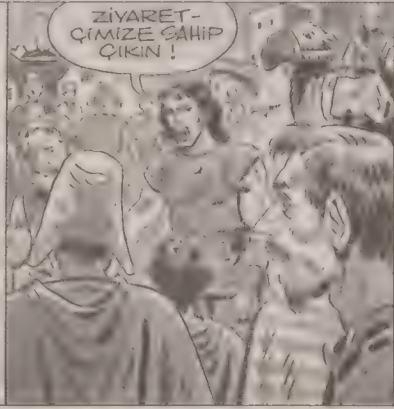
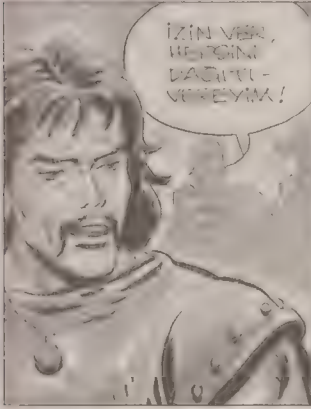
BORCUNU ÖDEMEEK İÇİN BÖYLE BİR ALÇAKLIĞA TENEEZZÜL!

- AY-MELİK, ne yapıyorsun, sakın ol! dedi ALPAGO. "Yasavul önüne çıkmakta ne kötülük var! Suçumuz yok ki, korkumuz olsun!"

AY-MELİK:

- Buraları iyi tanıyorsun. Yasavul önüne çıkmak için zindanda sıra bekleyeceksin. O sıranın ne zaman geleceğini ne Yer Tanrısı bilir, ne de Gök Tanrısı!.. Kadi önüne çıkmayı beklerken kemikleri çürüyüp ölen kaç suçsuz bilirim ben!

SÜRECEK

ALPAGO durdu, koluna girip destek verdiği AY-Melik Koca da kürdü.

Suçsuz yere zindana mı atılacağız şimdi? Ben böyle şeye gelemem. İzin ver, he-sini dağıtvereyim sana!

AY-MELİK, yeniden yürümeye çalışarak: -Deli olma, yürü! dedi. "Sonra yedi sula-lemize olmadık eza-cefa yapar, süründü-rürler. Hem, pusatlarını ben yaptığım için, bunı içinde fazla tutamazlar korkma!

Onlarla birlikte yürüyen meraklı seyirci

kalabalığı arasında Zelki'yi gören AY-MELİK seslendi:

-Buralarda ne dolaniyorsunuz! Dükkanada dön, ALPAGO'nun atına iyi bakın!

ALPAGO da ekledi:

-Dükkanada bekleyen ziyaretçimize sahip çıkın. Adamlarına yatacak bir yer bulun. Biz, çok kalmaz geliriz AY-MELİK Koca'yla!

Keci suratlı Zelki, ALPAGO'nun "adamlara yatacak yer bulun" lafının, "cesetleri-ni ortadan kaldırm" anlamına geldiğini he-

men sezmisti.

Birşey demeden hemen kalabalığa ka-rıştı, kayboldu.

ALPAGO'nun güzel CEREN'i Balu'nun boğazına doladığı kırı (deri ipi) sıkırmaya bıraktı. Genç çırak artık debelenmiyordu, ölmüştü..

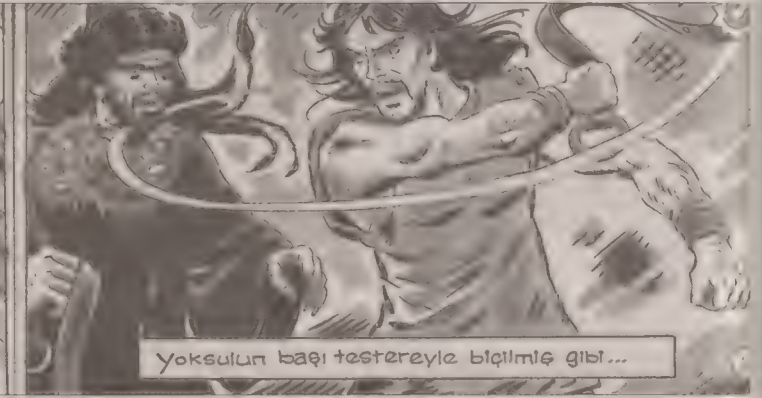
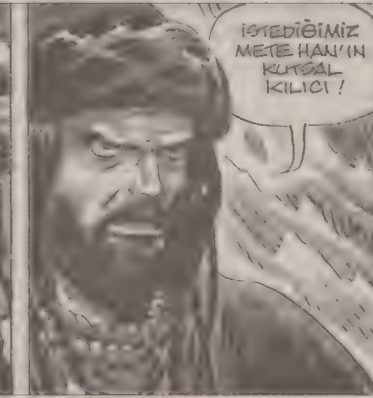
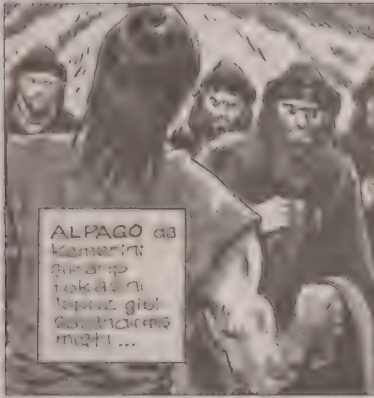
Genç kadın, hemen koştu, duvara dayalı METE HAN'ın kılıcı dediği paslar içindeki koca kılıcı aldı, bir çuvalın içine koydu, sar-

dı, sarmaladı.

ALPAGO'nun yırttığı mintanını yeniden omuzundan aşırıp, örtündü. Yerde yatan adamlarının ölüsüne son bir kez baktı, sonra, kılıklı çuval koltuğunda dükkandan çıktı.

Bakımlı doru atı dışarda bağlı bekliyodu. Kılıklı çuvalı eyere sıkıca bağladıktan sonra, bir taşın üstüne çıkarak atını bindi, ilerde bağışan, çığırşan, birbirini küfreden pazar kalabalığı içinde kayboldu.

SÖRECEK

AY-MELİK üzerlerine gelen karanlık suratlı, kötü niyetli, kara giysili adamları gö-nün yirtilen kapağına yöneldi.

HELY, ZİNDANCI!!!, BE HEY ALBİZİN !OL BACAĞI! BİZİ BUNLARIN YANINA KO-YACAKTINIZ KAVGAYI NİYE KESTİNİZ, ANALARINI DEVELER KOVALIYASILAR!..

ALPAGO, AY-MELİK'i korur gibi arkasına alıp kara giysili adamlara döndü. Bir çırpıda o da belindeki kemeri çıkarıp tokasını topuz gibi sallandırmıştı.

- Kavgayla bir yere varamazsınız, dedi.

"AY-MELİK'ten ne istediğinizi söyleyin, ola-cak bir şeyse severseniz yapar!"

E n öndeki, en in kıymet olanı kalın ve hırıltılı bir sesle yanıtladı.

- İstedikimiz METE HAN'ın kılıcı! Bedelini fazlasıyla ödeyeceğiz, amma bunun arka-daşın bize onu nereye sakladığını söyleme-di. Simdi şurada babbaşca kaldık, biz onu söyletmesini biliniz! Sen de, acılar içinde kıv-ranarak ölmek istemiyorsan çekil yolumuz-dan!

ALPAGO, korka korka ilerleyen, örgülü

saçlı çamyarması adama doğru bir iki adım atınca, arka sıradan biri bağırıp:

- GEBERTELİM SUNU, KOCAYI KONUŞ-TURMAK ZOR DEĞİL!

Adamin lafı biter bitmez sol kanattan biri kemeri tokasını tepesi üstünde çevire çevire saldırdı.

Fakat fazla ilerleyemedi, ALPAGO'nun ke-meri tokası sapanla atılmış bir taş gibi su-ratında patladı.

Ağız burnu kanlar içinde kalmıştı. Kendi-sini gerilere zor attı.

ALPAGO'nun ikinci vuruşu en öndeki ki-kiyim adama kısmet oldu. Bu vuruş ki-kindin daha çok kan döktü. Çünkü tokası güneşi simgeleyen tırtıklı parçası çalınmış bu kez.. ve yoksulun başı, testereyle biçilmiş gibi, çenesi altından kesilip sol omuzun üstüne düşmüştü..

İki vuruşta iki savaşçının yere yıkıldığını gören kara giysili yabancılar ortalarına yığı-rım düşmüş gibi çarpıldılar..

Durdular.
Geri geri çekildiler..

SÖRECEK

Büyük kaya avlunun tanı ortasına düştü, yeri göğü sarstı. Zindancılar nermeye kaçacaklarını bilemediler. Arkadan daha küçük boy kayalar sokun içinde koskoks "zelzele oluyor" ya da "mağara çöküyor" diye düşündüler. Avaz avaz bağırıp çıkış yollarına saldırdılar..

- KAÇINI GÖÇME VAAAR!
- Zİ LZLE OLUYOR!
- MELİK CANINI KURTARISIINI!

ALPAGO, istediğinden iyi bir korku salmıştı ortalığa. Hemon kıydan bir iniş yolu

bulup aşağı kayıverdi.

Kayalar hızını alamamış dar geçitlerde sağa sola çarpa çarpa hisim gibi yuvarlanıp, önüne çıkını ezerek geçip gidiyorlardı.

ALPAGO çıkış yoluna koşanlardan birine yetişmişti. Elinde koca bir anahtarlık vardı işko zindancının.

- Koş BABA, KOŞ! VER ŞU ANAHTARLARI BANA.. (Çekti aldı adamın elinden) BİR KATIR YÜKÜ BUNLAR!
- Konfüçyüs'ün ruhu senden razı olsun,

dedi zindancı. "Şimdi daha rahat koşabilirim."

Sağ yanda çamaşıranenin pis suları yokuşa aşağı akıyordu.

ALPAGO adamı o yana itiverdi.

- SULARLA BİRLİKTE DAHA KOLAY GİDERSİN, BABALIKI HAYDI GÜLE GÜLE!..

Sişko zindancı yüzüstü kapaklandı suların üstüne.. Gerçekten, koşmasından daha hızlı gitmeye başlamıştı.

ALPAGO hızla geriye döndü.

Demir parmaklıklı koşuşların önünden

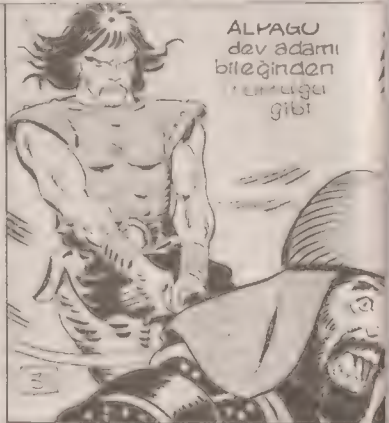
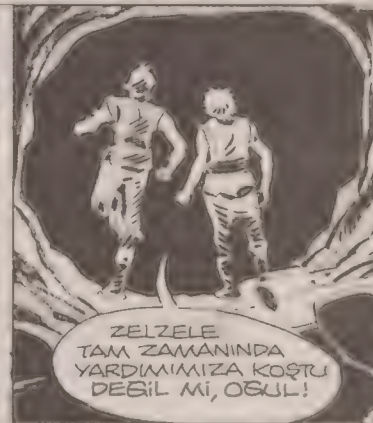
koşarak geçerken içerdekiler türlü dilden bağışyorlardı:

- HEEY! KAPIYI AÇIINI!
- KURTARIN BİZİ!
- KAYALAR GÖÇÜYOR!
- İMDAAT!

ALPAGO, AY-MELİK'in kapalı kaldığı koğuştan önünde durdu. Elindeki anahtarları gören AY-MELİK'in narası bütün sesleri bastırdı:

- ALPAGO NOYAN! BOZKURDUM BENİM!

SÜRECEK

İkinci anahtar kapiya uydu, AY-MELİK ve kara giysili adamlar dışarı çıktılar.

ALPAGO, anahtarlığı kara giysililere verdi:

- Obür tutukluları da çıkarın, dükkanda buluşuruz, dedi.
- AY-MELİK, yaralı bacağına basmadan seke seke ALPAGO'yla birlikte koşmaya çalışıyordu.
- Zelzele tam zamanında yardımımıza koştu, değil mi oğul. Yoksa kemiklerimiz çürürdü bu zindanda!..

ALPAGO hiç bozuntuya vermedi. Şimdi işin doğrusunu söyleyip ihtiyar şaşırtmanın hiç sırası değildi..

- Evet, dedi. "Yer tanırsı halimize acıdı da, şöyle bir kımıldayverdi.. Sık dişini, dış kapıya az kaldı!.."

Kaçıran zindancıların arasına karışıp dışarı çıkacakları sıra kalınzırhlar içinde bir insan azmanı önlerine dikildi. Havlar gibi:

- SİZ İKİNİZ, dedi, GIRIN İÇERİ! BEKÇİ DEĞİLSİNİZ! ZELZELE DE GEÇTİ!

ALPAGO, "Aydın zayıf noktası neresi olabilir? Nereden vursam?" diye düşünürken AY-MELİK'in aslan pençesi gibi iri eli adamın ayağı arasına yapıştırdı.

- NE DEDİN ASLANIM, dedi. GEL ŞU İŞİ KUYTU BİR YERDE BİR DAHA KONUŞALIM!

Zindancı birşey konuşacak halde değildi,

sadece burulan danalar gibi uzun uzun boğurdü..

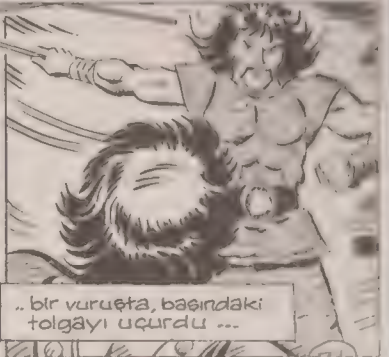
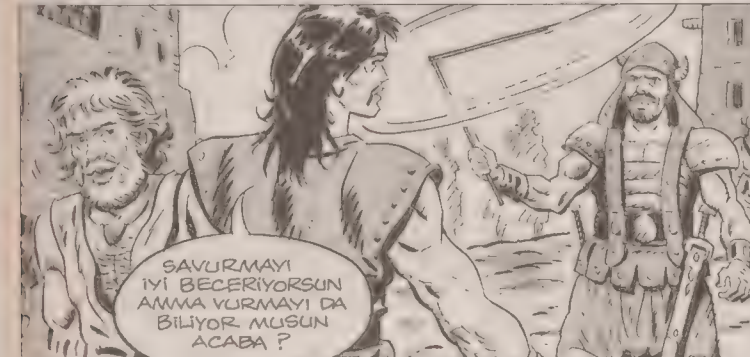
- AAAAAAA!..

Kapıdan dışarı çıkmışlardı.

Birkaç bekçinin üstlerine geldiğini gören ALPAGO dev adamı bileğinden tuttuğu gibi olduğu yerde iki kez çevirip gelenlerin üstüne savurdu.

Beşi birden yerlere yuvarlandı.. Halk gülsüyor, sevinç çiğlikları atıyordu.

SÜRECEK

İnsan azmanı zindan kapıcısı 3-4 arkadaşının üstüne düşüp onlarla birlikte yere yuvarlanınca olayı seyreden halk sevinç çiğlikları atarak ALPAGO'yu alkışlamaya başlamıştı.

Genç savaşçı, zindancılardan birinin elinde üçlü çelik çubuğunu gördü, durdu.

Zindancı da onu görmüştü.

AY-MELİK, telaşlı, koluna yapıştı:

- Oğul, bırak! Ben sana daha iyisini yaparım! Hazır yol açılmışken..

ALPAGO

- Dur, baba, dedi, bunun işi uzun sürmez. Sen kalabalığa karış, kaybol!

Zindancı, çubuklardan birini ucundan tutmuş, obür ikisini savura savura geliyordu.

ALPAGO:

- Savurmaya iyi beceriyorsun. Vurmaya da biliyor musun acaba?
- Kaçma da gör, dedi zindancı, biliyor muyum, bilmiyor muyum?

ALPAGO, hiç duraksamadan havada vınlatacak dönen çelik çubuklara doğru yürüdü.

Birinden zindancıya saldırıcağı gibi bir hamle yaptı ve hemen geri çekildi.

İşte o anda, zindancı, çubuğu bütün gücüyle ALPAGO'nun kafasına doğru sallamıştı.

Ve..

ALPAGO'ya rastlanmayan iki çelik çubuk havayı yararak koca bir daire çizdi ve geldi zindancının sağ kulağı üstüne patladı.

- AAAH! diye bir feryat koardı zindancı.

Ayakta zor duruyordu.

Düşmek üzereydi.

ALPAGO koştu, elinden üçlü çubuğu çekti aldı.

Halk, panayırda cambaz seyredir gibi zevkten ucuordu.

ALPAGO, ayakta bir sağa bir sola yalpalayan zindancıya bir gösteri yaptı. Üçlü çubuğa nasıl hakim olmayacağını gösterirken bir vuruşla başındaki tolgayı uçurdu.. İkinci ve üçüncü vuruşlarda omuzlarındaki topakları (apoleleri) söktü, kopardı.

AY-MELİK Koca, halk arasında korkuyu unutmış ALPAGO'nun gösterisini seyrediyordu..

SÜRECEK

ALPAGO önündeki zindancıya bir zarar vermeden üçlü çubuk gösterisini yaparken, biraz önce yere yuvarlanan iri kıyım "ayıcı" arkadan sinsice saldırıp belinden kavramaya heveslendi.

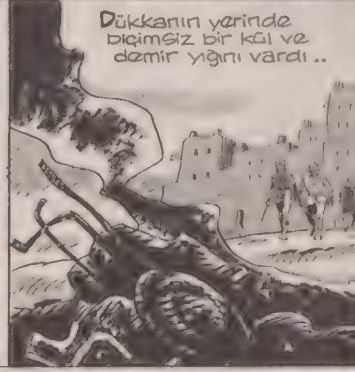
Ve saldırdı. Daha ilk adım atar atmaz kulak tozuna yediği bir "çubuk ucu" darbesiyle, gözünün önünde yıldızcıklar uçuştı... hemen ardından dünyası kararı, yüzüştü kapaklandı.

ALPAGO, yeniden önüne döndüğünde zindancıyı göremedi.

Kurtuluşu kalabalığın arasına kaçıp saklanmakta bulmuştu.

Halk da yıllardır, oğullarına babalarına olmadık eziyetler eden bu acımasız zindancılar-dan birinden öfkelerini çıkarmak için tekme yumruk girişmişti.

AY-MELİK Koca bu kez bu gösteriye kendini kaptırmışken ALPAGO kolundan tutup çekti:

- Gel, baba! Görecek çok işimiz var! AY-MELİK Koca'nın dükkânı iki sokak ötede-ydi.

Eğri büğrü taş merdivenlerden inerek ırmak kıyısına geldiklerinde Otgar şanın ünlü demirci dükkânını bulmakta zorluk çektiler.

Dükkanın yanında, üstünde halen buram buram yangın dumanı tüten kocaman, kapka-ra, biçimsiz bir kül, taş ve demir yığını vardı..

ALPAGO ve AY-MELİK bir süre hiç konuş-

madan kül yığını seyretilir.. ALPAGO, gözü-cuyla AY-MELİK Koca'ya baktı.

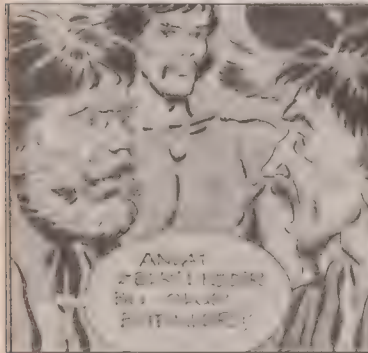
Dedenin gözleri dolmuştu.

Hatta bir damla gözyaşı beyaz sakalları üstünden aşağı yuvarlanıyordu.

- BABA! diye bir sesleniş duyuldu.. Döndü-ler. Zelki, ALPAGO'nun atıyla, zengin müşterin doru atını yedine almış geliyordu.

Gözleri ağlamaktan kıpkırmızı olmuştu.

SÜRECEK

AY-MELİK, çırağı Zelki'nin gözünün yaşına bakmadı, yakasına yapıştı.

- Anlat Zelki, nedir bu olup bitenler. Ben size dükkânı ne halde bıraktım, bak, ne halde buldum. Bu nasıl iştir, be hey albızın kunuladığı! Anlat çabuk, ne oldu?

ALPAGO, AY-MELİK'in pençesinden zor kurtardı Zelki'yi.

Yoksul, anlatmaya nereden başlayacağını bilmiyordu.

Sonunda:

- Güzel bir kadın, insan azmanı iki adamıyla, selamsız sabahsız girdi dükkâna, diye anlatmaya başladı. "Çalışmıyoruz, ustamız yok!" dedik-se de dinletemedik. "Bana ustamız değil, onda olduğu söylenen METE HAN'ın kutsal kılıcı gerek. Çabuk onu, saklı olduğu yerden bulup çıkarın, bana getirin!" diyor, başka bir şey demi-yordu.

Ben: Ustamız olmadan kimseye birşey veremeyiz, diyecek oldum.

Öyle bir tokat patlattı ki suratına deve tekmeledi sandım.

Balu, hemen ortaya atıldı.

Kadın "Sultanım, ecem, ustamız sık sık hayal görür, aklına eseni gerçekmiş gibi anlatır. Bizde bulunan bütün kılıçlar işte orada. Duvar-da askıda! Beğendiğinizi alın. Şu yerdekileri ham demir fiyatına da verebilirim size..." diye yatıştırmaya çalışırken, adamlarından biri, elinde hantal, paslar içinde kırık dökük bir kılıça çıkageldi.

- BULDUM!! BULDUM! İŞTE METE HAN'IN KILIÇI! diye bağırıyordu.

Ben yattığım yerde, kulağımdan akan kanı durdurmaya çalışıyordum. Balu, yanbaşım-da çaresiz bakırken ALPAGO NOYAN'ın sesini duydum:

- Birşey mi arıyordunuz, sevgili dostlarım! di-yerek, biraz önce uzandığı divandan kalktı, gel-di dikildi yabancıların karşısına.

Zelki, "Bundan sonrasını sen anlat" der gibi ALPAGO'ya baktı.

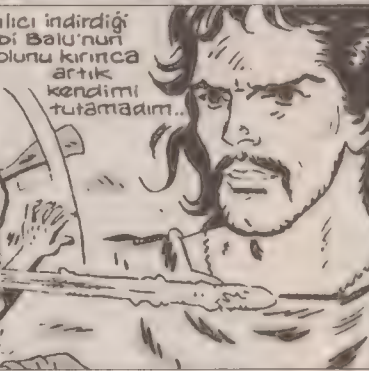
SÜRECEK

Dükkanın derinliklerinden gelen tangırtı turgırtıyla uykudan uyandım, diye başladı anlatmaya ALPAGO. "Doğrudum, baktım. İki tane insan azmanı adam senin demir yığınlarını karşı-tırıyor.

Bu sırada, genç güzel bir kadın da Balu'yla Zelki'yi bir yandan sorguya çekiyor, bir yandan tokadı basıyordu.

Beni de demirci çırağı Balu gibi kolayca sakatlayacağını zanneden ayıcı bir iki vuruş yapı-

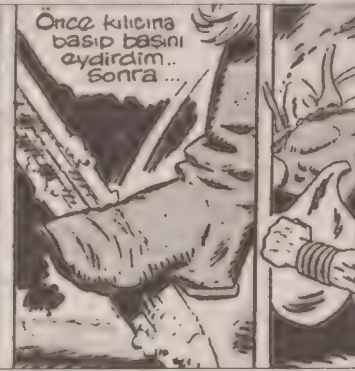

tutturamadı. Vurma sırası bana gelince iki yumruktaki isimi bitirdim.

AY-MELİK, bu özet anlatışla kanıyordu. "Ne demek, "iki yumruktaki isimi bitirdim" Öldü mü yani?

-Herhalde, dedi ALPAGO. İkinci yumruktaki az kalsın benim elim kırılıyordu. Onun kafatası hay-di haydi patlamıştı. Zaten sırtüstü yıkıldığı yer-den de bir daha kalkamadı.

-Kadınla öteki adamı hemen kaçtılar tabii? di-

ye lafa girdi AY-MELİK. Sonra da gelip ölen ar-kadaşlarının öcünü aldılar..

-Hayır, hayır! diye atıldı Zelki. Kadının kaçma-ya hiç niyeti yoktu. İkinci adamamını saldırttı AL-PAGO NOYAN'ın üstüne.

AY-MELİK şaşırarak: "AY-EEE? dedi. "Yoksa onu da mı öldürdün?"

ALPAGO ezik ezik savunmasını yaptı:

-Baba, ikimizden biri ölecekti. Ben şu anda karşıda olduğuma göre!..

SÜRECEK

Yani, senin anlayacağın, diye devam etti ALPAGO, "Bu akça pakça genç kadın tekin biri değil. Kötü niyetli bir ecenin fedaisi. Ölümü göze alıp, büyülediği iki erkek fedaiyle birlikte geldi, METE HAN'ın kılıcına sahip olacağım diye ortalığı yaktı yaktı gitti..."

Zelki atıldı bu kez.

- Evet! Bizde ilk sorusu, METE HAN'ın kılıcı nerede? diye sormak oldu. "Bizde böyle kılıç ne ge-

zer!" diyecek olduk, deliye döndü.. "Bana yalan söylemeyin, ocağınızı söndürürüm. O kılıç için günlerce buzlu çöllerden geçtim geldim. Tez, sakladığınız yerden onu bulup getirin banal!" dedi. Sonunda, uzun kabzalı, paslı, kocaman, hantal bir kılıç buldular. Belki de oydu aradıkları kut-sal kılıç!

AY-MELİK, düşünceli mındandı:

- Hayır! METE HAN'ın kılıcı bende amma, öyle

zannettiğiniz gibi kocaman hantal bir kılıç değil! Sakladığım yeri de kimseye söylemem. Birgün ortalık iyice kanışsa, Türk ulusu yeniden başka ulusların, Tatarların, Çin'lilerin saldinsına uğrar, onlara tutsak düşerse, o kılıcı ALPAGO NOYAN'a vereceğim, Türk ulusunu kurtarsın diye.

ALPAGO ellerini beline koydu, acı acı gülmüşü.

- AY-MELİK Koca, dedi, "Görüyorsunuz bütün

bu işler senin başının altından çıkıyor. Herkese olmadık masallar anlatıyorsun, aklı kısa, gönü yücelerde olan bir takım kötü niyetli insanlar da senin sözlerine kanıp ortalığı kana buluyorlar... Şimdi nasıl bulacağız AZMELDA'nın fedaisi o genç kadını?..

- Neden bulacakmışız, dedi AY-MELİK, saf saf, "Barak gitsin, elindeki kılıç METE HAN'ın gerçek kılıcı değil, nasıl olsa!"

SÜRECEK

AY-MELİK Koca'nın boşvericiliği ALPAGO'nun canını sıkıyordu.

- Öyle deme, AY-MELİK, Ceren'i bulmamız gerek. METE HAN'ın kılıcının onda olduğunu duymayan kalmayacak akşama dek!

- Ceren de kim?

- AZMELDA denen uğursuz ecenin fedaisi genç kız! Şu senin ocağını söndüren, Balu'yu yakan, dükkânını kül yığını haline getiren alabızın tohumu!

- Güzel bir ad! Amma yaptıklarıyla hiç bağ-danmıyor. Ona bu adı kim koyduysa bok yemiş!..

ALPAGO ve Zelki, durumun kötülüğüne rağmen gülmekten kendilerini alamadılar.

- O halde ben yedim, babal dedi ALPAGO. "Haydi, kıızı buldun, hem cezasını verelim, hem de kılıcı elinden alalım!"

- Biz de geliyoruz, diye bir ses duyular arka-larından.

Kara giysili, uzun, örgülü kara saçlı genç

adamları bunu söyleyen.

ALPAGO:

- Hayır! dedi. "Ben her işimi kendim görürüm!"

- Bu olaya "Benim işim" diyemezsin, ALPAGO! AZMELDA, bütün Altay'ların korkulu rüyasıdır. Onu zararsız hale getirmek hepimizin görevidir.

Genç adamın haklı konuşması ALPAGO'yu sıkımsa sokmuş.. ve bir hayli de sinirlendirmişti:

- Benim kendime özgü çözüm yöntemlerim vardır. Buna başkaları ayak uyduramaz. Sizinle uğraşacak zamanım yok!

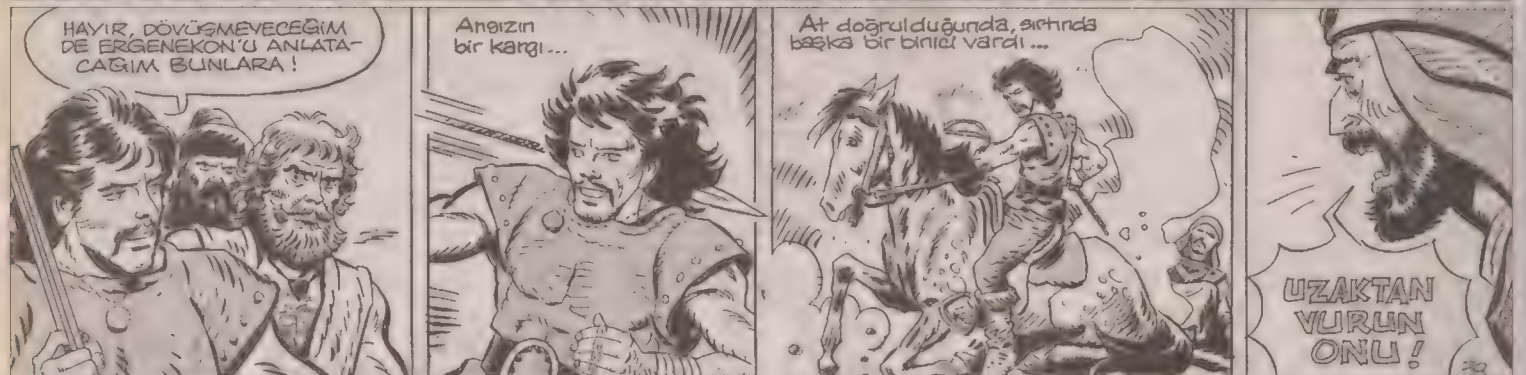
ALPAGO lafını yeni bitirmişti ki demirciler çarşısının öbür ucundan bağışmalar duyuldu.

- İŞTE BURADALAR!

AY-MELİK, ağır bir kütür savurdu:

- Analarını buğrular (erkek deviler) kovalasın. Balçı beke'nin kolcuları! Bizi burada da buldu-lar!..

SÜRECEK

Balçı Beke'nin kolcuları bir solukta ALPAGO'ya yandaşlarını kuşatmışlardı.

ALPAGO hemen belindeki üçlü çubuğu çıkardı, savunma durumuna geçti.

- Ne o, dedi, AY-MELİK, "Yoksa dövüşecek misin?"

- Yok, dedi ALPAGO, "Demirci ustası AY-MELİK'in ERGENEKON Dağları'nı 70 körüklü ateşle nasıl erittiğini anlatacağım. Babal Zelki! Gözünüzü açın, atlardan birer tane yakalamaya

çalışın!"

Ansızın, bir kargı, ALPAGO'nun saçlarını ya-layıp geçti.

Kolculardan biri hiç konuşma gereği durmadan ALPAGO'yu öldürmek için saldırmıştı. Amma, atına hakim olamamış, akıncı Gök-türk'ün yakınına düşmüştü.

ALPAGO, sağ elindeki üçlü çubuğu olabildi-ğince uzağa salladı.

Ham karpuzun yanılması gibi tok bir ses du-

yuldu.

Kolcu atından yere düşerken onu da yaktı. At, kendini toparlayıp doğrulduğunda sırtında başka bir binici vardı.. ve oturuşu önceki binicinin oturuşuna hiç benzemiyordu. Sağlı sollu, kamına yediği iki topukla öne fırladı.

Balçı Beke, babası tutmuş öküzler gibi bö-ğürüyordu:

- HEP BİRDEN SALDIRIN!

ÖNCE BUNUN İŞİNİ BITİRİN!

Kolculardan biri daha kendi attığı mızrağın, havada yakalanıp geri gelmesi ve cene altından gırp sırtından çıkmasıyla... tamuyu boyla-mıştı.

Balçı Beke'nin sesi yeniden inletti ortalığı:

- UZAKTAN VURUN! OKLAYIN ONU!

Sahipsiz kalan ikinci at da kara giysili adam-ların genci yakalamış, binmeye çalışıyordu.

SÜRECEK

Kara gıysılı adamlardan biri uzun entarisinin beline kuşak gibi sarılmış bir ırganı çözdü. Biraz sonra, elinde, üç ucunda üç demir top sallanan, uzun bir Moğol kemendi bulunuyordu.

Demir topun birini tutup öbürünü başının üstünde çevirmeye başladı.

Bu sırada ALPAGO kolculardan birinin yanından rüzgar gibi geçti, adamcağız neye uğradığını anlayamadan atından aşağı yuvarlandı.

Kolculardan biri şimşir okunu katı yaya oturt-

muş ve germiştir. Okun ucunda da ALPAGO vardı.

Zelki'ye bağırıyordu:

BABAYI BENİM ATA BINDİR. SEN DE DÖRÜ

ATA BİNİ İLK FIRSATTA DAGLARA VURACAGIZ!

Kolcunun katı yayı gerilmiş ALPAGO'nun sırtına saplanmak için, kışın kurtulmayı bekliyordu.

Kolcubaşı Balçı Beke de okun yaydan fırlamasını bekliyordu.

- HAYDI! SAL ŞU OKU, BEHEY KÖPEK, NE BEKLIYORSUN! diye bağırıldı.

"Behey köpek" diye bağırıldığı kolcu oku salımadı. Kara gıysılı adamın savurduğu uç ucu demir toplu ip havada done done gelmiş, boğazına dolarmıştı.

Kara gıysılı adam uzun kemendi hızla çekince, kolcu, atın eyerinden koptu, tepe üstü yere çakıldı.

Onun boşta kalan atını da bir başka kara gıysılı, uzun, kırıl sakalıdan beklenmeyen bir çabuklukla yakalayıp üstüne sıçramıştı.

Balçı Beke, kavgayı kaybettiğini anlamıştı. İş işten geçmeden atının başını kentten yana çevirip kaçmak istedi.

Döndüğü anda, karlara bürünmüş ölüm melegini kanatlarını çırparak yanından geçerken gördü. O anda boğazında büyük bir sızı duydu, gö-

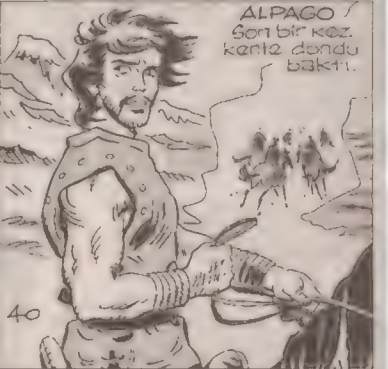
rüşü buğulandı.. ve her yer kapkara kesildi.

Boğazındaki sızı da kesilmişti.

Yere düştüğünün farkında bile olmadı.

Ölmüştü..

SÜRECEK

Kolcubaşının yerde, boğazından fışkıran kanlara bulanmış halde can çektiğini gören ALPAGO hayret ve dehşet içinde kalmıştı.

Atını kara gıysılı gencin üstüne sürdü. Elinde topladığı demir çubukları gencin kılıcına tutan eline hızla vurdu.

Genc adam "AAAH!" diye bağırıldı, kılıcın elinden fırladı gitti.

ALPAGO:

- Bunu yapmaya mecbur değildin! Mecbur olmakla adamı öldürmeyi hiçbir din hoşgörmez. Sen

hangi tanrıya tap yor, hangi dine inanıyorsun. be hey vicdansız köpek!

Balçı Beke'nin öldüğünü gören öbür kolcular kavgayı bırakıp kaçmışlardı.

Kara gıysılı genç halen kemikleri kırılan elini ovuşturuyordu.

- Kolcubaşı acıması olmayan halka kan kusturan bir zalim kişiydi. Onu temizlemekle insanlığa iyilik ettim. Bunun için beni aşağılaması doğru mu?

ALPAGO çok kızmıştı.

Gözünden ateşler fışkınyordu.

- Bir insanın canını almak yapılacak en son savunma işidir. Sen savunmada değildin, kavgayı da kazanmıştık!

A-Y-MELİK'in gür sesi duyuldu:

BIRAKIN DALAŞMAYI, HEMEN DAGLARA ULAŞALIM, YOKSA YASAVULBASININ BİR TUMEN ASKERİ BIRAZDAN AKBABALAR GIBI UŞUŞUR BURAYI!

ALPAGO, AY-MELİK'e seslendi:

- HAKLISIN, BABAI HAYDI, DÜŞ ÖNÜMUZE!

Sonra kara gıysılı gence döndü:

- Sen de arkadaşlarının başına geç, AY-MELİK'in ardına takılı ÇABUUK!

Kara gıysılıler zaten çoktan bir araya geçivermişlerdi. Ağır dalası el şakasına dönüşseydi herhalde genç arkadaşlarını yalnız bırakmayacaklardı.

Hepsi de birer at edinmişlerdi.

Genc arkadaşlarıyla birlikte AY-MELİK'in ardına takılıp uzaklaştılar.

ALPAGO, son bir kez kente döndü, baktı. Kavgayı seyreden halk öbek öbek toplanmış, aralarında

durumu tartışıyorlardı.

SÜRECEK

ALPAGO, AY-MELİK, Zelki ve kara gıysılı adamlar, önce Selenga ırmağı'nın aktığı yöne at kopardılar.

İrmak, döne dolana aktıkça atlarını işi zorlaştıyordu.

Çünkü Selenga suyu, yalçın kayalar arasından çağlayarak akıyordu. Tatarlar ona Delisu derlerdi.

Hava kararanca, gece düşünceye kadar durup dinlenmeden at koşturdular.

Yol boyu CEREN'in izine rastlamak için gözlerini yerden ağaç dallarından ayırmadılar.

Sonunda, henüz sönmemiş bir ateşe rastladılar...

ALPAGO:

-DURUN! ATEŞE SOKULMAYIN! dedi. Sonra kendisi atından inip, yerdeki izleri inceleyerek ateşe sokuldu.

- Burada küçük ayaklı bir yolcu durmuş, kamını doyumus, atını dinlendirmiş ve yeniden yola koyulmuş... Bu bizim CEREN'den başkası olamaz!

AY-MELİK:

-Haydi, atla atına ALPAGO, dedi. Çok uzağa

gitmeden yakalayalım onu!

Kara gıysılı adamlar atlarından inmişlerdi bile. En yaşlısı atını bir ağaç dalına bağlarken söylenir gibi:

- Gün batarken biz ibadete otururuz. Bizim için hiçbir şey ondan önemli değildir.

Bir başkası, o da atının gemini başından çıkarırken:

- Zaten birazdan ortalık iyice karacak, hiçbir şey görünmeyecek. Gelin, siz de bizimle en yüce HUNZAL tanrısına yaklaşıp oturun!

ALPAGO, Ay-Melik'in atına yürüdü, inmesine yardım ederken:

-Gel baba, dedi. Hakları var. Gece düştü. Gün ısır ısırmaz yola çıkarsanız. Senin yarallarının da tımar edilmesi gerek.

AY-MELİK önce bir horozlandı:

- Daha yolun başında pes ettiniz be!

onra uzun bir "AAAAH!" çekerek ALPAGO'nun kucağına düştü.

Çakşırı, bacağından akan kanla kıpkızıl olmuştu.

SÜRECEK

ALPAGO, AY-MELİK Koca'yı bir ulu çınarın eteğine uzattı. Çırak Zelkiyle birlikte bacağındaki ve omuzundaki yaraları temizleyip sardılar.

Kara giysili insanların tapınması sürüyordu. ALPAGO, kuşağından bir çıkma taşı çıkardı. Üstüne koyduğu pamuklu bir fişli ufak demir parçasıyla kıvılcıklar çıkarıp ateşledi.

Birkaç kuru yaprağı tutuştururken Zelki'ye: - Bolca kuru dal topla getir, Zelki, dedi. "Gece boyunca sönmeyecek bir ateş yakalım!"

Ormanda kuru daldan çok birşey yoktu. Biraz sonra, güzel bir ateş çatır çatır yanmaya başlamıştı.

ALPAGO, Tolpar'ın eyer kaşına gizli küçük bir yayı çekti çıkardı.

- Hayrola, nereye? dedi AY-MELİK - Ava! diye yanıtladı ALPAGO. Birazdan bütün bunca ağız yiyecek isteyecek!

"Bunca ağız" derken ilerde sesli bağışarak anlaşılacak laflar ederek, öne arkaya sarsıla

sarsıla tannlarına tapınan kara giysili, boyunları boncuk takılı, uzun saçlarının bir bölümü örgülü, hepsi sakallı dağlılar gösteriyordu.

- Bunlara hiç güvenim yok, dedi AY-MELİK. Beni boğarak kaçmaya kalkmalarını unutamıyorum. Tapınmalar bile ürkünç! Şu hallerine bak! Kendilerinden geçmiş, insanlıktan çıkmış haldeler!

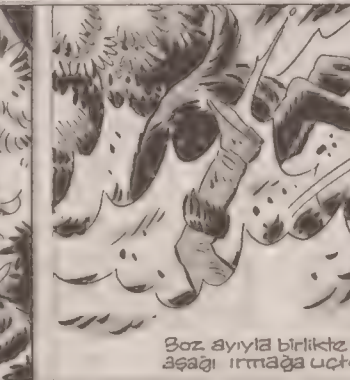
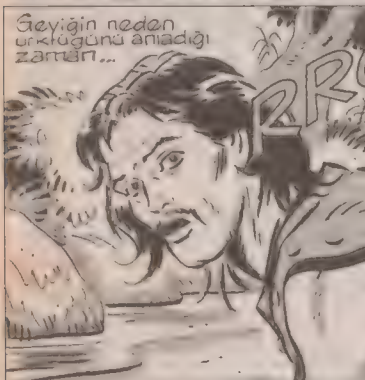
- Gene de kanınları doyumak zorundayız, dedi ALPAGO. "Korkma, çok uzağa gitmeyeceğim! Zelki, sana göz-kulak olur!"

- Git, avın bol olsun! Zelki'ye döndü: - Şu benim baltayı getir, elimin altında bulun.

Ormanda, dağılılan hırlılı, garip, ürkünç seslerden başka ses yoktu.

ALPAGO ufak yayına kısa bir ok yerleştirip su kıyısına indi.. - Nasıl olsa, su içmeye bir av hayvanı gelir!

SÜRECEK

ALPAGO su kıyısında pusuya yatmış, ortalık iyice karamadan su içmeye gelecek bir av hayvanını beklerken, bir yandan da bu "kara giysili" insanların düşündüyordu.

Kimdi bunlar? - Biz iyilik, güzelli, dostluk, sevgi peşindeyiz. AZMELDA bizi rahat bırakmıyor.. diyorlardı ama, vurup-kırmada en azgın uğurlardan daha baskındılar.. Adam korkutmayı çok iyi biliyorlardı. Sonra o ne biçim tannıya tapınmak biçimiydi öyle! Hiçbir tann,

kullannın kendisini anarken o hale gelmesini istemezdi.

Uzaktan bir geyik göründü. ALPAGO düşüncelerinden sıyrıldı, yayını gerdi. Fakat, güzelim ay, koku mu aldı, birşeyden mi huylandı nedir, geri döndü, kaçtı gitti..

ALPAGO geyiğin neden ürküp kaçtığını anladığı zaman iş işten geçmişti.

Korkunç bir kükremeye iliklerine kadar ürperdi. Kocaman, boz bir orman ayısı, cehennem kuyu-

su gibi kıpkızıl ağızını açmış, küçük birer hançer gibi ışılayan dişleriyle üstüne geliyordu.

Kaçmak istedi, yapamadı. Sağ, solu, dikenliklerle, ısırgan otlarıyla salınmış. Rkasında, iki kulaç aşağıda ırmağın sıvı kayaları vardı..

Ve o anda zaten hayvanın ağırlığını üstünde bulmuştu.

Tek yapabildiği, canavann gırtlığını bir eliyle sim-

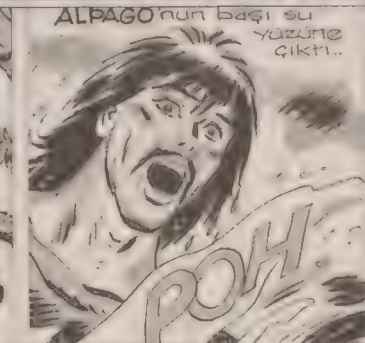
sıkı yakalamak olmuştu. Amma, hayvan bir beygir

ağırlığındaydı. Dİrenemedi. Birlikte setten aşağı ırmağa uçtular.

AY-MELİK Koca huzursuzdu. Kara giysililer bu kez ayakta, kalın sopalarını yere vurarak oldukları yerde tepiniyor, korkunç sesler çıkarmaya devam ediyorlardı.

Zelki'ye döndü, alçak sesle: - Git, ALPAGO-Noyan'a bir göz at! Avı braksın, buraya gelsin. Böğürten topla karnımızı doyururuz!

SÜRECEK

Çırak Zelki elinde ufak bir av bıçağı, ALPAGO'nun gittiği yönde ormanın derinliğinde kayboldu.

"Kara giysili"ler, bağırmalı çağırmalı, inlemeli, ağlamalı tapınmalarına devam ediyorlardı, amma.. AY-MELİK, gözlerinin ucuyla nöbetleşe kendisini gözletdiklerini farketmişti.

Baltasının kabzasını sımsıkı kavramış, her an onlardan gelecek bir kötülüğe karşı hazır bulunmaya çalışıyordu.

Zelki, ırmağın kıyısına gelince ALPAGO'nun avcı yayını ve kısa oklarını yerlere saçılmış buldu.

Ansızın, ırmağın durgun yerinde sular kabardı, taşırıldı ve boz ayının kocaman kafası, kırmızı dili ağız ardına kadar açık, ortaya çıktı.

- EYVAH! dedi Zelki.

Yayın, okların neden yerlere saçıldığını o an anladı. Koca bir orman ayısı ALPAGO'ya çullanmış parçalıyordu.

Bunu aklından geçirdiği anda ALPAGO'nun başının su yüzüne çıktığını gördü. Bu kez ayı kaybolmuştu kabanar sular içinde.

Zelki, hemen konakladıkları yere doğru avazı çıktığı kadar bağırdı.

- AY-MELİK Koca, YETİİİİ!

Ve elindeki ufak av bıçağıyla kendini ırmağa atı, ALPAGO'nun yeniden kaybolduğu sulara doğru yüzmeye başladı.

AY-MELİK, çağırın çağırın duymuştu. Hemen yerinden fırladı. Topallaya topallaya sesin geldiği yöne seğırtti.. Baltası zaten elindeydi.

"Kara giysili"ler de, birden, gökten emir gelmiş gibi yakarma işini bırakıp AY-MELİK'in ardına düştüler.

Biraz önce, bu dünyada değilmiş gibi ağlayıp inleyerek tannlarına sevgi gösterisi yapan "en sa-

dık" kullar sanki bunlar değildi.

Ayının başı bir kez daha su yüzüne çıktı. Zelki'nin tam önünde arkası ona dönüktü. Korkusuz çırak elindeki bıçağı ense köküne saplamak istedi.

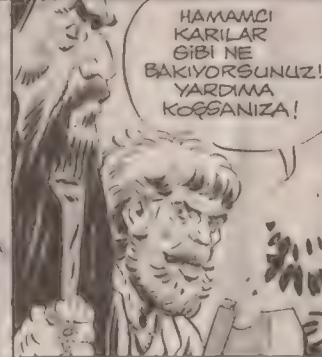
Başaramadı, omuzundan vurdu canavan. Hayvan yeni düşmanını tanımak için döndüğünde ALPAGO'nun başı gözükte..

- POH! diye haykırdı. Derin bir nefes aldı. Havasızlıktan az kalsın ciğerleri patlayacaktı..

SÜRECEK

ALPAGO, alindeki kısa av bıçağıyla
ardı ardına vuruyordu...

HAMAMCI
KARILAR
GİBİ NE
BAKIYORSUNUZ!
YARDIMA
KOŞANIZA!

ANALARINI
ALBİZ
TEPELEMİŞ
SOYSUZ-
LAR!

AY-MELİK Koca, yeterince hızlı koşamıyordu. Ba-
cağındaki süngü yarısı müthiş acıyordu.
Kara giysili adamların, yanbaşıdan av tazisi gibi
hızla geçip gittiklerini gördü.
Çok geçmedi, o da ırmak kıyısına ulaştı, ve ...
ALPAGO'nun elindeki kısa av bıçağıyla ayının en-
se köküne ardi ardına vurduğunu gördü.
Koca canavar Zelki'yi penceleri arasına almış boy-
nunu kırmak için boğazına dişlerini geçirmek istiyordu.
ALPAGO da bir türlü öldürücü noktaya bıçağını
saplayamıyordu. Ayı genç ve canlıydı, üstelik akınlı
su içinde isabetli vuruş yapma kolay değildi.

"Kara giysili" dağılın hiç suya atlayıp ALPAGO
ve Zelki'ye yardıma koşmaya yelteneniydi.
AY-MELİK, dayanamadı güldü:
- Oyle hamamcı karılar gibi ne bakıyorsunuz be!
Atlasanız! Bana saldırdın her biriniz bir boğadır (ba-
hadır, yiğit) kesimisiniz!
Böncüklü sakalında aklar ötekilerden daha seyrekle-
şen bir kanlı gözlerini AY-MELİK'e çevirdi:
- Bizim en gözde üç yiğidimizi öldürdün senin bu
canını kazırgan (cehennem) kazıyası yoldaşın! Ayrıca
bize gerekli olan sensin. METE HAN'ın kılıcını sen ta-
nıyorsun!

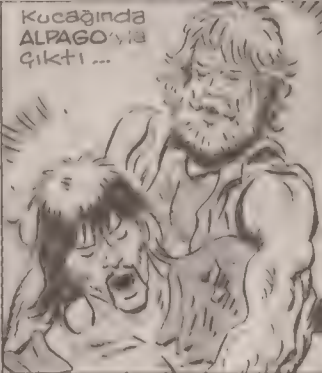
- HEPİNİZİN CANI TAMU'YA (öbür dünyaya)!
ANALARINI ALBİZ (şeytan) TEPELEMİŞ SOYSUZ-
LAR!
AY-MELİK Koca, sözlerinin sonunu havada tamam-
ladı.
Elinde baltasıyla set üstünden ırmağa atlamıştı.
Ayı, yediği bıçak darbelerinden kudumuş gibiydi.
Zelki'yi bıraktı, ALPAGO'nun üstüne saldırdı.
İkisi birden, yeniden suları içinde kayboldular.
AY-MELİK Koca, yeterince hızlı koşamıyordu. Ba-
cağındaki süngü yarısı müthiş acıyordu.
Kara giysili adamların, yanbaşıdan av tazisi gibi

hızla geçip gittiklerini gördü.
Çok geçmedi, o da ırmak kıyısına ulaştı, ve ...
ALPAGO'nun elindeki kısa av bıçağıyla ayının en-
se köküne ardi ardına vurduğunu gördü.
Koca canavar Zelki'yi penceleri arasına almış boy-
nunu kırmak için boğazına dişlerini geçirmek istiyordu.
ALPAGO da bir türlü öldürücü noktaya bıçağını
saplayamıyordu. Ayı genç ve canlıydı, üstelik akınlı
su içinde isabetli vuruş yapma kolay değildi.
"Kara giysili" dağılın hiç suya atlayıp ALPAGO
ve Zelki'ye yardıma koşmaya yelteneniydi.

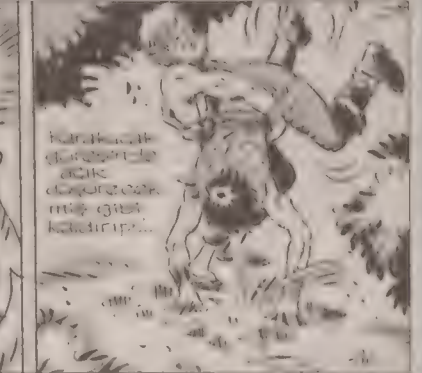
SÜRECEK

Baltasını
tam
vuracaktı...

Kucağında
ALPAGO'yu
çıkıttı...

AY-MELİK Koca, elinde baltasıyla yetişmişti.
Önce, yan baygın Zelki'yi kolundan tutup kı-
yıya attı.
Onun soluklandığını görünce ayının kanların-
dan kıpkızıl kesilmiş kabarıp duran sulara döndü.
Baltasını kaldırmış bekliyordu.
Ayının kılı kafasını gördüğü anda indirecekti.
Kabarık sular içinden kara bir gölgenin yük-
seldiğini gördü, baltasını iyice kaldırdı, tam vura-
caklı...

ALPAGO'nun başı çıktı su yüzüne.. derin bir
soluk almak için ağzını alabildiğine açmıştı..
Hava yerine su doldu ciğerlerine.. Çünkü ayı,
iri pençesiyle tuttuğu gibi yeniden almıştı al-
tına, koca yiğidi..
İşte o an, ALPAGO'yu alıp bastırdığı an, başı
su yüzüne çıktığında, günün son ışıklarıyla bir
yalaza (ışık) çaktı havada... "HARRT" diye bo-
ğuk bir ses duyuldu.
AY-MELİK'in baltası ayının kafasına saplan-

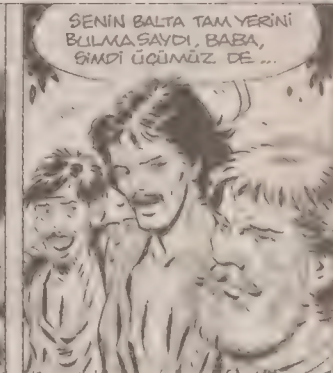
mış kalmıştı.
Koca hayvan korkunç bir bağırışı saldı ve oldu-
ğu yere yıkıldı.
Baltayla saplanmıştı ki, sapı AY-MELİK'in
güçlü pençesinden kurtulmuş ayıyla birlikte
akıntıya kapılmış gidiyordu.
AY-MELİK'in değerli baltasını düşünecek hâli
yoktu. Hemen kızıl sulara balıklama daldı, kuca-
ğında ALPAGO'yu çıkıttı..
Koca yiğit, yenilmez savaşçı yuttuğu sular-

dan boğulmak üzereydi.
AY-MELİK, onu belinden ters yakalayıp "ka-
rakucak" güreşinde açık düşürecemmiş gibi kal-
dınır başaşağı sallayınca karnında ciğerlerindeki
ne kadar su varsa olduğu gibi boşaldı.
ALPAGO da, karakucak güreşinde "poş"
eden yeniik pehlivan gibi, AY-MELİK'in baca-
ğına birkaç tokat atması koca demirci sallaya
sallaya bağırsaklarını ağzına getirecekti can
dostu savaşçının.

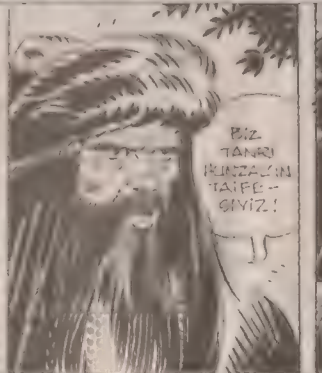
SÜRECEK

BUNLAR
İYİLİK
İNSANİ
DEĞERLER!

SENİN BALTA TAM YERİNİ
BULMASAYDI, BABA,
ŞİMDİ ÜÇÜMÜZ DE ...

BİZ
TANRI
HUNZAL'IN
TAİFE-
SİYİZ!

ŞİMDİ BAŞLARIM SENİN
TANRI HUNZAL'INA!

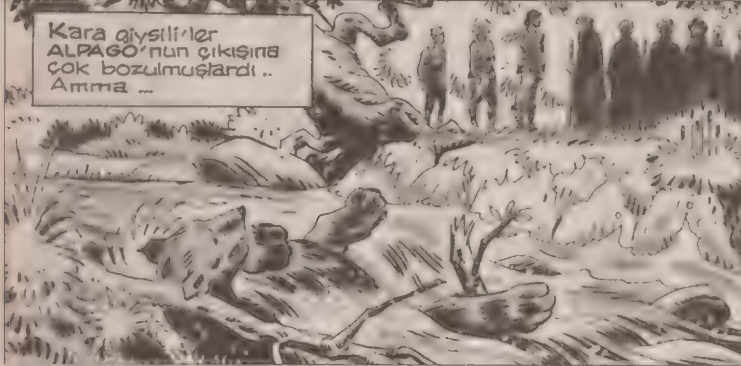
ALPAGO'nun kendine gelmesi için bir iki derin so-
luk alması yetti. Amma, yoksul Zelki halen uzandı-
ğı yerde pestil gibi yatıyordu.
AY-MELİK, karşı kıyıda, kara kargalar gibi bir dizi
durmış kendilerine bakan "Kara giysili"leri göstere-
rek:
- Sana yardıma koşmadılar, dedi. "Bunlar iyilik in-
sanı değiller! İlk ırsatta bunlardan kurtulmalıyız, oğul!"
- Tasalanma, dedi ALPAGO, "Ben onlara yapaca-
ğımı biliyorum."
Yerinden doğruldu.

Zelki'yi kolundan tuttu kaldırdı. Kolunu omuzuna
doladı, alından öptü.
- Sen yetişmeseydin, çoktan tamamı boylamıştım,
Zelki! Sağol. Sana bir can borcum var!
Zelki, keyifli keyifli güldü, dişlek ağzı kulaklarına var-
dı.
ALPAGO, AY-MELİK'e döndü:
- Amma senin balta tam yerini bulmasaydı, şimd
üçümüz de kanatlanmış bulutların üstünde uçuyor-
duk, değil mi, baba!
Akınlı ırmığı, birbirlerine tutunarak geçtiler.

"Kara giysili"ler, birşey olmamış gibi bakıyorlardı.
ALPAGO:
- Sizin kamınızı doyurmak için ava çıkmıştım, az
daha avlanıyordum. Ölüm-kalım kavgası yaptığımı
gördünüz, yardıma gelmediniz!
İçlerinde en kart ve en uzun olanı:
- Kavgayı kazanacağından emindik.
Bir başkası:
- Biz senin gibi savaşçı bir boydan değiliz. Canımız
tehikeye düşmedikçe kavgadan uzak kalınz.
Onun yanındaki:

- Biz Tann HUNZAL'ın taifesiyiz! Bizim yolumuz
sevgi, barış, iyilik, güzellik yoludur!
ALPAGO, dayanamadı, adamın elindeki sopayı
kaptığı gibi kafasına vurmak üzere kaldırdı.
- ŞİMDİ BAŞLARIM SENİN TANRI HUNZAL'INA DA
ONUN DİNİNE DEİ İŞİNİZE GELDİĞİ ZAMAN, İYİLİK,
DOSTLUK, GÜZELLİK, SEVGİ... İŞİNİZE GELMEDİĞİ
ZAMAN CANAVARLIĞIN, KÖTÜLÜĞÜN FERİSTAHİSİ..
TEZ VARIN, ŞU AYINI İRMAKTAN ÇIKARIN.. DERİSİNİ
YUZUN.. ETİNİ PARÇALAYIN, ATEŞTE KIZARTIP
HERKESE BİRER PARÇA DAĞITIN!

SÜRECEK

"Kara gıysılı'ler önce birbirlerine baktılar. ALPAGO'nun çıkışına çok bozulmuşlardı. Amma, içlerinde en kart ve en uzun olanı, Mançu diline benzer bir dille bir şeyler söyledi.

Birilerine ırmakta dallara takılmış kalmış ayıyı gösterdi, öbürlerine ormanı gösterdi, eliyle kolayla bir şeyler tanıtti. Onlar da söyleneni yapmak için koşarak sağa sola dağıldılar.

Yalnız kaldıklarında, ulu ağacın altına giderlerken AY-MELİK Koca söyledi:

- Bon sana bunlardan bir an önce kurtulalım, di-

yorum. Sen onların kursaklarını düşünüyorsun!

- Sesini çıkarma! İstedğin olacak. Bir bildiğim var!

ALPAGO, Zelki'ye bir ağacın yukanlannda sallanan kabakları gösterdi.

- Şu asma kabaklarından üç dört tane indir, dedi..

Zelki, sarmaşıklara tutunarak maymun gibi bir solukta tırmandı ağacın tepesine..

Saçlarını örmede, sakallarna inci dizmede pek becerikli olan HUNZAI'ler (AY-MELİK Koca koymuş-

tu bu adı onlara) ayının denisini yuzup etini parçalama işini yuzlenne gözlerine buluştırmışlardı.

Ayının etini yattığı yerde parça parça kesmeye çalışıyorlardı. Aynı, çölde hayvan leşini parçalayan sırtlanlar gibi..

ALPAGO dayanamadı, olaya el koydu.

Önce, ayıyı uzakça bir yerde, bir ağacın dalına ayağından sallandırdı. Karnını yarırdı, içini boşalttırdı.

Karakurum'lu yerleşik Türklerden öğrendiği gibi usulünce deriyi yuздürdü. Sonra da, AY-MELİK'in

baltasıyla elleri parçalattı.

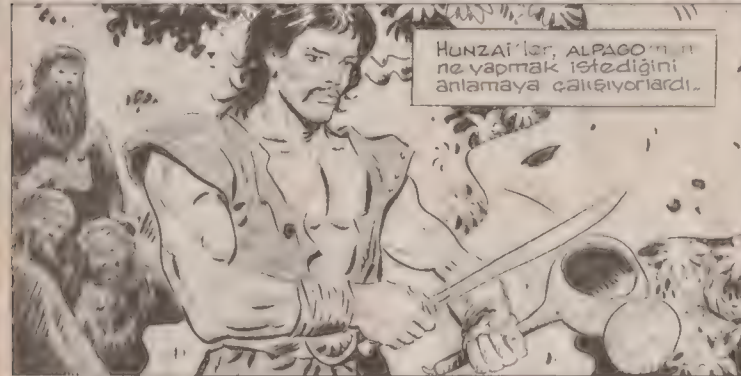
Göğüs tarafından kendi eliyle kesip aldığı iki büyük parçayı kılıncına geçirip orta yerde iyice harlanmış olan ateşin üstüne koydu..

HUNZAI'ler de ondan gördüklerini yaparak kendi ellerini kendileri pişiriyorlardı. Oylesine acıkışlardı ki pişmesini beklemeden gövdeye indiriyorlardı.

AY-MELİK Koca, ALPAGO'nun çok güzel közlediği etten büyük bir parçayı dışırken:

- Şunlara bak, dedi. "Ayıyı vurmasak herhalde çığ çığ bizi yiyecaktı bunlar."

SÜRECEK

Ayı eti biraz zor çiğneniyordu amma tadı hiç de aleva değildi. At etine benziyordu.

ALPAGO, bir büyük parçayı mığdeye yuvarladıktan sonra, Zelki'nin uzattığı ikinci parçayı aldı, onun ağaçtan indirdiği kabakları yanlarından doğradı.. İçerini temizledi.

Ayının içine, hemen yanındaki böğürtlen kümesinden topladığı meyvaları sıkarak suyunu çıkardı.

HUNZAI'ler bir yandan yan çığ ayı etini atıştırıyor bir yandan da ALPAGO'nun ne yapmak istedi-

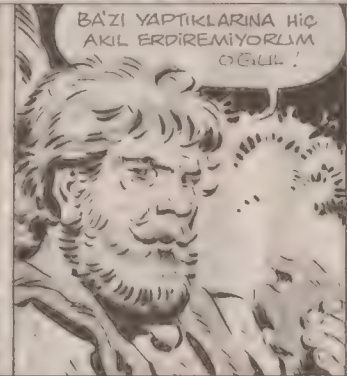
ğini anlamaya çalışıyorlardı.

ALPAGO, böğürtlen şerbeti içine bu limon benzeri bir meyvenin suyunu sıkı, bir büyük yudum ağzına aldı.

Sonra AY-MELİK Koca'ya verdi. Koca demirci hepsini tepesine dikmek üzereyken çekti aldı kabağı elinden Zelki'ye uzattı.

HUNZAI'ler yemeği unutmuş ALPAGO'nun uydurduğu içkiye merak salmışlardı.

İçkiden bir yudum da Zelki'ye içirdi.

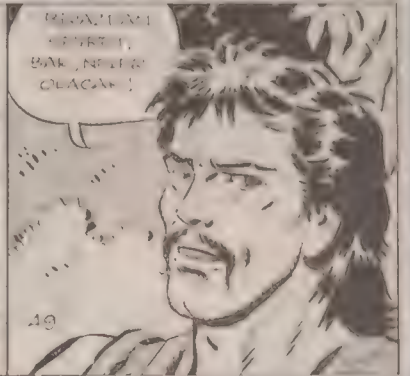
- Öbür kabakları da sen doldur, dedi.

Yan yana içki dolu kabağı "Kara gıysılı" HUNZAI'lerin başına götürdü.

- Böğürtlen şerbetiyle birlikte yemezseniz, taze et adımı cırcır (ışhal) eder! Gün doğarken yola çıkacağız, başıma iş açmayın!

İyice közlenmiş etlerden iki büyük parçayı ateşten alıp AY-MELİK'in yanına gitti, oturdu.

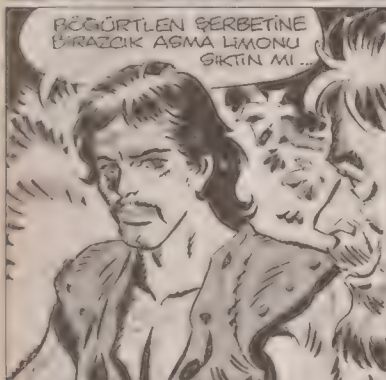
AY-MELİK, ALPAGO'nun uzattığı eti alırken gene söylendi:

- Daha damagınız ıslanmadan ben gözetlen etini aldın goturdun, şu kızgınana kutuk olsun, ayıya ra verdin. Bazi yaptıklarına hiç akıl erdiremeyeceksin oğul!

ALPAGO, gözünü HUNZAI'lerden ayırmadan yanıtladı:

- Yaralarnı seni yorgun düşürdü, Baba AY-MELİK.. Çok alıngan oldun. Ben senden böğürtlen şerbetini esirgiyorsam işin içinde bir iş var demek-tir. Birazdan seyrete, bak, neler olacak! SÜRECEK

ALPAGO'nun gizemli (esrarengiz) konuşması AY-MELİK'in merakını eşelemişti.

Niç olacak, söyle de bilelim! Beni meraktan çıtırmak mı istiyorsun?

ALPAGO gultu.

- Fazla meraklanma, dedi. Böğürtlen şerbetine birazcık asma limonu sıkın mı, kınımdan beter ağır bir içki olur. Hemen esrikleyen (sarhoş olan) adam olduğu yerde sızır kalır.

Ayı döşü közlemesinden koca bir parça daha

dişleyerek ekledi:

- Onlar sızır sızmaz da biz üçümüz atlanımıza binip gece karanlığında yola çıkacağız. Sen şimdi yat, uyumaya bakal..

Tıllı gibi, uzun kulaklarını kabartmış dinleyen Zelki'ye döndü:

- Lokmanı bitirince, kalk, öbür kabaklara da böğürtlen şerbeti doldurup asma limonu sık, getir. Yarım kabak şerbet bunlara çok az gelecek!

Zelki, ortada yanan ateşe çalı çırpı atıp harlattı

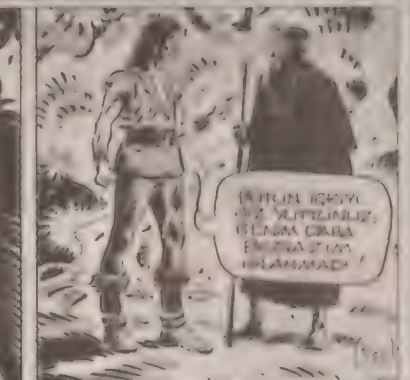
(ateşi azdırdı). Onun yanında gündüz gibi aydınlanan ormana daldı.

ALPAGO da yerinden kalktı.

Ayının yerine bağlı, kalın çul örtüyü aldı, getirdi, çoktan hortlamaya başlamış AY-MELİK'in çıplak omuzlarına örttü..

Birden, ağacın üstündeki kendi gölgesi üstüne başka bir gölgenin düştüğünü gördü.

Hemen döndü. HUNZAI'lerin en uzun olanıyla burun buruna

geldi.. Gözlerinin aklı kızarmış, kan çamaşına dönmüştü..

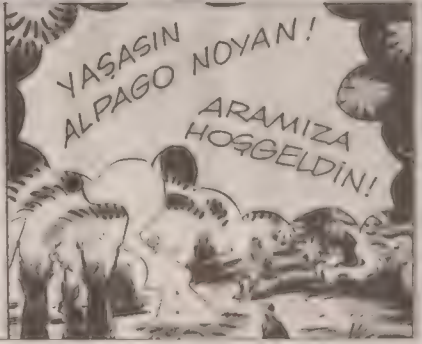
- Ne oluyor? Bizi bırakıp kaçmaya mı hazırlanıyorsun?

- Tam tersi.. Görüyorsun ki, yatıp uyumaya ha zırlanıyorum.

- O sansar suratlı oğlan nereye gitti?

- Böğürtlen toplamaya! Bütün içkiyi siz yuttunuz, benim daha boğazım ıslanmadı.. Başka soru sorma, tepemi attırma benim!

SÜRECEK

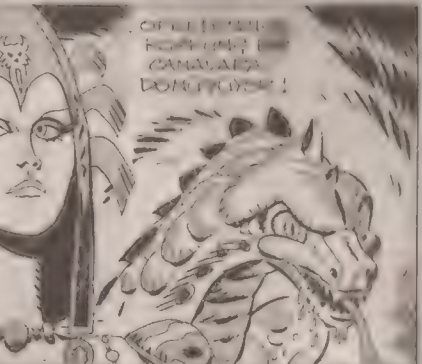
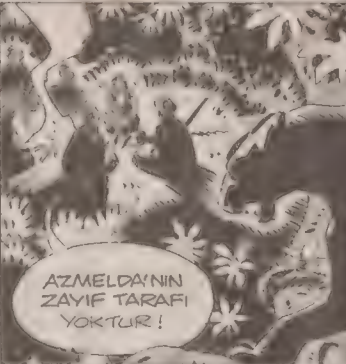

Zelki, üç asma kabağını böğürtlen şırasıyla doldurmuştu.
"Kara giysili"ler huyulanmasın diye, ALPAGO gitti, ateş üstünden bir parça et alıp, Hunzal'lerin arasına oturdu.
Zelki'ye seslendi:
- NEREDE KALDIN BE, TEMBEL KÖPEKİ BURADA BUNCA İNSAN.. BOĞAZIMIZ KURUDU.. GEURSEM BACAGINDAN TUTAR ASARIM SENİ EN YÜKSEK BİR DALA!
Zelki, hemen karşılık verdi:
- YETTİM, NOYANIM!

Çok geçmedi, içki dolu kabaklar elden ele dolaşıyordu.
Zelki, ALPAGO'ya ayrı bir kabak vermişti, onunki sadece böğürtlen şerbetiydi, ekşi sıklıma, esikletici (sarhoş edici) içkiye dönüşmemişti.
Hunzal'lerin en irisi gene kanlı gözlerini ALPAGO'ya dikmişti:
- Sakalını uzatmadıkça, tüm bedenini kara giysiler içinde saklamadıkça aramızda oturamazsın, dedi.
ALPAGO, içkisinden (!) koca bir yudum alıp

adamları içmeye imrendirdi.
Herkes kabaklara yumulurken hafifçe:
- Saçımı örüp, sakalima da boncuklar dizecek miyim?
Gene "karalı"ların irisi yanıtladı:
G - O senin Tanrı HUNZAL'a bağlılık derecene kalmış! Kendini ne kadar çok ibadete verir, HUNZAL'ın adını ne kadar çok anarsan, saç örgün de o kadar çok olur, sakalındaki boncuk taneleri artar.. Ve böylece, sen de Tanrı HUNZAL'a en yakın olan kullar arasında seçkin bir yere sahip olursun!

ALPAGO, çok duygulanmış gibi başını öne eğdi, yüzü boşlukta:
- Ne kötü, dedi. Şaman dininde böyle bir düzen yok! İnsan; Ay, Güneş, Yer Tanrılarına ne kadar yakın olduğunu ölçemiyor, bilemiyor. Yarından tezi yok, sakalima bıçak değmeyecek!
- YAŞASIN ALPAGO NOYAN!
- ARAMIZA HOŞGELDİN! diye bağıştılar.
Yalnız ALPAGO'nun:
- Sakalima dizeceğim boncukları nereden alacağım? Biriktirmesi uzun sürer mi? diye sorması neşelerini biraz kaçırmıştı.
SÜRECEK

ALPAGO, baktı, HUNZAL'ler aralarında anlaşmaz dille birşeyler konuşuyorlar, huylandı. "Birazdan hır çıkaracak bunlar," dedi içinden.
Dikkatlerini başka yöne çekmek için bir laf attı ortaya:
- Karanlık Dağlar Ecesi AZMELDA hakkında ne biliyorsanız bana anlatmanız gerek. Düşmanımızı iyi tanımalıyız. Zayıf ve güçlü yanlarını bilmeliyiz ki...

- "AZMELDA'nın zayıf tarafı yoktur!" dedi içlerinden biri. "Ancak METE HAN'ın kılıcı gibi silahlı, kutsal bir silahımız olursa belki ona karşı durabiliriz."
Bir başkası ekledi:
B - "Onun için AZMELDA'nın karşısına çıkmadan önce, kılıcı bulup kaçan kızı yakalamalıyız!"
ALPAGO sert çıktı:
- "Bana akıl vermeyi bırakın, sorulanıma cevap vermeyi." dedi.

vep vermeye, eğer içinde onu göremiyorsanız mı? Görmü, ya da mı, sorulmuştu, sakal mı?"
A - "Ben gördüm. Eline esir düşmüştüm. Günlere işkence ettiler. İstedikleri bilgiyi alamadılar.. AZMELDA'nın karşısına çıkardılar.. Of.. Tanrı HUNZAL beni bir daha onun karşısına çıkarmasın."
- "Evet!" dedi ALPAGO, "Devam et!"

- "İsteddiği herşeyi öğrendi benden.. Çünkü öfkelenince o güzel kadın, korkunç bir canavara dönüşüyordu. Çatalı diliyle beni yakalayıp yutacağı sıra... bütün bildiklerimi söyledim!"
Yanındaki arkadaşı kalın sopasını konuşmanın kafasına indirdi.
- "Ve senin yüzünden bir bölük savaşçıyı baskına uğradı. Ölen öldü, kalanlar onun yoraltı zindanlarına atıldı. Ölene kadar ona sarılıp, (altın) toplayacakları!"
SÜRECEK

Kafasına sopayı yiyen "kara giysili" kendi sopasını, vuranın gözüne dürttü, patlattı..
Ortalık birden kanıştı.
İki kavgacıyı ayırma işi toplu kavgaya döndü.
"Kara giysili"lerin en irisi, boynumdan aşağı sallanan boncuklar içinden ortası delik iri bir boncuğu seçti, ağzına dayayıp sıkıca üfledi.
Bir garip ılık sesi çinladı ormanda.. Ve Hunzal'ler hemen kavgayı kestiler.
Zaten ayakta duracak halleri yoktu. Hepsini ol-

duğu yere çökmüştü..
ALPAGO:
- "Hepimiz yorgunuz. Birşey konuşacak halde değiliz. Yatıp uyuyalım. Gün doğmadan yola çıkacağız!"
İri yan Hunzal, dişlerini gıcırdatarak:
- "Bizi birbirimize düşürdün," dedi.
- "Ben değil, böğürtlen şerbeti yaptım!" diye yanıtladı ALPAGO, AYMEUK'ün uyuduğu ulu ağacın altına doğru giderken..
Ve uzaktan ekledi:

- "O şerbeti kararında içmek gerek. Fazlası adamı çarpar."
ALPAGO, Zelki'ye "Sen biraz nöbet tut! Ben azıcık kestireyim, sonra sen sabaha kadar uyuşun" demeye haz rlanıyordu.
Bir de baktı ki, genç çirak başını ustasının omuzuna dayamış horul horul uyuyor.
Kucağındaki asma kabağını aldı, burnuna götürdü, kokladı:
- "Kazırgan canını almasın" dedi. "Bir kabak dolusu şerbeti de kendisi içmiş. Bundan yarım öğ-

leye kadar hayır yok artık. Nöbet işi bana kaldı."
İtti, imkattan yüzüne su çarptı. Saçlarını, ensesini ıslattı.
Ağac altına döndüğünde bütün Hunzal'leri ölü gibi yatar halde buldu.
Hepsi sızmıştı.
Kendisi de sırtını ulu ağaca dayayıp, gözleri yan kapalı, bir tavşan uykusuna daldı.
Ateş biraz önce attığı kalın dallar birden tutuşup harladı ve .. biraz ötede karanlığa sınımış iki acayip yaratığı aydınlatıverdi..
SÜRECEK

Harlayan ateşin kısa bir süre aydınlatığı kocaman saçsız kafalı, yaratıklar hemen geniş yapraklı ağaçlar arkasında kayboldular.

Kocaman birer deliği andıran kapkara gözleri vardı.

Biraz sonra, eğri büğrü saçsız koca kafalar, bu kez atlara yakın bir yerden göründüler.

ALPAGO içine doğmuş gibi, gözlerini açtı, çevresine bakındı. Ayırksı hiçbir şey görmedi,

gözlerini yeniden kapadı.

Nöbette olduğunu hatırlamadı bile.. Oylesine yorgundu, uyku öylesine ağır bastırmıştı.

Fakat Tolpar'ın kişnemesini duyunca gözlerini ardına kadar açmasıyla, yay gibi ayağa kalkması bir oldu.

Hemen alevli adımlardan birini kaptı, atlardan yana koştu.

Acaip yaratıklardan biri ALPAGO'nun demirir

atının üstüne tünemiş, boynuna dişlerini geçir-meye çalışır gibiydi.

O bür yarabk, ürküp kaçan doru atın üstünde tutunmaya çalışırken, atla birlikte karanlıkta kaybolmuştu.

Tolpar, üstündeki yaratığı yere atmak için ol-duğu yerde dönüyor, şaha kalkıyor, havayı çifte-liyor, deli gibi çırpınıyordu.

ALPAGO, herşeyi göze aldı, çizmelerinin diş

cebine sokulu avcı bıçaklarını çıkardı, ardı ardına savurdu ne olduğu belirsiz canavarın üstüne...

Domuz cıyaklaması gibi bir ses duyuldu..

Acayip yaratık Tolpar'ın sırtından kayboldu.

ALPAGO, önce atının yanına koştu, boynuna, döşüne baktı.. Yara izi, kan man yoktu..

Ucu alevli odunu yaratığın düştüğü yere tuttu.

Dehşetle ikildi:

- HAYIR! OLAMAZ!..

SÖRECEK

ALPAGO, şaşkınlıktan küçük dilini yutacaktı, az kalsın.

Yerde can çekişen bir canavar yerine ufak bir kız çocuğu vardı. Saçsız, koca kafalı acayip yaratık da yanbaşına içi boş bir pösteği olarak uzanmış yatı-yordu.

Kız çocuğu ufak kara gözlerini sonuna dek aç-mış, korkuyla ALPAGO'ya bakıyordu.

Mançu dilinin dağılı ağzıyla:

- "Bağışla! Öldürme beni!" dedi.

ALPAGO hemen koştu, sırtında sağ kanadı üstüne

saplanmış bıçağını dikkatle tuttu, hızla çekti çıkardı..

O da Mançu diliyle:

- "Korkma!" dedi. "Ben senin dostunum!"

Kızın, zaten salkım saçak sallanan mintanından bir parça kopardı. Kanayan yere, geniş bir yaprağı dörde katlayıp bastırdı, bez parçasıyla da sıkıca sar-dı..

Kız çocuğunun korkusu biraz geçmişti ama, gene de zangır zangır titriyordu.

ALPAGO, yerde serili canavar biçimli pösteğiye eline aldı.

- "Kim öğretti bu düzeni sana? Anan mı, atan mı?"

- "Anam da yok, atam da!"

- "Bunu kim dikt? Koca koca adamları korkutup atlarını almayı kim akıl etti? Herhalde, bacak kadar boyunla sen değil!"

Kız çocuğu "evet" anlamında başını salladı.

ALPAGO sinirlenmeye başlamıştı.

- "Kafamı kızdırma!" dedi. "Ananı, atanı kurtar-mak için yalan söylüyorsan ... onları nasıl olsa yaka-layıp bunun hesabını soracağım!"

Kız çocuğu burundan akan sümüğü koluna sile-rek:

- "Ananı, atanı bulamazsın, çünkü .. onları ge-çen yıl Hunzai'ler öldürdü."

- "Hunzai'ler mi?" dedi ALPAGO, "Hani şu kırın sakallı, karalar giyinmiş

ALPAGO konuştuğu kız "evet" diye başını sallı-yordu.

- "Neden?" diye sordu ALPAGO.

- "Karanlık Dağlar Ecesi'ne yün eğirdikleri, pös-te-ki sattıkları için.."

SÖRECEK

ALPAGO, küçük kıızı dinlerken arkasında bir ayak sesi duydu, döndü. AY-MELİK'in, ba-cağını tuta tuta geldiğini gördü:

- "Neler oluyor burada?" dedi koca demirci.

ALPAGO işaret parmağını dudaklarının üstü-ne bastırarak bir "SSSS" işareti yaptı.

Küçük kız anlatmaya yeniden başladı.

- "Anasız, atasız kalınca, biz de kendi başı-mızın çaresine bakmak için bu yola başvur-duk."

- "Biz, dediğine göre.. birkaç kardeş mis-i-niz?"

- "Yalnız kardeş değil, bütün bir avul (geniş aile, akrabalar topluluğu) anasız atasız kaldık. Büyükleminizin hepsini AZMELDA topladı gö-türdü."

- "Kaç çocuksunuz?"

- "Çok!.. Sayısını bilemem!"

- "Nerede yaşıyorsunuz?"

- "Söylemem. Öldürsen bile söylemem! Ye-

rimizi herkesten saklıyoruz."

ALPAGO acı acı gülmüşüdi.

- "İstemiyorsan söyleme! Seni zorlamam."

dedi. "Amm, bak! Şu ateşin öte yanında uyu-yan Hunzai'leri görüyor musun? Biz onların elinde tutsağız.. Onların atlarını alır, sizin ban-nadığınız yere sığınırak kurtuluruz.. Yoksa, biraz-dan uyanırlar, seni de bizi de çitir çitir yerler!"

Ufak kız, başını yükseltip, çallann üstünden,

ilerde, sızmsı uyuyan Hunzai'lere baktı.

Küçük gözlerinin aklı korkuyla büyüdü.

ALPAGO konuşmasının sonucunu almıştı.

- "Ne diyorsun? Kararın nedir?"

Kız çocuğu, ALPAGO'nun atına doğru yürü-meye çalıştı.

- "Senin dediğin gibi olsun! Amma, ne olur, hemen gidelim buradan."

ALPAGO, AY-MELİK'e döndü:

- "Baba, sen çocuğun yanında kal, ben Zel-ki'yi uyandırıp geleyim!"

SÖRECEK

Biraz sonra, atlardan birine binmiş kız çocuğunun ardına takılmış orman içinde ilerliyorlardı. ALPAGO'nun yanın odunu ön tarafı aydınlatıyor. Zeki'ninki de arka tarafa ışık veriyordu. Ufak kızın ışığa neye ihtiyaç yoktu, ormanı avucunun içi gibi tanıyordu.

- "Adın ne senin?" diye sordu ALPAGO, küçük kıza.

- "İLÇE!" diye yanıtladı çocuk.

- "Yaran acı veriyor mu?"

- "Veriyor amma, biz alışkınız! Hergün ava çıkı-

yoruz, ağaçtan düşüyoruz. Yırtıcı hayvanlar saldırıyor, kimimizi yakalayıp yiyorlar, kimimiz yaralı kurtuluyoruz. Geçenlerde, Turali'nin küçük oğlanını kaptı. Yoksulı kurtarmak için kaptalın yuvasına kadar tırmanmak istedik. Önde giden Çilli'lerin kızı düşüp ölünce, vazgeçtik, geri döndük."

Böyle konuşa konuşa ormanın sonuna geldiler, düzlüğe çıktılar.

Düzlüğe çıkar çıkmaz ortalık gün gibi ışıdı. Gökte ay vardı, gümüş tepsi gibi yusyuvarlak. Solda, aşağıda Selenge ırmağı kıvrıla kıvrıla, coşa-

durula, akıp gidiyordu.

Üst üste yıkılıp doğal köprü oluşturmuş kayalar-dan binbir dikkatle karşı yakaya geçtiler.

Gene ırmak kıyısından yola devam ettiler.

- "Hey İlçe!" diye seslendi ALPAGO. "Bizim konakladığımız yere gelmek için bunca yolu nasıl aldınız? Atsız, deveşiz gelinmez buralara!"

- "Salla geldik." dedi İlçe. "Bu ırmak çok yukarıda bizim oradan geçer. Kıvrılır kıvrılır buralarda geçer gider. Biz de bu sırada avımızı yapar, obamız döneriz."

Önlerine bir çağlayan çıkmıştı.

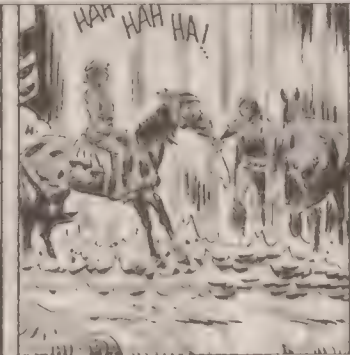
İlçe atından indi, dizginleri çekerek çağlayana yürüdü.

- "Siz de inin isterseniz!" dedi. "Hayvanlar ürkebilir!"

- "Doğru!" dedi ALPAGO ve atından indi. AY-MELİK'i indirmede, onun da atını yedine aldı. Önüne döndü ki... Kız yok!...

Ne kız var ortada, ne at, ne bir şey!!

Sulann düşüşü aşağılara baktılar, köpüklü dalgalardan başka birşey görünmüyordu. SÜRECEK

ALPAGO neye uğradığını şaşırmıştı.

Ufaklık çocuğu çağlayanın alıp götürmesine mi? Geçenin ayazında sarp kayaların tepesinde uyuz dağ keçisi gibi kalmalarına mı?...

- "ALPAGOOO!" diye cılız bir çığış duydu adını seslenen.

Sağına soluna bakındı, kimseyi görmedi.

İnce, cılız fakat İlçe'nin sesi olduğu belli ses gaipden gelir gibi gene inledi...

- "İlçe, neredesin?"

- "Yanıbağındayım, ALPAGO!"

ALPAGO sinirlenmeye başlamıştı.

Oyuna eğlenceye o da bayılırdı amma, şimdi, geçenin ayazında bir de sınıksıklam islanmışken saklambaç oynamanın hiç sırası değildi.

- "İlçe!" dedi. "Oyunun sırası değil, neredey-sen yüzünü göster!"

Geldikleri yana, gidecekleri yöne bakarken.. Yukarıdan aşağı yanına düşen su duvarı içinde, kesik baş gibi, İlçe'nin başı gözüküyordu...

İlçe öfkeli:

- "Buraya girdiğimi görmediniz mi?" dedi.

"Buz gibi suyun altından iki kez geçmek hiç de

hoş bir oyun değil!"

Kızın çocuk başı su duvarının öte yanında gene kaybolmuştu.

AY-MELİK Koca, haykır haykır gülmeye başladı.

Zeki onu taklit etti.

ALPAGO'nun hiç gülecek hali yoktu. Ötkeyle buz gibi su duvarından içeri daldı. Bir elinde kendi atı, öbüründe AY-MELİK'in atı...

Su altından geçerken AY-MELİK Koca halen güliyordu.

Yukarıdan aşağı, ince tül perde gibi inen su

duvarının bu yüzünde büyücek bir mağara vardı. İlçe onları bekliyordu.

Geldiklerini görünce yeniden öne düştü. Yerde ışıldayan su gölcüklerine basa basa onu izlediler.

Bir süre sonra, mağara iyice genişledi. Tavani yükseldi. Onlerine bol ağaçlı, yemyeşil tepelikler ortasında bir sürü yurdun bulunduğu (yurt: çadır) küçük bir köy çıktı.

AY-MELİK'in gur sesi duyuldu:

- Körmüzün (körmüz: zebani) boynuzu böğrüne gelsini Aynı ERGENEKON!.. SÜRECEK

İlçe kız, atının dizginlerini kasti, AY-MELİK'in yanına gelmesini bekledi. Gelince sordu:

- "ERGENEKON ne demek?"

- "ERGENEKON..." dedi AY-MELİK. "Aah ahl!.. Bir mutlu serüvendir TÜRK'ler için.. Bu destanı bilmek gerek.. İnsanoğlunun hayatta olması gereken ilk derstir ERGENEKON!"

Koca AY-MELİK, öyle heyecanlanmıştı ki, nefesi tıkanıp, öksürmeye başladı.

ALPAGO:

- "Sakin ol, babal!" dedi. "Yann, yann olmazsa

öbür gün anlatırsın. Bir süre Zeki'yle burada kalacaksın. Tüm Türk destanlarını, Çin masallarını.. ne biliyorsan çocuklara anlatırsın.."

İmdi, geliş güzel kurulmuş, inli ufaklı, karalı beyazlı çadırları önünden geçiriyorlardı.

ALPAGO konuşmasını sürdürdü:

- "Kolun, bacağın iyileşince de çocuklara demir dövmeyi, balta, bıçak, kılıç yapmayı öğretirsin!"

İlçe, yüksek tavanlı oldukça geniş, kara kıl-keçe bir yurdun önünde durdu.

- "İşte, geldik!" dedi.

Attan yavaşça, süzülerek indi, kıl-keçe yurdun işemeli çul kapisını yandan kaldırıp kolanlardan birine bağladı.

- "Buyurun!" dedi. "Bu yurt benim! İçinde ocak yok amma, rüzgar olmaz, güneş vurmaz.. Rahat edersiniz. Atları salverin, kimse ilmez. Yann sizi başbuğa tanıstıracağım. Haydi, iyi uykular!"

ALPAGO'nun birşey demesine kalmadı, bitişik teli yurdun arkasında gözden kayboldu.

AY-MELİK, bilmem kaçını rüyasını görüyordu.

Zeki de atları çayıra salıp gelmiş, derin bir uykuya dalmıştı.

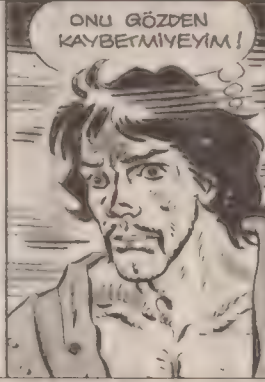
ALPAGO yorgunluktan uyuyamıyordu.. Kolay mı? Kısa günde az mı olay yaşamışlardı.. Olanı biteni düşünürken.. Rüya mı, gerçek mi, bilmedi.. Çadır kapisında çok uzun boylu bir insan hayaleti gördü.. Kimildamadan bakıyordu.

Eylele ALPAGO'yu dışarıya çağırıyordu.. Gözleri kıpkırmızı yanıp sönüyordu.

Ağzını sonuna kadar açıp bağırıyordu, amma.. sesi çıkmıyordu. SÜRECEK

Dede, bayır aşağı
gidiyordu..

ONU GÖZDEN
KAYBETMİYİYİM!

Dede, cansız bir heykel
gibi..

AZMELDA
BÜYÜCÜSÜ
YOLUNA PUSU
KURMUŞ..

ALPAGO içine saman doldurulmuş çuval yaktan doğruldu. AY-MELİK'e Zelki denn uykudaydılar. Çizmelerinde saklı ay bıçaklarının yerlerinde olup olmadıklarına baktı, ikisi de yerindeydi. Yeniden kalktı, kapıdan kaybolmuş uzun boylu ihtiyarın arkasından koştu. Dede, bayır aşağı gidiyordu. Amma, bir garip gidişti bu.. Bildiğimiz, adam gibi yürüyüyordu. Omuzları, bedeni hiç kıpırdamı-

yordu.. Kayar gibi uzaklaşıyordu. Ustelik, bir de sis baskını odayı.. Dede, iki de bir, sis bulutu içinde kaybolup, biraz sonra yeniden gözüküyordu. ALPAGO, "Bu kez gözden kaybetmeyeyim" diye, koşmaya başladı. Tam yetmişmiş, uzun boylu, esrarengiz dede kalın bir sis bulutu içinde yeniden kayboldu. ALPAGO sisin geçip gitmesini bekledi. Sis geçince de kendisini küçük bir mağara ağ-

zında buldu. Dede, düz yere serili bir hasır üstüne bağdaş kurup oturmuş, cansız bir heykel gibi duruyordu. ALPAGO'nun yaklaştığını görünce kırmızı gözlerini açtı, yanındaki bir başka hasır gösterdi oturması için.. Parmağı, eski bir ölü parmağı gibi kuru kemikti. Kan kırmızı gözleriyle ALPAGO'nun oturmasını izledi.. Genç savaşçı oturduktan sonra da onu gözlemeyi sürdürdü.

Neden sonra: - "Birgün buraya gelip, bu çocukları kurtaracağımı biliyordum, ALPAGO NOYANI" dedi. - "Adımı nereden biliyorsun, ey saygı değer baba?" - "Önümdeki çanakta herşeyi görür, öğrenirim. Seni bekleyen korkunç tehlikeyi de bana o söyledi." - "Ne tehlikeye, baba?" - "AZMELDA büyücüsü, yoluna bir dizi puslu kurmuş seni bekliyor!"

SÖRECEK

YOLUNDAKİ TUZAKLARI
AŞABİLİRSİN.. AMMA
ÖĞÜTLERİMİ YERİNE
GETİRİRGEN !..

SAYGIDEĞER
DEDEM !.. BUNLARI
GÜN İŞİYİNCA
KONUŞSAK DAHA
İYİ OLMUZ MI ?

KIRPIK
KARA SAÇLI KIZ
KERİLEN SIKINI
AĞTI MI.. SANA
YAPACAK BİRŞEY
KALMAZ !

UYU
ÖYLEYSE
MİSKİN
KÖPEK!

Sivri kulaahlı ihtiyar, uzun beyaz sakalını kuru kemikli eliyle tutarak çanağın üstüne eğildi. Çanakta yüzüne morumsu bir ışık vurdu, kuru kafayı andıran yüzü daha bir ürkek oldu. İhtiyar yeniden konuşmaya başladı: - "Saman falı, bir sürü tuzak gösteriyor, amma sen bunları aşacak yeteneğe sahipsin." (Lafın burasında kızıl gözlerini ALPAGO'ya çevirdi.) "Tabii, sana vereceğim öğütleri yerine getirir-sen!"

ALPAGO, hafiften sıkılmaya başlamıştı. Böyle

beyni sulanmış 200 yıllık ihtiyarların öğütleri onu oldum olası sıkardı.. Bir an önce yatağına dönüp yann kalan uykusunu tamamlamak istiyordu. - "Saygıdeğer, dedem" dedi. "Öğütlerini aklında tutabilmem için herseyden önce bir güzel uyumam gerek.. Bunları gün işiyınca konuşsak daha iyi olmaz mı?" Aksakallı dede, gözlerini öfkeyle öyle bir açtı ki, koca ALPAGO Noyan'ın bile hafiften ödü koptu. - "Öğül" dedi falcı dede, "Sen yeterince uyu-

dun. Biraz daha uyumaya kalkarsan, kırpık kara saçlı kız Kerülen suyunu aşacak.. Kucağında sımsıkı tuttuğu, çuvala sarılı kutsal eşya ne ise.. çanakta pek anlaşılmıyor.. Bu bir kılıç da olabilir, bir taç ta.. amma, demirden, değerli taşlarla süslü bir şey! İşte onu kendisini bekleyenlere verdi mi, sana yapacak birşey kalmayacak, ALPAGO NOYAN!.. AZMELDA, şu acunun en güçlü hukumdarı olacak. Onu artık hiçbir güç durduramayacak! Bir an sustu.

ALPAGO'yu etkisi altına alıp alamadığını incelemek ister gibi kızıl gözlerini onun baygın bakışlarına çevirdi. Ve, boğuk bir sesle: - "Şimdi söyle!" dedi. "Uyku mu, yoksa hemen pusatanıp, atlanıp yola koyulmak mı?.." ALPAGO, kapanmak üzere olan gözlerini açmaya çalışarak: - "Uykul!" dedi. Ak sakallı, kızıl gözlü dede öfkeyle bağırdı: - "UYU ÖYLEYSE MİSKİN KÖPEK!"

SÖRECEK

CEREN bir Gıbrıya
atı üstünde
karlar içinde
ilerliyordu..

ALPAGO'nun
başında
ne zamanki
börkü vardı..

Bu PAYAZAYI
BOYNUNDAN
ÇIKARMAVA -
SAKIN !

ALPAGO, üç yüz, dört yüz yaşında görünen bu insan benzeri ihtiyarla atışacak değildi. Hayatta yapmamıştı böyle bir saygısızlık, kalkıp dede "UYU ÖYLEYSE!" diye bağınca, kalkıp çadırına kadar gitmeye bile üşendi. Hemen yanıbaşındaki kayaya başını koyduğu gibi.. Aman ne rüyalar ne rüyalar! Önce, CEREN'i gördü. Kalın örtülere bürünmüş bir Sibirya atı üstünde karlar içinde uzaklaşıyordu. İki de bir dönüp, hain bakışlarla ALPAGO'ya gülümsüyordu. Kucağında, kat kat bezlere sarılmış METE

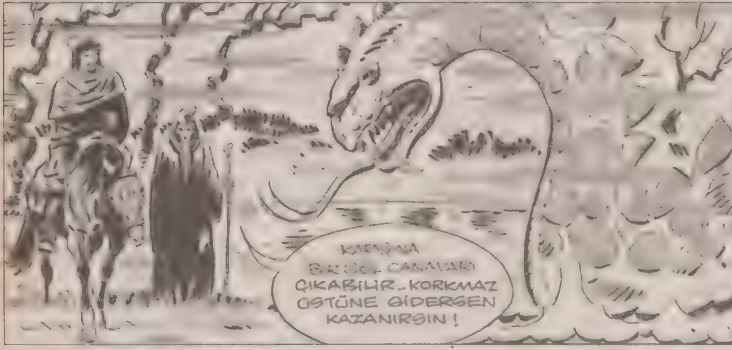
HAN'ın kılıcı vardı. CEREN ona bebek kundağı gibi sarılmıştı. - "Ortak çocuğumuz bul!" diyordu CEREN.. ALPAGO da uykusunda "zavallı" diyordu. "Sevişmedik ki çocuğumuz olsun. Sadece seni soydum, üstünü aramak için.. O kadarı!" - "Ammma elin değdi.. Ben de çok istedim ve gebe kaldım.."

ALPAGO, uykusunda keyifli keyifli gülümsedi. Altıpar'ın ayakları karlara gömülüydü. ALPAGO'nun başında her zaman giydiği börkü vardı.. Sirtına, kırmızı üstüne sarı papatya

işlemeli bir kılımlı ortunduydu. Soğuktan korunmak için sımsıkı sarılmıştı amma gene de üşüyordu. Bu kılımlı, Dede'nin mağarasında duvara asılıydı.. Ne zaman, nasıl yürütüyordu koca kılımlı?.. Dede kızmamış mıydı güzelim kılımlının yürütülmesine? CEREN önde bu arkada, karlara bata bata giderken yanı başında Dede'yi gördü. Gene kayar gibi yürüyordu karların üstünde, sarsılmadan, eğilip doğrulmadan! Yüzünde öfke belirtisi falan yoktu.. ALPAGO

uyumayıp hemen yola çıktığı için memnun görünüyordu. ALPAGO Noyan, mağara ağzında yaslanıp uyuymakla ilgili kayadan başını kaldırmadan, soldan sağa döndü, elini de başının altına koydu. Dede: - "Baki!" diyordu, "Bu payazayı (payaza: demirden, bakırdan nişan. Madalya) boynundan çıkarmayacaksın! Bu sana yol gösterecek. Seni tehlikelerden haberi kılacak.. Gülmek! Sözlerimi iyi dinle!"

SÖRECEK

Dede, ilerde, sık sık dönüp kendilerine bakan CEREN'i gösteriyordu.

"Bu kızdan kendini sakın! Ona sakın acıma! Kılıcı elinden al ve kaç! Arkandan gelirse onu öldür!"

CEREN, konuşulanları uzaktan duyuyormuş gibi, ırı, beyaz dişlerini göstererek gülüyordu.

Dede:

"Karşıya bir göl canavari çıkabilir.. Korkmaz üstüne gidersen kazanırsın.. Çünkü o gerçek değil bir hayaldir! Çok güçlü bir sihirbaz olan AZMELDA bunu sık sık yapar. Bu korku yüzün-

den, en yürekli boğatırlar bile ülkesine giremedi."

Dede, gittikçe küçülüyordu. Ve görüntüsü saydamlaşıyordu.

Sesi bile gittikçe zayıflıyordu.

"Ammma sen Karanlık Dağlar Ülkesi'ne giden ilk Türk'sün. Bütün failar, "ERGENEKON" asıllı bir celasun AZMELDA'yı yokedecek!" diyor. Haydi, yolun açık, kılıcın keskin olsun!"

Dede, hepten yokolmuştu.

CEREN, iyice uzaklaşmıştı.

ALPAGO atını topukladı.

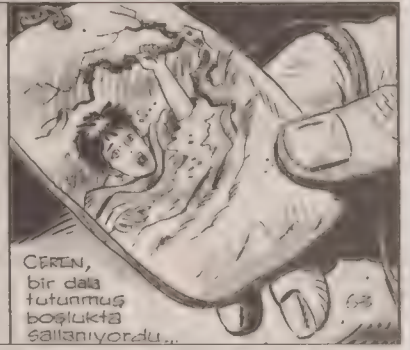
Fakat, CEREN, birden, atıyla birlikte, kuyuya düşer gibi, gözden kaybolmuştu.

ALPAGO, dörtlal koşturdu geldi kızın kaybolduğu yere.

Hiçbir iz yoktu!.. Sanki yer yanılmış kız içine düşmüştü. Hemen Dede'nin verdiği payaza geldi aklına.

Koynuna sokmuştu. Boynuna bağlı ipinden tuttu çıkardı.

Mor renkli, kalınca bir tenekeydi bu payaza.. Hafif hafif oynatınca üstünde şekiller, resimler oluşuyor, sonra o resimler üstüne başka şekiller

geliyordu.

Bir ara CEREN'i görür gibi oldu.

Bir dala tutunmuş, boşlukta sallanıyordu. "İmdat" diye bağırarak istiyordu amma, ağzına dolan karlar bunu önüyordu.

Payazanın üstünden bulut gibi beyazlıklar geçti. CEREN bir daha gözükmedi.

Sağına soluna bakınan ALPAGO biraz ilerde yansı karlar içinde kaybolmuş, örtüye sarılı ME-TE HAN'ın kılıcını gördü.

Dede'nin öğütüne göre, kılıcı almalı, kızdan uzaklaşmalıydı.

SÖRECEK

ALPAGO, Falcı dedenin, "Kızdan uzak dur!" lafını unutmamıştı amma, o, zor durumda birini yüzüstü bırakıp gidecek kimselerden değildi.

Hemen eyerin kaşı (kaş: tutacak yer) altında asılı duran urgan topunu açtı. Bir ucunu eyere bağlayıp öbür ucunu, uçurumun kıyısında, boşlukta sallanan CEREN'e fırlattı.

Fırlatmakla kalmadı.

Kız belki tutunamaz diye, kendisi atından inip, ipe tutunarak uçurumdan aşağı kız yanı-

na kaydı.

CEREN'i bileğinden yakaladı. Yukarı çekip bu kez belinden kavradı. Atına seslendi:

"TOLPAR! YORU YAVRUM!"

A t, yavaş yavaş ilerlemeye başladı ve ALPAGO'yla, kucağındaki CEREN'i yukarı çekti.

Düze çıkar çıkmaz, kız fırlattı atı karların üstüne..

"Aslında seni kurtarmamalıydım. Uçurumdan aşağı, kayalara çarpa çarpa düşüp parça-

lanmalıydın. Amma, ölüm korkusu aklını başına getirmişti diye düşündüm.

CEREN'in uzun kırıpkı kara gözleri gene çocuksu bir saflıkla bakıyordu:

"Haklısın!" dedi, "Yaptıklarına çok pişmanım. Amma, elimden ne gelir. Ben emir kulum. AZMELDA'nın elinde tutsağım."

"Otkar'a kadar gelmişken Türk ilbayına (valisine) şıgınlabiliridin. Sana kimse dokunamazdı."

"Anam, babam ve erkek kardeşim AZMEL-

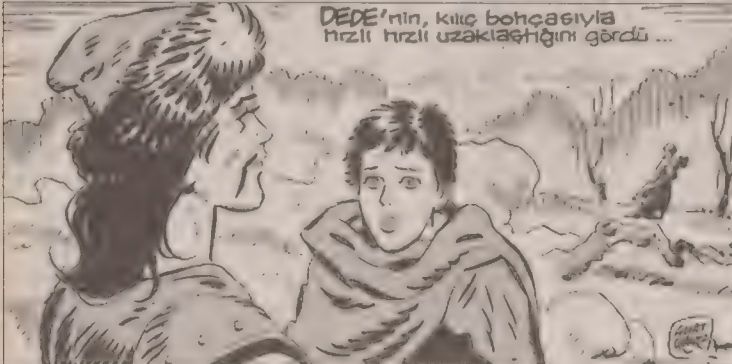
DA'nın elinde.. Verdiği görevi yapmaz, geri dönmeyen, onları işkenceler içinde öldürür.. Bunu gözlerimizle gördük. Onun için AZMELDA'ya ihaneti aklımızdan bile geçiremeyiz.. METE HAN'ın kılıcını ver, ona götürüreyim."

ALPAGO, böylece kılıcı hatırlamış oldu. Arkasına, kılıcını karlara gömülü durduğu yere döndü..

Kılıcın yerinde büyücek bir çukur vardı..

KILIÇ YOKTU!..

SÖRECEK

Evet! Uçuruma sarkmadan önce, kundak bebe-si gibi, kalın bir örtüye sarılı olarak, yarıya kadar karlara gömülü duran tarihi kılıç şimdi yerinde yoktu.

Karlar üstünde ayak izleri de yoktu.. Demek, ALPAGO kızı kurtarmak için uçuruma indiğinde birileri gelip almamıştı.

CEREN'in kendisini uyutmaya kalkıştığını hatırladı.

Kızın büyüleme yeteneği vardı.

O bir halt kaşırmış olabiliirdi.. Gözleri öfkeden

çakmak çakmak ona döndü.

Kızın, hiç de öyle hınzırca işler çevirmiş gibi bir hali yoktu.

Söğuktan donmuş, zangır zangır titriyordu.. Açıkta kalan bacakları mosmor olmuştu, dişleri takır takır birbirine vuruyordu.

Tam o sırada, kızın tepesi üzerinden, uzakta, Dede'nin elinde kılıç bohçasıyla hızlı hızlı uzaklaştığını gördü..

İki de bir arkasına dönüp bakıyordu ardından gelen var mı diye..

ALPAGO, önce bir arkasından koşup ona yetişmeye yeltendi..

Hemen, Tolpar'ı CEREN'in yanında bırakmanın pek kılıcıla bir iş olmayacağını düşündü ve bir sıçrayışta atına atladı, DEDE'nin ardına düştü..

Karlar üstünde ayak izi bırakmadan uçar gibi giden DEDE fazla kaçamadı..

ALPAGO yolunu kesmişti.

"DEDE!" dedi, "İşlerime fazla kaşımaya başladın. Ver o kılıcı bana, oymağının başına dön!"

DEDE:

"Sana, "Kılıcı al, dön. Kıza sokulma!" demis-tim. Hiç söz dinlemiyorsun! Anladım. Sen, bekledi-gimiz uslu (us: akl) kurtarıcı yiğit değilsin!"

ALPAGO'nun sabrı kalmamıştı.

"Sen nasıl düşünürsen düşün. Amma kılıcı bana bırak! Onu alır obaya götürürsen bütün uğursuzlukları oraya çekersin!"

DEDE, oyuncakını vermek istemeyen arsız bir çocuk gibi sınıksı sandı kılıca.

"HAYIR!" dedi, "VERMEM! GÜCÜN YETERSE GEL AL ONU ELİMDEN!"

SÖRECEK

Birden, inanılmaz bir çabuklukla...

Dizlerinin arkasına sıkı bir vuruş yapmıştı...

CEREN, bacaklarını boynuna dolamış gözlerini oymaya çalışıyordu...

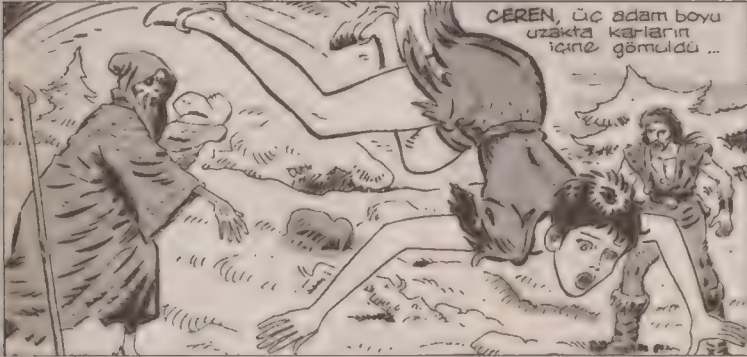
ALPAGO atından indi. Okeyle Dede'nin üstüne yürüdü. Evet! Kötü bir şey yapacak değildi bin yıllık ihtiyara. Amma, zorla da olsa kılıcı elinden çekip alacaktı. Yüzlerce, binlerce insanın yaşamı söz konusuydu. Bunamış, beyni sulanmış bir ihtiyarın hırçınlığına, zaman ayıracak hali yoktu. İhtiyar büyüdü de, onun gelişinden korkacak

göz yoktu. Kılıç bohçasını sol kolduğu altına almış, uzun gürgen sopasını orta yerinden tutmuştu. Birden inanılmaz bir çabuklukla ALPAGO'nun kafasına indirdi. Genç akıncının başında keçe külahlı borkü olmasa, kafası ikiye yarılmış olurdu herhalde. ALPAGO, çok kötü sersemlemişti, amma gene de ayakta idi. Sopayı Dede'nin elinden çekip almak için öne atılırken bu kez bacakları uzun uzun sızladı.

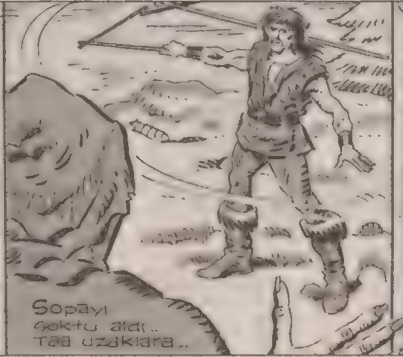
İhtiyar, dizlerinin arkasına yaptığı sıkı bir vuruşla ALPAGO'yu karların üstüne sırtüstü uzatmıştı. Genç savaşçı için şaka götürür tarafı olmadığını anlamıştı. Bu üç bin yıllık dedenin doğa üstü bir gücü vardı, anlaşılabilir. İş sıkı tutulmalıydı. Yoksa... Sonu kötüydü... Bütün aklını başına, gücünü bacaklarına toplayıp ayağa kalkmaya yekiniırken başına bir sopa daha indi.

ALPAGO, bu kez sol kolunu kalkan gibi kullanınca, sopa bilekliğine gelmiş, kafasına, hızı kesilmiş olarak inmişti. Karlar üstünde yuvarlanarak uzaklaşmak isterken, kaplan gibi, panter gibi bir yaratığın, dedenin üstüne atıldığını hayal meyal gördü. Bir iki adım ötede toparlanıp ayağa kalktığı anda, CEREN'i, Dede'nin tepesinden tünemiş gördü. Bacaklarını, boynuna dolamış gözlerini oymaya çalışıyordu.

SÜRECEK

CEREN, üç adam boyu uzakta karların içine gömüldü...

Sopayı çekti aldı... Tabi uzaklara...

Dede, bu kez METE HAN'ın kılıcıyla saldırıyordu...

Dede, eğildi, silkindi. Buzludu, uzaldı, kıza tepesinden aşağı indi. Sonunda, elindeki sopayı karlara saplayıp, serbest kalan eliyle genç kıza kısa saçlarından tuttuğu gibi aşağı çekti. CEREN, sansarın yakaladığı yavru tavşan gibi, havada şöyle bir iki takla atıp üç adam boyu uzakta karların içine tepe üstü gömüldü. ALPAGO bir an kızın yanına koşmayı düşündü. Amma, baktı ki, dede, fınlanmış gür-

gen sopasını yeniden kavramış geliyor. Kemerinin arka tarafına sokulmuş 3 çubuklu demirine el attı. Havada ..vin vin .. çevirerek bin yıllık ihtiyara doğru yürümeye başladı. Dede korkunun eseri yoktu. Ya kendine çok güveniyordu, ya da 3 çubuklu demirin ne biçim öldürücü bir silah olduğundan haberi yoktu. ALPAGO, çubukları havada bir iki çevirdikten sonra ilk vuruşunu yaptı. Kalın gürgen sopayı dedenin elinden söktü aldı, taaa uzaklara

fırlattı. Dede, şaşkıncı. Birşey anlamamıştı bu işten. "Dede, o kılıcı bırak, obaya dön!" dedi ALPAGO. "Sana el kaldırmak istemiyorum. Düşmanımız aynı, dostlarımız aynı!" "Amma kafalamız aynı değil, görüşlerimiz taban tabana zıt!" ALPAGO, çubukları sallamayı kesmişti. Dede'nin artık, uslu uslu kılıç bohçasını uzatıp vermesini bekliyordu.

Gitti, uzaklara düşmüş sopayı yerden aldı. Getirip, dedeye vermek, yaşlılara saygısı olduğunu göstermek istiyordu ki... CEREN'in çığlığıyla irkildi. Arkasına döndü. Dede, bu kez bohça içinden çektiği METE HAN'ın kılıcıyla saldırıyordu. Enli kılıcın kabzasını iki eliyle sım sıkı kavramıştı. Kanlı gözlerinden öfke ateşleri fışkıırıyordu sanki...

SÜRECEK

DUR! ÖYLECE KAL! ERLİK KAĞAN'IN SÖZÜNE UY!

DEDE buzlar üstünde kayar gibi uzaklaştı...

NASIL YAPABİLDİN BUNU? ERLİK KAĞAN DA KİM?

DEDE, gene yaşından ve çelimsiz bedeninden umulmadık bir çabuklukla METEHAN'ın enli ağır kılıcını, ALPAGO'yu ortadan ikiye ayırmak ister gibi, hızla indirdi. Genç savaşçı, demir çubuklarıyla vuruşu karşılamak istemiş, ancak kılıcın yolunu hafifçe değiştirebilmişti. Öylesine zorlu bir vuruştu dedenin vuruşu. ALPAGO ancak, 3'lü çubuğu sakatlamak için kullanırsa durdurabilirdi ihtiyar.. Bunu da yapmak

istemiyordu. Tam ikinci vuruşu karşılamaya hazırlanıyordu ki... dedenin iki eliyle kavradığı kılıç havada hareket-siz kaldığını gördü. Kanlı gözleri, ALPAGO'nun arkasında başka bir noktaya bakıyordu. CEREN'in sesini duydu ensesinde... Sanki onun olmayan, kalın, boğuk bir sesi but... -DUR! ÖYLECE KAL! DOKUZ BAŞLI ERLİK KAĞAN'IN SÖZÜNE UY! BENİ DUY! VE DEDİKLERİ-

MI YAPI! CEREN, korkusuzca Dede'ye yaklaşıyordu. Dede, eli havada iki adım geriledi: "Kimsin? ERLİK KAĞAN'la ne ilgin var?" CEREN, yavaş yavaş ilerlemeye devam ederek: "ERLİK KAĞAN'ın 3'üncü kuşak elçisiyim. Gerçektiği an 2'nci kuşağın yetkilerine de sahibim.. Şimdi, kılıcı yavaşça yere bırak. Sopanı al ve nöbetçi olduğun noktaya geri dön! Yolda bizi soranlar olursa, gün doğusuna gittiğimizi söyle!"

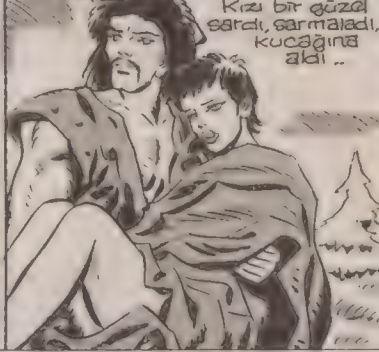
CEREN'in sözlerini bir bir yerine getiren Dede, kılıcı bırakıp gürgen asasını aldı ve bir kez olsun geriye dönüp bakmadan, gene buzlar üstünde kayar gibi uzaklaştı, kar yıklu çam ağaçların arasında kayboldu. ALPAGO, şaşkınlıktan ağız yarı açık, CEREN'e döndü. "Nasil yapabildin bunu? ERLİK KAĞAN kim? Onun adını duyunca neden bu kadar korktu?"

SÜRECEK

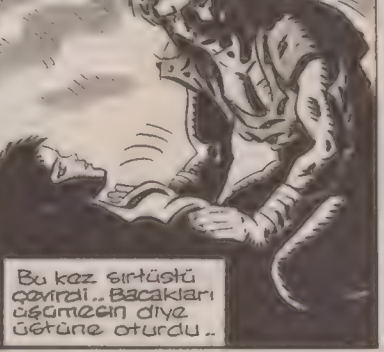
CEREN, donmak
üzereydi ..

Kızı bir güzel
sardı, sarmaladı,
kucagina
aldı ..

Baldırlarını
bacaklarını
sıvazlamaya
başladı ..

Bu kez sırtüstü
çevirdi.. Bacakları
üstüne oturdu ..

CEREN, deminki, Azrail gibi üstlerine gelen esrareniz, ihtiyar durduran, ona buyruklar voren ve korku içinde uzaklaştıran büyücü kız değildi.

ALPAGO'nun sorularını cevaplandırmak büyücü kız değildi.

ALPAGO'nun sorularını cevaplandırmak için başını ona çevirdi.

Yüzü mosmordu.

Dişleri takır birbirine vuruyordu.

Donmak üzereydi.

ALPAGO, hemen biraz ötede uslu uslu olayları seyreden Tolpar'a koştu.

Eyerin altında üstünde nice çul, çuval varsa çekti aldı, geldi.. Kızı bir güzel sarı sarmaladı. Kucagina aldı.

CEREN, zangır zangır titriyordu.

Çevresine bakmadı.

Büyük bir çam ağacının dalları altında kuytu bir yer gördü. Hemen oraya seçti..

Dede'nin mağarasından ne zaman, nasıl yürüttüğünü bilemediği papatya işlemeli kilimi yere

serdi.

Kızı üstüne yatırdı.

Başladı, önce ayaklarını, sonra baldırlarını, sonra bacaklarını sıkı sıkı omaya, sıvazlamaya..

Öyle hızlı sıvazlıyordu ki, elleri görünmüyordu.

Odunu oduna sürsen çoktan ısınır, ateş alırdı..

Genç kıyı yüzüstü çevirdi, bacaklarını, kaba ellerini küçük tokatlarla dövmeye başladı.

CEREN, sesini çıkaracak halde değildi. Göz-

leri kapalı, büzülmüş kalmıştı.

Bacakların kızardığını gören ALPAGO kıyı bu kez sırtüstü çevirdi.. Üstüne, -yeniden üşümesin diye oturmıştı.

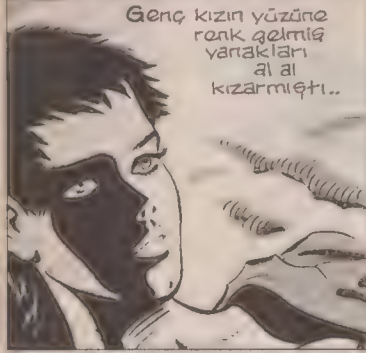
Kollarını, göğüslerini hızlı hızlı sıvazlamaya başladı.. Buz kesmiş parmaklarını ağzına soktu, hohladı..

CEREN, kapalı gözlerini açmıştı.

Renksiz dudaklarında ince bir tebessüm kurtancısının çabalarını seyrediyor, bakışlarıyla teşekkür ediyordu...

SÖRECEK

Genç kıyın yüzüne
renk gelmiş
yanakları
al al
kızarmıştı..

Ağız yan açıldı..
Dudakları
titriyordu..

Yenilmez savaşçı
hic, direnmedi.
Kuzu kuzu kıyın
istegine uydu..

ALPAGO'nun aslan pençesi gibi iri elleri cayır cayır yanıyordu.

CEREN'in utacak bedeninde dolaştığı yere can veren bu sıcaklık hemen etkisini göstermişti. Genç kıyın yüzüne renk gelmiş, dahası yanakları al al kızarmıştı.

ALPAGO ommanın sonucunu almaktan memnun ellerini şimdi daha yavaş gezdirmiyordu CEREN'in körpe bedeninde.

Körpe beden artık biraz önceki gibi mosmor ve buz gibi değildi. Isınmış toz pembe güzel bir

renk almıştı. Dahası, hafiften terlemeye bile başlamıştı.

ALPAGO kıyın soluklarının sıkıştığını görünce, durdu.. Ellerini göğsünden çekmek istedi.. Kız bırakmadı.

Küçük elleriyle genç savaşçının pençelerini yakaladı, göğsü üstüne bastırdı.

Ağız yan açıldı.

Dudakları titriyordu.

Amm bu kez soğuktan değildi bu titreme.

İki küçük el ALPAGO'nun kaslı, kalın kolların-

dan yukan tırmadı.

Esnesinde buluştu ve genç adamın başını aşağı bastırdı.

Yenilmez savaşçı hiç direnmedi.

Direnmedi, daha doğrusu.

Kuzu kuzu kıyın istegine uydu, geniş, kavruk ağzını onun iki iri kiraz tanesini andıran dudakları üstüne kapattı.

İkisinin nefesi birbirine karıştı.

Kollar, bacaklar bedenlere dolandı. ALPAGO, üstüne uzandıkları geniş yaygının dışarda kalan

ucunu bir eliyle tuttu, üstlerine çekti.

Koca çam ağacının geniş dalları altında bir süreye için düşmanlıklar, cinayetler.. METE HAN'ın kutsal kılıcı.. AZMELDA'nın canavarlığı falan.. herşey unutuldu.

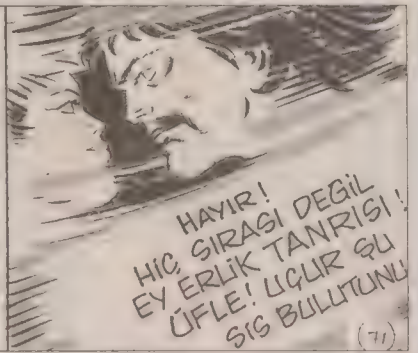
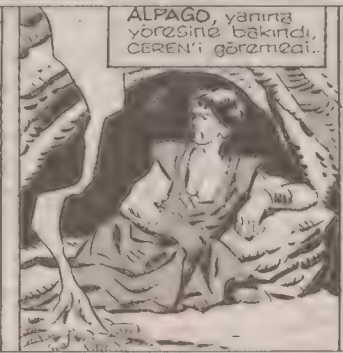
Şimdi iki gencin bedeni, bir anda "şehvet" denen zevk girdabında döne döne yok oluyor, gene bir anda yanardağlar gibi patlamalarla ortaya çıkıyor, fıskıran lavların yakmayan, can veren sıcaklığında kendilerinden geçiyorlardı.

SÖRECEK

zevk dalgaları ince bedenini
kaç kez alıp alıp götürmüştü..

ALPAGO, yanına
yöresine bakındı,
CEREN'i görmedi..

CEREN, belli ki, "sevişme" denen yasak meyveyi ilk kez dişliyordu. Zevk dalgaları ince bedenini kaç kez alıp götürmüştü, kayalara vurup geri getirmiş, kumsala yatırmıştı..

Sonra.. Haydi, yeni baştan..

Bu müthiş zevk fırtınasında azgın dalgalar içinde sürüklenirken sürüklenirken gidip gelmeler genç kıyı "hasat" etmişti.. kolu, bacağı tutmaz olmuştu.

Amm.. CEREN bundan çok memnun olmalı ki, küçük iniltir dışında hiç sesini çıkarmıyordu..

ALPAGO da şikayetçi değildi.

Kan-ter içinde kalmıştı.

Ağzından soluyordu.

Sevişmekten çok dövüşür gibi yerden yere vuruyordu genç kıyı, yaptığı onca kötülüğün cezasını verirdi gibi..

Birden kalın bir sis indi koca çam ağacının üstüne.. Ortalık bembeyaz kesildi. Hiçbir şey görünmez oldu..

Sevişen gençlerin seslerinden başka evi uzak bir yaşam belirtisi kalmamıştı ortalıkta..

ALPAGO, başını yasladığı kayadan kaldırdı.

Acıyan, ezilmiş sol kulağını ovuşturdu. Yanına yöresine bakındı. CEREN'i görmedi.

Fazla da üstünde durmadı, Dede'nin papatya işlemeli kilimini üşümüş sağ omuzuna iyice dolayıp bu kez sağ kulağı üstüne yattı.

Dede'nin mağara ağzında yaktığı ateş daha sönmemişti.. Odunların son parçaları tatlı bir sıcaklık yayarak çitir çitir yanıyordu..

ALPAGO sağ yanına yattı..

CEREN de sol kolunu başının altına yastık yapmış, yanbaşında yatıyor, uzun kırıpkırı, menekşe rengi gözleriyle yorgun akıncıyı seyrediyordu.

yordu.

ALPAGO kolunu kıyın omuzuna koydu, CEREN de bir bacağıyla genç adamın üstüne attı.

Burun buruna, soluk soluğa, yan yana yatıyorlardı şimdi.

Yeniden kalın bir sis bulutu indi üzerlerine.. Ve.. bembeyaz kesilmiş ortalıkta hırçın bir kadın sesi duyuldu:

- HAYIR! HİÇ SİRASI DEĞİL EY ERİK TANRISI! BANA BUNU YAPMA! SANA ÇOK HIZMET ETTİM! ÜFLE, UÇUR ŞU SIS BULUTUNU!..

SÖRECEK

Kalın buzlarla kaplı yüce dağların en tepesindeki yaylada, döne döne göğe doğru yükselen yılanlı kuleden çevreye yayılan gong sesleri AZMELDA ECE'nin gene bir şey son derece öfkeli olduğunu belirtiyordu.

Düşmanlarının "yatuklar" (tembeller) diye andıkları Balize kenti halkı sokaklara fırladılar, balkonlara doluştular. Gözlerini yılanlı kulenin tepesine, yılan başının gözlerine diktiler.

Bu gözler şimdi kapkaraydı. Kara renk sakinlik belirtiydi. Karanlık yavaş yavaş kızkıllığa dönmeye başladı mıydı... işte o kötülük

simgesiydi. Zengin ve "soylu"lardan kurulu Balize halkına "SARAYDA TOPLANIN ECE SİZİ ÇAĞIRIYOR!" anlamına gelirdi.

Mermer balkona dolmuş "soylu"lardan birinin güzel kansı:

- SULA'nın gözleri kara bakıyor. AZMELDA şimdi bizi çağırıyor. Biz oyunumuza devam edelim, dedi.

AZMELDA, önündeki ışıklı küreden başını kaldırmadan bağıyordu.

- DURUN! ERLİK İSTEGİMİ DUYDUI SISI DAGITI-

YOR!

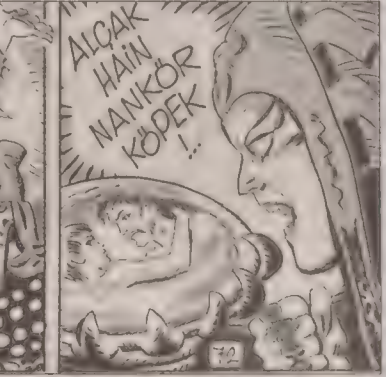
AZMELDA, genç, diri, güzel bir kadındı. Boylu pos-

luydu. Yüzünü, gözünü, yanaklarını biraz aşırı boyamıştı

amma, bu ona çirkinlik değil, bir "başka"lık, "ayrıca"lık, "saygın"lık kazandırmıyordu.

Bir omuzluk (pelerin) sırtından yerlere kadar iniyordu. Göğsü çıplaktı. Yalnız, altın işlemeli iki parçalı bir göğüslik, dolgun memelerini tutuyordu.

Göbeği açıktaydı. Yırtmaçlı eteği dört yandan aşağılara iniyor, en

ufak bir hareketle, uzun, buçumlu bacakları ortaya çıkı-

yordu.

- "ALÇAK! HAIN, NANKÖR KÖPEK! BUNU BANA ÇOK PAHALI ÖDEYECEKSİN!" diye bağırdı, onunda

yeniden görüntüler beliren ışıklı küreye bakarak. Uzun, sağlıklı, bembeyaz dişleri vardı. Köpek dişle-

ri dikkati çekecek biçimde uzundu ve uçları sivriydi.

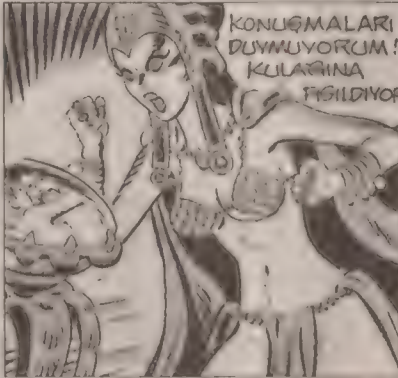
AZMELDA, yalnız bu sıvri yılan dişleri ortaya çıktığı zaman insanlıktan çıkıyor, KARANLIK DAĞLAR'ın canavar ecesi oluyordu.

SÜRECEK

ALPAGO - ERGENEKON'UN 5 ATLISI

Yazan ve
resimleyen

SUAT YALAZ

ışıklı küre üstündeki sis beyazı yavaş yavaş çekilmiş, CEREN'le ALPAGO'nun görüntüleri beliriyordu.

CEREN, kolunu ALPAGO'nun boynuna dolamış, kulaklarına birşeyler mimişliyordu.

AZMELDA yeniden kudurmuş, kendini parçalıyordu.

- NE KONUŞTUKLARINI DUYMUYORUM, KULAGINA FİŞLİYORİ BENDEN GİZLİ KONUŞMALAR YAPMASINI YASAKLAMISTIM!

Sol yanında duran kurukafa gibi bembeyaz

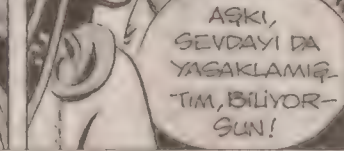
suratlı adam ECE'yi sakinleştirmek istedi:

- "Yüce Ece'm" dedi, "Üzülecek birşey yok. Bakın, sadece duygusal lallalar ediyor. Aştan, sevgiden konuşuyor.. Delikanlı'da sadece dinliyor.

AZMELDA, hisimli, kireç suratlı adama döndü:

- "FEDAILERİME AŞK, SEVGİ, SEVDA GİBİ, YARARSIZ DUYGULAR DA YASAK. BUNU BİLİYOR MUSUN, YAKASEKİ..

YAKASEK, ülkenin başveziri falan gibi birşey-

di AZMELDA'nın aklı hocası sayılır. Güzel ECE çok başı dara geldi mi onun dediğini yapardı.

YAKASEK, AZMELDA'nın böyle öfkeli anlarına alıştı.

Sakin bir sesle:

- "Güzel ECE'm! DÜNYA şu ana kadar görevini kusursuz yürüttü. METE HAN'ın kılıcını buldu, getiriyor. Hem de kılıcın bekçisi, belalı bir düşmanımızı da birlikte getiriyor.. Bence ona güvenimizi yitirmek için sebep yok!"

ışıklı camdan sesler gelmeye başlamıştı. AZ-

MELDA başvezirine cevap vermek gereğini duymadı.

- "Sus!" dedi.

Seslere kulak kesildi.

Başvezirden asıl adının DÜNYA olduğunu öğ-

rendiğimiz CEREN:

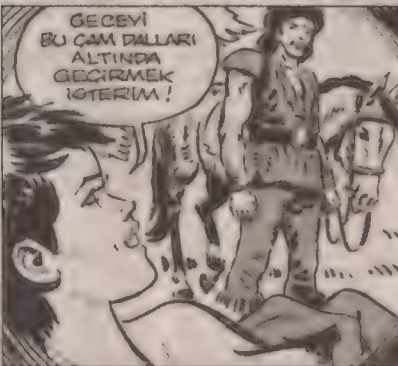
- "DEDE'yi büyüleyip durdurabilmek için içindeki bütün gücü harcamak zorunda kalmışım. Bütün çevherim gidince az kaldı, soğukta donup gidiyordum. Tam zamanında yetiştin beni kurtardın!"

SÜRECEK

ALPAGO - ERGENEKON'UN 5 ATLISI

Yazan ve
resimleyen

SUAT YALAZ

AZMELDA, önündeki ışıklı cam üstünde elini birkaç kez gezdirdi.

Anlaşılmaz bir laflar etti.

ALPAGO'yla CEREN'in (asıl adıyla DÜNYA'nın) görüntüleri daha belirginleşti, sesleri daha güzel duyulur oldu.

ALPAGO:

- Soluklandırırsan yolumuza devam edelim. Gece bastırmak üzere!

DÜNYA:

- Bana sorarsan geceyi bu cam dalları al-

tında geçirmek isterim.

- "ALÇAK!" diye bağırdı AZMELDA. "ADAM BANA GELMEK İSTİYOR, DÜNYA CİLVELER YAPIYOR! METE HAN'IN KILIÇINI SABIRSIZLIKLA BEKLEDİĞİMİ DE ÇOK İYİ BİLİYOR!"

AZMELDA öylesine bağırıyordu ki ışıklı cam abirden bembeyaz kesildi. Tüm görüntüler yok oldu.

Başvezirine döndü. Öfkeyle buyurdu:

- "Bu kıza inancım kalmadı. Derhal, özel

koruma alayım PENCÖK'lardan 10 seçkin savaşçı yola çıksın. Bunları Selenga'nın Kerülen ırmağına en yaklaştığı yerde karşılasınlar, kızda adamı da öldürüp, kılıcı alsın getirsinler!"

Başvezir, bu gibi hallerde AZMELDA'ya ters bir laf edilemeyeceğini bilecek kadar deneyimli olan biriydi.

- "Baştüne Ece'm!" dedi.

Ve bir süre geri gittikten sonra döndü, geniş odadan hızla dışarı çıktı.

AZMELDA kalanlara da kapıyı gösterdi:

- "HERKEŞ ÇIKSIN! KİMSE KALMASIN BURADA!"

Yeniden ışıklı camın üstüne eğildi. Derin derin soludu.

Gözlerini kapadı.. Ellerini soğumuş camın üstünde gezdirerek, gene anlaşılmaz birşeyler söylemeye başladı.

Amma, ışıklı camda hiçbir görüntü belimiyordu şimdi.

Ece'nin öfkesi, sihirli camı küstürmüştü gibiydi.

SÜRECEK

ALPAGO - ERGENEKON'UN 5 ATLISI

Yazan ve
resimleyen

SUAT YALAZ

Hepsi
siltme
zırh
kuşanmıştı.

GENE
BİRİNİ
YAKALAMAYA
GİDİYORLAR!

AZMELDA
DEV TİMSAH -
LARINA YEM
DİYE ATACAK
ADAM
ARİYOR!

Biraz sonra, yılanlı kulenin yeraltındaki askeri kışlasından seçilen 10 seçkin savaşçı, gizli kapıların birinden çıkıp gündeğüsüne doğru hızla uzaklaşıyorlardı.

Hepsi siltme zırh kuşanmıştı.

Atların eyerlerine asılı çivili topuzlar, zehirli ok dolu sadaklar, yaylar, zaten korkunç olan görüntülerine bir kat daha ürkünlük veriyordu.

Görevleri Selenga suyu ile Kerulen ırmağının birbirine en yakın olduğu yerde ALPAGO

Noyan'la DUNYA'yı karşılayıp, onları ortadan kaldırmak ve METE HAN'ın kutsal kılıcını alıp AZMELDA'ya getirmekti.

Atılar, düz ovaya ulaşmadan önce şehrin dar sokaklarından -biraz da halka gözdağı vermek için kasıtlı olarak- dörtlü geçiyorlardı.

Onların nal seslerini uzaktan duyan halk korku içinde kaçıyor, kapı eşiklerine sığınıp bekliyorlardı.

Atların nalları, sokakların kaba taşlarına

vurdukça yıldızlar saçıyor, nal sesleri duvarlarda yankılanıp dehşet havasını daha da artırıyor.

Kapı kuytularına sinmiş halk bu geçişlere alışkindi.

Kız çocuğunun gözlerini kapatan bir anne:

"Gene birisini yakalamaya gidiyorlar galiba!"

Erkek çocuğu torununu omuzuna oturtup atların ihtişamını daha iyi göstermeye, ilerde onlardan biri olmaya heveslendirmeye çalışan

bir dede bilgiç bilgiç söylendi:

"Bunlara PENÇOK'lar derler. Birini yakalamaya değil, birilerini ortadan kaldırmaya giderler. Görevlerini yapamadan dönene hiç rastlanmadı şimdiye kadar."

Hemen arkasında duran sıska biri lafa kanıslı:

"Zaten, dönseler AZMELDA onları affetmez. Yılanlı kulenin altındaki ılıcada yaşayan dev timsahlara yem diye atacak adam arıyor."

SÜRECEK

ALPAGO - ERGENEKON'UN 5 ATLISI

Yazan ve
resimleyen

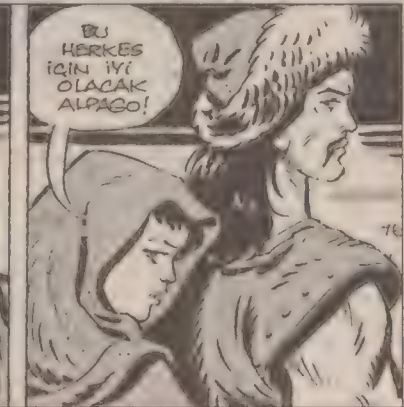
SUAT YALAZ

ERLİK TANRISI
TÜM KÖTÜLÜKLERİ
TEMİL EDER..
FALÇILAR, BÜYÜCÜLER
GÜÇLERİNİ ONDAN
ALIRLAR!

SEN DE BENİ
BÜYÜLEDİN,
AZMELDA İÇİN
ÇALIŞTIRIYORDUN!

BU
HERKES
İÇİN İYİ
OLACAK
ALPAGO!

ALPAGO, METE HAN'ın kılıcını eyerine sıkı sıkı bağladı.

CEREN'i de atının terkisine oturttu, kuzey-batıya doğru yolalmaya başladılar.

ALPAGO, daha önce sorup yanıtını alamadığı soruyu yineledi:

"Nedir bu senin ERLİK tanrısı dediğin? Başedilmez bir canavar kesilen DE-

DE'yi onun adıyla süt dökmüş kediye çevirdin?"

"ERLİK tanrısı, tüm kötülükleri temsil eder.. Öfke, kin, intikam, acı çekirme, öldürme korkutma... Hep onun marifetleridir. Büyük falcılar, kudretli büyücüler güçlerini ondan aldıklarına inanırlar. DEDE benim gibi AZMELDA'nın yetiştirmesi ol-

madiği için bana yenik düştü.

"Büyücülüğüne gerçekten diyecek yok! Çırak Balıyı öldürüp AYMELIK Koca'nın dükkanını yaktığı için seni yakalayıp kırım kırım kesmeye and içmişim. Oysa, sana ortak oldum, AZMELDA'ya çalışıyorum."

CEREN, ALPAGO'nun beline biraz da-

ha sıkı sarıldı.

"Bu herkes için çok iyi olacak. Kılıca kavuşan AZMELDA öyle sevinecek ki, belki 9 gün 9 gece şenlik düzenleyecek. Genel af ilan edecek.. Ölüm mahkumlarını bağışlayacak. Yoksul halka yiyecek içecek verecek, güzel giysiler dağıtacak!"

SÜRECEK

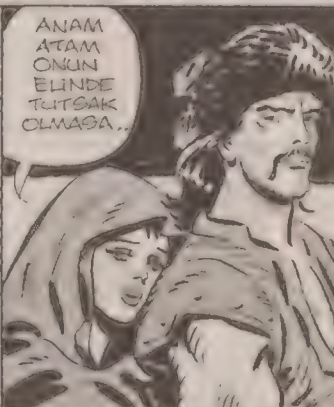
ALPAGO - ERGENEKON'UN 5 ATLISI

Yazan ve
resimleyen

SUAT YALAZ

DELİCE
AŞIK OLACAKIM
KADINI DAHA
ANALAR
DOĞURMADI!

ANAM
ATAM
ONUN
ELİNDE
TUTSAK
OLMASA..

AHLAKSIZ
NANKÖR!

ALPAGO, alaylı bir gülümsemeye CEREN'in hafnı kesiti:

"Ona hayranmış gibi konuşuyorsun. Biraz daha devam edersen bu kana susamış canavar kadını sevmeye başlayacağım!"

Genç kız derin bir iç çekti:

"İşte, ben de bundan korkuyorum. Onunla karşılaşınca, herkes gibi sen

de güzelliğine vurulacaksın, ona delice âşık olacaksın ve beni hepten unutacaksın!"

ALPAGO:

"Beni" dedi, "kendisine delice âşık edecek kadını daha analar doğurmadı.. Ben insana âşığım, doğaya vurğum, dürlüğe adalete tutkunum."

CEREN, başka bir âlemdeydi. ALPA-

GO'nun sözlerini duymamış gibi:

"Anam, atam ellerinde tutsak olmasa, seni AZMELDA'yla hiç tanıştırmak istemezdim."

AZMELDA'nın sihirli camı yeniden pınl pınl görüntü kazanmıştı. CEREN'in sözlerini de aynen duymuştu:

"AHLAKSIZ NANKÖR!" diye söylendi.

SENI ONLARIN GÖZÜ ÖNÜNDE TİMSAHLARA YEM YAPACAĞIM!

Büyük öfkesine rağmen, AZMELDA bu kez avazı çıktığı kadar bağırıyordu. Sihirli camı ürkütmeğe kaçınıyordu.

Atın terkisinde, yakışıklı savaşçıya sınırsız sarılmış fedaisini burnundan soluyarak seyrediyordu..

SÜRECEK

ALPAGO, baktı ki kız derli, AZMELDA'yla tanışınca kendisini unutacağından korkuyor..

Aklını buna takıp da bir takım domuzluklar düşünmeye kalkmasın diye, hemen konuyu değiştirmek istedi.

"Biraz önce ne yaman büyücü olduğunı gösterdin, azgın DEDE'yi kaskatı dondurdun. Şimdi de falcılığı göster, en yakın

nerede bir han var, bul da yerini söyle!"

"Bunun için falcı olmaya gerek yok! Buraları avucumun içi gibi biliyorum.. Birazdan bir düzlüğe ineceğiz. Onun sonunda Soysuz ORKA'nın hani var. Tembel ve pisin biridir.. Amma döşegimizi biz kendimiz serer, aşımızı biz pişirsek, rahat bir gece geçiririz."

ALPAGO:

"Haydi öyleyse!" dedi ve atı Tolpar'ın

kamını hafifçe topukladı.

Demirkir at da dörtmala izin çıktı diye sevinçle öne atıldı, uzun kara yeleğini uçura uçura tepeden aşağı uçar gibi süzülürdü..

Kocaman bir kütüğü, elindeki keskin baltayla peynir doğrar gibi yaran dev yapıtı adam uzaktan gelen atlıyı görmüştü.

Baltayı kuşağına soktu.

Yerdeki kesilmiş odunları kucağına aldı, hızlı adımlarla, "han" demeye bin tanık isteyen eski bir konak yıkıntısına yürüdü.

Zaten yanı açık kapıyı tekmeyleyerek içeri girdi.. İçerde, ocak yakına serilmiş bir döşek üstünde sevişen bir genç kadınla dazlak kafalı bir tatarla öfkeyle bağırıyor:

"TOPARLANIN! GELENLER VARI!"

SÜRECEK

Dazlak kafasında bir tutam örgülü saç bulunan tatar, hemen, cilveleştiği genç kadının üstünden kalktı, pencereye koştu.

Kütükleri ocağın yanına atan dev adam:

"Unutmayın!" dedi. "Ben soysuz ORKA'nın kardeşiyim. Sen kanımsın, sen de kanımın kardeşi... Fazla konuşmayın, işi bana bırakın!"

Dışarıyı gözletleyen tatar:

"Tek kişi için bu tedbirlere ne gerek var? Ben kapının arkasına gizleneyim. Siz lafa tutarken ben arkadan boynuna bir ip atıp..."

"Haklısın!" dedi dev adam. "Şu dağ başında bizden hesap mı soracaklar... Haydi, hazırla ipinil.."

ALPAGO, han kapısına yaklaşıırken daz-

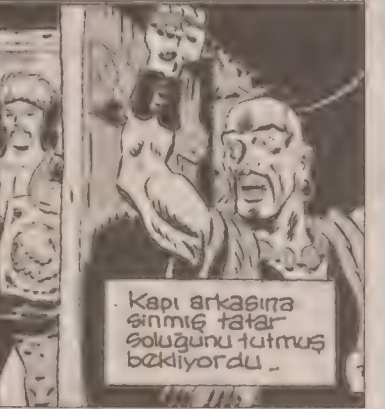
lakla sevişen genç kadın görüldü.

A bartmalı bir güllükle koştu, Tolpar'ın dizginlerini tuttu.

"Hoşgeldiniz, ağam, bacım! Taze tarhana çorbasının üstüne geldiniz. siz içeri girin, atı ben ahıra alırım."

ALPAGO, örtülerle heybeyi alırken:

"Yalnız kuru saman var. Sakın arpa

koyma önünel!" dedi.

"Arpayı bulsam ben yiyeceğim" dedi genç kadın, cilveli cilveli gülerek. ALPAGO, heybe omuzunda yanı açık kapıya yürüdü. CEREN ardından geliyordu.

Kapı arkasına sinmiş tatar, yağlı kaytan ipini havaya kaldırmış, soluğunu tutmuş bekliyordu.

SÜRECEK

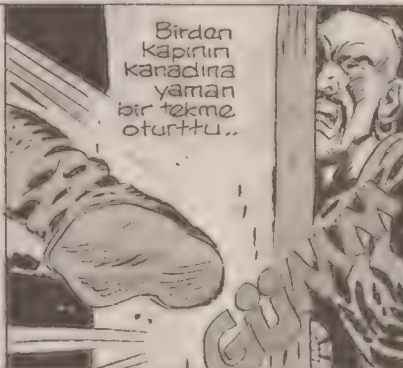

ALPAGO, kapı eşiğinde bir an durdu. Hemen içeri girmeye niyetli görünmüyordu. Dev adam, bir elinde kuru et gövdesi öbüründe bıçak, seslendi:

"Gel, bogatırım! Soğukta dikilip duralım!" CEREN, ALPAGO'nun arkasına sokulmuş, neden girmediklerini anlamaya çalışıyordu.

ALPAGO, duvardaki çıkıntıya oturtulmuş, yağ kandiline gözünü dikmiş bakıyordu.

Birden, kapının kanadına yaman bir tek-

me oturttu.

Kapı olanca hızıyla gitti, duvar gibi katı bir yere çarptı..

O kaskatı yerden "AAAH!" diye bir ses geldi.

Ve dazlak tatar,, saçsız kafası kanlar içinde, yüzünü avuçları içine almış, odanın ortasına dizüstü çöktü.

Dev adam, elindeki kurumuş kuzu budunu bir yana atıp, bıçağını kaldırdığı gibi öne

atıldı.

"Bu yaptığını çok pahalı ödeyeceksin. Domuzun dölediği.."

Dev adam ALPAGO'nun bir buçuk misliydirdi..

Ufak bir yatağın andıran enli bıçağını yukarıdan aşağı hızla indirdi. ALPAGO'nun boynuna...

Vuruşu boşa gitti..

Ve danalar gibi boğurdü..

Çünkü, ALPAGO adamın diz kapağına bir tekme oturtmak için zaten sol yana eğilmişti.

Bıçak onun için havayı yarmış, tekme diz kapağında tam yerini bulduğu için de dev adam acıdan, danalar gibi, bas bas bağırmıyordu.

ALPAGO, arkasına döndü.

Büründüğü kilim yerde duruyordu, ama CEREN ortalıkta yoktu!!!

SÜRECEK

CEREN, ahırda atla meşgul olacak olan kadının ardına düşmüştü.

Onu, Tolpar'a saman verecek yerde, bir delikten içerdeki kavgayı seyrederken yakaladı.

ALPAGO'nun atını bir ağacın dalına gelişi güzel bağlamıştı.

CEREN'in geldiğini görünce hemen doğruldu. Suçüstü yakalanmanın şaşkınlığıyla bir süre öfkeli öfkeli baktı.

- "Bu soğukta dışarda ne dolaşırsın? İçe-

ri girsene!" dedi.

CEREN, vahşi kadının üstüne doğru yürümeye devam ederek:

- "Eli baltalı kırıklarına benim de yem olmamı istiyorsun, öyle mi! İçpriyi gözetliyorsun.. Neler gördüğünü bana da anlat!"

- "Senin erini parça parça ediyorlar!" dedi vahşi kadın. "Şimdi ben de seni kısıkrak yakalayıp onların kucağına atacağım!"

Kadın, CEREN'den daha yapıldı.

Güçlü, kuvvetliydi.

Dağılıyordu ne de olsa..

Bir den saldırdı ve CEREN'i altına aldı. İki eliyle genç kızın gırtlığını sımsıkı yakalamış, geniş kalçalarıyla kızın karnına oturmuştu.

İri, bembeyaz dişlerini gıcırdatarak, gülererek söylüyordu:

- "Seni iki azgın aygırın altında çırpırken görmek ... DEBELENME!.. elimden kurtulamazsın.. İkisi de doymak nedir bilmezler.. Önce hoşlanmazsın belki amma.. Son-

ra zevkten deliye döneceksin.. DURI! CİR-NAKLAMA! FENA YAPARIM SENİ.. AAAH!..

Ereksi bir tokat oturttu CEREN'in suratına ve söylenmeye devam etti:

- "Sen ilk değilsin. Buraya yolu düşen kadını müşterilere hep böyle yaparız.. Kocam "Soysuz" ORKA'yı cengele asıp onun gözü önünde beni becerdikleri zaman ... USLU DUR!.. Bu iki aydan nefret etmiştim.. Amma sonraları... onlarız edemez oldum! SANA DİRENME DEDİM!.. SÜRECEK

"Soysuz" ORKA'nın kansı, CEREN'i boğmak üzereydi.

Genç kız, direnmeyi bırakmış gibiydi. Amma..

ORKA'nın kansı da durulmuştu.

Deminki, şehvet saralan tutmuş gibi debelenen, ağzından salyalar saçarak konuşan kadın değildi şimdi.

Gözlerini CEREN'in gözlerine dikmişti.. Biraz önce koyu menekşe mavisiyken şimdi beyaza yakın açık mavi olan gözbebekleri-

ne..

Yalnız iki küçük siyah nokta gözüküyordu kocaman kocaman açılmış göz akları..

CEREN, hancının karsısını büyülemişti.

Böğazında kenetlenmiş elleri dözdü. Gözünü kadının gözlerinden ayırmadan, altından usulca sıyrıldı, doğruldu.

- "AYAGA KALK!" dedi.

Kadın, hayalet gibiydi.

Kalktı.

- "Kocanın ölüsü nerede?" diye sordu CE-

REN.

- "Dereye atıldı" dedi kadın.

- "Dereye götür beni!"

Karılara bata çıka, ağaçlar arasında ilerlediler.

Dere akıntılıydı.

Gürül gürül akıyordu.

- "SUYA GİR!" diye buyurdu CEREN.

Kadın, kuzu kuzu, gitti girdi dereye.. Su dizboyunu geçiyordu..

- "GİTİ KOCANI ARA! BUL GETİR BANAI!"

Hancının kansı, gittikçe derinleşen dereye, buz gibi suyun akıntısına kapılıp, düşse kalka uzaklaştı kayboldu..

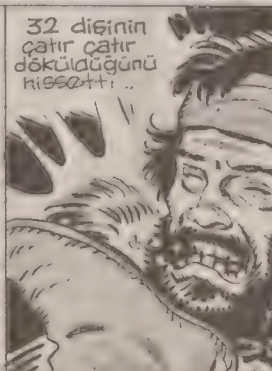
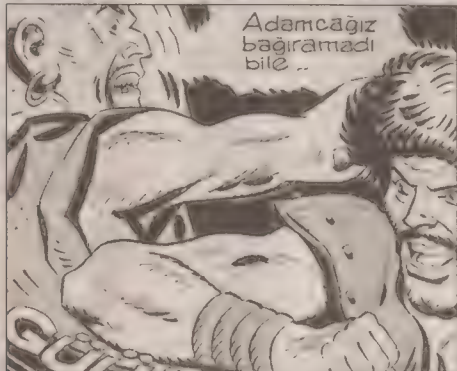
İçerde, kavgayı izleyince kızışmıştı.

ALPAGO, omuzundaki heybeyi yere atmış, bir satıra üstüne gelen dazlak kafalı tatarın vuruşlarından kaçmaya çalışıyordu.

Oteki ayıcının da ağız burnu kanlar içinde kalmıştı.

Belli ki, bir hayli tekme ve yumruk yemişti suratına.

SÜRECEK

Dazlak kafalı tatarın savurduğu balta direğe saplanmıştı.

Onu yerinden çıkarmak için asılırken de koltuk altı açık kalmıştı.

ALPAGO, oradan kaburga kemikleri altına, boş böğrüne öyle bir dirsek oturttu ki..

Adamcağız bağırarak bile.

Kara sakallı dev adam, pek umutlanmamıştı, ALPAGO'nun arkası kendisine dö-

nük diye..

N e bilsin bu Göktürk savaşçısının ense-sinde de gözü olduğunu? İyice yaklaşmıştı.

Bıçağı sırtına kürek kemikleri arasında saplamak için kaldırmıştı..

Birden 32 dişinin birden çatır çatır kırılıp parça parça döktüğünü hissetti.

ALPAGO'nun tekmesini görememişti bile!..

Ağzındaki sızı bütün vücudunu sardı..

Gözleri karardı.. Ayakta durmaya çalışırken iki kulağı üstünde aynı anda patlayan iki tokatla kafatasının gümlendiğini sandı.

Başka birşey sanmasına gerek kalmadı, sırtüstü düştü, kendinden geçti..

- "ELİNE SAĞLIK!" diye bir ses duydu. CEREN içeri girmiş, kapıyı sürgülemişti.

- "Nerede kaldın? Kadın nerede?"

- "Kocası (Soysuz) ORKA'nın yanına gitti!..

- "Neredeymiş (SOYSUZ)?"

- "Kazırganda (cehennemde) alevlerin bile bulunmadığı en kızgın yerde!"

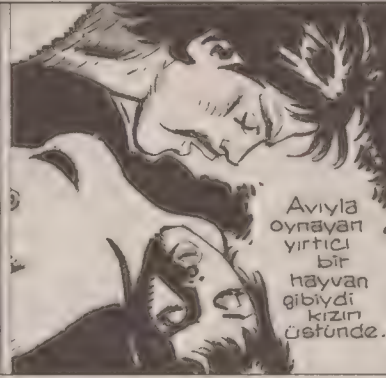
CEREN bunu söylerken haince gülüm-süyordu, amma..

ALPAGO ona soğuk soğuk baktı. CEREN'in kadını haklaması hoşuna gitme-mişti.

SÜRECEK

ALPAGO
kızın
mıntarını
çektir
çıkardı...

Avıyla
oyunayan
yirtici
bir
hayvan
gibiymiş
kızın
üstünde...

Beni
birileri
gölp
elinden
alacaklarmış
gibi...

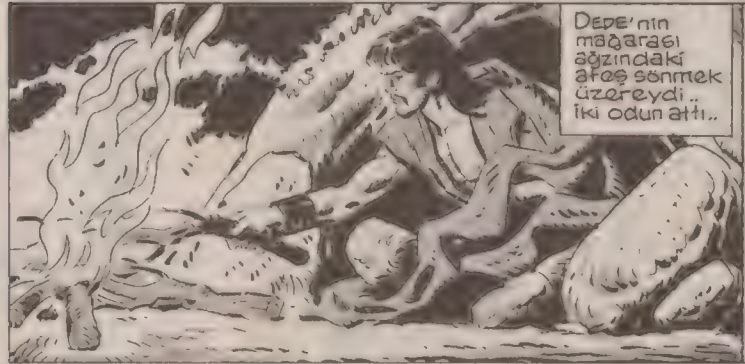
87

ALPAGO, mağaradan iki büyük yudum aldı. Kızı ince bileklerinden tutup üstüne çıktı. Yumultu, kiraz dudaklara. Acı biberli karlı et üstüne iyi demlenmiş bir desti pirinç şarabı üstüne nasıl da iyi gelmişti bu opukuk. Ocaktaki ateş kendiliğinden harladı. ALPAGO, kızın üstünde zaten iğreti duran

mıntarı bir çekişte indirdi çıkardı. Dışarda fırtına artmış, rüzgar kapılan geceleri zorlamaya başlamıştı. Uzaktan, kurtların, çakalların uluma sesleri duyuluyordu. Amma, içerde kaba kılınlar üstünde sevisen iki genç oylesine kendilerinden geçmişlerdi ki ne fırtınayı duyacak halleri vardı, ne kurt sesleri-

ni. **A**LPAGO, yakaladığı avı yemeden önce, onunla oynayan bir yırtıcı hayvan gibiydi CEREM'in üstünde. CEREM de sonunun ne olacağını anlamış, kaderine razı olmuş, bir yavru ceylan gibi, tam bir "teslimiyet" içindeydi. ALPAGO, "Bu son sevismemiz olacak nasıl

olsa. Beni AZMELDA'nın karşısına çıkardıktan sonra artık CEREM'le uğraşamam. Benim asıl kavgam ondan sonra başlayacak. İyi mi şu son sevismenin tadını çıkarayım!" diye geçiriyordu aklından. **V**e sanki, ansızın binler gelip elinden alacaklarmış gibi, bütünü, sınıksız sarılıyordu kızın ince bedenine. **SÜRECEK**

DEDE'nin
mağarası
ağızındaki
ateş sönmek
üzereydi...
iki odun attı...

Neden sonra ALPAGO bir yana devrildi CEREM bir yana. Avıyıcı tatlı bir sıcaklık sarmıştı. Pirinç şarabı da iyi çarpmıştı iki genci herhalde ki gözlerini açamadılar. Dalıp gittiler... ALPAGO bir ara, ayılır gibi oldu... Bir serinlik geçmişti üstünden. Doğrudu. Kılın üstünden kaymıştı

DEDE'nin mağarası ağızındaki ateş de sönmek üzereydi. İki odun attı. Ateşi harlatı. Kılime yeniden burundu ve bu kez sağ yanına yatıp yeniden derin bir uykuya daldı. Onca itiş-kakış, kavgı-dövüş... Dirinç şarabına meze olmuş CEREM'in kiraz dudakları, dolgun bacakları... Bunlar rüya mıydı, gerçek miydi, düşünmek bile istemedi.

ALPAGO, ne kadar uyumuştı, bilemiyordu. Amma herhalde artık kalkmalı, yüzünü gözünü yıkayıp, ne yapacağını yeniden bir düzenlemeliydi. Gözünü zorlukla açtı. Doğrulamak için yekindi, yüzü kapaklandı. Ellen arkadan bağlıydı. İpin ucu da ayak bileklerine dolanıp orada

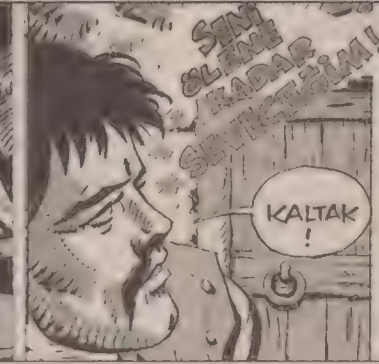
düğümlemişti. **D**eğil ayağa kalkmak, düzüstü doğrulamak bile olası değildi... Yattığı yerden, yanlamasına, önce CEREM'in küçük ayaklarını, sonra ince bacaklarını ve... Mahzun gülüşlü yüzünü gördü. - Beni bağışla, ALPAGO! diyordu... Bunu yapmak zorundaydım! **SÜRECEK**

SENİN
AZMELDA'YLA
KARŞILAŞMANI
İSTEMEDİM.

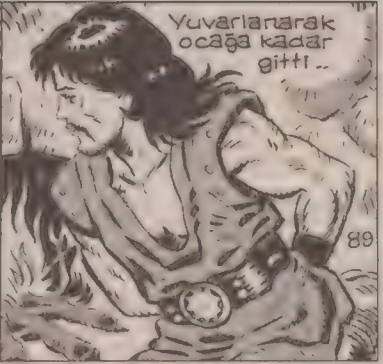

ŞARABINA
HAĞHAŞ
KOYMUŞTUM
ALPAGO!

SENİN
KADAR
SAYGILIYIM!

KALTAK!

Yuvarlanarak
ocağa kadar
gitti...

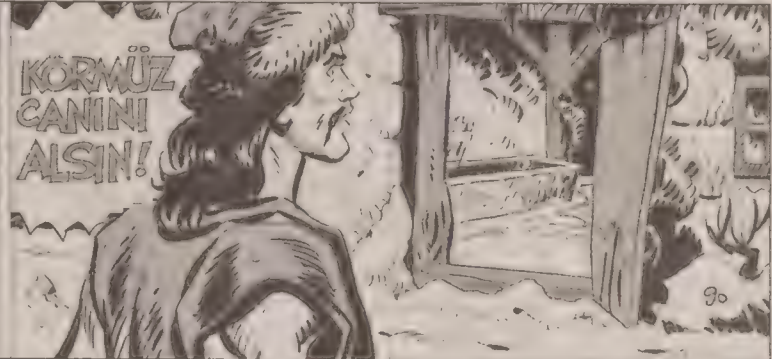
89

ALPAGO, gözlerini açtı açtı kapadı. Kafasını silkeledi. Halen rüya mı görüyordu, anlamak istedi. Bir teğindeki ipleri zorlayınca canının yanmasından anladı ki, düş falan değildi but... CEREM: - Senin AZMELDA'yla karşılaşmanı istemedim. Kışkırtıktan falan değil. Sonunda o canavarın karşı durulmaz gücüne yenik düşeceğini

düşündüm. Onun insanlık dışı emellerine alet olacaktın. CEREM'in sesi gittikçe alçalıyordu. Küçük ayaklar geri geri gidip uzaklaşıyordu. ALPAGO konuşmak istedi. "CEREM!" diyebildi ancak... - Kendini zorlama, ALPAGO. Şarabına hağhaş tohumu koymuştum. Bir süre bulanık göreceksin. Başın dönecek. Sonra geçecek. Amma bu süre içinde ben de bir hayli uzaklarda olaca-

ğım. **K**alın kapının gıcırısından ve içi dolan soğuk havadan kızın dışarı çıktığını anladı. - BENİ BAĞIŞLA! diye bağıyordu CEREM dışardan. HAYATTA TEK SEVDİĞİM ERKEK SENSİNİ ÖLENE KADAR DA SEVECEĞİM! ALPAGO, "KALTAK!" diye homurdandı. Yanüstü yattı. Bir süre öfkesinin yatışmasını bekledi.

Koca ALPAGO-NOYAN, bacak kadar kıza yenik düşmüştü. Bunu kimse duymamalıydı! **H**ale BİLGE KAGANI KULTİGİN!.. Ona bir ordu kumandanı kadar önem verilir, saygı duyarlar... Böyle bir ısrat aleminde sonra sızıp, elini kolunu bağlatması... Bağışlanacak suç değildi... Birden ayıldı. Yuvarlama yuvarlama ocağa kadar gitti... **SÜRECEK**

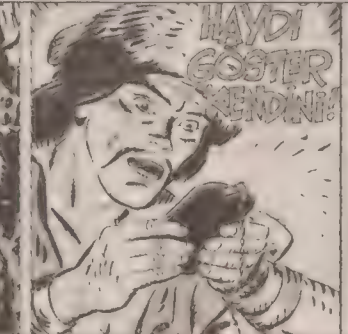
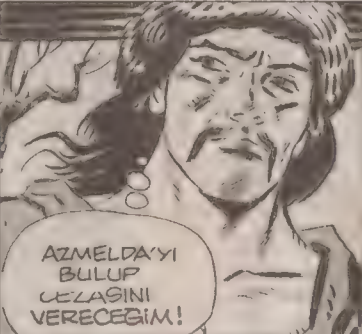

ALPAGO, ocaktaki kızgın közlerin üstüne doğru yuvarlandı. Bileklerini bağlayan ipleri ateşe bastırdı. Kendi canı da yanıyordu amma... CEREN'in saraba kattığı haşhaş öyle uyuşturmuştu ki, acıya katlanabiliyordu. Yeniden uzaklaştı ocaktan. İpler tam kopmamıştı amma zorlayınca kopacak kadar zayıflamıştı. Fazla zorlamaya kalmadan bileğindeki

bağlardan kurtuldu. Hemen ayaklarındaki ipleri çözdü. -Seni bu kez elime geçirdiğimde CEREN... diye söylüyordu. Çevik bir hareketle ayağa kalktı... Kalktığı anda yanüstü devrildi... Birden altındaki yer kayıvermişti sandı... Bu kez, dört eli, kapağa kadar emekledi. Kendini dışarı, karların içine attı... Başına,

boynuna, ensesine kartlar bastırdı. Başını karların içine soktu, bir süre öyle kaldı. Ufukta tanyeri kızarmaya başlamıştı. Gün doğmak üzereydi. Başını kardan kurtardı. Soğuk iyi gelmişti. Doğruldu... Bu kez düşmedi. Doğru, Tolpar'ı bağladığı ahıra yöneldi. Yerlerdeki kalın kar örtüsüne bakarak

söylendi. -KÖRMÜZ CANINI ALSIN, dedi. İZLER TUMDEN KAYIP... BELLI KI GİDELI ÇOK OLMUŞ! Ahıra geldiğinde, Altay'lı dağlının kullandığı çok ağır bir kütür savurdu... Ahır kapısı açıldı ve... Sevgili atı, canıyoldaşı TOLPAR bağı olduğu yerde yoktu!... **SÜRECEK**

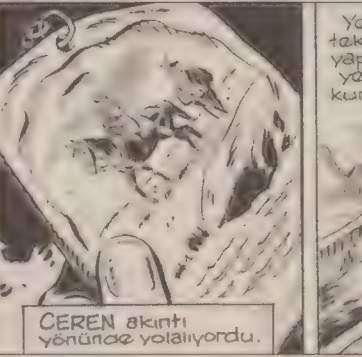

CEREN, uğurlardan alınan atla birlikte, ALPAGO'nun atını da yedine almış götürmüştü. ALPAGO ardına düşmesin diye... Albızın (şeytanın) künüladığı kız en deneyimli savaşçılar gibi her olasılığı düşünüp, önlemini almayı biliyordu. -AZMELDA fedailerini çok iyi yetiştirmiş... Öğrencileri böyle olursa kendisi kimbilir ne domuzdur, diye düşündü ALPAGO... Amma, dedi, beni hiçbir zorluk yolumdan döndüremeye-

cek... AZMELDA'yı bulup cezasını vereceğim. Bir kötülükler tanınçasını yeryüzünden silip süpüreceğim!... ALPAGO, sabah ayazında elleri boğründe kalakalmıştı. CEREN, şimdi kimbilir nerede, nice uzaklıktaydı?... Hemen aklına, DEDE'nin verdiği bakır levha, "Payaza" geldi. Kuşağının altına, çakşırındaki gizli cebe

koymuştu onu. Çıkardı. Eliyle bir sıvazladı. Hohladı. -HAYDI ASLANIM, dedi. GÖSTER HONERİNİ! CERENİ BUL BANA!... Bakır levhanın parlak yüzünde sıradan, olağan ışıltılardan başka bir şey yoktu... Zaman zaman, yakındaki çam ağaçlarının yansıması düşüyordu, o kadar... -PEKİ, dedi ALPAGO, sabırsız, ATIM TOLPAR'ı GÖSTER BANA! Birden sinirlendi. BİR

İSE YARA BE, UĞURSUZU BANA ŞİMDİ YARDIMCI OLMAZSAN NE ZAMAN OLACAKSIN... Bu içten kendini verme hemen etkisini gösterdi. Bakır levha üstünde yeşille mavi kanşımı renkleri içinde beyaz bir at görüntüsü belirdi. TOLPAR'ı bul ALPAGO, payazayı sağa sola oynattı. İkinci atı da gördü, üstündeki CEREN'le!... **SÜRECEK**

ALPAGO, elindeki bakır payazayı sağa sola, öne arkaya yamultunca üstündeki görüntüler değişiyordu. Atlar uzaklaşıyor, çevre daha geniş görünüyor, başka türlü tutarsan insan kafası avucuna gelmiş kadar büyüyordu. Bir ara bakır levhanın üstünde bir ırmak

belirdi. Akıntısı yaman bir suydı bu.. ve CEREN akıntı yönünde yolalıyordu. -YER TANRISI BENDEN YANA! diye söylendi ALPAGO ve ahıra doğru koştu bacaklarının bütün gücüyle. Aklının yem teknesini bir direğin yardımıyla kanırtı kanırtı yapıp ettiği yerden kurtardı.

Ağır tekneyi sırtladığı gibi dışarı fırladı. Getirdi, çağıl çağıl akan derenin içine saldı. Bir çırpıda kendini içine attı. Elindeki sırtla yön vererek bata çıka uzaklaştı, aktı git-ti... -CEREN IRMAK KIYISINI İZLİYOR, diye aklından geçirdi ALPAGO. BU BENİM İŞİM!

KOLAYLAŞTIRACAK. BİRAZDAN SELENGA IRMAĞINA KAVUŞURSAM, AKINTI BENİ HIZLA ONA GÖTÜRECEK... ALPAGO'nun beklediği oldu. D derenin akıntısı birden hızlandı ve saman teknesi Selenga ırmağının azgın sularına kapıldı!... **SÜRECEK**

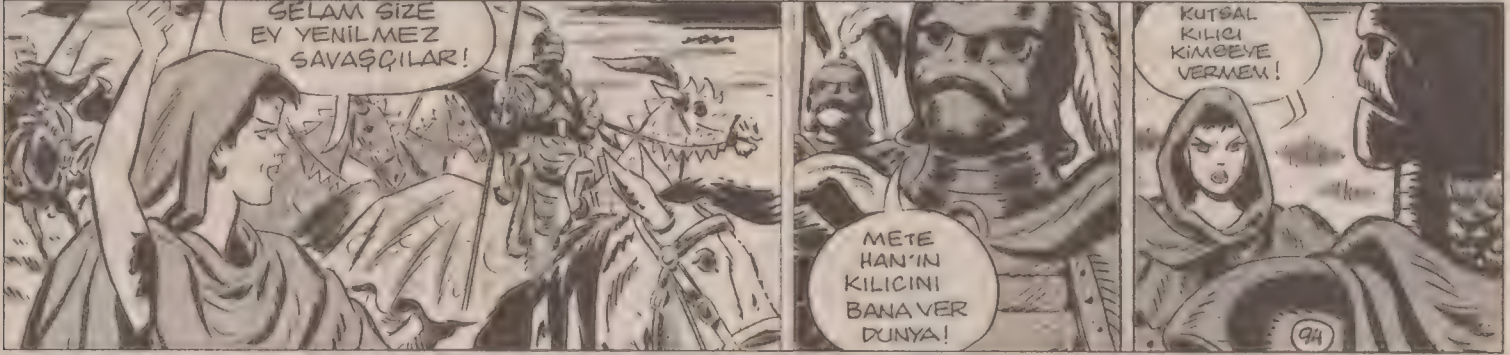

Görüntüde bu kez silme pusatlı atlılar vardı...
Selenka ırmağı yaman akıntılıydı.. Sarp kayalıklar arasında kıvrıla kıvrıla akıp giderken büyük gırdepler yapıyordu.
ALPAGO'nun çok uyanık olması gerekiyordu. Tekne her an bir kayaya toslayıp dar-madağın olabiliyordu..
Bir ara, dönemeçsiz bir yere geldiğinde, payazayı çıkardı bir gözätti..

O NE!?!..
örüntüde bu kez CEREN değil, bir bölük atlı vardı!..
Hepsi silme pusatlı ve zırh kuşanlıydı. Mızrakları, tolgaları ışıltı ışıltı yanıyordu. Akıntı yukarı at koparıyorlardı.
Yani.. CEREN'e doğru!..
ALPAGO, payazayı yeniden kuşağının al-

tındaki cebe yerleştirdi. Elindeki uzun singi suya daldırıp tekneyi hızlandırdı.
B-ir an önce CEREN'e ulaşmak istiyordu..
B- BU ATILAR DAG UGRUSU' DEĞİL. KUŞAMLARI YENİ, ATLARI BESİLİ, KOŞUŞ BİCİMİ DÜZENLİ.. AZMELDA'NIN FEDAİLE- Rİ BUNLARI.. CEREN'LE BULUŞURLARSA İŞİM SARPA SARAR!

CEREN, uzaktan dörtnale gelen atlıları görmüştü. Atının dizginlerini kastı, durdu..
Dudaklarında mutlu bir gülücük belirdi. AZMELDA onu karşılamaya en seçkin atlı birliğini göndermişti..
Beklemeye başladı...
SÜRECEK

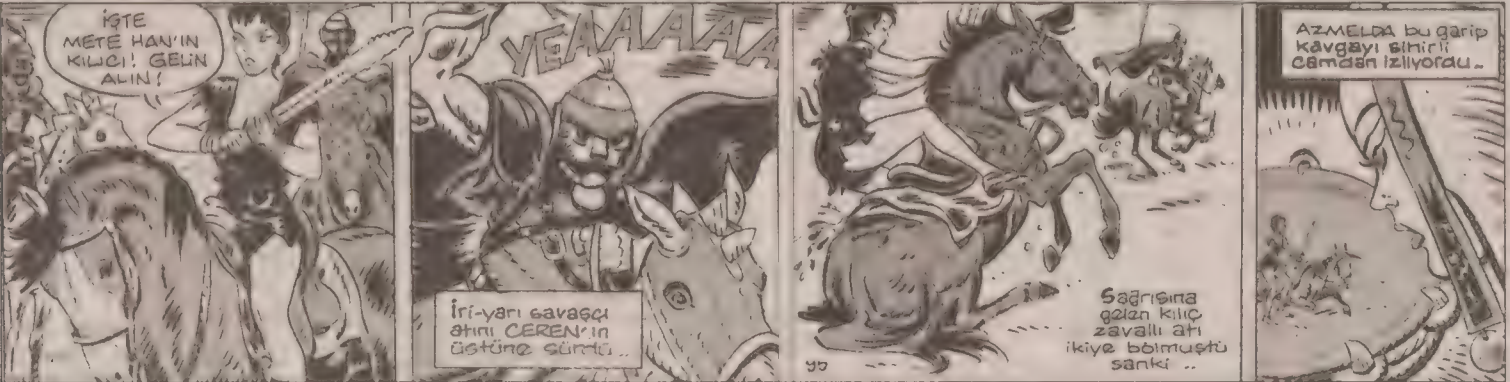

AZMELDA'nın fedaier, korkunç görünümleriyle dev birer yarasa gibi geliyorlardı.
Geldiler..
Hızlarını hiç kesmeden CEREN'in çevresinde bir iki dolanıp genç kızı çepeçevre kuşattılar.
CEREN, kucağında tuttuğu METE HAN'ın kılıcını örtündüğü kılmin altında sakladı. Obür elini havaya kaldırıp haykırdı:
- SELAM SİZE EY KARANLIK DAĞLAR ULKE-

SININ YENİLMEZ SAVAŞÇILARI!..
Canavar başını andıran korkunç tolgasıyla, ye- şilli kırmızı pelennini uçurarak atlılardan biri öne çıktı.
- AZMELDA ECE'NİN KUTSAL EMANETİ NE- REDE, DÜNYA?
- EMANET BENDEİ dedi CEREN.. BANA VE- RİLEN GÖREVİ, TOM TANRILARIN YARDIMIYLA BAŞARDIM. ONU, KUTSAL ECEMİZE SUNMAK

İÇİN SABIRSIZLANIYORUM!
Dev yapılı, korkunç başlıklı atlı buyurur gibi ko- nuşturdu:
- METE HAN'IN KILICINI BANA VER, DÜNYA! CEREN, şaşırmıştı.
Ters bir durum olduğunu sezmiş gibiydi.
- ONU KİMSEYE VEREMEM! HEP BİRLİKTE SARAYA GİDECEĞİZ NASIL OLSA. KILICI ECE- MİZE KENDİ ELİMLE VERMEK İSTERİM.. AYRI-

KA BU BENİM EN DOĞAL HAKKIMDIR!..
Korkunç atlı, atını CEREN'e doğru sürdü:
- SEN ARTIK SARAYA GİREMEYECEKSEN, DÜNYA! AZMELDA'YA İHANET ETMİSSİN. ONUN CANDÖSMANİ BİR GÖKTÜRK AKINCI- SIYLA DUYGUSAL İLİŞKİLER KURMUŞSUN.. SENİ DE, AŞIĞINI DA ORTADAN KALDIRMAKLA GÖREVLENDİRİLDİK. KUTSAL KILICI VER, SON DİLEĞİN NEYSE SOYLE!..
SÜRECEK

CEREN, obür atlıların da yavaş yavaş ilerleye- rek çemberi daralttıklarını gördü.
Tartışmanın, sözle savunmaya kalkışmanın bir işe yaramayacağını anlamıştı.
Hemen sınıksı burundüğü kılımlı üstünden ye- re fırlattı.. Kucağında kundak bebesi gibi tuttuğu METE HAN'ın kılıcını samaladığı örtüsünden çı- kardı. Atın dizginlerini bıraktı.

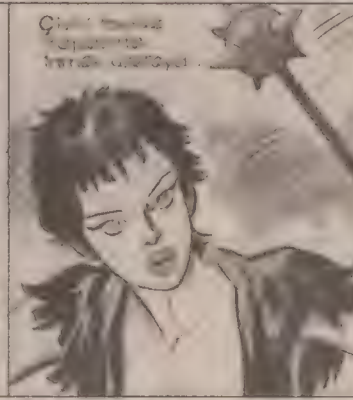
Kılıcın uzun kabzasını iki eliyle sınıksı yaka- ladı..
- İŞTE METE HAN'IN KILICI! HAYDİ! GELİN ALIN BAKALIM!
Atlı birliğin başı olan iri yarı savaşçı da enli, uzun kılıcını çekti ve ufak tefek CEREN'in üstüne atını sürdü..
Öteki atlılar yerlerinden kılmıdamadılar bile..

Nasıl olsa, başları olan tecrübeli ve usta sa- vaşçı bir vuruşta bu edepsiz kızın kellesini düşü- recekti..
Gerçekten.. iri-yarı savaşçı, CEREN'in yanın- dan Azrail gibi hisimla geçerken uzun kılıcını yu- kardan aşağı öyle bir indirdi ki..
CEREN'in atı, arka ayakları üstüne çöküverdi. Sağsına gelen kılıç, kıl tarafını bedeninden

ayırmıştı sanki..
Amma, CEREN'e birşey olmamıştı.
Son anda atın yelesi üstüne yatmış, ölümcül vuruştan kıl payı kurtulmuştu.
Hemen ALPAGO'nun atı Tolpar'a koştu..
AZMELDA, bu garip, ölçsüz, oransız kav- gayı, yılanlı kuledeki sihirli camda heyecanla izli- yordu..
SÜRECEK

CEREN

CEREN

HAYRET

AZMELDA, ilk vuruşta CEREN'in atını ikiye bölen savaşçısına ağır bir küfür savurdu..

- ALBİZ CANINI ALSIN, BECERİKSİZ DOMUZ! O KIZ ŞİMDİ SENİN BAŞINI ALIRSA HİÇ ŞAŞMAM.. ÇÜNKÜ BEN ONU ERKEK SAVAŞÇILAR GİBİ YETİŞTİRDİM!

CEREN, Tolpar'a doğru koşarken bir mızrak havalandı Peçok'ların birinden..

Tam, kızın iki kürek kemiği ortasına saplanıyordu ki, CEREN ters bir dönüş yaparak mızrağı son anda havada bıçtı..

Ve çok şaşırdı!

- BU KOCA KILIÇIN KAVGADA KUŞ GİBİ HAFİF OLACAĞINI HİÇ UMMAZDIM, dedi içinden.

Peçok'ların başını bir anda yanbaşımda buldu, çivili topuzu tepesine inmek üzereydi.

Öbür atların "bu iş burada biter!" dedikleri sıra, CEREN'in elindeki paslı, hantal kılıç havada bir yarım daire çizdi.. Kılıcın vınlamasıyla birlikte "KRRT" diye bir kemik kesilmesi sesi duyuldu, ve... korkunç tolgali baş, havada döne döne, çevreye oluk oluk, kanlar saçta saçta uçtu, gitti, uç adam boyu ötede karların içine düştü.

CEREN, bir çırpıda Tolpar'ın eyerine sıçır-

ken gene düşünmeden edemedi:

- HAYRET, dedi, SANKİ KILIÇ BENİ BEKLE-MEDEN, KENDİLİĞİNDEN SAVRULDU VE KEL-LEYİ DÜŞÜRÜLDÜ...

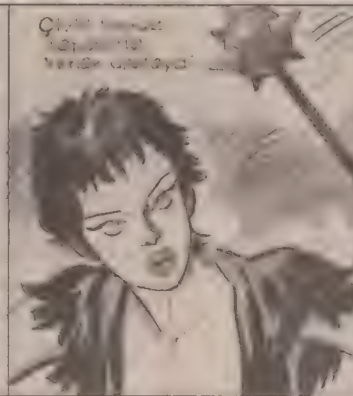
Yılanlı kuledeki AZMELDA, yumruğunu sıkarak söylendi:

- ELİNE SAĞLIK, KIZ DUNYA! BU ÖTEKİ KÖPEKLERE DE DERS OLUR!..

SÜRECEK

CEREN

CEREN

HAYRET

AZMELDA, ilk vuruşta CEREN'in atını ikiye bölen savaşçısına ağır bir küfür savurdu..

- ALBİZ CANINI ALSIN, BECERİKSİZ DOMUZ! O KIZ ŞİMDİ SENİN BAŞINI ALIRSA HİÇ ŞAŞMAM.. ÇÜNKÜ BEN ONU ERKEK SAVAŞÇILAR GİBİ YETİŞTİRDİM!

CEREN, Tolpar'a doğru koşarken bir mızrak havalandı Peçok'ların birinden..

Tam, kızın iki kürek kemiği ortasına saplanıyordu ki, CEREN ters bir dönüş yaparak mızrağı son anda havada bıçtı..

Ve çok şaşırdı!

- BU KOCA KILIÇIN KAVGADA KUŞ GİBİ HAFİF OLACAĞINI HİÇ UMMAZDIM, dedi içinden.

Peçok'ların başını bir anda yanbaşımda buldu, çivili topuzu tepesine inmek üzereydi.

Öbür atların "bu iş burada biter!" dedikleri sıra, CEREN'in elindeki paslı, hantal kılıç havada bir yarım daire çizdi.. Kılıcın vınlamasıyla birlikte "KRRT" diye bir kemik kesilmesi sesi duyuldu, ve... korkunç tolgali baş, havada döne döne, çevreye oluk oluk, kanlar saçta saçta uçtu, gitti, uç adam boyu ötede karların içine düştü.

CEREN, bir çırpıda Tolpar'ın eyerine sıçır-

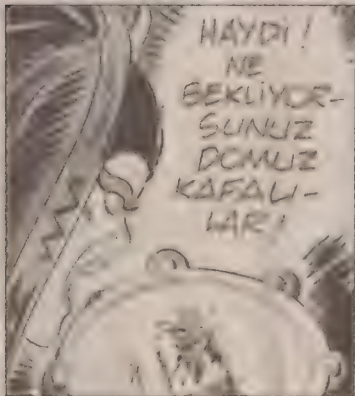
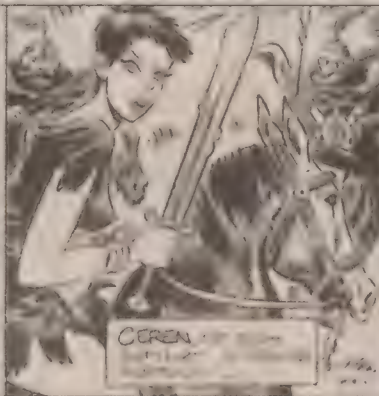
ken gene düşünmeden edemedi:

- HAYRET, dedi, SANKİ KILIÇ BENİ BEKLE-MEDEN, KENDİLİĞİNDEN SAVRULDU VE KEL-LEYİ DÜŞÜRÜLDÜ...

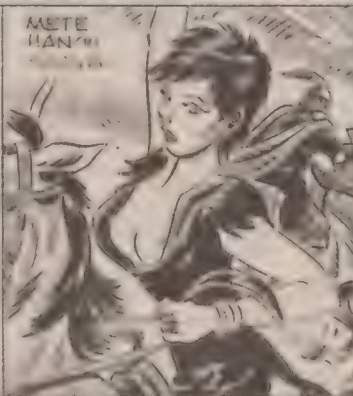
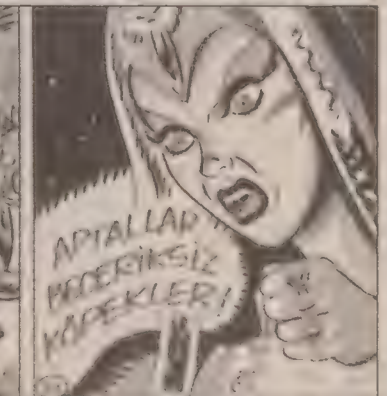
Yılanlı kuledeki AZMELDA, yumruğunu sıkarak söylendi:

- ELİNE SAĞLIK, KIZ DUNYA! BU ÖTEKİ KÖPEKLERE DE DERS OLUR!..

SÜRECEK

HAYDI!
NE
BEKLİYOR-
SUNUZ
DOMUZ
KAFALI-
LARI!

CEREN

METE
HAN'INAPTALLAR
BECERİKSİZ
KÖPEKLERİ!

Azmelda, sanki sesini duyacaklarmış gibi seçkin fedailerine bağıyordu.

- HAYDI! NE BEKLİYORSUNUZ, SALDIRIN, DOMUZ KAFALI ÖDLEKLER!

Atılar birbirlerine baktılar. Sonra hep birden saldırlıya geçtiler.

CEREN hızla daralan bir olum comben orta-

sında kalmıştı. Yaklaşmalarını bekledi.

Tolpar, ceylan gibi sekerek, yana kaçtı, binişini ilk mızrak vuruşundan kurtardı.

Onun arkasından gelen zırh kuşamı ata göğsüyle tosladı. Zavalı hayvan kale duvarına carpmış gibi sarsıldı. Belki de oğurları yerlerinden oynadı. Öksürerek yanüstu yıkıldı..

Tolpar, cirit oyunlarından gelme, 3 yaşında, gençcik bir aygırdı.. Ağır koşumlu, besili, idmansız Peçok atlarının çevresinde çalınlar atarak koştuğca AZMELDA'nın fedailerin birbirleriyle çarpışıyorlardı.

Hatta birbirlerine vurup yaralıyorlardı. Bu arada CEREN de bir punduna getirip ME-

TE HAN'ın kocaman fakat kuş gibi hafif kılıcıyla bir kelleyi öne düşürüyordu.

Yılanlı kulenin tepesinde AZMELDA, keçileri kaçırmak üzereydi..

- APTALLAR! BECERİKSİZ KÖPEKLER! HEP BİRDEN DEĞİL, TEK TEK SALDIRINI HAYIR!

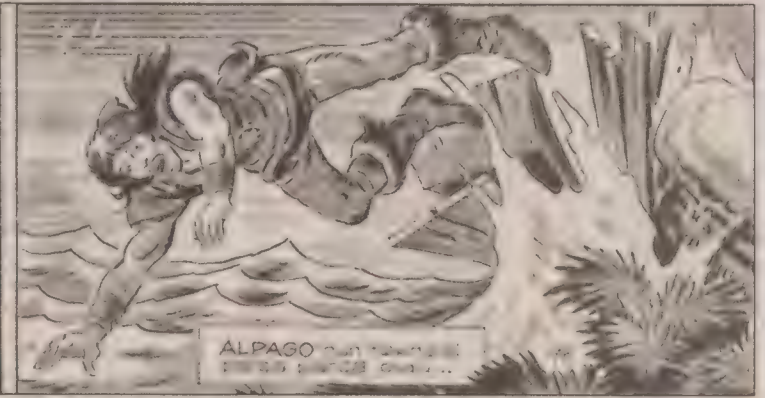
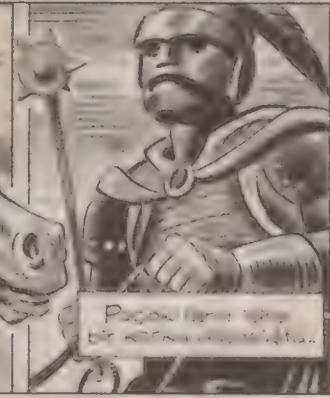
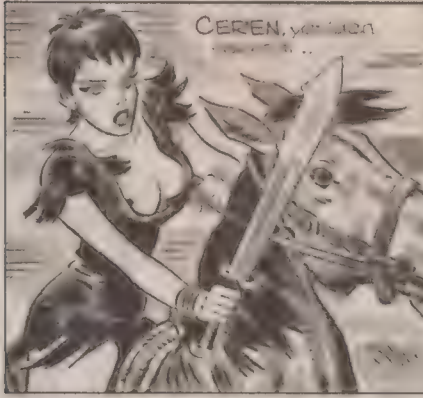
HEP BİRDEN SALDIRIN!

SÜRECEK

ALPAGO - ERGENEKON'UN 5 ATLISI

Yazan ve
resimleyen

SUAT YALAZ

CEREN, yeniden saldırdı.. Sağındaki atlinin üstüne giderken ansızın soldakine dönüp adanın canavar tolgalı başını yere düşürüverdi. Daha kavganın başında AZMELDA'nın bir düzine atlısından dördü tamuyu boylamıştı. Kalan Peçok'ların içine bir korku düşmüştü..

Bu kızda bir uğursuzluk vardı. Sokulan canından oluyordu. **A**mmma var mıydı bunun bir başka yolu? Hepsi AZMELDA'nın elinde birer tutsak değiller miydi?.. Burada ölümden korkup kaçsa, canavar ecenin elinde bulunan ailesi, yakınları en ağır işkenceler altında bin kez ölmeyecekler miydi?..

ALPAGO'nun teknesi almış başını gidiyordu.. Akıntı hızlanmış, ağır saman teknesi yönetimden çıkmıştı.. Sonunda, olacak olan oldu. Tekne, sağa sola savruldu ve gitti bir kayaya tosladı. Parça parça oldu.. ALPAGO çarpmasının hızıyla havalandı, bir çalı yığınının üstüne düştü..

İlk işi kuşağının altındaki cepte sakladığı paz yazayı yoklamak oldu.. OHHH! Yerindeydi. Hemen çıkardı, hohladı baktı.. **B**irden, çok belirgin olarak CEREN'in yüzünü gördü.. Kocamandı.. Demek ki çok yakındaydı!.. **SÜRECEK**

ALPAGO - ERGENEKON'UN 5 ATLISI

Yazan ve
resimleyen

SUAT YALAZ

ALPAGO'nun elindeki payazada görünen CEREN'in gözleri korkudan kocaman açılmıştı. ALPAGO Noyan, bakır levhayı biraz yana yamulttu. Bir atlinin topuzunu havada çevire çevire

yaklaştığını gördü.. Aynı anda çivili topuz adamının elinden kurtuldu ve CEREN'e doğru uçtu. **A**ZMELDA'nın kurnaz savaşçısı, genç kıza bir kılıç boyu sokulmadan topuzunu uzaktan fırlatmayı yeğlemişti. CEREN de, çolaklığını göstermiş, eyerin

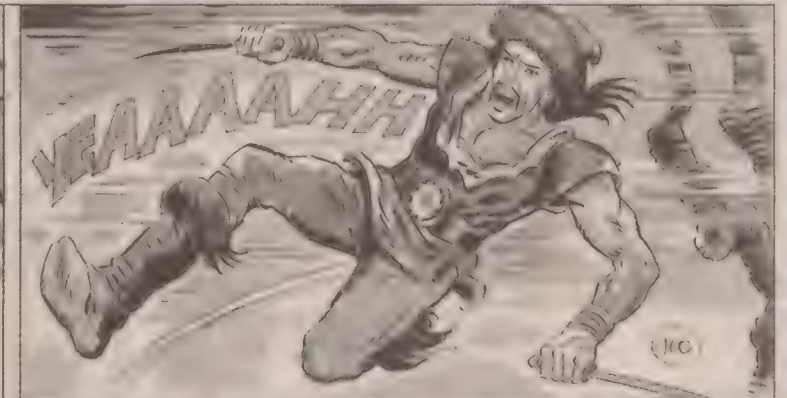
üstüne yatmış, başını kurtarmıştı amma.. **C**ivili topuz sırtını boydan boya yırtarak, biraz etine biraz mintanına takılarak kıza atından aşağı indirmişti. CEREN, yerde karlar üstünde acıyla kıvranıyordu.. Kendini çabuk toparladı.. **METE**

HAN'ın kılıcını iki eliyle sımsıkı yakaladı, gelecek akımı karşılamaya hazırlandı. **K**imsenin üstüne gelmeye niyeti yoktu. Akılları başlarına gelmişti.. Hepsi de yaylarını çıkarmışlardı. Onu uzaktan vuracaklardı. **SÜRECEK**

ALPAGO - ERGENEKON'UN 5 ATLISI

Yazan ve
resimleyen

SUAT YALAZ

CEREN, METE HAN'ın kılıcı elinde öyle bekliyordu, amma, sırtındaki acıdan her yanı kaskatı kesilmişti.. Biri üstüne yürüse kim idayacak hali yoktu. Ayrıca Peçok'lardan da kimsenin üstüne

gelmeye niyeti yoktu. **H**epsi; yaylarına fırınlanmış simşir oklardan birer tane yerleştirip alabildiğine girdi. CEREN, sonunun geldiğini anlamış gibi, mahzun bakıyordu.

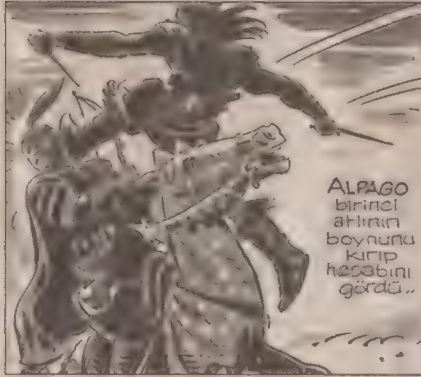
7-8 atlinin şimşir okları katı yaylardan kurtulup CEREN'in körpeçik bedenine saplanıyordu.. Arkalardan, kaplan kükremesi gibi bir nara duyuldu.

- YEAAAAHHH! ttilar, sesin ne yandan geldiğini anlayamadılar. Sağa sola bakınırken.. bir tepenin üstünden kartal gibi uçarak gelen bir Gökürk savaşçısını gördüler. **SÜRECEK**

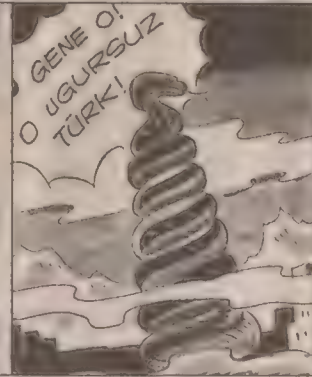
ALPAGO - ERGENEKON'UN 5 ATLISI

Yazan ve
resimleyen

SUAT YALAZ

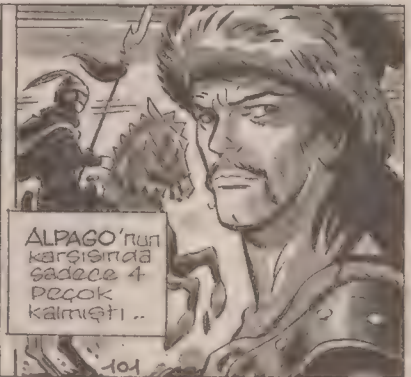
ALPAGO
birinci
atların
boyununu
kırıp
hesabını
gördü...

GENE O!
O UGURSUZ
TÜRK!

CEREM
gözlerine
inanamıyordum...

ALPAGO'nun
karşısında
sadece 4
Peçok
kalmıştı...

ALPAGO Noyan, birinci atının kafasına vurduğu tekmeyle boynunu kırıp hesabını görmüş, arkadaşları şaşkın şaşkın onun halini seyrederlerken, iki elindeki iki bıçakla karşıdaki atlılardan ikisini haklamıştı.

Attığı iki bıçak da tam, tolgaların altın-

daki boşluğu bulmuş gırtlaklarına saplanmıştı.

Yılanlı kuledeki AZMELDA, kendini tutamadı, bağırarak:

- HAYIR! OLAMAZ! GENE O! O UGURSUZ TÜRK!..

CEREM, gözlerine inanamıyordu. ALPAGO, nasıl olmuş da o kördüğüm bağladığı ellerini, ayaklarını çözebilmişti?.. Atını da yedine alıp geldiği halde, onca yolu nasıl aşmış da kendisine ulaşabilmişti?..

Bu adam, soydan bir insan değildi.. Ancak, savaş tanrısının koruduğu, rüzgar tanrısının uçurduğu ayrıcalıklı, tanrıların gözdesi bir akıncıydı!..

ALPAGO'nun karşısında sadece 4 Peçok savaşçısı kalmıştı şimdi!.. SÜRECEK

ALPAGO - ERGENEKON'UN 5 ATLISI

Yazan ve
resimleyen

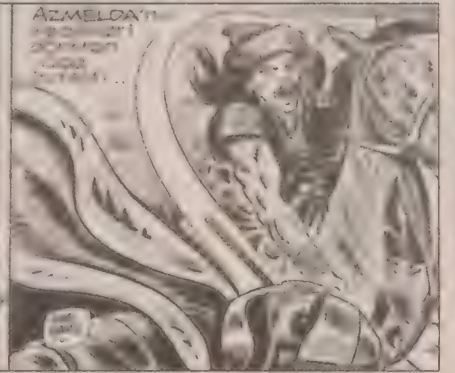
SUAT YALAZ

Tolpar, olduğu yerden ok gibi fırladı...

CEREM

AZMELDA'nın
seçkin
fedailerini...

ALPAGO, silme pusatlı, tepeden tırnağa zırhlara bürülü 4 Peçok fedaisine karşı teke tek çarpışacaktı...

Kemerine sokulu 3 çubuklu tek silahını çekti çıkardı. Dilini ağzının içinde ikiye katlayarak tiz bir ısıklık çaldı. Tolpar, olduğu yer-

den ok gibi fırladı, sahibinin yanına koştu.

ALPAGO, sevgili atının yelosinden tuttuğu gibi, üzümlere basma gereği duymaksızın, sıçradı, eyere oturdu.

CEREM üstü karta örtülü bir çalkümesi diline zor attı kendini.

4 Peçok fedaisi, kimi çivili topuzunu çekmiş, kimi kılıcını sıyırmış, kimi uzun kargısının arkasına sığınmış.. hep birden ALPAGO'nun üstüne saldırmaya geçmişlerdi..

ALPAGO da bunu bekliyordu.

Yerinde duramayan Tolpar'ı salıverdi..

3'lü çelik çubuğunu havada bir kez çevirip savurdu.

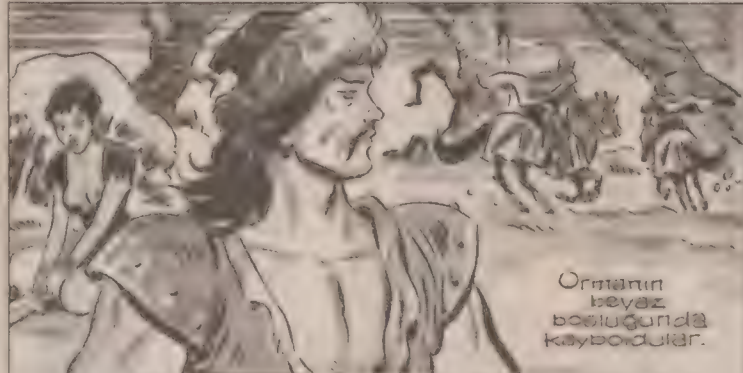
Yere düşüp patlayan karpuz sesine benzeyen bir ses duyuldu.

Ve AZMELDA'nın seçkin fedailerini dörtten üçe indirdi.. SÜRECEK

ALPAGO - ERGENEKON'UN 5 ATLISI

Yazan ve
resimleyen

SUAT YALAZ

Ormanın beyaz boşluğunda kayboldular.

BENİ
BİR KEZ
DAHA
ÖLÜMDEN
KURTAR-
DIN!

ÖLÜMDEN
KURTULDUĞUNU
MU SANIYORSUN!

AZMELDA'nın yenilmez fedailerini yerlerinden kılmıyordu.

Kendilerinden önce saldırıya geçen, çok daha becerikli fedailer yerde cansız yatıyorlardı.

Karşılarında bir savaş tanrısı gibi duran bu uzun saçlı, bozkur postundan ya-

pılma börtü Göktürk delikanlısını haklarının imkansız olduğunu anlamışlardı.

Birden sözleşmiş gibi yüzgeri döndüler, kılıçlarıyla atlarının sağlarını dövdüler ve bağrısa bağrısa ormanın beyaz boşluğunda kayboldular.

ALPAGO, kaçanların ardından bir süre

baktı, sonra CEREM'e döndü..

Genç kız, karların üstüne oturmuştu.

Sırtı kan içindeydi.

Hem memnun, hem mahcup, ALPAGO'ya bakıyordu.

METE HAN'ın kılıcı halen elindeydi. Titrek bir sesle:

- BENİ BİR KEZ DAHA ÖLÜMDEN KURTARDIN, dedi.

ALPAGO, paslı, ağır, hantal kılıcı elinden çekti aldı.

- ÖLÜMDEN KURTULDUĞUNU MU SANIYORSUN?

SÜRECEK

CEREN'in gözleri korkuyla açıldı.. Dudakları titredi.. Evet, suçluydu.. Amma...
Yoksa ALPAGO onu öldürmeyi mi düşünüyordu?.. Bu ona yakışır mıydı?..
Evet.. suçluydu! Ona haşhaşlı şarap içirip uyutmuştu. Atını da alıp kaçmıştı. Amma.. Kaçmadan önce, sızıp kaldığı za-

man onu öldürebilirdi de.. Bunu yapmamıştı..
AZMELDA'nın ilkeleri işi biten düşmanın yok edilmesini buyururdu.
CEREN, ALPAGO'nun sadece elini ayağına bağlayıp kaçmakla acımasız Karanlık Dağlar ecesi ne karşı gelmişti!..

Bunları ALPAGO'ya birbir yeniden anlatmaya hazırlanırken, ALPAGO'nun METE HAN'ın kılıcını uzun kabzasından iki eliyle sımsıkı tutup havaya kaldırdığını gördü..
ALPAGO'nun bakışları buz gibi donuktu.

Kararını vermişti.
CEREN'in boynunu vuracaktı!
METE HAN'ın kılıcı havayı yararak hızla indi..
CEREN'in ufak başı, bir kara iplik yumağı gibi düştü karların üstüne!

SÜRECEK

CEREN'in gövdesi başsız, öyle kalakalmıştı karların üstünde..
Kesik boynundan oluk oluk kanlar fışkırmıyordu.
ALPAGO'nun ilikleri dondu. Dehşetle irkildi.

Sarımsı yeşil, irin gibi bir renkteydi.
Öyleyse CEREN insan soyundan değildi!.. Albızın ta kendisiydi!
İrin rengi kan göl olmuş, ALPAGO'nun ayaklarına ulaşmıştı.
Geriledi.. Kan gölü üstüne doğru akıyordu.

Gözü CEREN'in kesik başına ilişti..
Düştüğü yerde, kikir kikir gülüyordu ALPAGO'nun haline!..
Olmamıştı..
ALPAGO'nun göğsüne bir sıkıntı saplandı, soluklanamaz oldu.. Boğulacak gibiydi!..

CEREN'in başı zıplayarak üstüne doğru geliyordu.
İrin rengi kan gölü çizmelerini aşmış, bacaklarından yukarı, sıvı biçiminde bir yaratık gibi, bütün bedenini sarmak üzere gittikçe yükseliyordu.

SÜRECEK

ALPAGO, sıvı biçimindeki canavarın bacaklarını sımsıkı sarıp, kendini kımıldatamaz hale soktuğunu hissetti.
Son bir umutla, henüz serbest olan elindeki kılıcı bacağına doğru salladı.
Sıvı katılaşmıştı.
METE HAN'ın kutsal kılıcı bile iş görmüyordu.. "Acaba yeterince hızlı vuramadınız mı?" diye düşündü.

İki eliyle, kabzayı sımsıkı yakalayıp bütün gücüyle vurmak istedi.. Gene olmadı..
Kılıç ağırlaşmıştı..
Ya da kolunun gücü kesilmişti!..
Çok cılız bir vuruş yapabildi, göğsüne

kadar tırmanmış olan irin renkli sıvı canavara..
Sonunun geldiğini anladı.
Öldüğüne değil, böyle pisi pisine uçmaya (ahrete) vardığına yandı.
Koca ALPAGO-NOYAN böyle mi ölmeliydi?.. Yedi budun, dört bucağı korkudan

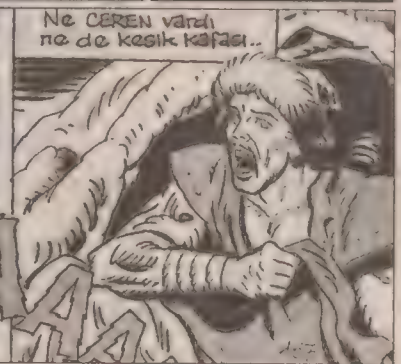
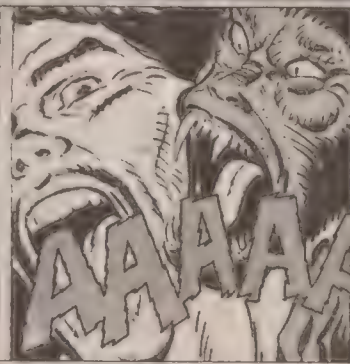
titirken, önünde orduların duramadığı koca bahadır, KOLTIGIN'in, BİLGE KAGAN'ın yenilmez akıncısının bu iğrenç halini bir gören olmasaydı barıl..
Amma, vardı: CEREN'in kesik başı, kikir kikir gülüp duruyordu halen

SÜRECEK

ALPAGO - ERGENEKON'UN 5 ATLISI

Yazan ve
resimleyen

SUAT YALAZ

ALPAGO, bağırarak istedi, bağırarak. Göğsü iyice daralmış, yüreği güp güp vurmaya başlamıştı.

METE HAN'ın kılıcı elinden düştü. Son anda, CEREN'in kesik başı gözüne ilişti..

Kırpık saçları dimdik olmuş, zıplaya

zıplaya üstüne geliyordu.

Geldikçe kafanın biçimi değişiyordu. Yüzü öne doğru uzuyor, tepesi sivriyor, kulakları büyüyordu.

Dişleri kaplan dişi gibi uzamış, ağzı kızıl bir cehennem kuyusu gibi kocaman açılmıştı.

ALPAGO, bir çılgılık atarak silkindi..

Hayret!..

Bu kez bağırabilmişti!..

Bağırtıyla birlikte göğsündeki sıkıntı da dağılmıştı. CEREN'in, canavar başı yokolmuştu. Tüm bedenine dolanan katı sıvı da çekilip

gitmişti.

Sadece, DEDE'nin kırçıçoğı işlemeli kılımi, bacasına, gövdesine sınıksı dolanmıştı..

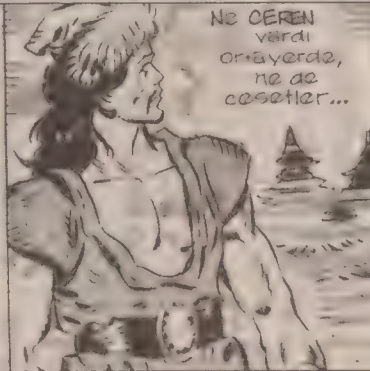
Ve kendisi de, DEDE'nin mağarasının ağzında uyuyakaldığı yerdeydi.

SÜRECEK

ALPAGO - ERGENEKON'UN 5 ATLISI

Yazan ve
resimleyen

SUAT YALAZ

ALPAGO'nun çevresi çocuklarla çevriliydi. Bağırarak uyanınca kimi ufaklıklar çırpışarak kaçıştılar.

Kalanlar daha büyücektiler. Merakla, hafifçe gülümseyerek bakıyorlardı.

ALPAGO yavaş yavaş yerinden doğ-

ruldu, çevresine bakındı..

Ne CEREN vardı orta yerde, ne kesik kafası, ne sarı kanlar fışkıran başsız gövdesi!..

O yarım düzine, zırhlı pusatlı atlıların cesetleri de yoktu.

Burası; AZMELDA'nın şerrinden kaçıp kaya kovuklarında saklanan kimsesiz çocukların gizli yurduyd.

ALPAGO'nun kafası karışmıştı.

Peki, neydi o yaşadığı soluk kesici kanlı olaylar?

Handaki azılı kaatil soyguncular.. AZMELDA'nın silme pusatlı fedailer?..

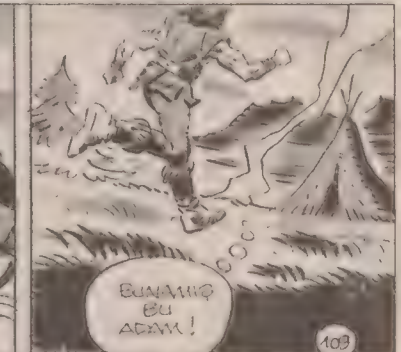
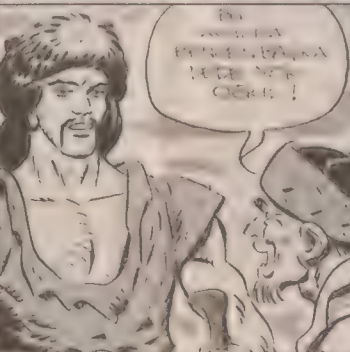
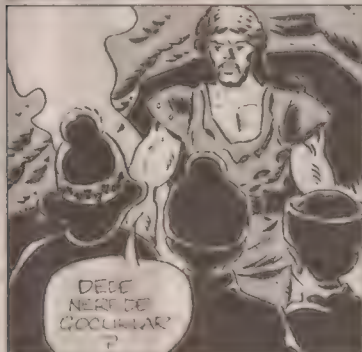
Hele hele, dost mu düşman mı ne olduğu belirsiz o DEDE neredeydi? Buralarda olmalıydı!..

SÜRECEK

ALPAGO - ERGENEKON'UN 5 ATLISI

Yazan ve
resimleyen

SUAT YALAZ

ALPAGO, burada çadırlardan birinde uyur bıraktığı Koca AY-MELİK'le Zelki'yi hatırladı.

Amma, Dede'yi bulması daha öncel bir şeydi. Olanı biteni ancak o açıklayabilirdi..

- DEDE NEREDE, ÇOCUKLAR? dedi.

Çocuklar önce birşey anlamadılar bu

sorudan.. Saf saf bakınıyorlardı ki içlerinden bir iricesi:

- İSTE, DEDE GELİYOR! dedi.

ALPAGO, eliyle gösterdiği yana baktı..

Evet, bir dede geliyordu amma, bu "o dede" değildi!

Bu gelen çocukların boyunda, başı

Türkmen işi takkeli, kısa sakallı, yumuk gözlü, toparlak suratlı biriydi.

- Yiğidim hoşgelmişsin, dedi çatlak, titrek bir sesle..

Boyu posu tutmadığı gibi, sesinde de en ufak bir benzerlik yoktu..

- Hoş buldum, baba, dedi ALPAGO.

Bu mağarada oturan ince uzun dede nerede?

- Bu avulda (kabiledede) benden başka dede yok, oğul! dedi kısa boylu ihtiyar.

ALPAGO içinden "Bunamış bu adam!" diye geçirdi ve AY-MELİK'le Zelki'yi bıraktığı çadıra koştu..

SÜRECEK

ALPAGO-NOYAN, AY-MELİK'in çadırına koşarken; deminki çocuk sürücüsünün arkasına takıldığını, çığırarak geldiğini gördü.. kısa boylu dede de içlerindeki..

Hava boz-bulanıklı.
Güneş görünmüyordu.

Sabah mı, öğle mi belli değildi.. Amma herhalde gece de hiç değildi..

ALPAGO, AY-MELİK Koca'nın uyuduğu çadıra geldi, başını içeri uzattı.

AY-MELİK de, Zelki de horul horul uyuyorlardı.. AY-MELİK inlemiyordu. Demek yarısı artık ağn vermiyordu.

Örtüyü kapattı. Çocuklara döndü, işaret parmağını dudaklarına bastırıp "gürültü etmeyin" demek istedi.

Çadırdan biraz uzaklaşınca çocuklara döndü.

- Benim demirkır atımın nereye bağlandığını bilen var mı içinde?

İki çocuk belli bir yöne doğru koştu. ALPAGO da arkalarından.

Hem koşuyor, hem söyleniyordu: CEREN'e yetişmeliyim. Gördüğüm kötü rüyalar hep onun hüneriydi. Bu kez onun tuzağına düşmeyeceğim!

SÜRECEK

ALPAGO NOYAN, atın bağlı olduğu yerde görüp, yelesini, yanaklarını okşarken çocuklar gibi seviniyordu.

Tolpar da sahibine kavuşmaktan çok mutlu olmuş benziyordu.. Kişiyor, olduğu yerde tepiniyordu.

ALPAGO, bir çırpıda atını eyerledi, koşunladı, üstüne bindi.

Köse dede:

- GIDIYOR MUSUN, OĞUL? dedi. ARKADAŞLARINI ALMIYOR MUSUN?

- HAYIR, diye yanıtladı: ALPAGO. ONLAR BEN DÖNÜNCÜYE KADAR SİZLERE EMANET!

Tam atını topuklayıp uzaklaşacakken, dede döndü:

- SAHİDEN, SENDEN BAŞKA DEDE YOK MU BU OBADA? ŞÖYLE, İNCE

UZUN, GÖZLERİ ÇUKURDA, SAKALI GÖBECİNE KADAR UZUN?..

Dede, acıyarak gülmüştü.

- ONU SANA KİM SÖYLEYİPSE YALAN SÖYLEMİŞ, OĞUL BURADA ŞU ÇOCUKLARLA BENDEN BAŞKA İNSANOĞLU YOK!

ALPAGO, "Bunu bana birileri söylemedi. Gözlerimle gördüm. Onunla konuştum. Da-

hası doğuştum, baba!.." diyeycekti, sustu..

Ne işe yarayacaktı ki.. Ona kim inanacaktı ki..

Birden aklına "uzun dede"nin verdiği pâyaza geldi!..

Hemen elini kuşağına attı. Çakşırın iç cebindeki bakır teneke eline gelince kalbi duracak kadar sevindi.

SÜRECEK

ALPAGO, oyuncakını bulmuş çocuklar gibi sevinçten uçuyordu.

Payazayı hohladı, eliyle sıvazladı okşadı, yeniden kemerinin altındaki gizli cebe koydu.

Onu sevindiren bir başka olay da, böylece uzun sakallı dedenin, kanlı canlı yaşadığını bilmiş olmasıydı.

Demek ki yaşadığı o kanlı olaylar bir düşün ürünü değildi.

İşte, bakır levha bunun deliliydi. Hemen atının bağlandığı yere koştu. Tolpar, sahibini görünce keyifli keyifli kişnedi.

ALPAGO, atını koşunladı, bir çırpıda üstüne atladı.

Kendisini heyecanla izleyen çocuklara

ve köse dedeye:

- ARKADAŞLARIMA İYİ BAKIN, dedi. SAKALLININ SÖZLERİNE KULAK VERİN. BEN YAINDA DÖNERİM.. HAYDI, HEPİNİZ HOŞÇA KALIN!..

Sonra, atını bayır aşağı salıverdi..

Tolpar, karla kaplı düzlükte dörtmiz uzaklaşırken, ALPAGO payazayı çıkardı gizli

cepten.

- HAYDI, SEVGİLİ PAYAZA, dedi. GÖSTER BANA, CEREN ŞİMDİ NEREDE?

Küçük bakır levhada, önce sis bulutları geldi, geçti.. Sonra, göğe doğru yükselen iki sivri buzul tepesi arasında bir kara nokta göründü... Atı üstünde giden CEREN'di bu!

SÜRECEK

Atının başını kuzeye çevirdi,
dizginleri salıverdi...

CEREN bu kez
büyük bir gölün
ötesine geçmişti...

ALPAGO, CEREN'i görmüştü amma, ne-rede olduğunu, ne yöne gittiğini hemen kestiremedi.

Bir ara kızın örtündüğü kilimin sol yana uçtuğunu gördü. Demek rüzgar ona sağdan vuruyordu. Oysa kendisi soldan alıyordu rüzgarı!.. Demek ters yönde yolalıyordu.

Hemen Tolpar'ın başını gündoğusuna çevirdi ve topukladı.

- HAYDI ASLANIM! ŞU İKİ UZUN TEPEYİ BULALIM ÖNCE.. CEREN'i YAKALAMAK ZOR DEĞİL!

Tolpar, küçük tepeleri, büyük hendekleri ceylan gibi sekerek aşarken, ALPAGO sık sık

payazayı çıkarıp CEREN'i görmeye çalışıyordu.

CEREN gene görünmüştü bakır levhanın mor menevişli yüzünde.. Amma bu kez, koca bir gölün ötesinde yolalıyordu.

Demek, iki sivri buzul tepesinden sonra bir de gölün öbür yakasına geçilecekti..

- Ne yapalım, diye geçirdi içinden, gölü o

nasıl aşıtsa biz de aşarız!

Birden aklına beyaz sakallı DEDE'nin sözleri geldi:

- GOLDEN GEÇERKEN ÖNÜNE BİR CANAVAR ÇIKABİLİR, demisti.. KORKMAZ USTUNE ÜSTUNE GİDERSEN SEN KAZANIR-SIN!

SÜRECEK

Ahı, çalışan köylülere
doğru sürdü...

KOLAY
GELSİN
KARDAŞ-
LAR!

Köylünün
karısı da
baldızı da
genc ve
güzeldiler...

Uzun DEDE'nin söylediği o canavar bu gölde yaşıyor olabilir miydi?..

Ona rastlamadan, yoksul canavarın canına kıymadan, güzel güzel karşıya geçebilse ne iyi olurdu.

Tepeleri, ormanları ceylan gibi süzülerek geçen Tolpar birden düz bir ovaya indi...

Ovanın sonunda, masmavi, uçsuz bucaksız, derya gibi bir göl uzanıyordu.

Hemen berisinde sazlıklar arasında çalışan köylüler gördü ALPAGO...

Atını onlara doğru sürdü.

Bataklığa pırnç fidesi diken köylülerdi bunlar...

-KOLAY GELSİN, KARDAŞLAR! dedi.

-SAGOL BOGATIR! diye yanıt verdi köylüler, duyulur duyulmaz cılız bir sesle.

Belli ki, bir uğrunun baskınına uğramış olmaktan korkuyorlardı.

Buralarda, atın terkisinde kılıcı ışı ışı yan, dık duruşlu birini gördün mü, bir köse

akçeyi hemen koynundan çıkarıp uzatacak-sın.. Bir de genç bir karın, güzel bir kızın var-sa onları çamura bulayıp sazların arasına sak-layacaksın...

Pirinç eken köylü apansız yakalanmıştı. Ka-nısı da, baldızı da gençtiler. Kızları da ayın ondördü gibi, güzel mi güzeldi.

SÜRECEK

Adam kadınlarını
saklayamamıştı...

Bir
tımbeki
kesesiydi
bu!

AMMA
ORAYA GİDEN
BİR DAHA GERİ
DÖNMEZ!

Ve köylünün şahin bakışlı atlıya uzatacak akçe dolu kesesi de yoktu.. Zaten yaşamı boyunca olmamıştı bir kese dolusu akçesi!..

Hepsi, ellerimde pırnç fideleri öyle kalakalmışlardı dizboyu çamurun içinde.. Adamcağız kadınlarını saklayacak zaman bulamamıştı.

ALPAGO, orta yaşlı adamla üç kadının korku-larını anlamıştı.

Heybesinden küçük bir kese çıkardı, adamın kucığına attı.

Köylü, keseyi havada kaptı. Burnuna götürdü, kokladı. Bütün çürük dişlerini göstererek şırt-tı.. Bir tımbeki kesesiydi bu..

Harılann, şahlann, bahugların keyif için as-ma yaprağına sarıp tıttırdıkları tımbeki...

Köylünün korkunu dağıtmış onun yerini şaş-

kınlık almıştı.

Bu aslan gibi boğatır ne için vermişti bu hedi-yeyi?..

ALPAGO:

- BUZLARLA KAPLI İKİ SIVRI KAYANIN OR-TASINDAN GEÇEN YOLU ARIYORUM. BURALI OLDUGUNUZA GÖRE BİLRSİNİZ!

Köylünün sırtkan ağzı birden değişti. San su-

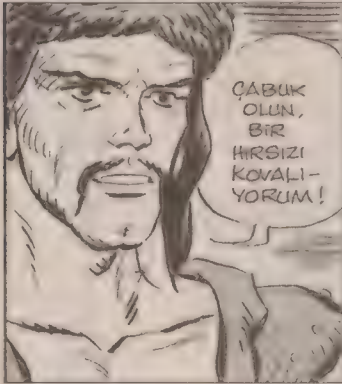
ratı bu kez kırı yeşil bir renk aldı.

- AMMA, dedi, O YOL KARANLIK DAGLAR ÖLKESİNE GİDERİ!

- İYİ YAI BEN DE ORAYA GITMEK İSTİYO-RUM ZATEN!

B- amma ORAYA GİDEN BİR DAHA GERİ DÖNMEZ!

SÜRECEK

ÇABUK
OLUN,
BİR
HIRSIZI
KOVALIYORUM!

TARE,
VAR GİT,
BOĞATIRA
İZCİLİK
ET!

Gölün tam
ortasına gelince
durgun sular
kıpır kıpır
oynamaya başladı.

116

ALPAGO sabırsızlanmaya başlamıştı.
- SİZ ORASINA KARIŞMAYIN. BANA
ÇİFTE KAYALARIN YOLUNU TARIF EDİNİ
ÇABUK OLUN, BİR HIRSIZI KOVALIYORUM!

Köylü:

- O ZAMAN GÖLÜN ORTASINDAN GE-
ÇİP GİDECEKSİN. AMMA SU ALTINDAKİ
GİZLİ YOLU BİLEMEZSİN, BOĞULURSUN!

Sonra, eteğini beline dolamış, dizkapağı-
na kadar çamura batmış genç kadınlardan
birine döndü..

- TARE, VAR GİT, BOĞATIRA İZCİLİK ETİ
GÖLDEN AŞIR, SONRA OYALANMADAN
GEL!

Köylünün TARE diye seslendiği genç ka-
dın elindeki fideleri öbür kadına verdi,
çamurdan çıktı. ALPAGO'nun yanına geldi.

ALPAGO, ayağını üzengiden çıkarıp sal-
landırdı. Genç kadın ayağına basınca kolun-
dan çekip tergisine oturttu.

- SAGOLUN! dedi kalanlara.

Genç kadın sol yanda, göl suyunun bi-
raz karardığı bir yeri gösterdi.

- SURADAN GÖLE GİRECEKSİN! dedi.

ALPAGO atını kızın gösterdiği yere
sürdü.. Su altında dar bir katı toprak var-

dı. Tolpar, önce duraksadı, sonra birkaç kez
geçmiş gibi gizli yolda ilerlemeye başladı..

Gölün tam ortasına geldiklerinde durgun
sular kıpır kıpır oynamaya başladı.

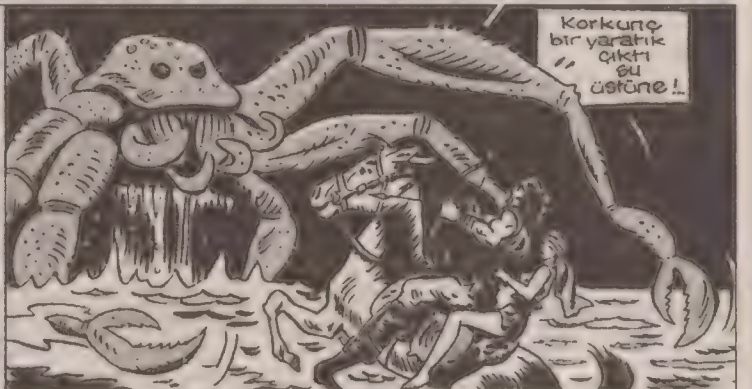
Oysa, ne rüzgar vardı, ne fırtına!..

ALPAGO, "Dede'nin sözünü ettiği cana-
varın işi mi yoksa bu?.." dedi içinden.. Ve
sirtından aşağı hafif bir ürperme geçirdi.

SÜRECEK

Kocaman, kuru ağaç dalı gibi birşey..

Korkunç
bir yaratık
çıkırtı
su
üstüne!

ALPAGO'nun önünde uzanıp giden dur-
gun göl suları yer yer kabarmaya başla-
mıştı.. Köpüklü dalgalar yuvarlana yuvarlana
üstüne doğru geliyordu.

Atın dizginlerini bıraktı.

Tolpar kendi kendine yola devam edi-
yordu.

Eyerin kaşı (ön başlığı) altında gizli çelik
yayı çıkardı. Burma kirışten kaytani iki ucu-
na takıp, sadaktan çektiği iki şimsir oktan bi-
rini yaya yerleştirdi..

Tam o sırada, göle sol yanda bir dalga-
lanma oldu ve kocaman kuru bir ağaç
dalı gibi birşey çıktı ortaya..

ALPAGO bunu pek önemsemedi.

mma aynı kocamış ağacın kırık dalına
benzeyen şey bu kez de sağ yanda gö-
zükünce.. onun ardında bir tane daha beli-
rince.. Tolpar'ın dizginlerini kasti, durdurdu..

Beklemeye başladı.

Fazla beklemedi, hemen önünde aynı

kocaman dalın bir yenisi belirdi.

Ustelik bu dal canlıydı, üstüne gidiyor-
du!..

Katı yayını çekti, şimsir oku salıverdi.

Ok kuru dala saplanınca, sular iyice ka-
bardı, köpürdü ve... Korkunç bir yaratık su
üstüne çıktı!..

SÜRECEK

Tolpar yardan aşağı düşüyordu
az kalsın..

ALPAGO
yayına
iki ok
birden
yerleştirdi..

Sekiz, belki on kollu, yengöce benze-
yen dev bir canavardı bu!..

ALPAGO, geri dönmek istedi, olmadı.

Tolpar, yardan aşağı derin sulara kay-
maktan zor kurtuldu.

Canavar, kılıçla, topuzla saldırılacak
türden bir düşman değildi.. Kollar, bacak-

ları, en kalın çelikten yapılmış zırhlardan
daha dayanıklıydı.

Bacaklarından biriyle sol yanını kapatır-
ken öbürüyle de sağ yanını tutmuştu
ALPAGO'nun!..

Cin gibi akıllıydı canavar.

Ammam, Göktürk akıncısında da man-

gal gibi yürek vardı.

Yayına ikinci bir oku yerleştirmesiyle
tüm gücüyle gerip salıvermesi bir ol-
muştu.

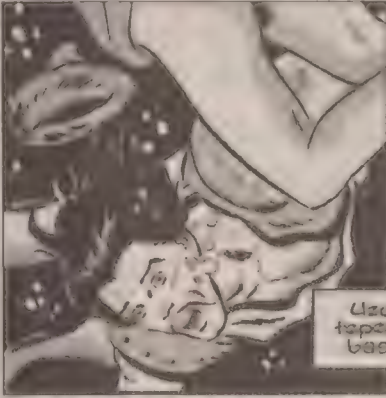
Şimsir ok, canavarın ağzından fıskıran
bir sürü tüylü, salyalı dillerden birine sap-
lanmıştı.

Canavar, cırcır böceği gibi ince bir ses
çıkarak yerinden zıpladı..

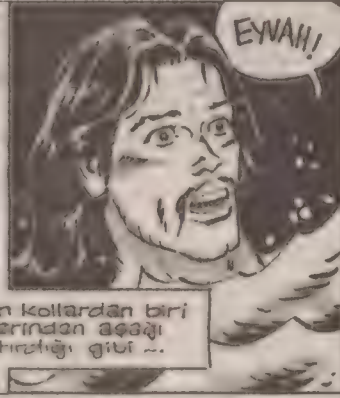
Sular yeniden kabardı, köpürdü..

ALPAGO, yayına bu kez aynı anda iki
ok birden yerleştirdi.. Gerdi, bıraktı,
dev yengecin incecik dişlerle kaplı karan-
lık ağzına doğru!..

SÜRECEK

Uzun kollardan biri
tepelerinden aşağı
bastırıyor, gidi...

ALPAGO'nun iki şimşir oku canavarın korkunç ağzından içeri girmişti bu kez. Gene sinir bozan ince bir cırcır böceği çılgılığı.. Gene ölke ve acıyla karışık havaya sıçrama..

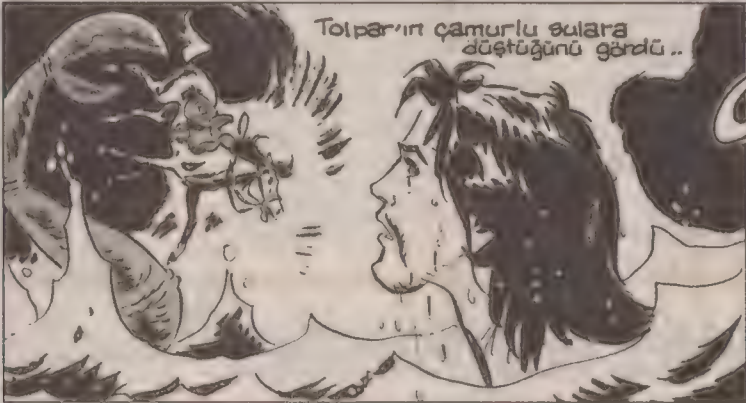
Fakat bu kez, kalın kabuklu uzun kollardan biri, tepelerinden aşağı bastırıyor gibi, atla birlikte ikisini de gölün çamurlu sularına gömdü.. ALPAGO, son anda kendini testere gibi sivri dişli kısıkağın sıyırmıştı.. Su öyle

bulanıktı ki ne Tolpar'ı görebiliyordu ne de genç kadını..

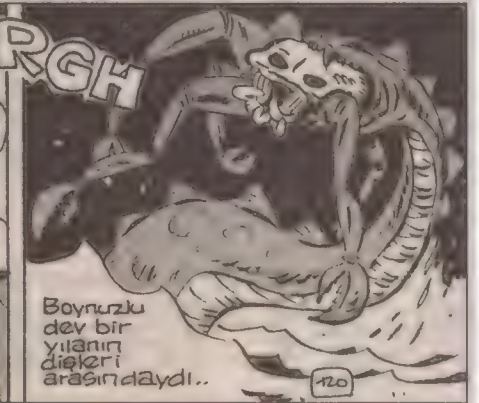
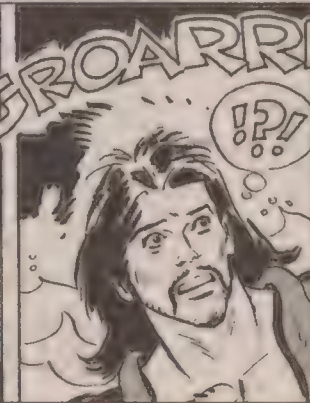
Hızla su yüzüne çıktı. Bir de gördü ki, sevgili demirkir Tolpar, canavarın kollarından birinin ucunda, SIVRI dişli kısıkağın kısılmış, havada debe-

lenip duruyor.. Dev yengeç, kanlı ağzını sonuna kadar açmış, besili atı bir lokmada yutmaya hazırlanıyordu.. Ve ALPAGO'nun yapabileceği hiçbirşey yoktu buna engel olmak için!..

SÜRECEK

Tolpar'ın çamurlu sulara
düştüğünü gördü..

Boynuzlu
dev bir
yılanın
dişleri
arasındaydı..

ALPAGO, dev yengecin kısıkağına yakalanmış havada debelenen atına çaresizlik içinde kıvrılarak bakarken, birden kısıkağın açıldığını, Tolpar'ın üç adam boyu yüksekten çamurlu göl sularına düştüğünü gördü..

Ne olmuştu?!!

Canavar, yemeğe hazırlandığı avını neden bırakmıştı?!! Onu bırakıp kendisine mi saldırmaya hazırlanıyordu?!!

Ne yapacağını bilmeden, sağına soluna bakırken... göl suları korkunç bir böğürtüyle birlikte ev boyu kabardı, yükseldi,

köpürdü..

ALPAGO, ne olduğunu görebilmek için üstüne gelen dalgaların altında kalmaya çalıştı.

Ve olayı gördü..

Önce, yeşil yosun tutmuş siyah bir kaya parçası gibi bir cisim göründü su üstünde..

Yeşilimsi kara kaya parçası akıp geçmiş, su içinde kaybolmuştu.

Hemen arkasından, bu kez, dev yengecin, önce kuru uzun kolları, sonra gövdesi göründü..

Boynuzlu bir dev yılanın dişleri arasındaydı..

SÜRECEK

Çatır
çatır
sesler
duyuldu..

Biraz
ötede
Tolpar'ın
yüzüğü
görüldü..

Küçük
bir ayak
su yüzüne
çıkıp
batmıştı..

Küçük
ayağı
tuttu
çekti
yukarı..

Dev yılan, avını kaçırmamak için önce sıkıca bir ısırdı..

Çatır çatır sesler duyuldu.

Yengecin, kolları, gövdesi, kurumuş çalı çırpı gibi çatır çatır kınılıyordu göl canavar yılanın kocaman dişleri arasında..

Ansızın koca bir dalga geldi, ALPAGO'yu tepe takla devirdi.

Yeniden su yüzüne çıktığı zaman, ne yılan kalmıştı ortada ne de yengeç.. Sadece, köpüklerle dolu dalgali bir göl vardı.. Biraz ötede, Tolpar'ın, uzun kara yelemini

savura savura yüzüğünü gördü, sevindi.. Gözleri köylü kadını aradı.

Bir ara küçük bir ayağın su üstüne çıkıp battığını gördü.

Hemen o yana kulaç atıp, ayağın battığı yere daldı.

Bulanık suda birşey görünmüyordu ama.. küçük ayağı yakalamıştı.. Tuttu, çekti..

Birlikte su yüzüne çıktıkları zaman genç kadın boğulmak üzereydi.. Öksüre, tık-sıra, uzun uzun soludu. Zorlukla kendine geldi..

SÜRECEK

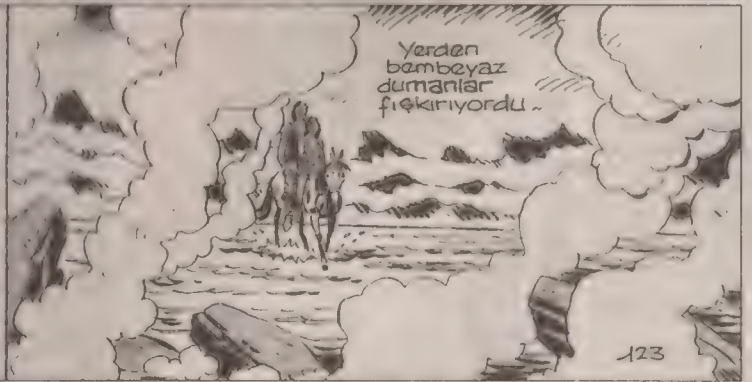
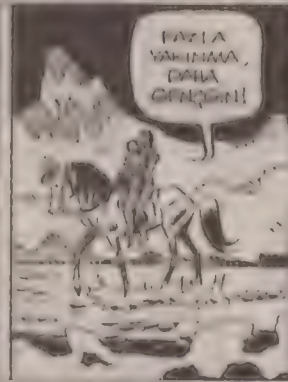

Tolpar, su altındaki sekiyi (tümseği) yeniden bulmuş, üstüne çıkıp sahibini beklemeye başlamıştı.
TARE, genç köylü kadın da kendine gelmek üzereydi.
ALPAGO, onu eyere oturttu, kendisi

atın terkisine bindi.. Çünkü kadını, düşmesin diye tutması gerekiyordu... At, kadın, **ALPAGO**, üçü de balçığa bulanmışlardı.
Kolay değil, iki göl canavannın altını üstüne getirdikleri götün olanca çamuru ağızlarından girip burunlarından çıkmıştı...

- Bir su bulsak da yunsak, diye söylediydi **ALPAGO**.
- Biraz ötede ılıca var. Orada temizleniriz, diye yanıtladı **TARE**.
- Buradan birkaç kez geçmiş gibisin?
- Eskiden kocam yol gösterirdi, karşıya

keseden geçmek isteyen yolculara, deve kervanlarına.. O öncüne bu işi eniştem bana yıktı!
- Kocan neden öldü?
- İnce hastalıktan (verem)!..
SÜRECEK

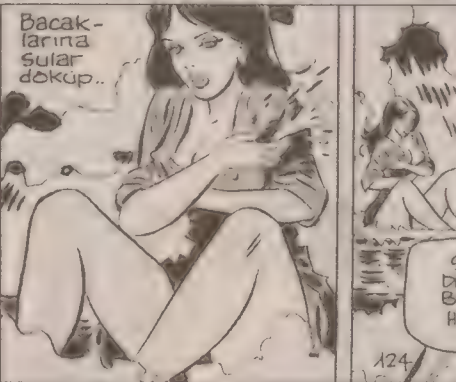

TARE, atını **ALPAGO**'nun geniş çapına ne yazık ki.. Genç alimci da düşme- san diye bir kolunu göğüslerinin altından tutmuştu.
Neye yemeden kocaya varmadın? Bu or- dan ne kadar uzak mı?

Koca bulmak kolay mı sanıyorsun, yiğ- di.. İşte, bir tane naralsa bulmuştuk, onu da Yer Tanrısı bize çok gördü, çekti aldı..
TARE lafın sonunda derinden bir iç geçi- rince **ALPAGO** birşey söylemek zorun- da kaldı.

Fazla yaklaşma, dedi. Daha gençsin. Bir dolu delikanlı çıkacak karşıya. Kısmetin- de olan kaşığına gelecektir.
TARE, farkında olmadan beline dolan- mış **ALPAGO**'nun kolunu sıktı.
- Yüreğime su serpтин.. Dirlk Tanrısı ne

muradin varsa versin!
Gölün sonuna gelmişlerdi.
Karşıda kayalıklar vardı ve yerden bom- beyaz dumanlar fışkırıyordu..
TARE'nin sözünü ettiği ılıca buydu de- mek!..
SÜRECEK

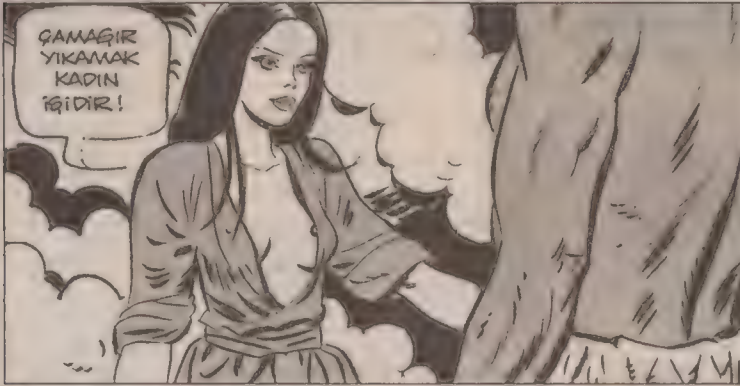

ALPAGO atını ılıcanın sularına sürdü..
Su derin değildi, Tolpar'ın dizlerine bile çıkmıyordu..
TARE, kendini toplamıştı.
Attan aşağı kayıverdi..
Biraz derince bir yer buldu hemen içine uzandı. Önce sırtüstü yattı, sonra yüzüstü döndü..

Üstüne başına bulaşmış çamurlardan bir an önce kurtulma, bir an önce tertemiz olma telaşındaydı..
ALPAGO, çizmeleriyle suya girmiş, "te- mizliğe nereden başkasam?" diye düşün- yordu..
Bir yandan da gözucüyü **TARE**'nin yıka- nişini seyrediyordu.

Genç kadın, tertemiz olmuştu.
Sıcak suların etkisiyle yanakları da al al kızarmıştı..
Islak çamaşırları bedenine, göğüslerine sınıksı yapışmıştı..
ALPAGO'nun kendisini seyrettiğini sez- miş gibi, çıplak bacaklarına, beyaz kolları- na, diri göğüslerine tekrar tekrar sular dö-

küp sıvazlıyordu..
ALPAGO, genç kadını ilk kez böylesine güzel görüyordu..
Kalın kemerini çözdü. Çamurlu manda denisi gömleğini suya atarken gözleri yine **TARE**'ye takıldı. İçinden:
- Su perisi de böyle birşeydir herhalde, diye söylendi.
SÜRECEK

TARE, acemi vuruşlarla gömleğini yıkamaya çalışan ALPAGO'ya doğru salına salına yaklaştı.

Uzun, kuzgun karası saçlarını olduğu gibi arkaya atmış, genç, gergin, yanakları kızarmış yüzünü bütün çekiciliğiyle ortaya çıkarmıştı.

ALPAGO'nun gömleğini elinden aldı.

Gözlerini gözlerine dikti. Sağlıklı bembeyaz dişlerini gösteren bir gülücükle:

- Çamaşır yıkamak kadın işidir, dedi.

Gömleği suya bıraktı.

Sonra, akıncının uçkuruna el attı.. Ve ipin ucunu birden çekiverdi! ALPAGO belinden aşağı düşmek üzere olan çakışını son anda yakaladı.

TARE, uçkuru ucunu yakalamış bırakmıyordu.

- Soyunmazsan çamaşırlarını yıkayamam, dedi..

ALPAGO, çevresine bakındı.

Kimsecikler yoktu.

Havada kuş bile uçmuyordu.

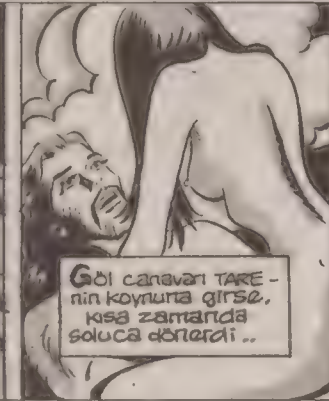
TARE:

- İzin ver, ben çamaşırlarını yıkayarak kadınlık görevimi yapayım, dedi. Titrek, kısık bir sesle lafının sonunu getirdi. "Sen de erkeklik görevini yerine getirirsin!"

ALPAGO, çakışını sıkı sıkı tutmaktan vazgeçti.

Birlikte sıcak çakıl taşları üstüne uzandılar.

SÖRECEK

Sonra, akıncının uçkuruna el attı.. Ve ipin ucunu birden çekiverdi! ALPAGO belinden aşağı düşmek üzere olan çakışını son anda yakaladı.

TARE, uçkuru ucunu yakalamış bırakmıyordu.

ALPAGO da, bismil anılamıyordu, TARE'nin kollarına girse, kısa zamanda solucana dönerdi..

Sonra, akıncının uçkuruna el attı.. Ve ipin ucunu birden çekiverdi! ALPAGO belinden aşağı düşmek üzere olan çakışını son anda yakaladı.

geberir giderdi..

ALPAGO ıllacının derin bir yerinde kendini suyun içine sırtüstü bıraktı.

Dermansız solucan gibi değilse de, zorlu bir

kavgadan çıkmış yorgun bir kaplan gibi hissediyordu kendini..

TARE yanbaşında, çakışını ve deri gömleğini büyük bir taşın üstüne kurumaya bırakmıştı.. Şimdi çizmelerini temizliyordu.

SÖRECEK

ALPAGO, "Çizmeler temizlenmeye de olur!" deyip genç kadını kolundan tutup üstüne çekti..

Taş üstüne serili çakışın ve gömleği kuruyana kadar bir şeyle oyalanmalıydı.

İlaca suyuyla balık tutacak değildi ya.. Yumultu güzel Tare'nin dolgun kiraz dudaklarına..

ALPAGO, genç kadını göğsüne bastırıldı:

- Biraz zaman kaybettim, amma ikimizin de böyle bir gevşemeye hakkı varmış meğer!

- Dönüştü bizim obadan geçeceksin değil mi? Yolu biliyorsun, piriç tarlasını çeviren tümseğin

arkası!

- Bunu çok isterim. Bana çok yardımın oldu.

Bunları ödemek hoşuma gidecek!

Son bir kez daha öpüştüler.

Kadın ALPAGO'ya kene gibi yapışmış, bırakmak istemiyordu.

Genç adam boynuna dolanmış kolları zorla çözdü, kadının yanağından bir makas aldı gülümseyerek ve atına atladı.

- HOŞÇA KAL! dedi Tolpar ok gibi öne fırladı.. Beyaz dumanlar içinde kayboldu gitti.

SÖRECEK

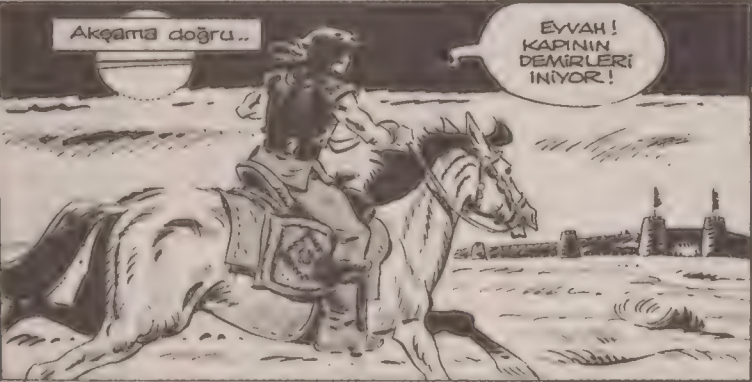
ALPAGO, KIZIN CİBİ NİN GÖZLERİNİNDEN
DÖKÜLEN KANININ İÇİNDE KALMIŞTIR.
TOLPAR'IN BAŞINI, DÜŞÜ KÖPEKLERİNİN
İÇİNDE KALMIŞTIR. O DA YERDEKİ İZLERİ
YOKOLMADAN...

ALPAGO, KIZIN PARMAK UÇLARINA BAKTI. UZUN
TIRMAKLARDAN BİRAÇI KINMIŞTI, TIRMAK DİPLERİNDE
KURUMUŞ KANLAR VARDI.
DEMİK, ÇİNDEN GİDİĞİNİCE DİRENİŞİ, KARŞI
YERİNİ ALPAGO, DAHA FAZLA DAYANAMADI.
KIZIN BAŞSIZ BEDENİNİ KANLI ÇİLA SARDI, KAYALARIN

dibinde yumuşak toprakta kazdığı derin bir çukurun
içine yatırdı, üstüne taşla toprakla örttü..
Kendisine, dünya zevklerinin en güzelini birkaç
kez tattıran o korpe bedeninin, bir de yırtıcı kuşlar,
çakalllar, kurtlar tarafından parçalanmasına izin
veremedi.. CEREN'in kesik başını, işlemeli bir

Kıpacak yemenisine sardı, heybesine koydu, atına
bindi..
Yerde bir dolu nal izleri vardı kuzeye doğru
giden. Atının başını o yana çevirdi.
- HAYDİ TOLPAR, dedi. KUZEY YELİ YERLİ
İZLERİ YOKETMEDEN!

SÜREÇ

ALPAGO, GÜN BATANA KADAR DURMADI, YEMEDİ,
ÇİNDİ, AT KOPARDI.
TOLPAR'IN BAŞI, DÜŞÜ KÖPEKLERİNİN
İÇİNDE KALMIŞTIR.
AĞAMIN KARANLILIĞI BASTIRIKTEN GÜNEŞİN SON IŞIKLARI
BİREZİ TANDIRAN TOPRAGINDA UZUN KIZIL GÖLGELER
ÇYRATILMIŞKEN İÇERDE BİR SARM YÜKSEK DUVARLARI GÖRÜNDÜ.
ALPAGO HUN ARTIK YERDE AYRILDEMEZ OLDUĞU NAL

İZLEN DE O SURLARI ORTASINDAKİ BÜYÜK KAPİYA DOĞRU
GİDİYORDU. ATINI TOPUKLADI.
EYVAH dedi, KAPININ DEMİRLERİNİ
İNDİRİYORLAR!
SÜR KAPISI ÖNÜNE GELDİĞİNDE DEMİR PARMAKLIKLAR
ÇÖKTEN İNMIŞTI.
- DUUR! diye bağırdı kapidaki nöbetçilerden biri

YAKUT dilyle.
ALPAGO, KAPİYA GELENE KADAR ATININ HIZINI KESMEDİ.
Ab olduğu yerde eşinirken:
- ÇABUK, YOL VERİN! İŞİM İVEDİ, BU YUGUM
YÜCE YERDEN!
- Bize masal okuma! dedi ilk nöbetçi. Ortalık

karanınca şar kapıları kapanır!
Amama benden biraz önce gelenleri içeri aldınız!
Benden haraç istiyorsanız avucunuzu yalarsınız!
- Senin gibi bir çulsuzdan tek tenege (kurus)
çıkmayacağını iyi biliniz. O gelenler AZMELDA'nın
fedaileriydi. Onlara bütün kapılar her zaman açıktır!..

SÜRECEK

ALPAGO, KISA BİR AN DÜŞÜNDÜ. KAFASINDA BİR TA-
KİM HESAPLAR YAPTI. BÖLDÜ, ÇARPTI, ÇIKARDI..
Ve.. Kapıdan içen zorla girmekten daha akılcı
bir yol olmadığını buldu. Atından indi. İndiği anda
ucu sıpsıvı kargı sungusunu çıplak göğsüne da-

yanmış buldu:
SANA ŞARA GİREMEZSİN DEDİK! diyordu nö-
betçi, kargıyı halife dürtükleyerek:
- BEN DE ŞANA İŞİM İVEDİ DEDİM! diyerek
ALPAGO da kargının ucunu tuttuğu gibi kendine

çektir. Nöbetçi böyle bir davranış beklemediği için,
boş bulundu, ALPAGO'ya doğru uçtu..
İyice yaklaştığı anda çenesine yediği bir çizme ta-
banıyla, geldiği yere geri gitti.. Bir de taş duvar
vurdu kalın kafasına..

Gözü önünde binlerce yıldız uçtu, ortalık
ce bambeyaz kesildi.. sonra zifir karanlık!
İkinci nöbetçi, çivili topuzunu çekmiş, çift ka-
kafkanının arkasına saklanıp hisimla saldırıya gir-
mişti.

SÜRECEK

İkinci nöbetçi kalkanın arkasına saklanıp, çivili topuzunu havaya atarak geliyordu. Önünde duran yan cıvı kalksınız, pusatsız adamı bir vurupla yamyasa edeceğine o kadar inanmıştı ki... Belden noyo uğradığını anlayamadı..

Alinın çatına yediği bir kargı dibiyle dünyası kapkara oldu, saçlarının dibinden kuyruk sokumuna kadar uzanan bir acıyla sarsıldı.. ALPAGO eğildi, önüne düşmüş olan çivili topuzu aldı. Birinci nöbetçi yerde iki büküm, yüzü kireç gibi

bembeyaz baygın yatıyordu. Gene en iyisi ikinciyi çalışmak.. diye düşündü ALPAGO.. Çivili topuzun sapını adamın gırtlığına yaslayıp iki eliyle tuttu ayağa kaldırdı.. - Haydi, dedi. Yukarıya seslen, kapıyı açınlar!

Bağırabilmesi için adamın gırtlığını hafifçe boşladı.. Biraz sonra.. Tolpar'la birlikte şara giden geniş yolda dornu uzaklaşıyorlardı.

SÖRECEK

Sarın gebesine uzanan yolun sağında solunda, yoksul halkın bakimsiz, çirkin, mağara bozması evleri vardı. Yolda ilerledikçe evler tahta kulübelere dönüşüyor, daha sonra taş yapılar bölgesine giriliyordu. İnsanların üstü daha bir düzgündü ve işin şaşı-

lacak yanı, ortalıkta erkekten çok kadın vardı.. Hem de gencecik, güzel güzel kadınlar!!! Üstelik, ALPAGO'ya hiç yakışıklı erkek görmemiş gibi gözlerini dikip bakmıyorlar mıydı!.. Hele bir sepetçi güzeline rastlamıştı ki, az kalsın, işini gücünü, amacını unutup, sepet yığınlarının arkasına atverecekti..

Gene de, iki çift laf atmadan duramadı: - Sepetlerin çok güzel, katun! Arkadaşlarıma yetismek zorunda olmasam, eyleşir, bir iki sepet seçerdim. ALPAGO'nun ılık sesi, düzgün konuşması genç ve güzel kadının aklını başından almıştı sanki. Konuşmadı.

Sadece, kusursuz bembeyaz dişlerini göstererek gülümsüyordu. - Benden önce buradan geçen Pençoklar mı? diye hafını sürdürdü ALPAGO, genç kadının muntanını delectekmiş gibi zorlayan dik göğüsüne ne kaçamak bir gözatarak...

SÖRECEK

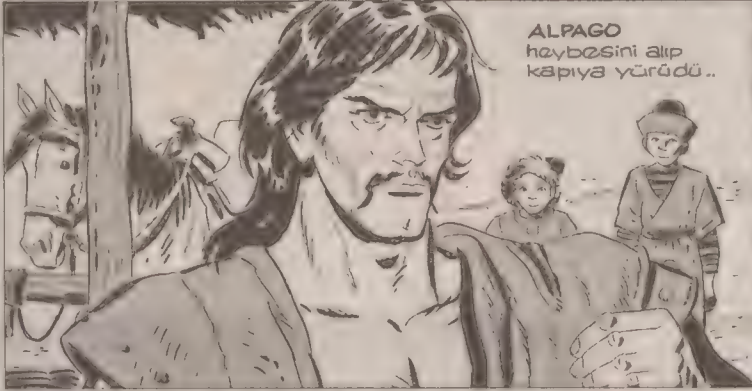
Güzel kadın, sepetleri sıralamak için ikide bir gene uzandıkça güzel göğüsleri daha bir ortaya çıkıyordu. Bunun bilerek mi yapıyordu, yoksa, genç bir adamın arınını kabartmak için ne lazımsa onu yaptığının farkında bile değil miydi?

- Pençok'lara yetişmek istiyorsan, telaşlanmana gerek yok, dedi ALPAGO'ya.. Arkadaşların şu kuyulu meydandaki meyhanede kafayı çekiyorlar!.. ALPAGO, uzaktaki kuyuya baktı. Gerçekten orada, çocuk-çocuk toplanmışlardı.. Atının ba-

şını o yana çevirdi. - Sepetçi güzeli telaşa seslendi: S- HEEY! BİR İKİ SEPET ALACAKTIN HANI! DUKKANIN İÇİNDE DAHA GÜZEL MALLARIM VARI! ALPAGO, duymazlıktan geldi, atını topladı.

Çocukları kovalayan meyhaneci yaklaşan atlıyı görünce pis pis güldü: - İçeri girmeye kalkma sakın, dedi. Hepsini kafayı buldu, harcayacak adam arıyorlar. - Onlara "ALPAGO NOYAN GELDİ. SİZİ Dİ ŞARDA BEKLİYOR!" del..

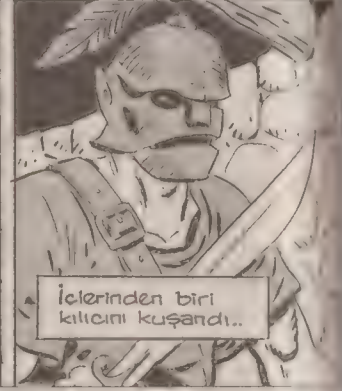
SÖRECEK

ALPAGO
heybesini alıp
kapıya yürüdü..

SAYGIDEGER
BEGLER
BOSATIRLAR!
ALPAGO-NOYAN
NAM BİR
SERGERDE..

İçlerinden biri
kılıcını kuşandı..

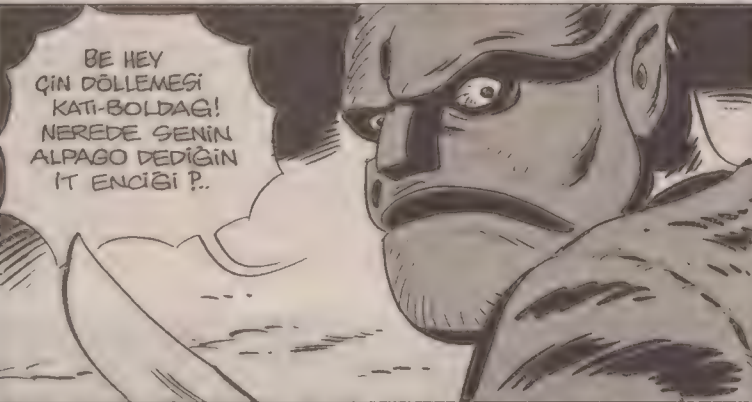
Meyhaneci, "sen bilirsin!" der g bir alaycı, acı-
malı bir bakış fırlattı ALPAGO'ya ve meyha-
neden içeri girdi.
ALPAGO, atını öbür atların yanına bağladı.
Heybesini eyerden kurtarıp omuzuna attı. Kapı-
ya doğru yürüdü..

İçerde oyle bir şamata vardı ki meyhaneci sesi-
ni duyurabilmek için bütün gücüyle bağırarak
zorunda kaldı:
- SAYGIDEGER BEGLER, BOĞATIRLAR! AL-
PAGO-NOYAN NAM BİR SERGERDE GELMİŞ,
İÇERİ GİRMEK İÇİN SİZDEN İZİN İSTERİ.. BUY-

RUGUNUZ NEDİR?
Biraz önceki şamata birden kesildi.. Güllüşüp
kakışmalar durdu.. Pençok'lar birbirlerine
baktılar.
İçlerinden biri başına canavar başı benzeri
tolgasını geçirdi, kılıcını kuşandı, kapıya yürüdü..

Obürleri, ellerine kılıçlarını topuzlarını
pencereye üştüler.
Gelen gerçekten ALPAGO NOYAN mıydı?
Öktürk'lerin ünlü akıncısı bu kadar akı-
lı olabilir miydi?..

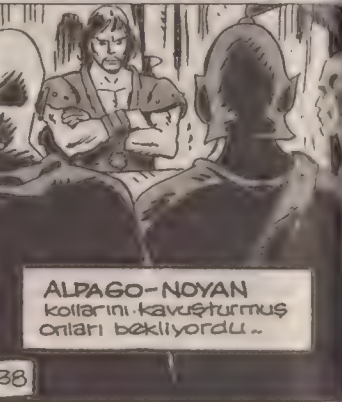
SÜRECİ

BE HEY
ÇİN DÖLLEMESİ
KATI-BOLDAG!
NEREDE SENİN
ALPAGO DEDİĞİN
IT ENCİĞİ P..

Ortalıkta ALPAGO'ya
benzer kimse
yoktu..

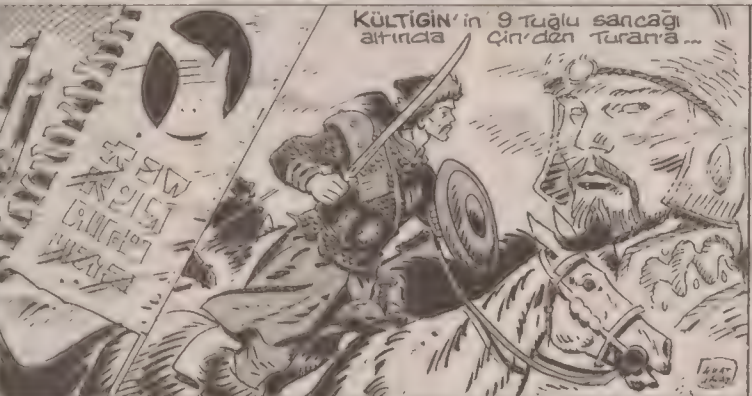
ALPAGO-NOYAN
kollarını kavuşturmuş
onları bekliyordu..

Tolgalı pençok, ağır tahta kapıyı yavaşça açıp başı-
nı dışarı uzattı. Kimseyi göremedi.
Biraz yüreklemişti.
Kapının önüne çıktı. Sağa sola bakındı.. Arsız ar-
sız gürleyen çocuklardan başka kimseyi göremedi.
Asta, unu acunu sarmış yenilmez savaşçı AL-

PAGO-NOYAN'la burun buruna gelmediği için çok
sevinmiş, içinden dört tanrısına aynı teşekkür et-
mişti amma... bunu belli etmemek için sahte bir öf-
keyle handan içeri bağırdı:
- BEHEY ÇİN DÖLLEMESİ KATIBOLDAG! NERE-
DE SENİN ALPAGO-NOYAN DEDİĞİN IT ENCİĞİ?!

BURADA KİMSE YOK!
Önde meyhaneci, arkasında 5 pençok fedaisi, hep
birlikte kapıya yürüdüler, dışarı çıktılar.
Evet!.. Gerçekten, ortada ALPAGO-NOYAN'a
benzer hiçkimse yoktu!
Pençokları gören çocuklar çığlık çığlığa kaçtılar..

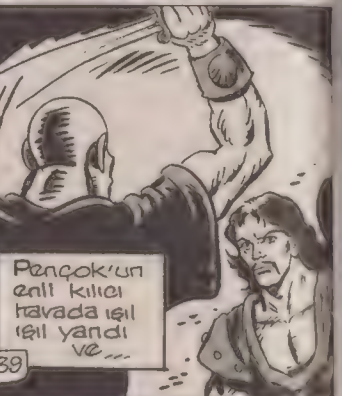
AZMELDA'nın seçkin savaşçıları söylenerek
girdiler.. Meyhaneci korkudan dışarda kalmıştı.
İçeri giren AZMELDA'nın savaşçıları birden otu-
rları yerden fırlatıldılar.. Birbirlerine tosladılar..
Uzun içki masasının ucunda ALPAGO-NOYAN
kollarını kavuşturmuş onları süzüyordu. SÜRECİ

KÜLTİĞİN'in 9 tuğlu sancığı
altında Çin'den Turan'a..

SENİN
GİBİ UYUZ İTLERİN
ŞU ACUNDA YERİ
OLAMAZ!

Pençok'un
enli kılıcı
havada ışı-
lılı yandı
ve..

ALPAGO, karşıdaki kadın kaatillerine oyle kin ve
nefretle bakıyordu ki, gözleri kıvılcımlar saçıyordu
sarı..
AZMELDA'nın camıyarması gibi dev yapıtı fedai-
leri, karışlarında oturan genç adama ALPAGO-NO-
YAN'ı pek yakıştıramamışlardı

Çin'den Turan'a, Hanbalig'dan Semerkand'a kor-
ku salmış, KÜLTİĞİN'in dokuz tuğlu Gokbayrak'ı al-
tında alaylara kumandanlık etmiş o ünlü ALPAGO-
NOYAN bu genç adam olamazdı..
B u olsa olsa, orta boy karakucak güreşçisi, kisbeti
heybesinde kent kent dolaşan, aç karnını doyur-

maya çalışan bir köy delikanlısı olabilirdi.
Pençokların en irisi, boz bir dağ ayısına en çok
benzeyeni ALPAGO'nun üstüne doğru yürüdü..
Elinde yatagan yavrusu enli bir kılıç vardı.. yürü-
düğüce ışıdıyordu..
- Benim yerime oturmışsun. Kalk oradan! dedi

ALPAGO'ya.
- Senin gibi uyuz itlerin şu acunda hiçbir yeri
almaz! diye yanıt verdi Türk akıncısı.
Ahi biter bitmez, pençokun enli kılıcı havada ışı-
lılı yandı..
L yarak ALPAGO'nun uzun saçlı başına doğru
di..

SÜRECİ

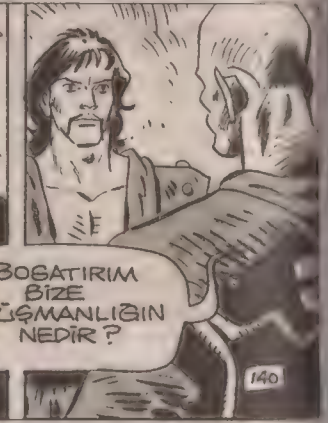

Pençok fedasının bütün gücüyle indirdiği kılıç ALPAGO'nun başına inmedi, önüne, masa üstüne düştü sadece... Çünkü, ALPAGO'nun daha önce koltuğu altın-

dan çekip attığı bıçak, adamın çenesi altına sapına kadar gömülmüştü. Bir ikinci açığöz, uzaktan vurmaya kalktı. Elindeki çivili topuzu ALPAGO'nun kafasına sapla-

mak için gerilirken ... alnına saplanan bir koyun başıyla birlikte sırtüstü yere yıkıldı. A yakta kalan üç pençok bu kavga sihirbazıyla başedemeyeceklerini anlamışlardı.

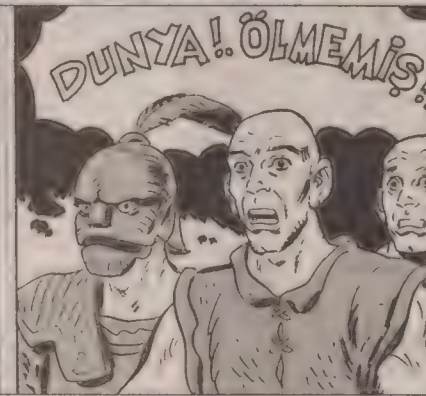

Oradaki karpuz kafalı olanı iki adım geri çekti. - Boğatırım, bize düşmanlığın nedir? dedi. zım seninle bir alıp veremediğimiz yok! SÖRECEK

ALPAGO: Size neden düşman olduğumu bu kıza anlatıyordum! ALPAGO başı biter bitmez arkasındaki perdeyi tuttu, hızla yana çekti. CEREN, büründüğü, kanlar içindeki örtü al-

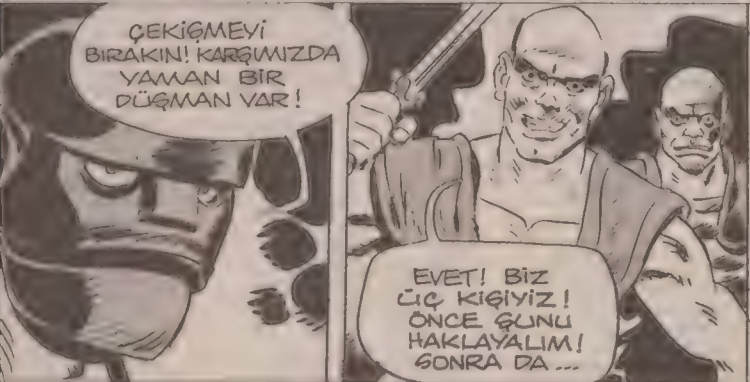
tında, ayakta dimdik duruyor, öfkeyle başını kesen kaatillere bakıyordu. Üç pençok aynı anda: - DÜNYA ÖLMEMİŞ! diye kekeledi. Başı tolgalı olanı, ince uzun olana döndü, gömleğinden yakalayıp sarstı.

- BAŞINI KESMEKLE SEN GÖREVLİYDİN. BUNU NASIL AÇIKLAYACAKSIN BAKALIM! İnce uzun pençok konuşacak halde değildi. Korkudan dili tutulmuş gibi CEREN'e bakıyordu. Güçlüğüle:

- Tüm tanrıların adına ... andıçırım ki... ben görevimi yaptım.. başı yere düşmüştü.. Boğazında ALPAGO'nun bıçağıyla cansız yatıran ilk pençoku gösterdi: - Çopur Tokar da .. eğlenmek için başı almış, .. kesildiği yere yeniden koymuştu.. SÖRECEK

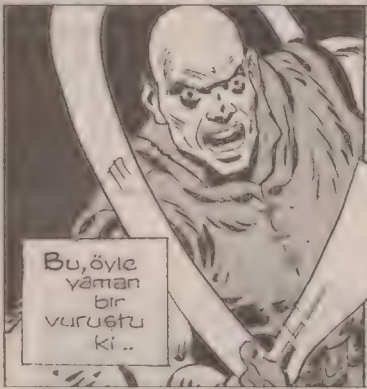
İnce uzun pençok korku içinde arkadaşlarına döndü. - Bana inanın. Başını kesmişim. AZMELDA'ya ihanet eder miyim!.. Başı canavar tolgalı pençok arkadaşlarına seslendi. - ÇEKİŞMEYİ BIRAKIN! KARŞIMIZDA YAMAN BİR

DÜŞMAN VAR! ONU BIRAKIP BİRBİRMİZE GİRMEYELİM! İnce uzun fedar sevinmişti. - EVET, dedi. ÜÇ KİŞİYİZ.. ONU HAKLAYALIM ÖNCE.. SONRA DÜNYA'NIN KAFASINI YENİDEN UÇURMAK KOLAY! Ve duvara dayalı, enli kılıcını kaptığı gibi ALPA-

GO'nun üstüne yürüdü.. ALPAGO, kalın, ağır masayı iki eliyle tutup kenara itti, kavga için yer açtı. Hemen, kemerine sokulu üçlü demir çubuğu çekti.. - HAYDI, GELİN BAKALIM! KORKMAYIN, NASIL OLSA ÖLMÜŞ SAYILIRSINIZ!.. AZMELDA SİZİ BA-

GIŞLAMAZ ARTIK!.. Canavar başlıklı, hepsinden yürekliydi. - ECEMİZ PENCOKLARINI KOLAY KOLAY HAR CAMAZ! HELE ŞİMDİ SENİ DE GEBERTİP KES K KELLERİ ONA GÖTÜRÜRSÜK!.. Baş biter bitmez elindeki çivili topuzu ALPAGO'nun kafasına fırlattı. SÖRECEK

Bu, öyle
yaman
bir
vuruştur
ki...

Oysa,
Göktürk
savaşçısı..

Canavar başlıklı pençok
bu kez Çin işi bir savaş
baltasıyla saldırmaya
hazırlanıyordu..

ALPAGO, tam kafasında patlamak üzere gelen çivili topuzdan kıl payı kurtuldu.. Topuz, saçlarını yalayıp arkasındaki toprak duvara saplanmıştı.

ALPAGO'nun yana kaçmasını fırsat bilen uzun pençok fırsatı kaçırmadı, kılıcını şimşek gi-

bi indirdi.

Öyle hızlı, öyle yaman bir vuruştur ki, arkadaşları ALPAGO'nun kesik başını yere düşerken görür gibi oldular.

Oysa, Göktürk savaşçısı için bu vuruş çok bilinen bir şeydi. Eğildiği yerden aynı hızla ge-

ri çekilmiş, kılıç havayı yapıp geçmişti.

Boyu uzun, aklı kısa pençok çenesine yediği bir tekmeyle arkaya doğru ikiye katlandı sanki..

Obür arkadaşlarından birini de yere düşürerek, meyhanenin çıkış kapısına kadar yuvarlandı.

Canavar başlıklı pençok bu kez, ucunda iki ağızlı Çin işi bir savaş baltası bulunan uzun bir kargıyı almış yeniden saldırmaya hazırlanıyordu.

Dişarda, meyhanedeki kavgayı duyan halk kapı önüne pencerelere dolmuştu. SÜRECEK

ALPAGO-NOYAN
DİYE USĐAN YOKSUN
BİRİ...

ALPAGO
NOYAN! GÖKTÜRK
AKINCISI!

ALPAGO'NUN
AVAK BAĞIĞI YERE
DİRLİK DÜZENLİK
GELİR, ADALET,
EŞİTLİK DAĞILIR!

Meyhaneci Kara Oktar, toplanan halka heyecandan güçlükle konuşarak bilgi veriyordu.

ALPAGO NOYAN diye usdan yoksun (akılsız) biri gelirdi, 5 pençok fedaisine kafa tuttu.. Birazdan, leşini kapıdan dışarı atarlardı, siz de gör-

rürsünüz.. AÇILINI UZAK DURUN!..

Halk arasından yaşlıca biri alçak sesle mırıldandı:

- ALPAGO-NOYAN mı? O Göktürk akıncısı demek ülkemize girebilirdi..

Yanındaki genç, söylenenleri duymuştu.

Merakla sordu:

- ALPAGO NOYAN'ın kim olduğunu biliyor musun? O kadar ünlü biri mi?

Yaşlıca adam, korkuyla çevresine bakındıktan sonra gencin kulağına eğildi:

- ALPAGO-NOYAN, Çinliler'in, Tatarlar'ın,

Moğollar'ın, adını korkuyla ve saygıyla andıkları bir Göktürk savaşçısıdır.. Ayak bastığı yere dirlik düzenlik getirir, adalet, eşitlik dağıtır. Onun için ülkemizde adını anmak yasaktır.. Amma şunu bilin ki, ALPAGO geldiyse, AZMELDA'nın da sonu geldi demektir!.. SÜRECEK

..canavar
tolgali,
ayı
gövdeli
birisi..

Meyhane kapısında
uzun saçlı,
sarkık bıyıklı
genç bir yabancı..

Halk, yerde debelenen adamın çevresine dolmuştu.. Kafası, yüzü-gözü kanlar içindeydi.. Pençok'lardan biri miydi, yoksa ALPAGO denen GÖKTÜRK akıncısı mı, bilmenin imkânı yoktu!.. ALPAGO-NOYAN'ı tanıyan yaşlı adamı götü-

ren iki sivil pençok, şangırtıyı duyunca durdu, meyhaneden yana döndü.

Aynı anda, meyhanenin sağlam penceresi de büyük bir gürültüyle parçalandı ve bu kez canavar tolgali, ayı gövdeli biri, başı önde, ba-

cakları havada uçarak geldi, yola düştü.

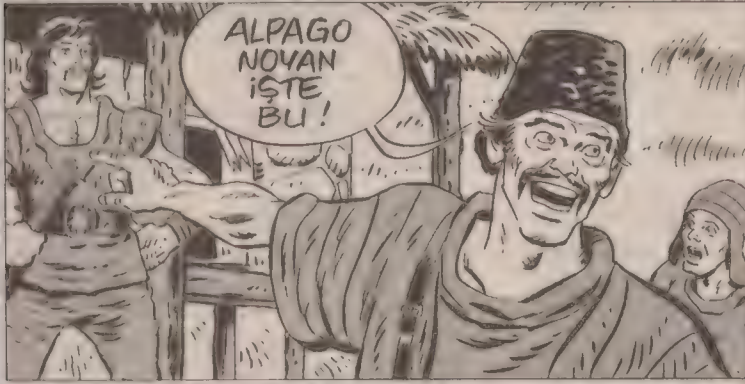
Halk sağa sola kaçtı.

Yerden doğrultmaya çalışan canavar başlı adamın anlaşılmasız sesler çıkararak doğrultmaya çalışması, her denemede bir yana yıkılması çok

ürkünç birşeydi. Birden tüm sesler kesildi.

Herkes, dilini yutmuş gibi susmuştu.

Gözler, meyhane kapısında beliren, uzun saçlı, sarkık bıyıklı, yanık yüzlü genç yabancıya dikilmişti.. SÜRECEK

Biraz önce, yağlı adamdan ALPAGO NOYAN adını öğrenen genç kendini tutamadı, heyecanla bağırdı.
-ALPAGO NOYAN!..
Sonra, saçın saçın kendisine bakan halka döndü:
-ALPAGO NOYAN İŞTE BU!
KURTULDUKİ AZMELDA'nın ZALİM YÖNETİMİNE

BASKALDIRMANIN ZAMANI GELDİ!.. HAYDİ!
Halktan bir başka genç, yerden doğrulup kaçacak bir boşluk arayan iki pençok fedaisini göstererek haykırdı:
-EVET! ÖCÜMÜZÜ ALMAYA ÖNCE ŞU İKİ HALK DÜŞMANINDAN BAŞLAYALIM! GEBERTELİM İKİSİNİ DE!

Orta yaşlı bir kadın avazı çıktığına bağımaya başladı:
-GEBERTİN ONLARII OĞLUMU, BABASINI SUÇ-SUZ YERE İŞKENCEYLE ÖLDÜRDÜLERİ CEZALARI-NI BULSUNLARI!
ALPAGO, elindeki 3'lü çelik çubuğu kattadı, belinin arkasına, kemerine soktu. Çubuklarda kan izi yok-

tu.. Demek iki uğruya da birer vuruş yetmişti. Sonun kemerlerinden tutup dışarı fırlatmak zor olmamıştı ko-
ca bağatır için..
B ir an iki fedaiyi halkın elinden kurtarmayı düşündü. Sonra, "BOŞVER," dedi içinden, "HALKIN CANINI NASIL YAKMIŞLAR KI, BİR KİŞİ ÇIKIP KORUMAYA KALKMADI." SÖRECEK

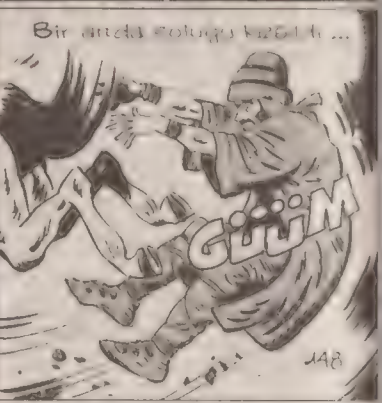

Halkın iki fedaiyi bir anda taşla sopayla yamyası ettiğini gören iki sivil pençok hemen dar sokak-lardan birine doğru kaçmaya başladı.
Tutukladıkları yağlı adam arkalarından bağınyor-du:
-NE OLDU, HAN'LARIM BEĞ'LERİM! NEREYE

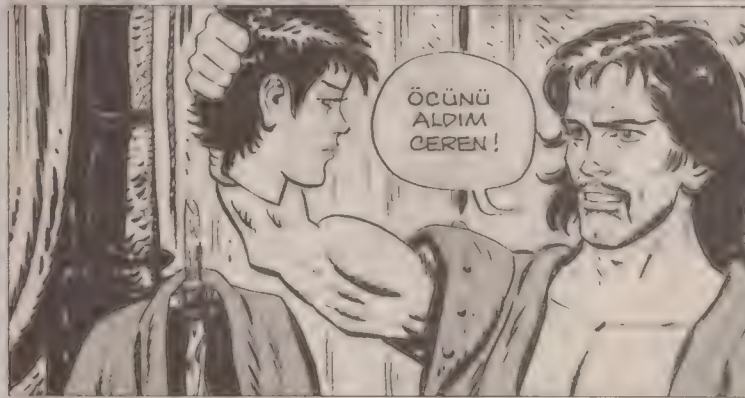
BOYLE?.. BENİ UNUTTUNUZU GELİN, TUTUKLAYINI.. ZINDANA ATIN, İŞKENCE EDİNİ!.. HAH HAH HAA!..
G ülüyordu amma, gozlaşan da beyaz sakalından aşağı pıtır pıtır dökülüyordu..
Sevinç, mutluluk gözyaşlarıydı bu.. ALPAGO NO-YAN sayesinde, kısa bir süre için de olsa, AZMEL-

DA'nın cellâtlarına karşı gelebilmişlerdi..
M eyhaneci, ALPAGO'nun atını bağladığı arka av-luda Tolpar'a binip kaçmayı düşünüyordu.
Biliyordu ki, halk ondan da çok çekmişti. Çok genç pençoklara ihbar etmiş, sürgünlere, zindanlara göndermişti. Kimseye görünmeden şu uzun bacaklı

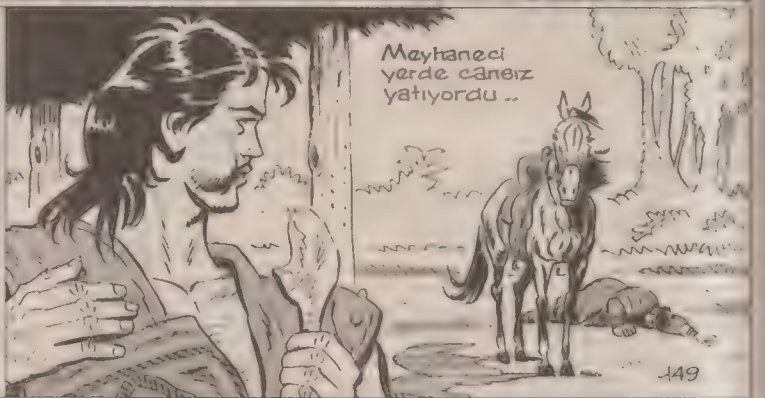

kır ata binip kayıplara karışmalıydı.
F akat, daha Tolpar'ın sağnsına yaklaştığı anda, şus kafesine öyle bir çifte yedi ki..
Bir anda, soluğu kestirdi.
Yere yikıldığında artık yüreği de vurmaz olmalı.. SÜRECİ

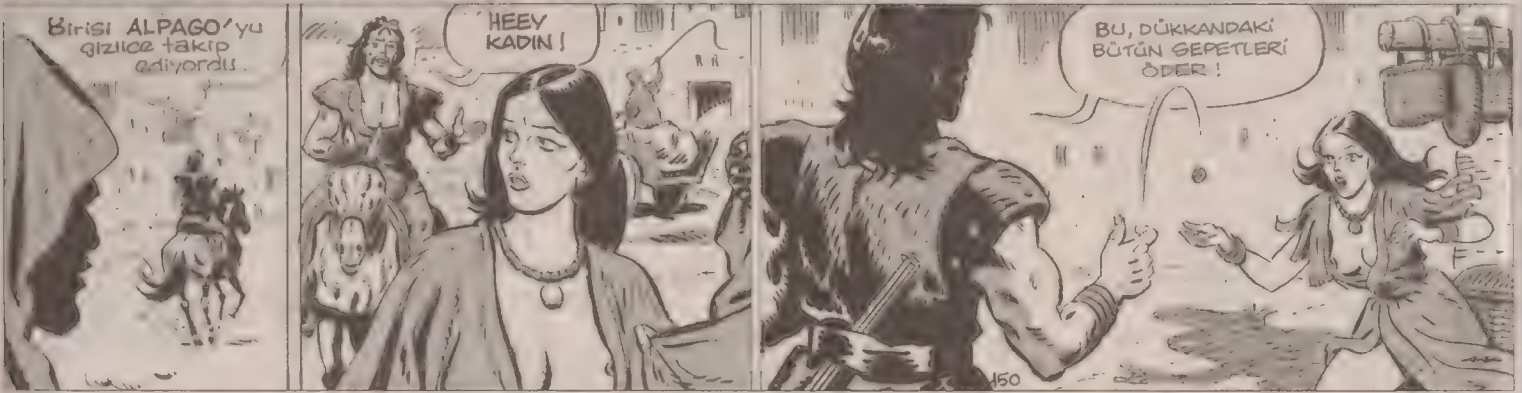
ALPAGO NOYAN öfkeli kalabalığa son bir kez, acı-
acı baktı.
AZMELDA'nın acımasız yönetimi, kendi halinde, iyi kulpili, sevecen, banşıl olması gereken şu insan-ları nasıl canavarlaştırmıştı.
İçten girdi.

CEREN, olan bitene ilgisiz, ayakta onu bekliyor-du.
ALPAGO onunde durdu. Öcünü adın, CEREN! de-di. Seni pusuya düşürüp güzel başını gençcecik gövdenin ayarlar cezarlarını buldular. Artık yaşa-mıyorlar. Şimdi sıra AZMELDA'da. Haydi, gidelim!..

CEREN'in başını kısa saçlarından tuttu, havaya kaldırdı..
Uzun mınitan başsız kaldı. Boyun yerinde kana bulanmış bir sopa ucu görünüyordu.
ALPAGO, CEREN'in başını, yeniden, özenle hey-bes ne yerleştirdi. Heybeyi omuzuna vurdu. Ma-

sadaki tepsi içinden el değmemiş bir kuzu budu-
pardı, yumuşak tarafından dişleyip koca bir lokma aldı.
E linde budla arka avluva çıktığında, meyhaneci yerde cansız yatar görünce hiç şaşmadı.
-Çiftene sağlık, Tolpar! dedi.. SÜRECİ

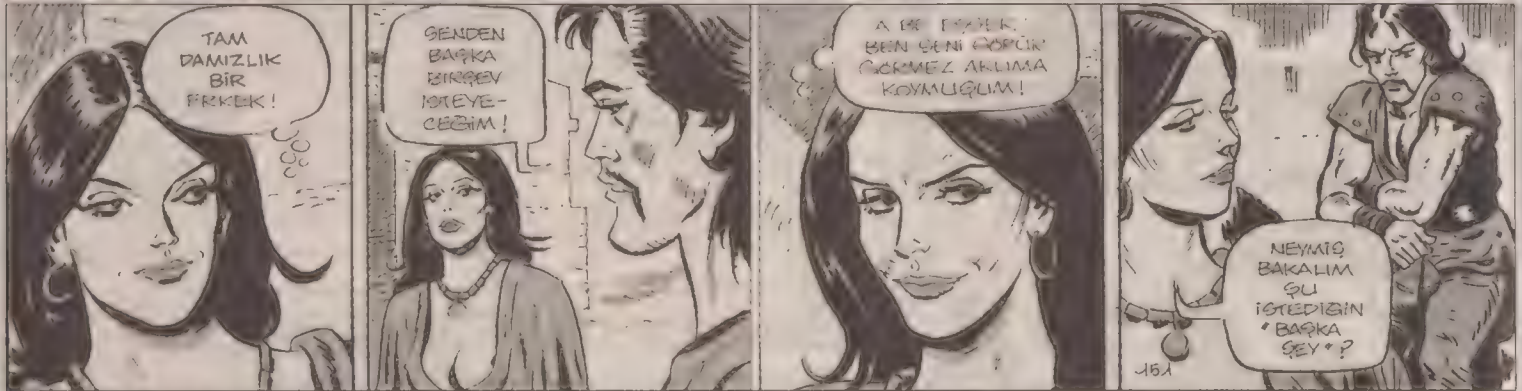

ALPAGO, demir-kır atına atlayıp başını geldiği yene çevirdi, hafifçe topukladı. Dar, karanlık sokakların birinden çıkan eşşğin ilkinin, görünmemeye çalışarak, kendisini takip ettiğinin farkında bile değildi. Sepetçi güzeli, yolda giden yaşlı bir kadının

koluna yapışmış, bir şeyler satmaya çalışıyordu. - **HEEY KADINI!** diye seslendi. - Sepetçi güzeli, yaşlı kadının yenini bırakmadan cevap verdi: - **NE VAR? ALICI DEĞİLSEN BENİ AVAR ET-ME (oyalama)!**

- **BURAYA GEL!** üzel kadın, yakaladığı nineyi istemeye istemeye bıraktı, ALPAGO'ya doğru geldi. - Demin birşey sordun, karşılık verdik. "Sağol!" bile demeden çektin gittin.. Gene sepet falan almadan itirip gideceksen avucunu yalarsın!

ALPAGO, elini koyuna soktu, küçük bir kese çıkarp bağını çözdü, içinden büyücek, ortası delik bir gümüş sikke çıkarp, iri, kara gözlerinin akları büyümüş sepetçi güzeline doğru fırlattı. - Bu sikke, dedi, dükkandaki bütün sepetleri öder!.. **SÖRECEK**

Kadın, faltağı gibi açılmış inanmaz gözlerle elinde cıvıp çevirdiği koca sikkeye bakıyordu. Evet! Gerçekten bütün sepetleri öder de... üstüne bir şey daha vermeye bile değdi bu akçe!.. Sahiden böyle bir niyet mi vardı acaba bu genç yabancının?

"Niye olmasın!" dedi içinden.. "Genç, sağlıklı.. İnsanı bakışlarıyla gebe bırakan türden, tam damızlık bir erkek!.."
Alamazlıktan gelip saf bir köylü geline gibi sordu: - Bunca sepeti ne diye aldığını merak ettim?

- Sepetler senin olsun. Senden başka birşey isteyeceğim!
- "Hah!" dedi içinden sepetçi güzeli. "Şimdi asil niyetini açığa vuracak, ahlaksız, aptal yabancısı.. A be eşşek!.. Tam bir erkek güzelisin. Şunu doğrudan istesen sanki 'HAYIR!' mı diyeceğim?.."

Ben seni görür görmez aklıma koymuşum bile seni içeri alıp becermeyi!
Bir yumruğunu biçimli kalçasına dayayıp, beklediği lah bir an önce duymak için üsteledi: - Neymiş bakalım şu istediğin "başka şey", söyle!
SÖRECEK

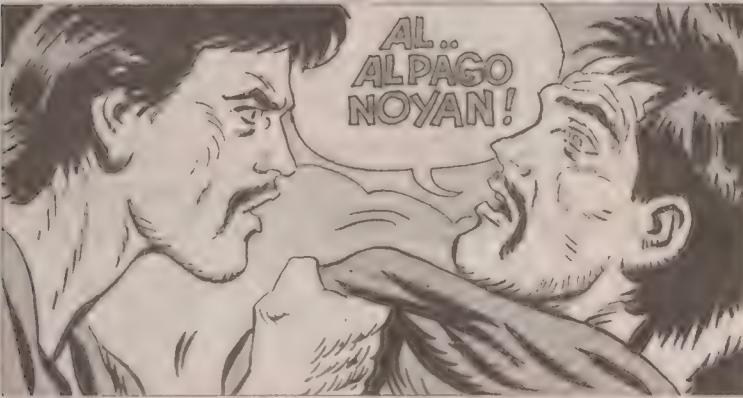

ALPAGO, atının dizginlerini toparladı. Güzel kadına bir bakış attı. - Oğullarına tosekkürleri Yasavulbaşına rastlarsan ALPAGO'YU ANI adlı bir Gökürkün Yılanı Kule'ye gittiğini söyle! Canından usandıysa yoluma çık-sın, engel olmaya kalkışsın! Haydi, hoşça kallı Dö-

nüste uğramın sanal - Sepetçi güzeli, uçar gibi giden atının arkasından ökeyle bağırdı: - **DÖNÜŞÜN OLMAYACAK KI, KOCA APTALI! AKILSIZ DEVE! APTALI EŞŞEKEE!**.. ALPAGO, şarın kuzeyine doğru atını toplukladı..

"Kuzey kapısı da orada olur herhalde!" diye düşünüyordu. - Arkasından gelen atı, sık sık yolu kapatan öküz memek için büyük gayret harcıyordu. Sonunda korktuğuna uğradı.

ALPAGO gözden kaybolmuştu. Örtölü ağzındaydı. Hangi yola girmiş olabilirdi? Sağdaki yol en akla uygun olanıydı. Atın başını o yana çevirip toplukladı. Anında.. alnına yediği bir yumrukla eyerden havalandı, bir süre havada uçuştuktan sonra çöktü yere çakıldı. **SÖRECEK**

AL..
ALPAGO
NOYAN!

BEN
NE UĞRUYUM
NE DE KOLCU
ALPAGO
NOYAN!

AZMELDA
BABASININ
YERİNE
GEÇER Mİ?

Estarıngiz atlı yıldırım çarpmış gibi, atından nasıl havaya fırlayıp yere çakıldığını anlamaya çalışırken bir el emrelerinden yakaladı, sürükleyerek sokak ortasına çekti.
Yoksul atlı, ALPAGO'yu burnunun ucunda görünce korkudan ölecekti. Bu, biraz önce yaşı adamdan

ALPAGO-NOYAN'ın kim olduğunu öğrenen genç kenti idi..

- AL.. ALPAGO NOYAN! diye kekeledi..
- Kim olduğumu biliyordun demek! Be hey salak, öyleyse ne diye sinsini beni takibediyorsun!.. Bir pençok uğrusuna benzemiyorsun. Altında besli

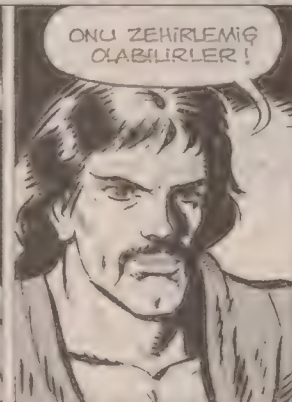
bir at olduğuna göre sıradan bir hırsız da olamazsın.. Soyle kimsin? Benden ne istiyorsun?

Yoksul atlı, biraz kendine gelmişti..
- Ben ne uğruyum, ne kolcu, ALPAGO-NOYAN.. Sadece bu ülkenin ve halkının iyiliği için bir kurtuluş yolu arayan ülkücü gençlerden biriyim. Bizim ülkü-

muz; HURRIYET, ADALET ve EŞİTLİK!.. AZMELDA olan babasının yerine geçince bilerden bu hakları tümüyle esirgedi. Kendisine gozu kapalı itaat eden cinayetlerine alet olanı zengin ediyor. Buna karşı gelenleri, yedi göbek sülalesiyle birlikte perişan ediyor!
SÜRECEK

AZMELDA'NIN
BABASI DA ACIMASIZ
BİRİYDİ.. AMMA BUNU
HALKIN İYİLİĞİ İÇİN
YAPARDI!

ONU ZEHİRLEMİŞ
OLABİLİRLER!

AZMELDA
babasının
adamlarını
timsahlara
yem yaptı

ALPAGO, genç adamın kötü kişi olmadığını anlamıştı. Gençin sırtını duvara yasladı, yakasını bıraktı. AZMELDA'nın babası hayırlı biriydi demek?
- O da acımasızdı. En küçük bir suç işleyen çok ağır cezalandırıldı. Amma, bunu insanların durust olmaları için yapardı. Suçlu kimse, en yakını bile olsa

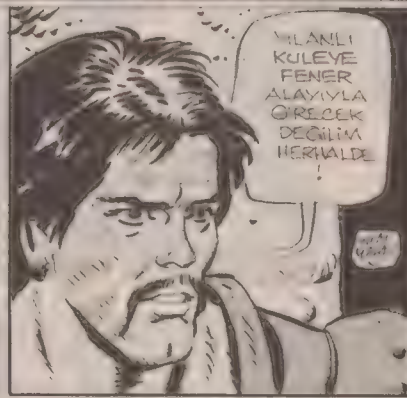
cezalandırır, haklı olana hakkını verirdi..
- Neden öldü? Çok mu yaşlıydı? Yoksa hasta mıydı?
- Ne hastaydı ne yaşlı!.. Aslan gibi idi.. Merkitlerle yaptığı bir su kavgasını kazanmıştı. Onun şerefine verdiği halka açık büyük şölenle sabaha kadar yedi, içti, şarkılar söyledi. Gun ağarken, ansızın, mosmor kesil-

di, ağzından köpükler saçarak olduğu yere yıkıldı, öldü..
- Ağzından köpükler gelmesi zehirlendiğinin belirtisi idi!
- Evet! AZMELDA da böyle söyledi.. Ve babasının en güvendiği, en inandığı, değerli yöneticilerden çoğunu;

"BABAMI SİZ ZEHİRLEDİNİZ, AMACINIZ, ONUN YERİNE GEÇİP ÜLKEYE HAKİM OLMAKTIR!" diye sarı yarak hepsini konağın golündeki aç timsahlara yem yaptı!
ALPAGO'nun, çekik kara gözleri bunlandı, dışkı ve nefretle gıcıradı.
SÜRECEK

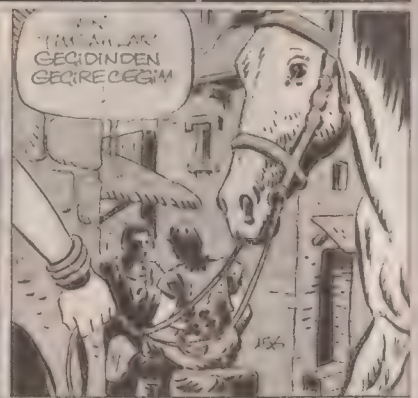
İSTE BİZE YOL
GÖSTERECEK
ÇİĞİRLER!
DEDİM..

YILANLI KULEYE
FENER
ALAYIYLA
GİRECEK
DEĞİLİM
HERHALDE

BEN ANI
TEK BAŞIMA
YILANLI KULE'YE
GÖKARILIRIM!

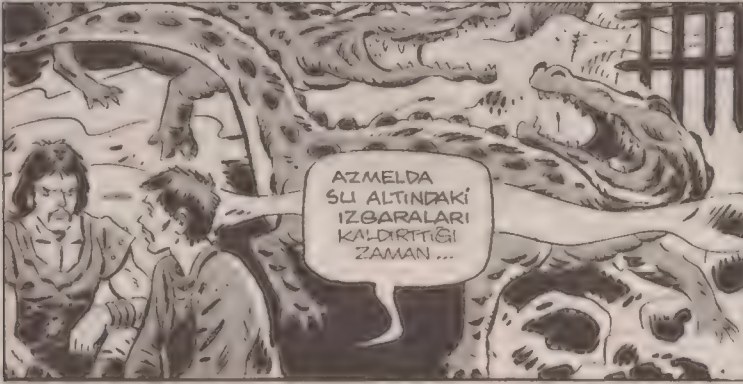
TİMSAHLAR
GEÇİNDEN
GEÇİRECEĞİM

ALPAGO, Peki, diyelim kötü bir kişi değilsin! Beni ne diye sarı yarak gösteriyordun?
Bu ülke namını AZMELDA'nın zalim yönetiminden kurtulmak için geldiğini öğrenince.. "İste bize yol gösterecek, bizi yönetecek çirler!" dedim. Ve

senin hizmetine girmek istedim. İssiz bir yerde yanma sokulup bunu söyleyecektim.
ALPAGO acı acı gülmüşü:
- Çok yaşa, dostum. Fakat halktan bir bana yardımcı olamaz. Benim Yılanlı Kule içinden yandaşlar bulmam gerek. Yılanlı Kule'ye de halktan bir fener

alayı düzenleyerek ön kapıdan girecek değilim, herhalde..
Genç adam heyecanlanmıştı:
- Senden fener alayı isteyen kim! Ben seni tek başıma Yılanlı Kule'ye sokabilirim!..
ALPAGO, birden ciddileşti. "Bu gencin bir bildiği

var!" diye düşündü..
- Nasıl yapacaksın bu işi?
Genç adam, çevresine bakındı. Kendilerini gözletti, ya da söylediklerini duyacak birileri yoktu..
- Sonu, dedi, timsahlar geçidinden geçirip kuleye sokacağım!..
SÜRECEK

AZMELDA
SU ALTINDAKI
IZGARALARI
KALDIRTIĞI
ZAMAN...

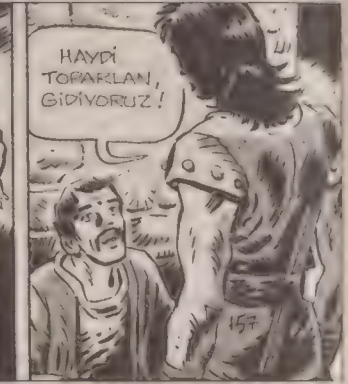
- Timsahlar geçidi mi? dedi ALPAGO, birşey anlamadım!..
G - Genç adam:
- Anlayamazsın tabii, dedi.
Sonra sesini iyice alçaltarak:
- Yılanlı Kule'nin çevresi geniş bir bataklıkla çevrilidir. Bu bataklığın sularının derin olduğu yerlerde aç

timsahlar doludur. AZMELDA, ölüme mahkum ettiği insanları bunlara yedireceği zaman, su altındaki ızgaraları açarak timsahları içeri alır. Bu canavarlar işlerini bitirmeye kadar ızgaraları açık kalır. İşte, Yılanlı Kule'ye girmek için tek fırsat bu zamanı iyi değerlendirmektir.
- Sen bunları nereden biliyorsun?

"Ağam yakalandı ve timsahlara yedirildi.."

G - Genç adam, acı acı gülmüştü:
- Ağabeyim, bu timsahların bakıcısı ve yöneticisiydi. Bu korkunç törenleri gelir bana anlatırdı.
- Sonra ne oldu?
- Ölüme mahkum bir arkadaşını saklamaya çalıştı. Yakalandı. Arkadaşıyla birlikte timsahlara yedirildi.

HAYDİ
TOFARLAN,
GİDİYORUZ!

Kısa bir sessizlik oldu.
Genç adamın gözleri dolmuştu. Çenesi titriyordu.
A - LPAGO:
- Su andaki duygulanımı çok, iyi anlıyorum, dostum. "GELME!" desem sana daha büyük acı çektiymiş olurum. Haydi, toparlan! Gidiyoruz! SÜRECEK

BAK, KADINIM!
PENCOKLARDAN
YARIM
DÜZİNESİNİ
HAKLADIM..

AYAGIMA
DOLAĞMA
BENİM!

S - Sepetçi güzelli, ALPAGO'yla atının arasına girdi, genç savaşçının yolunu kesti.
- Göz göre göre seni ölüme gönderemem. Beni de yanına almalısın!
ALPAGO, sınırlarına hakim olmak için derin bir nefes aldı.
- Bak, kadınıml! dedi. Senin o çok korktuğun

kolcuların feriştaşı (kralı) pencoklardan yarım düzinesini hakladım... İçlerinden biri ardına düştüğünü METE HAN'ın kılıcını AZMELDA'ya ulaştırmış olacak... Bu canavar kadın birazdan, kuleye dönmeyen pencokları aramak için her yana adam salacak. Bu telaş sırasında benim ayağıma dolaşma!

Yılanlı Kule
görünmüştü..

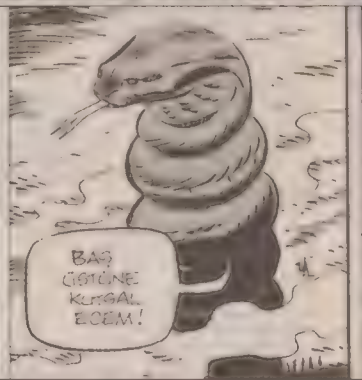
AZMELDA, METE HAN'ın
kılıcını inceliyordu..

ALPAGO, kadının birşey demesine fırsat bırakmadan atına atladı.
D - Örtümla uzaklaşırken omuzu üstünden seslendi:
- Hemşehrin olacak o gence de söyle, atını bulunca aradımdan gelsin, bana yetişsin!
ALPAGO, yüksek taş yapılarından sonuncuları

da geçince, karşı düzlüğün ortasından göğö tımanan Yılanlı Kule'yi gördü.
- Hazır ol, AZMELDA, diye mırıldandı. Cezasını vermeye geldim!..
A - AZMELDA, Yılanlı Kule'nin dördüncü boğuşumundaki geniş dinlenme salonunda METE HAN'ın kılıcını inceliyordu. SÜRECEK

BUNU KUTLAMALIVIZ!
YEDİ GÜN SÜRECEK
BİR ŞÖLEN VERİN!

BAŞ
GÖTÜNE
KURĞAL
ECİM!

SİZ DE
GEREKEN
ÖNLEMLERİ
ALIN!

A - AZMELDA, METE HAN'ın uzun kabzalı, geniş yüzü kılıcını, hayretten açılmış gözlerle inceliyordu. Başvezir YAKASEK ve en üst düzeyden iki subay, büyük bir merakla çılgın ecenin ne diyeceğini bekliyorlardı.
AZMELDA, elindeki paslı, yer yer taş bağlamış kılıca inanmaz gözlerle bir kez daha baktıktan sonra:
- Türkler'in ünlü başbuğu OGUZ KAGAN demek

bu büyüü kılıçla bütün ulusları dize getirdi ha!.. İstedi.. Türkler'i tutsaklıktan, Çinliler'e uşak olmaktan kurtaran, kendi başına buyruk, yüce bir ulus yapan tanrıların armağanı büyük güç şimdiki benim elimde!
B - Başvezir YAKASEK'e seslendi:
- Bunu kutlamalıyız! Yedi gün sürecek büyük bir

şölen düzenleyin!.. Halka yeme-içme dağıtın!.. Ölüm cezaları ertelensin, vergiler bağışlansın!..
YAKASEK:
- Başüstüne kutsal ecem, dedi. Hemen gidip vezirlerimi görevlendireyim.. Bu müjdeyi halka duyurayım.
B - Başvezir küçük adımlarla geri geri gidip odadan çıkmaya hazırlanırken, AZMELDA iki generale de ka-

pyı gösterdi:
- Siz de gereken önlemleri alın!.. Bayram var, şölen var diye hırslı hırslı şara dolmasın. Askerler nöbetleşerek eğlenin!
O - Gül bekleyen iki generalin keyfi kaçmıştı.. Belli etmemeye çalışarak AZMELDA'yı Çin usulü selamlayıp odadan çıktılar... SÜRECEK

İki generali de odadan çıkınca tek başına kalan AZMELDA, METE HAN'ın kılıcını orta yerdeki yeşil granit masaya vurdu. Kılıcın demirine kaynamış ufak taş parçaları yerlere saçıldı.

OGUZ KAGAN'ı zaferden zafere koşturan, Türkleri yenilmez, dokuz tuğlu sancaklarını eğilmez yapan sır bu hantal demir parçasında olamaz.. O t-

sır, Başbuğ'um, Han'ın, Hakan'ın kendisindedir.. İçindeki cevherdedir.. Amma, cahil halk, ille de bir masala inanmak ister.. İşte, benden korkan fakat bana inananmayan halkıma masalların en güçlüsü, en güzeli:

ŞU ACUNDA EN BÜYÜK HÜKÜMDAR BENİM.. ÇÜNKÜ METE HAN'IN KUTSAL KILIÇINA SAHI-

BİM!

Kılıcı özenle, bir kadife yastığın üstüne diklemesi-
ne koyup, mermer duvara dayadı.

Geriledi.. Uzaktan bir süre seyretti.. Hain hain gülümsüyordu. Belli ki METE HAN'ın kılıcı üstüne bir takım düşünceleri, planları vardı.

Bir carye, tül perdeli bir kapıdan girdi, iki büküm

konuştu:

- Hamam hazır, kutsal ecem! Küçük havuzu taze deve sütüyle doldurdum. Sevdığınız çam balından da karıştırmanı ister miydiniz?

- Hayır Oveyda, dedi AZMELDA. Uzun boylu yakanacak değilim. Hemen yapmam gereken bir sürü iş var şimd!

SÜRECEK

AZMELDA, tül perdeli kapıdan bitişik bilmeye geçti.. Carye Oveyda arkasından seyretti..

Mermer duşeli koca bir avludan geçtiler. Duvar dplerinde carye kızlar korku dolu bir saygıyla onu izliyorlardı. Küçük, alcaık, tahılta bir kapıdan içeri girdiler. Burası AZMELDA'nın özel hamamıydı.

Güzel ece, sabırsız hareketlerle giysilerini, başlıklarını attı. Carye Oveyda, kupelerini, biezleklerini çıkarmasına yardım etti.

- Bugün sinirli görünüyorsunuz kutsal ecem, dedi. İlk süt hamamı size iyi gelecek! Bunak başvezir gene sizi üzecek bir laf mı etti?

AZMELDA çıplıplak olmuştur.

Carye Oveyda, bu, fid'inden yontulmuş Hind tapınaklarının heykelleri kadar beyaz, sert vücuda hayran hayran bakarken, güzel ece, kayar gibi yürüdü gitti, süt dolu havuza girdi.

Oveyda çöven otlarını bir leğen içinde dövere-

kopürtmeye başladı AZMELDA, caryesinin soru-
neden sonra cevap verdi:

- Beni sinirlendiren başvezir YAKASEK değil. DUNYA'nın seviştiği Türk akıncısı ALPAGO-NOYAN'ı. Kızın ardına takıldı, akını celdi, becerdi.. Sonra neden boşaldı?.. Şimdi nerede?..

SÜRECEK

Oveyda, köpüklü çöven taşıyla havuza girdi.. O da çıplıplak soyunmuştu.. AZMELDA'yı hep bu genç tatar kansı yikardı. Güzel ecem'in bedenine bu kadından başkasının eli değmemiştir.

AZMELDA'nın arkasına geçip düzgün sırtını bol köpüklü ovmaya başladı:

- Bu ALPAGO denen akıncı sizi fazla ilgilendir-

yor galiba, sevgili ecem, dedi.. Bunu hayıra yorabilir miyiz?

- Saçmalama, diye tersledi AZMELDA. Erkeklerden nefret ettiğini biliyorsun.. Onun ilgimi çeken tek yanı cesareti, ölüme meydan okuyuşu.. Neden ısrarla ülkeme girmek istediğini merak ediyorum.

Oveyda, elindeki köpüklü çöven lifini AZMELDA'nın din göğüsleri üstünde dolaştırarak:

- Büyülü güzelliğinizi duymuş, yakından görmek istemiş olamaz mı?

- Keşke öyle olsa! Amma, sanıyorum ki, o, ele geçirdiğim METE HAN'ın kılıcını geri almak için BİLGE KAGAN tarafından gönderilen bir fedai..

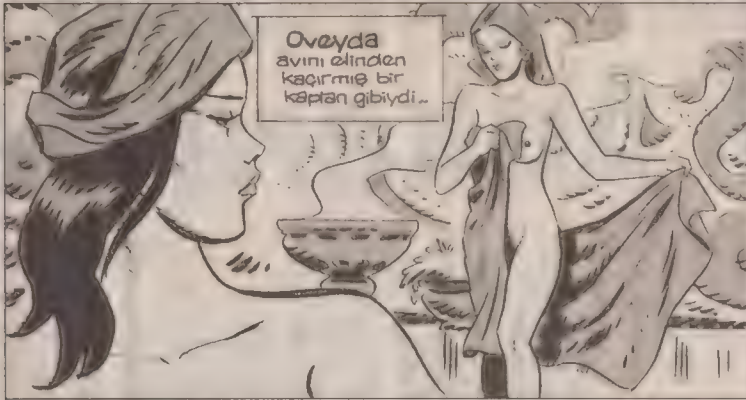
Gelsin bakalım.. Yoluma çıkacak engellen as p t na ulaşacak kadar becerikli çıkarsa, onu odalandırır, benim hizmetime girmesi için herşeyi yaparım.

- Onunla evlenir misin?

AZMELDA, sahte bir öfkeyle çıkıştı:

- Oveyda! Çek ellerini bedenimden! Akıncı fık hep belden aşağılarda!..

SÜRECEK

Oveyda
avını elinden
kaçırmış bir
kaplan gibiydi..

Canlı
önce
süslük
görüntüler
belirdi...
Sonra...

İŞTE
ALPAGO!!
GELİYOR!

165

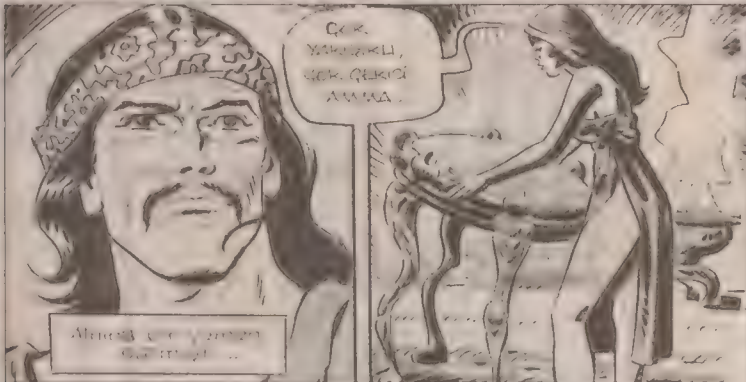
AZMELDA, birden süt dolu havuzda doğruldu, ayağa kalktı.
Oveyda, avını elinden kaçırılmış bir kaplan gibi burundan soluyordu.. Genç ve güzel ece'nin bir ceylan çevikliğiyle havuzdan çıkıp yerdeki havlulardan birini alıp, vücuduna rastgele dolayışını canı sıkılarak seyretti..

Her zaman böyle olmazdı..
Bu ilk süt hamamı uzun, bir hayli uzun sürdü. Sonunda ikisi de, yorgun, bitkin, fakat son derece memnun, havuzdan çıkar, soğuk su kumalarından birinin yanına çökerlerdi..
Oveyda, tatar güzel kadını da ilk kez, ALPAGO-NO-

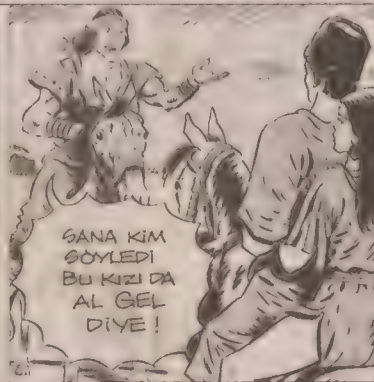
YAN denen savaşçıya büyük bir öfke duydu..
AZMELDA, sekerek hamamdan çıkmış, özel odasındaki büyü aynanın başına geçmişti..
Yandaki masadan küçük, kapağı yakut taşı bir şişeyi aldı, içindeki mavi sudan birazını camın üstüne döktü..

Önce, ince bir pus kapladı camın yüzünü.. Sonra, siyah görüntüler belirdi.. Derken, ALPAGO'nun demir kır Tolpa'nın uzun kara yeleğini savura savura dörtlük geldiği görüldü..
- İŞTE O!.. diye bir sevinç çığlığı attı AZMELDA GELİYOR!..

SÖRECEK

Çok
yakışıklı,
çok çekici
amma..

SANA KİM
SÖYLEYİ
BU KIZI DA
AL GEL
DİYE!

BÖYLE
BİR LAF ETMEDİ
AMMA... BU OĞUL
SUÇLU DEĞİL!

AZMELDA, büyü aynanın üstüne eğildi. Eşimseyile görüntü de büyüdü. ALPAGO'nun başı kocamış oldu.
Saçları ruştardan gözüne girmesin diye alına bir yemeni sermişti.
- Çok güzel! Çok yakışıklı. Alınli, çekici! diye mırıldandı AZMELDA. Amma.. diye kıldı. Benim olum

cul sinavlarmdan geçmedikçe ona yakınlık gösteremem.. Hala yatagıma, hiç alamam!
ALPAGO durdu, döndü, yolun başına baktı. Kentli delikanlı atını bulmuş, geyiyordu.
Yalnız.. O ne?!!
Atın sağında solunda sallanan bacaklar iki tane olmasa gerekirken.. dört taneydi..

Biraz sonra kentli genç yaklaşıncaya gördü ki, sepetçi güzelli oğlanın terkisinde oturmuş, otuz iki dişini göstererek arsız arsız gülüyor.
ALPAGO'nun fena halde tepesi attı.
- SANA KİM SÖYLEYİ BU KIZI DA AL GEL DİYE!
PANAYIRDA CENGİ OYNATMAYA MI GIDIYORUZ!..
Delikanlı, şaşırıştı

- Bunu sen istemedin mi, diye kekeledi. İki ki, "Kadinsız iki atlı kolcuların dikkatini çekor, Aca terkisine bin gell" demişsin.. Yoksa, böyle bir luf neydi miydi?..
ALPAGO ağzını açmadan kız altırdı.
- Aslında böyle bir laf etmedi amma.. Bu oğul suçlu değil. O anda kafası çalışmamış olablir! S

YOL
ÜSTÜNDEN
ÇEKİL! ARKAMA
SAKLAN!

DÖNÜN
GERİYE! BURADA
DOLAŞMAK
TEHLİKELİ VE
YAGAKTIR!

167

ALPAGO, tüm kızı saçlarından tutup attan aşağı indirinceki ki.. uzakları karalar gıymış silme pusatlı uç atının hızla yaklaştığını gördü..
Tolpa'nın tırpanı çimenlere doğru çevirdi. Elini beline attı, 3'lü domir cubukları çıkardı, sağ elinde topladı.
Sepetçi güzelinin tehlükeli çağırışı duyuldu:
YOL ÜSTÜNDEN ÇEKİL! ARKAMA SAKLAN!

Kırcı açık bir dukkancı kızın arkasına saklanmak!..
ALPAGO, hayatta çok az ettiği bir kufur savurdu.
- Kazırın bekçisinin dölediği.. şimdi ben senin arkama nasıl saklanılır göstereyim de hiç aklından çıkmasın!
Atını kızdan yana topukladı.
Yol açılmıştı

Gelen atlılardan ilki hızla geçti gitti.. İkincisi yavaşladı, üçüncü geldi önlerinde durdu..
- DÖNÜN GERİYE! BURADA DOLAŞMAK YASAK VE TEHLİKELİDİR! BİLMİYOR MUSUNUZ!
Sepetçi güzeli, adının ACAR olduğu anlaşılan genç arkasından seslendi:
- Bizi kuleden çağırıldı. AZMELDA Ece'yi eğlendi-

recek yeni cengi kızlar gerekiyormuş..
B aşındaki canavar kabartmalı tolgadan sadece gözleri görünen öndeki atlı ACAR'a seslendi:
- Senin ne işin var kuleden?
- Ben.. Ben timsah bakıyordum.
Tolgalı adam, ALPAGO'ya döndü:
- YA SEN?

SÖRECEK

ALPAGO - ERGENEKON'UN 5 ATLISI

DEFINITION
1-3111-102

SUAT YALAZ

ALPAĞO, tatlı savaştının sorusuna "Ben de AZ-MELDA'nın canını almak için geldiyorum kuleye!" diye karşılık verir, yoksa 3'lü çubuğunu sallayıp, adamı altın 3'lü indirir. Ne yapacağını düşünürken tepedeki garaz bacaklarını biraz daha açarak lala karıştırir.

O nu? Ağır ve daldır. Pencerenin harasında at yokuşuna!

İki savaşçı atlarının başını kent yönüne çevirip hızla uzaklaşırken kız arkalarından konuşmaya devam ediyordu:

- Bir k sraçlı timar ederken kafasına çileyi yemiş te
ahraz (dilsiz) olmuş.. Tabiat'yla, aklına da bir haller gel-
miş, ağır çalışıyor.. Amma, gene de seysizliğine diyecek
yoktur!

Öfkeden, ALPAGO'nun kanı beynine vurmuş, yüzü
kpkırmızı kesilmişti.

Atını sepetçi güzelinin üstüne sürdü:

- SENİ SOKAK SUPRUNTUSU KALTAK, SENİ!.. KAFAMI AT TEPTİ DE AHRAZ OLDUM, HA!.. ONUN İÇİN KAFAM DA ÇALIŞMIYOR, ÖYLE Mİ!..

Kadını saçlarından yakaladı:

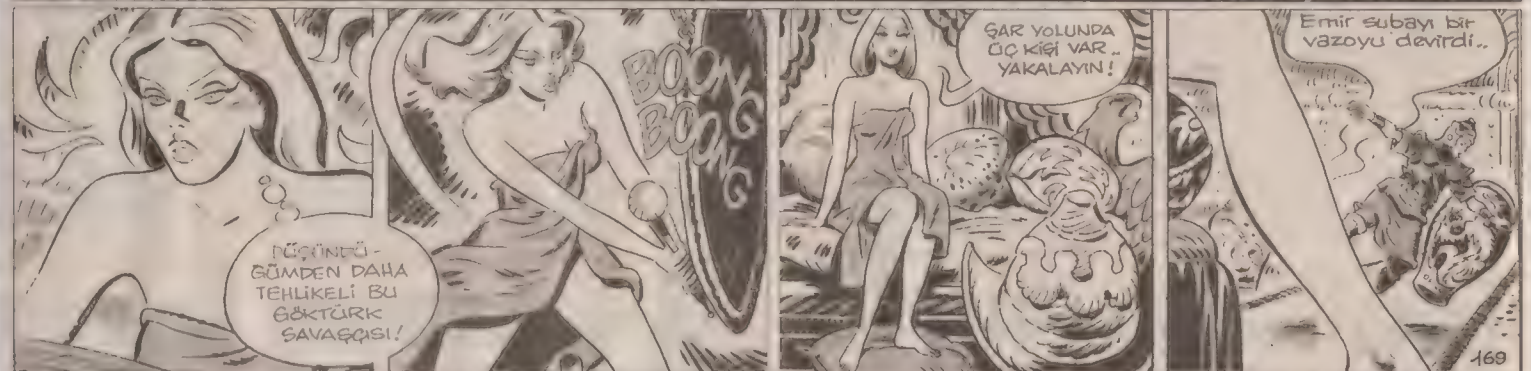
Delikanlı ACAR araya girdi:

D- ALPAGO-NOYAN, onu hoşgör. Yanlış bir iş yapmadı. Seni biraz kotulediyse bu uçumuzun iyiliği içindi. Ve başardı da.. Yoksa, şu anda uçumuz de tamamı boylamıştık!

ALPAGO - ERGENEKON'UN 5 ATLISI

Yazan ve
resimleyen

SUAT YALAZ

AZMELDA dikeyle doğruldu büyüü aynanın üstünden
BENİM EN SEÇKİN UÇ KOLCUMU NE DEYİP DE
SAVUŞTIRILIRLA ACABA? BU ALPAGO DENEN
UGURSUZ, YALNIZ KABA KUVVET DEĞİL, ÇOK İN-
CE İLERİ ZARFA DA SAHİP DEMEK" DÜŞÜNÜ-
GÜNDEN DAHA DA TEHLİKELİ BU GÖKTÜRK SA-
VASCISI.

AZMELDA, hamamdan özel odasına geçti. Minder dâhil divanın arkasındaki çamaşır hafızca hiç keş vermedi. Bu vuruş, özel emel subayını çağırma vuruşuydu. **Y**er yer altın çivilerle tutturulmuş gümüş kapı açıldı, genç emel subayı görüldü...
Çinç aklım, güzeller güzeli ecesini belinde peşlemana taşıyıp çıplak görünce, diş çöküp, d vana kadar uzanan kıvrık haliyi öpmeyi unutturmisti.

AZMELDA, adamın şaşkınlığını anladı, kalçasına kadar açılmış halıyı önüne çekip divana oturdu.

Emir subayının aklı başına gelip gibni olmuştur. O, secdeye kapanıp haliya yüz sürerken AZMELDA buyruğunu verdi.

- ŞAR YOLUNDA. İKİ AT USTUNDE BİRİ KADIN İKİSİ ERKEK UC KİŞİ VAR. KULE SURLARINI AŞIP İÇERİ GİRMELERİNE FİRSAT VERMEDEN ONLARIN

YAKALANMASINI ISTIYORUMI GIDEBILIRSINI..
Genç emir subayı odadan geri geri çıkarken bir Çin vazosunu devirdi. Çünkü.. gözü; AZMELDA'nın domuzuna açtı, fildişinden yontulmuş gibi, uzun, beyaz, bıcımı bacağına takılmıştı..
AZMELDA'nın saray adamlarını şaşırtıp küçük düşürmek için sık sık baş vurduğu bir oyundu bu, güzelliğini ve dişilğini uzaktan ikram etmek! **SÜRECEK**

ALPAGO - ERGENEKON'UN 5 ATLISI

**Yeni bir
tasarımıya**

SUAT YALAZ

AZMELDA, düşe kalka odadan çıkan su-
bayı çatık kaşlarla izledi. Büyük kapı kapa-
nır kapanmaz bir kahkaha attı.. Erkeklerle, ke-
dinin fareyle oynadığı gibi oynamak hoşuna
gidiyordu.

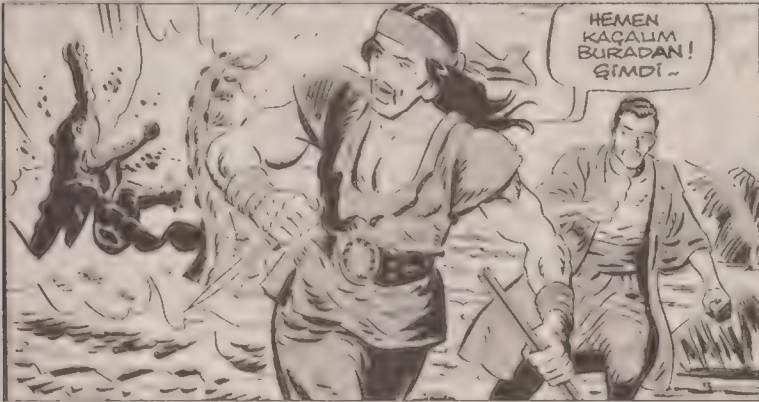
den yere vurmayı, BİLGE KAĞAN'a; KÜLTİ-
GİN'e böylece meydan okumayı ne kadar is-
terdi..

Amma.. Ateşle oynamak istemiyordu. Bu ateş ALPAGO'ydu.. Çok tehlikeliydi. En iyisi onu, kuleden içeri qirmeden yoketmekti..

Kulenin süs diye yapılmış canavar başlı kapılarının biri açıldı. Bir köprü dışarı uzandı ve 12 zirhli savaşçı büyük bir gürültüyle ansızın dışarı fırladılar. Görevleri kuleye girmeye çalışan 3 yabancıyı bulup ortadan kaldırıyordu.

Amma, dört bir yanı aradılar, 3 tehlikeli yabancıyı bulamadılar.. Çünkü, tehlikeli yabancılar, ülkenin yerlisi AHED'in aklına uyup Yılanlı Kule'ye timsahlar geçidinden girmek için sazlık, bataklık bölgeye geçmiş, çalınca bir denemeye girişiyorlardı.

SÜRECEK

Dev timsah can derdine düşmüş, AHED'e saldırı-
mayı neyi unutmuştu.
ALPAGO, delikanlıya el atıp kaldırdı.
- Hemen uzaklaşalım buradan, dedi. şimdi bütün
öteki timsahlar kan kokusunu alıp buraya üşüşecek-
ler!..

Birlikte, uzakta bekleyen sepetçi güzeline doğru koşular.

ALPAGO yanılmamıştı..

Kan kokusu olan aç timsahlar yaralı canavara saldırmışlar, her biri bir yanından etini dişlemiş, kocaman bir parça koparmak için çekiştiriyordu.

AZMELDA, boy aynasında kendisini son bir kez adaha hayranlıkla süzdü.. Eteğinin, kalçalarından başlayan yırtmacını aralayıp, uzun, biçimli bacaklarını seyretti.. Yandan, dık göğüslerinin nasıl görüldüğüne baktı. Hepsı birbirinden güzeldi.

Güzelliğini seyre öylesine dalmıştı ki.. kapkara, kıl-

lı, dev bir tarantula örümceğinin, kızıl yol halısı üstünde top gibi yuvarlanarak üstüne geldiğini hiç farketmedi...

Son anda, farketdiği zaman, örümcek, eteğinden kalçasına doğru tırmanmaya başlamıştı bile...

AZMELDA, kalçasından göğsüne geçmeye çalışan dev kara örümceği görünce .. bir şaşkınlık geçirdi.

ORORA, SEVGİLİMİ dedi sıcak, sevecen bir sesle.. BURADA NE İŞİN VAR SENİN?..

Örümcek, bir düşmandan kaçır gibi, göğsünün üstünden geçip uzun kenarlı başlığının altına saklanmaya çalışıyordu. **AZMELDA**, bir işişi koca bir adamı anında tımauya gönderecek kadar zehirli olan hayvanı bir bacağından tutup çekti, kucağına

aldı, kedi yavrusu sever gibi okşamaya başladı.

- ORORA, söyle bakayım, kim korkuttu seni böyle?.. Göster onu bana da canını alıvereyim hemen!..

Tam o sırada, ansızın kapı açıldı, saray içi kadın korumalardan genç bir kız telaşla koştu geldi:

- KUTSAL ECEM .. TİMSAHLAR!

- NE OLMUŞ TİMSAHLARA? diye çıktı AZ.
MELDA. SERSEM, KENDİNE GELİ SÖYLE!..

- Kule çevresindeki timsahlar birbirlerini yiyorlar!

AZMELDA, avucunda telaşla çırpınan dev örümceği, sevgili Orora'sını divanın üstüne fırlattı. Korkunç görünüşlü hayvan menderlerin altına saklanmaya kalkışırken bir kanat çırpıntısı duyuldu. Nereden çıktığı anlaşılmaz bir baykuş kışım gibi örümceğin tepesine indi, tek pençesiyle kapıştığı gibi aldı götürdü, tavandaki canavar heykelleri arasında kay-

boldu.

AZMELDA'nın vahşi "gücü yeten yetene" dünyasının günlük olayıydı bu.. "Kutsal Ece"nin aklı şimdi kuleyi davetsiz ziyaretçilerden koruyan timsahlardaydı.

Uzun boylu güzel koruması genç kıza bağırdı:
- TİMSAHLAR NEDEN BİRBİRLERİNİ YESİNLER.

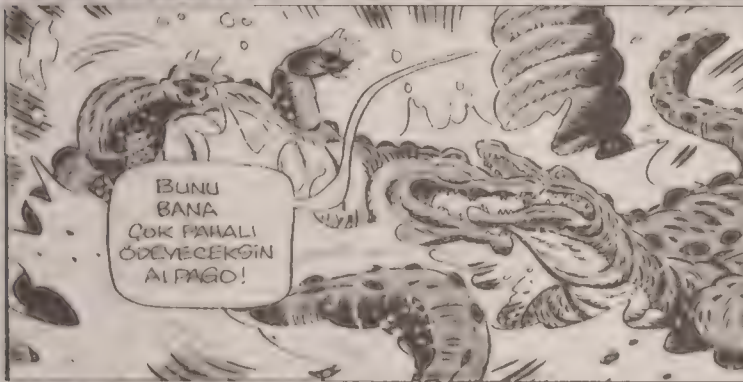
BUGÜNE KADAR HIÇ OLMAMIŞTI BÖYLE BİR-
ŞEY?!!

- Haklısınız, kutsal ecem! diye kekeledi genç kız. Herhalde birisi kazayla yaralandı.. Kan kokusu alan öbürleri de onu parçalamaya kalkışınca..

AZMELDA, birden yerinden fırladı. Odanın kuzeye açılan kapısına koştu. Genç kız da arkasından.

- O TİMSAH KAZAYLA YARALANMADI, diye söy
leniyordu AZMELDA.. BU ALPAGO'NUN İŞİL BÖY
LE ŞEYTANCA OYUNLARI ANCAK O DÜŞÜNEDİ
LİR.. ONUNLA ARTIK DOĞRUDAN BENİM İLGİ
LENMEM GEREKİYOR!..

Kuleyi çevre dolanan sundurmaya (balkonu) çıkmışlardı.. Yaman bir soğuk vardı. **SÜRECEK**

AZMİ LİDA, kuleyi çeviren su hendeğinin bataklığında batanmış timsahları okuyula.

BUNU BANA ÇOK PAHALI ÖDEYECEKSİN ALPAGO!

Sevdiğim kızımları, genç kızı danda.

HEMEN ÖZEL KOTURMA ALAYIM, HEMEN PU-

SATLANSIN, ALPAGO DENEN ŞU UĞURSUZ GÖKTÜRK'Ü ARAMAYA ÇIKSIN! YILAN DELUKLERİNE VARINCAYA KADAR HER YER ARANSIN!..

- Başüstüne, kutsal ecem! dedi genç kız ve ipek şalını uçura uçura, koşarak uzaklaştı.

ALPAGO, MERA ve AHED, sazların arasında saklanmışlardı.

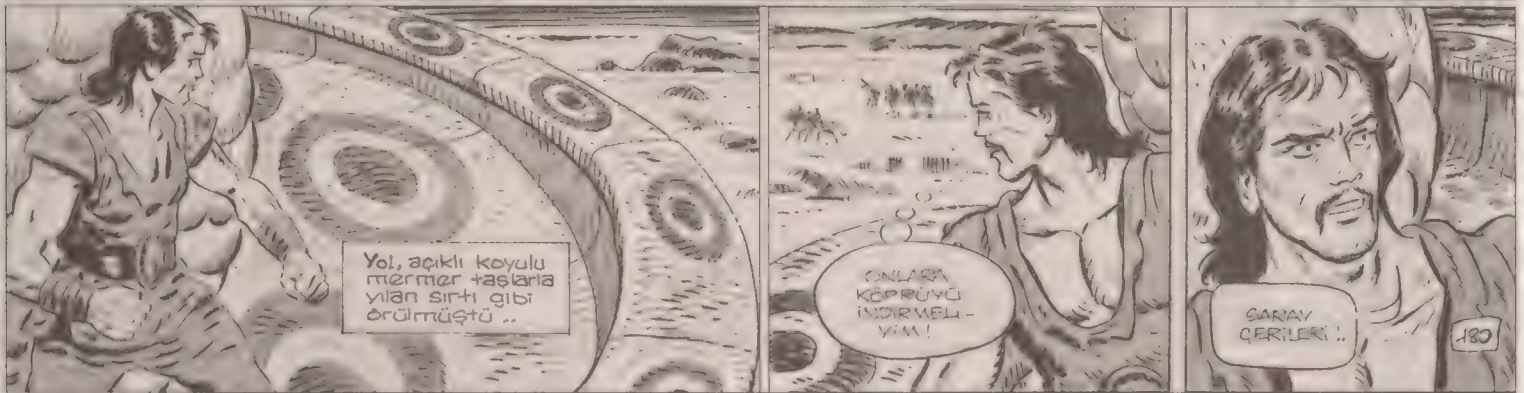

Sepetçi güzeli:

- Timsahlardan şimdilik kurtulduk amma.. bu bataklıkta fazla duramayız.. Bakın, yaman bir rüzgar çıktı.. Birazdan burada soğuktan kakırdanır!..

"Rüzgar çıktı!" lafı, ALPAGO'da bir garip çağırış yapıldı. Bu deyiş, çocukluğunda çok kullandı. Çın Beylerinden birinin oğluna, TAY-ÇEU'ya,

ALPAGÖ, Edirne'ye ulaşmasını bırakıp ayağa kalktı. Bütün kışın ayağı çabukluk yokladı, gözlerine bulutlu bulutlar gözden geçirdi. Hepsini yerli yerindeydi. Bulutları, bir yer, kulüvi oluşturan dev yılanın, halk etmiş bir ayağı SULA'nın boğumlarından birinin üstüydü... Açıklık koyulu mormer taşlarla yılan sırtı gibi tir-

tılı orulmuştu. Bu tiritler geniş yoldan done done üst boğumlara ulaşmayı sağlıyordu.

ALPAGO, hemen AHED'le MERA'nın ne yaptıklarını baktı.. Bir bölüm kolcu atılar tarafından kovalandıklarını gördü..
- Hemen aşağı inip onlara köprüyü indirmeliyim di-

ye söylendi.. Böyle konuşmuştuk. Buna güvenerek kulenin çevresinde dolanıyordık.. Elimi çabuk tutmalıyım, yoksa...

Biraz ilerdeki canavar biçimi kabartmalı kapiya seğirtti. Amma, sağtı kaldı.. Kapının ne kanadı vardı ne de asılacak halkası!?

ALPAGO kapının sırrını çözmeye çalışırken, yılan sırtı yolun yukarısından doğru sesler duydu.. Pusat şakırtılarından gelenlerin saray çerileri olduğunu anlamıştı.. Aşağı doğru kaçmaya yeltendi.

Oradan da gelenler vardı, hem de daha kalabalık!..

SÜRECEK

ALPAĞO hem yukardan, hem aşağıdan gelen çeritlerin ortasında kalmıştı. Yanbaşında da tokmağı, kulpu olmayan demir dokum bir kapı..

Hadden kendini canavar kabartmalı kapının üstüne tıfıllı canavarın kıyırığına, koluna, bacağına tutuna tutuna yukarıya tırmanmaya başladı.

İki yondan gelen çeriler kapı önünde buluştukları zaman ALPAGO da dışarı çıkıntılı canavar başının arkasındaki aralığa sinivermişti...

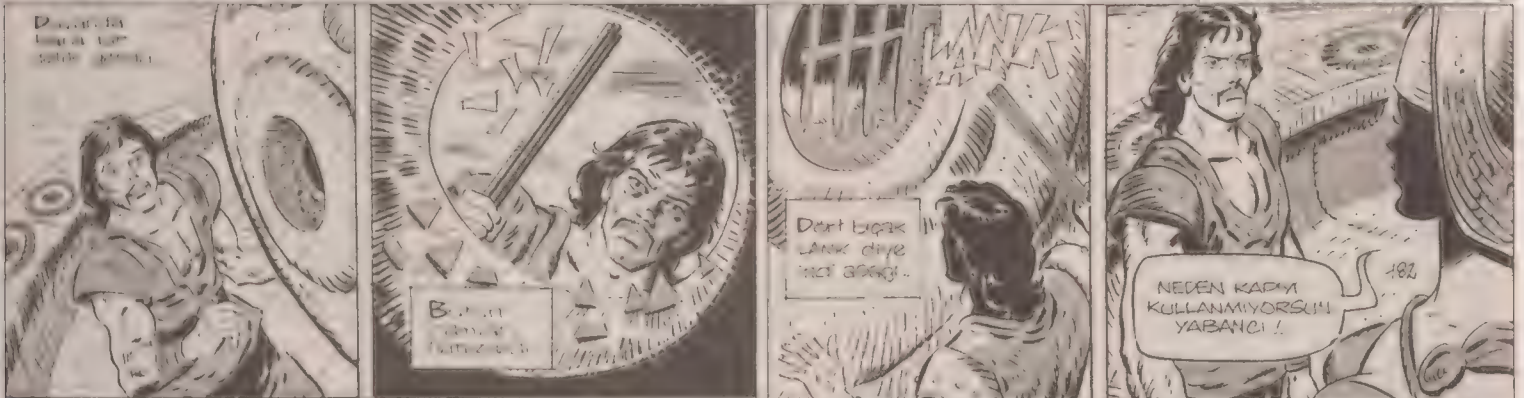
Kendi aralarında tundra ağzıyla Mançu dilinde birşeyler konuştular. İçlerinden biri canavarın kuyruğuna el attı, kendine doğru çekti.

Koca demir kapı olduğu yerde döndü iki yanda yol açıldı, çeriler içeri doluştu.
ALPAGO kapının yeniden kapanmasını bekledi..

- Ne kadar da kolaymış.. diye söylendi içinden. Amma bilmedin mi herşey Çin'ce gibi zor gelir adama!.

Hemen aşağı kaydı, canavarın kuyruğuna yapıştı...
İhl!.. Kuyruğu kıpırdatmanın imkanı yoktu!!! Kuyruk oynamayınca kapı da dönmüyordu..

Ve aşağı da, soğuk, çamurlu düzde, AHED'le MERA
ikinci kez kulenin çevresini dolanıyorlardı. Araların
da silme pusatlı bir bölük atlı celtatla . . . **SÜRECEK**

ALPAGU yeniden kuyuya yoneldi. Kuyruğu iki elyle tutulurken kuyuya bir ağız piri dayayp batan gacıyle yoneldi.

"Osa a" diyorluydun, "baki de bakimsizlikten
buzdurmuş. Paolanmış. Hele bütün gücümüzle bir
daha a'lıyalım!"

Dutan zorlama boşunaydı.
Kuyruk, bir timak boyu olsun oynamıyordu.

Biraz otelde, duvarda kara bir delik gördü. Hava penceresi işlevi görüyordu. Oradan içen girebilir miydi acaba? Hemen deliğe doğru seyritti.

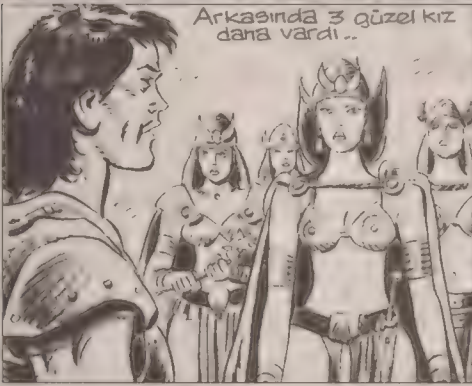
Evet! Yeterince genişti. Yalnız, içen binleri dalma-

ALPAGO, belinden üçlü demir çubuğu çıkarıp bu-

A tün camian kıldı, dördüz etti, derken... deliğin üstünden dört tane bıçak "LAANK" diye indi aşağı..

- KAZIRGAN OTAGIN OLSUN AZMELDAI diye ha-

Aynı anda, ensesinde bir kadın sesi duydu:
- İçeri girmek istiyorsan neden kapıyı kullanmıyorsun, yabancı?..

Arkasında 3 güzel kız
dana vardı..

KAPİYİ
AÇMAYI
BECEREMEDİM
DE!

İZİNİZ
İLE..

Tam içeri
giriyordu ki..

183

ALPAGO sıçrayarak geri döndü.. Neredeyse kendi boyunda, ince uzun, güzel mi güzel bir genç kızdı kendisiyle eyleşen.. Arkasında da, boyda-posda, güzellikte onunla yarışır gibi uç kız daha duruyordu.
Ondeki kızın elinde orta boy bir kılıç vardı. Ötekilerin kimi bir çivili topuz tutuyordu, kimi

ucunda ışıl ışıl yanan süngülü bir kargı taşıyordu..

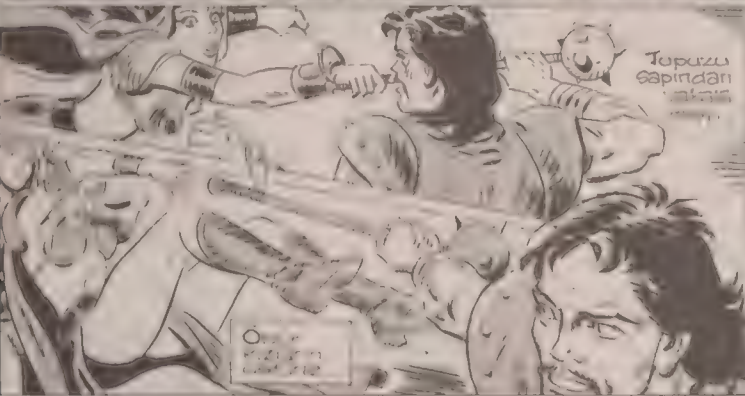
ALPAGO:

- Kapıyı açmayı beceremedim de onun için pencereden girmeye çalışıyordum.. Buyurun, siz açın bakalım, ben de öğrenmiş olurum.
Boylu poslu güzel kız kapı üstündeki canavar

kabartmasının kanadına asılıp aşağı çekti.. ve kapı dönerek gene açıldı..

- Birinci açılış kuyrukla, ikinci açılış kanatla..
- Öyle mi, dedi ALPAGO, pişkin pişkin gülümseyerek ve kapıdan içeri girmeye hazırlandı.
- Bana da böyle öğretmişti ama, son günlerde kafama öyle darbeler yedim ki... İzinizle..

Tam kapıdan içeri giriyordu ki, kızın bacaklarının boynuna dolandığını gördü.. Ne zaman havalanmış, bacaklarını nasıl böyle ustaca boyuna dolayabilmişti?!!
Bunu yapsa yapsa döv bir boa yılanı yapardı lirdi.. Oysa bu kız dünya güzeli bir yaratıktı..
SÖRECEK

Topuzu
sapından

ALPAGO NEREDE
KALDI? BİZE KAPİYİ
AÇACAK!

TOPUKLA
ATINI!
BİZE
YETİŞTİ-
LER!

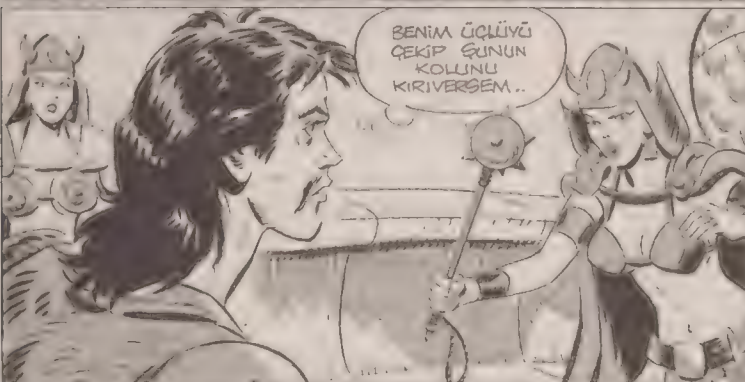
185

Cavuşlarken yare yıldırımı gören obur savaşçı kızlar hızla duvarlardan sildiyse geçtiler. Belki ki, lütfen idareliydi! Kim yetilirmiyse yaman yetilirmişti..
Yalnız, ne yarak ki.
"Hor kuşun eti yenmez!" atasözünü bu kızlara bir

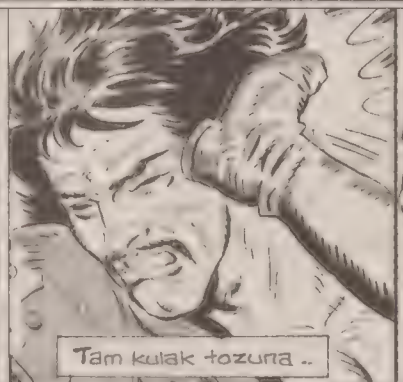
öğreten çıkmamıştı.
"Haybede kekik" zannettiklen ALPAGO, olindaki çivili topuzla saldıran ikinci kızın vuruşunu çivik bir bel hareketiyle savuşturup topuzu sapından yakalamıştı. Kızın hızını kesmeden, olduğu yerde döndü, saldırıma sırasını bekleyen obur iki kızın üstüne savur-

du. Uçu birden yılan sını işlemeli yola üstüste yuvarlandılar.
Aray muhafızlarıyla kaçma-kovalama oyunu sürüyordu.. MERA'nın gözük Yılanlı Kule'nin kapısına giden asma köprüdeydi:

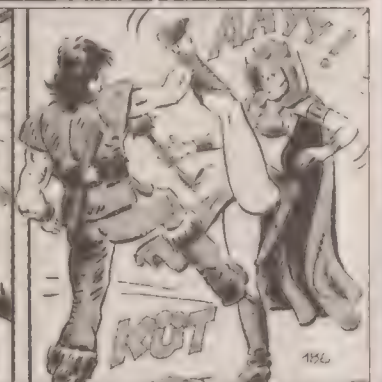
- ALPAGO nerede kaldı? Bize kapıyı açacak! Benim at daha çok koşar ama seninki çoktan salama ya başladı..
- Evet! dedi AHED, bir an önce köprüyü indirip kapıyı bize açtıramazsa halimiz yamandır!.. Haydi, topukla atını, bize yetiştiler!
SÖRECEK

BENİM ÜÇLÜYÜ
ÇEKİP ŞUNUN
KOLUNU
KIRIVERSEM..

Tam kulak tozuza..

ALPAGO'ya ilk saldıran, kızların da en güzeli ve cavuşları olan kız yanına kadar yuvarlanan çivili topuzu karpı ayağı dikilmişti.
ALPAGO bir an, "benim üçlü çubuğu çekip şunun kolunu kırıversem mi acaba?" diye düşündü. Sonra bunu düşündüğüne utandı. "Bir sıdıklı kızı da üçlü çubuk çekilir mi!" dedi kendi kendine..

Amma, az kaldı çivili topuzu kafasına yığıyordu.. Çiviler saçını tarayarak sıyrıldı geçti, bir tutam da saç kopardı kafasından..
Tanrı vergisi savaşçı sezgi'siyle tam zamanında eğmişti kafasını..
Kalay çivili topuzdan kurtarmıştı amma kızın he-men arkadan, topuğu üstünde dönerek yapıştı-

dığı tekmeden kurtaramamıştı..
Tam kulak tozuza oturan çizmenin ökçesi gözünde ateşler çıkartmıştı.
Bir an sersemledi.. Bunu fırsat bilen savaşçı kız, hiç duraksamadan, gene topuğu üstünde dönerek ikinci vuruşu yaptı..
Amma bu kez, timsah derisi çizmenin tabanı, san-

ki bir demirci kiskacına kısılmış gibi, havada yakalanmıştı.
ALPAGO kızın bir bacağına böylece askıya almıştı. Aken yerddeki obur bacağının dizi üstüne sıkıca tuttu tekme oturttu..
Boğuk bir çatırdı sesi ve ince, kadını bir çığlık ay nı anda taş duvarlarda yansıdı.
SÖRECEK

Ensesinde gözü varmış gib
kargıyı görmüş ve

AZMELDA'nın bu tür davranışları, aklı ve duyguları (5) yanan bir parçak
mıdır? Bu soruya cevap verirken, aklı
ve duyguları yanan bir parçak mıdır?
Bu soruya cevap verirken, aklı ve
duyguları yanan bir parçak mıdır?

tanlıktır.
Onu bu kez uzaktan ve arkadan kargıyla vur-
mak isteyen kız, evladım, neye uğradığını an-
layamadı.
Aklılmaz bir çabuklukla, iki eliyle birden, sırtı-
na saplamak için uzattığı kargıyı, bu genç adam,
ensesinde gözü varmış gibi görmüş, görmesiyle

yakalayıp çekmesi bir olmuş.. o hızla genç adama
sokulduğunda da, ufakık ağzı üstüne yediği bir to-
kalla avurduna kan oturmuş.. yanüstü yere kapak-
lanıp ikinci bir tokadı da yerden yemisti..
AZMELDA en üstteki özel odasında büyülu ayna
Aonunde, yanındaki bin yaşında gibi görünen
bir dedeye okkeyle bağırıyordu:

- MUNZALI, AÇIKLA!.. BÜYÜLU AYNAN BANA
DÜŞMANIMI GÖSTERMEZ OLDU.. BUNUN AN-
LAMINI NEDİR?.. ÇABUK SÖYLE!
- Bunun anlamı, dedi koca dede, titrek bir sesle,
bunun anlamı, düşman ya çok uzaktadır, ya da
çok yakındır.. Onun için göremiyoruz!..
(*) Aşık atmak: Boy ölçmek

SÜRECEK

ÇOK
YAKINDA
NE
DEMEK!
SÖYLE!

Üç kızı
bırbirine
bağladı..

BU
SİZE
DERS
ÖLSÜN!

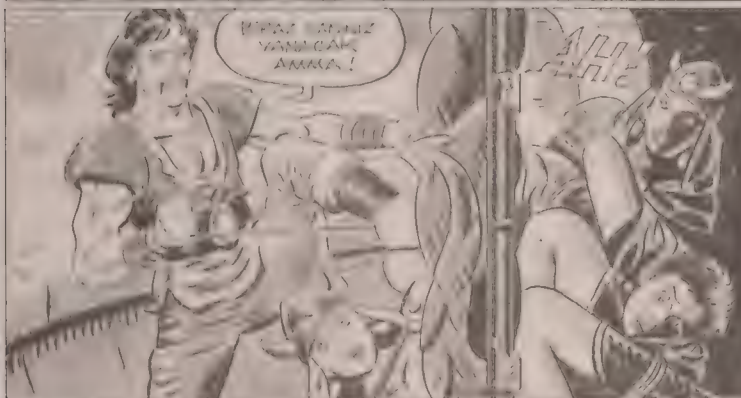
AZMELDA, koca dedenin ağzından bu tür
söylentileri, bu tür davranışları, aklı
ve duyguları yanan bir parçak mıdır?
Bu soruya cevap verirken, aklı ve
duyguları yanan bir parçak mıdır?

LÜĞMANIN, YA ÇOK UZAKTA, YA DA ÇOK YA-
KINDA NE DEMEK! ÇOK UZAKTA OLAMAZ,
ÇÜNKÜ DİHAZ ÖNCE TİMSAHLARIN BOLGESİN-
DEYDİ!

Okeyse çok yakında, kutsal eceml!
oca dede, doğruyu söylediğine çok pişman
kalmıştı. anna onun bildiği tek şey, bir şey

serüldüğü zaman doğruyu söylemekti.
AZMELDA, karga kadar koca dedenin gırtlığına
asarılmıştı, hem sıkıyor hem bağırıyordu:
- ÇOK YAKINDA NE DEMEK? ALPAGO HER-
HALDE YILANSI KULEYE GİRMEDİ!.. TEZ, ONUN
NEREDE OLDUĞUNU BUL BANA, YOKSA..
ALPAGO, üçüncü kızı da, omuz başlarına vur-

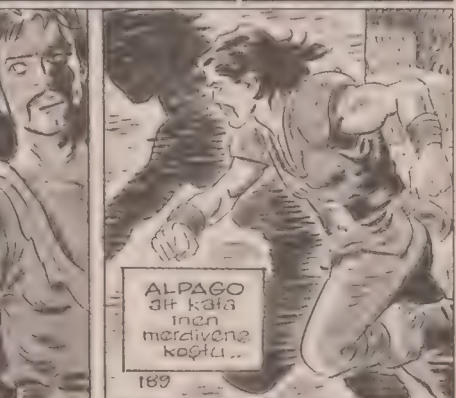
duğu iki el yanıyla inme inmiş gibi hareketsiz bir-
rakmış, bininin belinde asılı ip demetiyle ucunu bir-
birine bağlamaya başlamıştı.
Bır yandan da söyliyordu:
- Yoksul koyuluları asıp kesmeye alışmışsınız.
Bu size ders olsun. Bir daha karşıma çıkarsanız
boyile kolay sıyrılmazsınız, bilmiş olun! SÜRECEK

YERİNE ANLIZ
YANCAK
ANMAK!

AZMELDA
METE HANIN
KILICINI
ELE GEÇİR-
MİŞ..

ALPAGO
DİR KATA
İNEN
MERDİVENE
KOŞTU..

ALPAGO, belki.. Ergenekon sonra aydınlan-
tır.. Bu tür davranışları, aklı ve duyguları
yanan bir parçak mıdır? Bu soruya cevap
verirken, aklı ve duyguları yanan bir parçak
mıdır?

basamakları hızla mercek dış kapıya giden yolu
bulmaya çalıştı.
Dört asker koşturan asker, subay, halktan
herkesi doluydu.
Bir ara, azaldı yakalanıyordu
kendini bir direğin arkasına zor attı. Dört asker

yüksük sesle konuşarak geliyordu. Yakut dilinin
kaba lehçesini konuşuyorlardı.
- AZMELDA ece subaylara şölen veriyormuş.
Bayram değil seyran değil. Neden acaba?
- Benim duyduğuma göre METE HANIN kılıcını
ele geçirmiş... Onu kutlamak içinmiş!..

- Ne diyorsun! METE HAN'ın kılıcına sahip olan
tüm acıma hükümler olur. Artık nice Çin Hakanı
varsa, Türk Kağanı varsa, ayaklarını denk..
Askerler, AZMELDA'yı ove ove uzaklaştırdılar.
ALPAGO saklandığı yerden çıktı, alt kata inen
merdivene koştu..
SÜRECEK

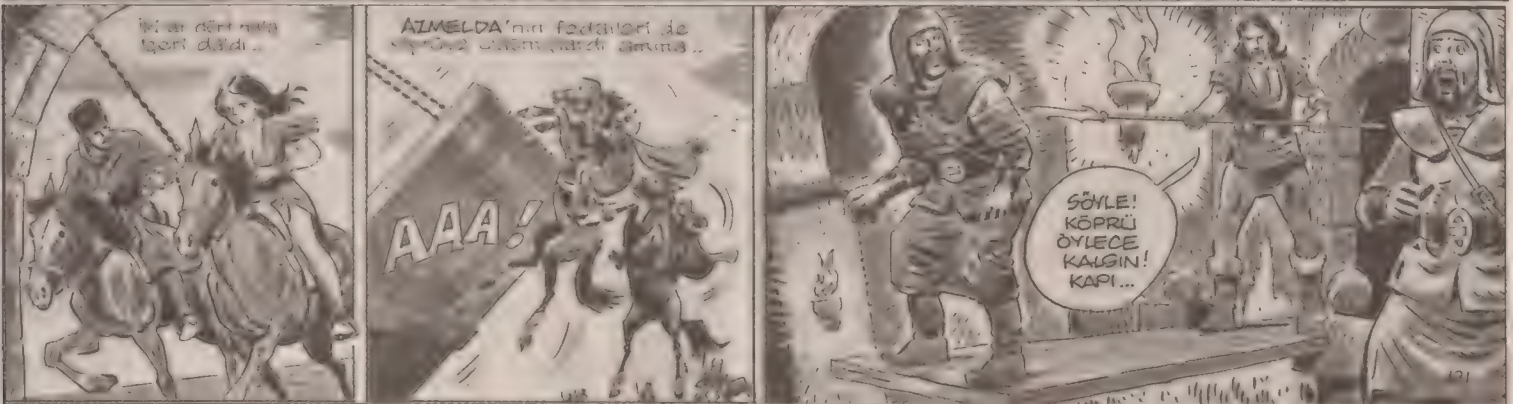

ALPAGO, kulenin dışı açılan kapısını kolayca bulmuştu. Amma, ondan fazla zebella (çok iyi yapı, korkunç inan) kapıyı kollamakla görevliydi. ALPAGO, "5-6 kişiyi fazla gurultu koparmadan haklamak olası da böylece onları aştı mış zorlaştı" diye düşünür, g zlendiği ocak kuytusundan..

Birden kapı nöbetçilerin bağışarak tartışıklarını gördü. Sonra, sekiz on asker ya da çavuş, söylenecek ayrıldılar. K apıdaaltı nöbetçi kalmıştı. O denlerin ardından kufrediyorlardı.. Anlaşılan sözene sen gideceksin, ben gödeceğim kavgasıydı potirinin aslı..

ALPAGO, rahatlamıştı. Sındığı yerde bir süre bekleyip gidenlerin iyice uzaklaşmasını uygun buldu.. Kule dışında, sepetçi güzeliyle AHED zor durumdaydılar. Sındı karşılarına bir bölük atlı daha çıkmıştı. AZMELDA'nın iki bölük atlı fedaisinin arasında kalmışlardı. Tek kurtuluş yolu, kule köprüsünün inmesi

ve kapının açılmasıydı.. U mutsuz, kapıdan yana şöyle bir baktılar.. Bir de ne görüyorlar! Köprü zincirlerini şakırtarak hızla inmiyor mu!! Aynı anda kapı da açılmıyor mu!.. Atların, aynı anda kuleye topukladılar. SÖRECEK

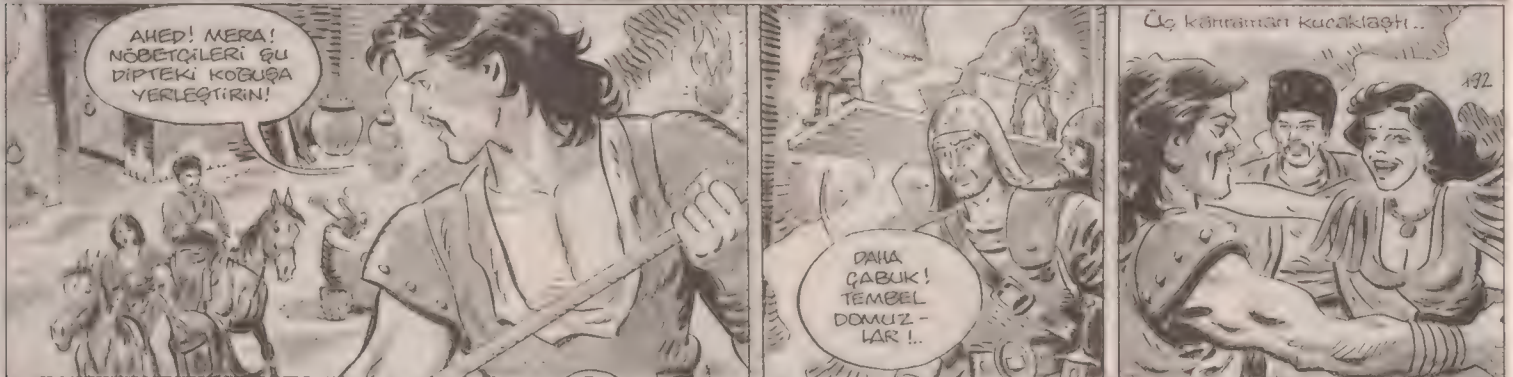

Sepetçi güzeli MERA ile AHED'in, kule kapısına yönelirken goren kolcular da atlarnı o yana çevirip topukladılar. Topar'ın halları tahta köprüye bastığı anda büyük kule kapısı da açılmıştı. İki at dörtmala içeri daldı. AZMELDA'nın fedailer de tahta köprüye ulaşmışlardı amma... Bırakız geç kalmışlardı.

K oca zincirle bağlı asma köprü yukarı çekilmeye başlamıştı.. Ve köprüye on ayaklarını atan iki at binicisiyle birlikte bir süre havada asılı kalmış, sonra da boşluğa düşmüşlerdi. Atların kuleyi çeviren su hendeğine düşmeleriyle birlikte, sular bir anda dalgalandı, kabardı, köpürdü ve kız! kesildi.

S u altında pusuda bekleyen aç timsahlar birbirlerinin üstünden aşarak avlarına saldırmış, bir anda iki atla binicilerini parça parça edivermişlerdi. MERA'ya AHED, son anda kendilerini kurtaran mucizenin nasıl olduğunu içeri girer girmez anlattılar.

ALPAGO, kollarında sıra sıra kırmızı rütbe çizgileri olan iki besli çavuşu yukarıda uzun bir tahta çıkıntının ucuna sürmüş, elindeki kargının süngüsüyle dürtükleyip buynurklar veriyordu.. SÖYLE! KÖPRÜ ÖYLECE KALSIN.. KAPI AÇIK BIRAKILSIN! NÖBETÇİLER AVLUDA TOPLANSIN! SÖRECEK

ALPAGO, bostan sulayan köylülere konuşur gibiydi, büyük bir soğukkanlılıkla içeri giren dostlarına seslendi: AHED! MERA! ATLARI BİR YERE BAĞLAYIN VE NÖBETÇİ CELASUNLARI ŞU DIPTEKİ KOĞUŞA YERLEŞTİRİN! AHED, atları duvardaki halkalara bağlarken

MERA, gitti koğuşun kapısını açtı, koca demir anahtarı kuşağına sokuşturdu. 4 sol merdivenden, 4 sağ merdivenden 8 adet, izbandut gibi çeri koşar adım geliyorlardı. On iki adun yukarıda, tahta kalasın ucundaki şişko çavuş avaz avaz bağırıyordu: DAHA ÇABUK! DAHA ÇABUK TEMBEL DO-

MUZLARI BURADA ÖLÜMLE BURUN BURUNAYIZ! O bur çavuş da ALPAGO'ya dil döküyordu: - ALPAGO NOYAN! HER İSTEDİĞİNİ YAPTIK.. BİZE ACII, BENDE YÜKSEKLİK KORKUSU VARDIR. BIRAK, YERİME DÖNEYİM! - TAMAM, dedi ALPAGO. Ertirir koğuşa girdi.

Sen yavaş yavaş gelebilirsin! HEEY, ŞİŞKO! SEN ORADA BİRAZ DAHA KAL BAKALIM.. SİRAYLA!.. B iraz sonra, iki çavuş da bir başka koğuşa tıkılmışlardı.. Kapılan üstlerine kilitledikten sonra, üç kahraman kahkahalar atarak kucaklaştılar... SÖRECEK

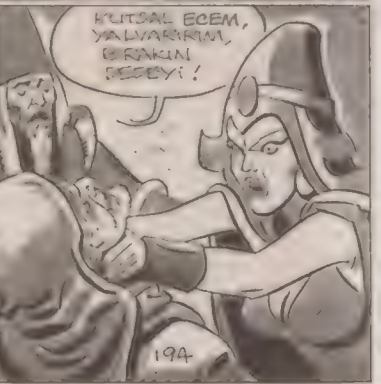

MERA, bu kuleye girme başarısını kutlama için biraz fazla abartmıştı. ALPAGO onu iki yanından hafifçe öptüğü halde o genç akıncının dudaklarına ağzını dayamış, soluk gibi emiyordu. ALPAGO, bu uzun opustan öncelen pek rahat olamıyordu. Dahası hoşuna bile gitmişti amma...

Genç AHED'in yutkularak baktığını görünce dudaklarını sepetçi güzeline ağzından kurtarmak gerektiğini anladı. Dudakları serbest kalır kalmaz: - Hemen, dedi, kulenin içlerinde kaybolalım. Birazdan buraya doluşurlar!

Atı Tolpa'nın eyerine asılı heybeyi alıp omuzuna çitlerden birine koşar adım daldılar. MERA'nın çenesi dürmüyordu. - Nasıl bağardın köprüyü indirme işini? Bir soluk daha gecikseydin şimdi mızrakların ucunda sallanı-

yor olacaktık. **ALPAGO:** - Benim üçlü demir varolsun.. Kapıdan sorumlu başçavuşun ensesine bir tane yapıstırıp yere yıkınca öbür iki çavuş her dediğini sekitmeden yerine getirdiler.. **SAKLANINI GELENLER VAR!** **SÖRECEK**

ALPAGO, MERA, AHED, hemen bir duvar kovuşuna sindiler. Gelenler, ikisi kadın biri erkek temizlik işçileriydiler. Ellerinde birer tahta kova ve süpürgelerle geçip gittiler. Nedeninden konuşuklarını ALPAGO bile anlamamıştı. MERA'ya soran gözlerle bakınca sepetçi

güzeli: - Yakut'ların buzullar ötesi bir ağzını konuşuyorlar.. "Elimizi çabuk tutalım, şölede iş kapmaya çalışalım." diyoruz birisi! **ALPAGO, omuzundaki heybeyi sıkı sıkı tutarak** **Ayeniden koşmaya başladı kulenin içlerine doğru. Öbür ikisi de onun ardından..**

- Şölen işimizi kolaylaştıracak, dedi ALPAGO.. Eğer bir aksilik çıkmaz, daha önce yakalanmaz isek!.. **Kulenin en üstünde, yılan başının hemen altındaki geniş salonda, AZMELDA'nın elinden yaşlı büyücüyü, başvizi güçlükle kurtardı:** - Kutsal Ece'm, yalvankım, bırakın koca dede-

yi!.. **Öldüreceksiniz! ALPAGO denen uğru, kuleye giremeyeceğine göre, uzaklara kaçmıştır. Büyülü aynada bu yüzden görünmez olmuştur.. Şöleni duyurduk.. Kule halkı ve üst düzey subaylar bahçede yerlerini almaya başladılar.. Sakin olun, güzel gülcüğünüzü ihtiyacınız olacak!** **SÖRECEK**

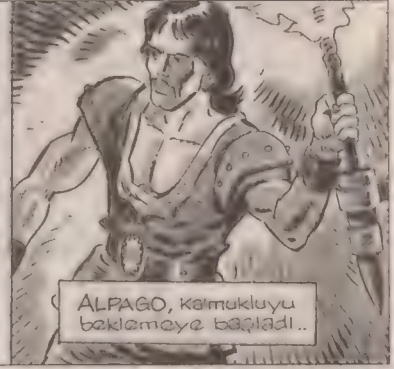

AZMELDA, ufak yapıtı kocamış büyücüyü bir kedi tırtırları gibi tutup karşı duvara vurmış, sonra sınırlı adımlarla bilüşik otağa (salona) geçmişti. METE HAN'ın kılıcı bıraktığı yerde duruyordu. Başvizi döndü. Bunu pusatçıları bir güzel parlatmış, bilesin. Bunu konuşmamı yaparken sen kade bir yastık üs-

tünde şölen yerine getirirsin! - Başüstüne kutsal ece, dedi başvezir ve kılıcı aldı, otağdan çıktı. **ALPAGO, duvardan bir yağlı çirayı çekti aldı. Daracık taş geçitler gittikçe kararıyordu. - Siz burada bekleyin! dedi MERA ile AHED'e..**

Hep birlikte olmalıym. Birimiz bir tuzağa düşersek kalanlar ona yardım edebilsin! **AHED:** - İyi düşündün, dediği anda, yukardan hızla inen bir demir ızgara ALPAGO ile arkadaşlarının arasında yere saplandı. ALPAGO bu yanda sepetçi güzeliyle AHED öbür yanda kalmışlardı.

- **HEMEN UZAKLAŞIN BURADANI!** diye bağırdı ALPAGO.. **AHED'le MERA bir kuyuya çekilirken ALPAGO'nun tepesinde bir pece (küçük pencere) aydınlandı ve bir kahkaha duyuldu..** - **HOSGELDİNİZ TÜRK CELASUNLARI! HAH HAH HAA!** **SÖRECEK**

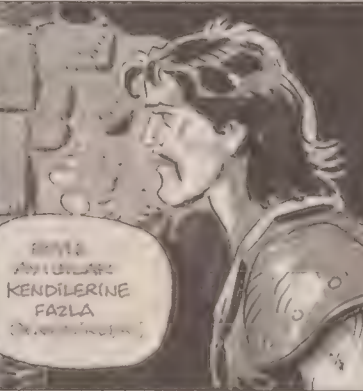

Kaba kaba gülen kimse, sarkık bıyıklı, kanlı yüzü bir subaydı.
- Yılanlı Kule'ye girmek çok zordur. Bunu nasıl başardınız aklım ermedi. Amma kule içinde bir boğumdan oburüne geçmek kimsenin harcı değildir! HAH HAH HA!
- ALPAGO, şaşkınlık içindeydi.
Aklım Kalmuk Türkçesiyle konuşuyordu. Seslen-

di:
- HEY KALMUKLU! SENİN NE İŞİN VAR BU ALBIZIN YUVASINDA?! TÜRK SOYUNDAN BİRİ AZMELDA DENEN KAZIRGAN KAÇKININA UŞAKLIK EDER Mİ?! TEZ ÇIKAR BENİ BURADAN!
- UŞAKLIK MI! diye bağırıldı sarkık pos bıyıklı subay. ŞİMDİ AŞAĞI İNER SENİN AĞZINI YIRTARIM. AMMA... KUTSAL ECE'NİN BUYRUGU VAR!

- İŞTE, NEYİN NESİ OLDUĞU BELİRSİZ BİR KADINA UŞAKLIK EDİYOR. BUYRUGUNA BOYUN EDİYORSUN. YUH SENİN KALIBINA, KANCIK HE-RİF!
- BEN UŞAK DEĞİLİM, BİR, İKİ VE ÜÇÜNCÜ BOĞUMLARIN GÜVENLİK SORUMLUSUYUM. KÖPEK SOYU!
- KALMUK'LARIN YURDUNDA KALSAYDIN KUL

TİĞİN'İN ORDUSUNDA BİNBAŞI OLURDUN, GÖKTÜRK SANCAGI TAŞIRDIN.. AMMA, BELLİ Kİ SEN SOYSUZUN, HİRSİZİN BİRİSİN!
- BEN HATİ BEN SOYSUZ VE HİRSİZİM ÖYLE Mİ! ŞİMDİ GELİYORUM AĞZININ PAYINI VERMEYELİ!
ALPAGO isteğine ulaşmış, Kalmuk'luyu iyice kızdırmıştı. Elindeki çiray duvara sokuştu, su bayı beklemeye başladı...
SÖRECEK

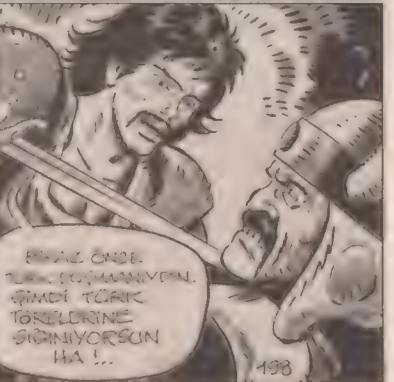
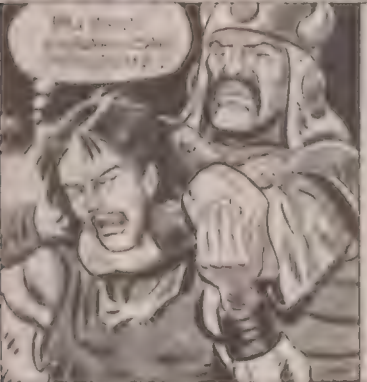

ALPAGO'nun önündeki ve arkasındaki yollar tepeden inen demir ızgaralarla kapatılmıştı. Bu dev Kalmuk'lu nereden gelecekti? Yalnız mı gelecekti, yoksa bir manga erte birlikte mi gelecekti?
Boyle hem düşünür, hem ararırken, ansızın taş orme duvardan bir bölümün yana doğru, gizli bir kap,

gibi açıldığını gördü.
Hemen elini beline sokulu üçlü demir çubuklara attı. Amma... vazgeçti!
Kıvrıldık Kalmuk'lu dev subay yalınzı. Ve ALPAGO Noyan'ın neredeyse iki misiydi. "Böyle ayıcı gibi olanlar kendilerine fazla güvenirlir.. Bunları dize getirmek genellikle kolay olur!" diye düşündü ALPAGO.

Kalmuk'lu subay azgın bir boğa gibi burnundan soluyordu..
- BANA SOYSUZ DERSİN HA! TÜRKLERE OLAN HİNCİMİ SENDEN ALACAM! KEMİKLERİNİ UN UFAK EDECEĞİM SENİN, UYUZ İTİN ENCİĞİ!
Kalmuk'lu bağıra bağıra saldırmış geliyordu. ALPAGO, ona karşı koymak istiyormuş gibi önce

diklendi, sonra birden yana çekilip koltuk altın arkasına geçiverdi.
Amma, Kalmuk'lu da koltuk altın arkasına geçiverdi. ALPAGO y. çabuklukla arkasına el atmış, ALPAGO y. gönu yeşilinin ucundan yakalamıştı.
- ELİMDEN KURTULACAGINI SANDIN HA! HO HO HO!
SÖRECEK

Kıvrıldık Kalmuk'lu dev subayın bu çabuklukla ALPAGO da şaşmıştı.
Bu tali hareketiyle kurtulmak isterken boynuna bir t. yu daruk yedi.
Bu ayıcı karakucak pehlvanı, diye geçirdi için dem. T. den kurtulmam kolay olmayacak!
Kalmuklu kışkırtarak yakaladığı ALPAGO'yu, üstü

ne de tüm ağırlığını vererek taş duvara doğru sürdü. Genç akınçının kafasını taş vuruşu karpuz gibi patlatmaktı.
Fakat ALPAGO, son anda duvara iki ayağını dayayıp bacaklarının bütün gücüyle tekmeleyince, Kalmuk'luyla birlikte geri geri gittiler, arkadaki duvara

bindirdiler.
Kalmuklu'nun tolgali kafası taş duvara fena toslanmış, iki gövdenin ağırlığı altında kalan boynu kırılacakmış ALPAGO, dev adamın belindeki yatağan yavrusu enli kılıcı çekti, aldı, gırtlığına dayadı.
- SOYLE! dedi. ŞİMDİ SENİ BOĞAZLASAM, HAKLI MI OLURUM. HAKSIZ MI?

Kalmuk'lu eliz bir sesle:
- Haksız olursun, dedi. Türk töresinde yargılama-dan adam öldürmek yoktur!
- Biraz önce Türk düşmаныydın, şimdi Türk töresine sığınuyorsun. İşine gelince öyle, gelmeyince boy-le. Bu soysuzluk, kançılık değil de nedir?!
SÖRECEK

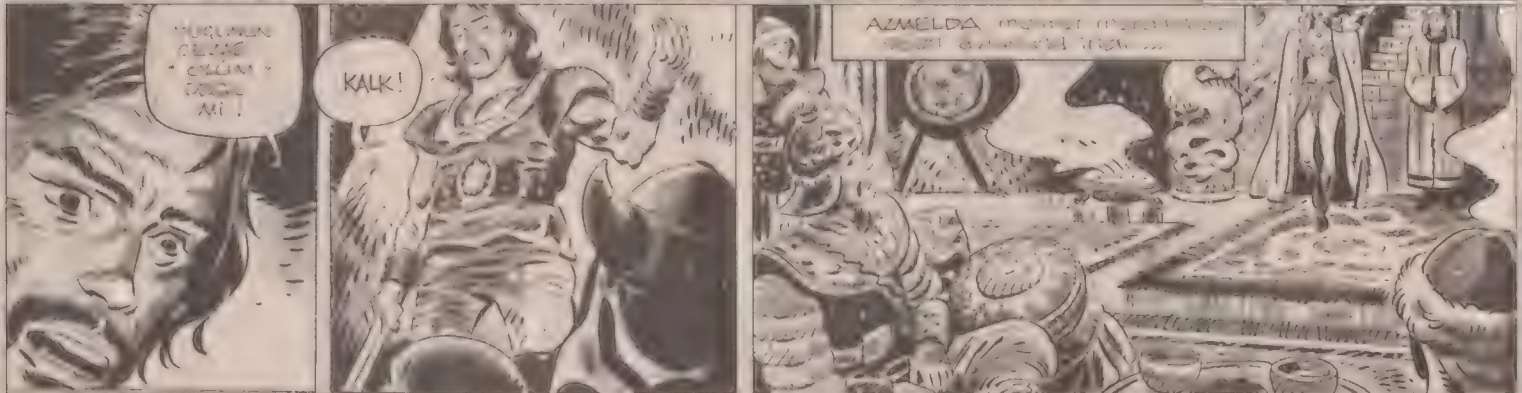

ALPAGO, kılıcın ucunu Kalmuklu devin kası boy-nuna birazcık sokarak.
- Söyle, dedi. Nereden geliyor bu Türk düşman-lığı? Söyle, anası atası belli bir Kalmuklu'ysan doğruyu söylersin!
Boynuna bir tırnak boyu giren kılıcın ucundan çok bu sözler yaralamış dev adamı.

- Anam da belli atam da. Amma ikisi de ölü şim-di.. Bir Türk yargıcı kafalarını uçurtmuştu.. Gözlerinin önünden hiç gitmiyor.. 9 yaşıyordım o zamanlar..
- Suçları neydi?
- Kapagan Kağan'ın öncü kollarından birinin tavl-sından at çalmışlar guya.. Bir at için iki insanın canı..
- Adın ne senin?

- Kul-Çulun!
- Kul-Çulun, anan atan bir zenginin ineğini, ya da devesini çalsalardı, boyunlarına boyunduruk vurulur, hak onunda dövülerek cezalarını çekerdiler.. Amma, akına çıkmış bir ordunun atını çalmak, o orduya kılıç çekmekle birdir.. Ve cezası, ölümdür!.. Atladın mı şimdi?..

Kul-Çulun, "anladım" anlamında başını sallamak istedi. Kılıç boynuna biraz daha girince yüzünü aıyla buruşturdu.
- Sidi sen de aynı suçu işledin.. diye devam etti ALPAGO. Bir Türk akıncısına, görevi sırasında yardım edeceğine, kılıç çekti! Söyle bakalım, cezan nedir?
SÖRECEK

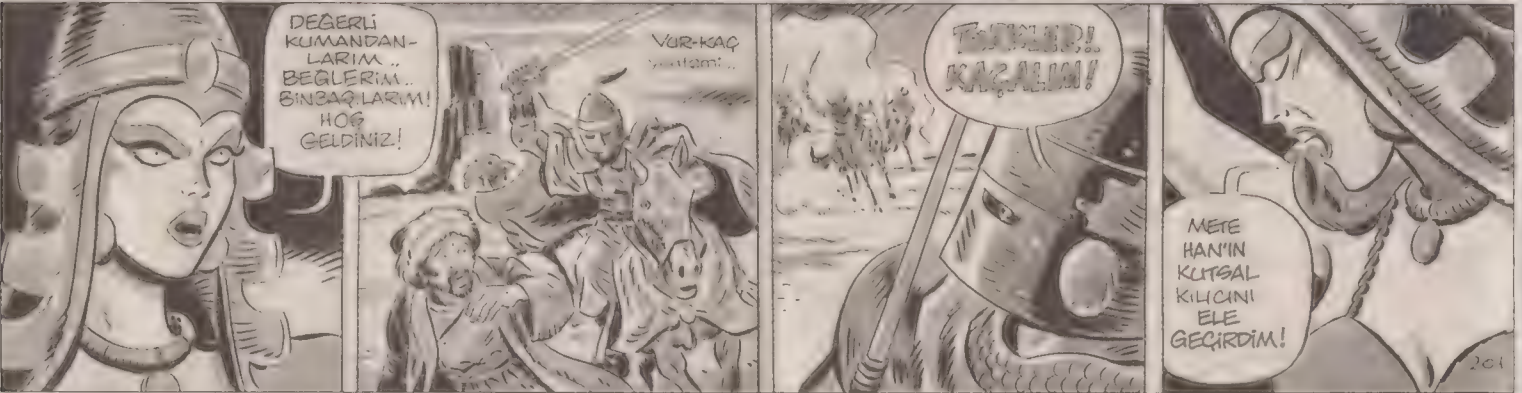

Kul Çulun, suçunun cezasının "ölüm" olduğunu söyleyemedi. Onun yerine ALPAGO söyledi:
- Ölüm, değil mi!
Koca dev, sadece gözlerini kırarak onayladı AL-PAGO'yu.
Ve boynuna saplanmış kılıcın ensesinden çıkma-

sin, bekledi. İki gözünden iki damla yaş sarkık bıyık-ları üstüne yuvarlandı.
ALPAGO birden doğruldu.
Kul Çulun'un boynundan çıktığı kılıç yanıyla kalın bacaklarını tokattı.
- Kalk! dedi. Cezanı öğrendin. Amma bu cezadan

kurtulabilirsin.. Dahası benim oymağında onbaşı bile olabilirsin.. Tabii, bana yardımcı olursan..
Dev adamın gözünden bu kez sevinç gozyaşları düküyordu. Hıçkırıklı bir sesle:
- Ne istersen yaparım! Öl dediğin yerde ölürüm, dedi. AZMELDA, uzun bacaklarını aşağı vuran eteklerini

savura savura pembe mermerli merdivenden şık avlusuna indi.
Alçak divanlara bağdaş kurmuş oturan tüm yu-sak rutbeli subaylar hep birden ayağa kalktılar. Çin'liler gibi yan bellerine kadar eğilerek "kutsal ece"yi selamladılar.
SÖRECEK

AZMELDA, kendisi için hazırlanmış sedire oturmaktan önce ayakta tüm subayları uzun uzun süzdü. Gök mavisi gözleriyle hepsini bir bir buyulemek ister gibiydi.
Neden sonra, hafif boğuk bir sesle konuşmaya başladı.

- Değerli kumandanlarım, uç beğlerim.. Bin-başılarım ve oymak beğlerim!.. Hoşgeldiniz!.. Sizlere bir müjdem var.. Artık Altay'lar bölgesin-de, Türk'ler, Çin'liler, Mançu'lar, Tunguz'lar gibi bizim de bir devletimiz, bir Hakan'lığımız olabi-lecek.. Bugüne kadar Karanlık Dağlar bölgesin-

de vur-kaç yöntemiyle yaşayan bir uğru kabile-si gibiydik. En küçük bir Türk Atlı Bölüğü'ne karşı duracak gücümüz ve cesaretimiz yoktu.. Artık bu korkulu ürkek günler bitti. Çünkü ... çünkü ...
Tüm subaylar soluklarını tutmuş "çünkü'nün

karşılığını beklıyorlardı.
- Çünkü .. diye devam etti AZMELDA, Türk-leri, basit, yoksul, çoban bir insan kalabalığın-dan çıkarıp yüce, yenilmez bir ulus yapan ME-TE HAN'ın kutsal kılıcını ele geçirdik!..
SÖRECEK

Tüm subaylar susup kaldılar..

Han'lar, Hakan'lar
bu kılıca sahip
olmak için parçala-
nırlardı ...

YAKSEK

Basvezir, ıslıl ıslıl yanan
kiliçla ortaya çıktı..

202

Bütün subaylar önce dilleri tutulmuş g.bı susup kaldılar.

"METE HAN'ın kutsal kılıcına sahip olmak" yüzyıllardır bütün Han'ların, Hakan'ların düşlerinden çıkmayan bir olağanüstü olaydı. Altay'dan Ural'lara her ulus, o kılıca sahip olanın, bütün öbür

ulusları dize getireceğini inanırdı. Bu yüzden, küçükten büyüğe, Han'lar, Hakan'lar bu kılıca

Demek, o zafer simgesi kutsal, büyülu kılıç AZ-MELDA Ece'ye kismet olmuştu ha!..

dıklarına yoran AZMELDA, öfkeyle ellerini çırpı.
Ve bağırdı:

Kalin kadife perdelerden birinin arkasında bekleyen Başvezir, atlas örtülü bir tepsi içinde ışıltılı yanan, oymalı kabzası altın suyuna bulanmış

uzun kılıçla ortaya çıktı, AZMELDA'ya doğru yürüdü.

Bütün subaylar gürültülü bağırışlarla, alkışlarla sevinç gösterilerine başladılar.. Göğüslerini yumrukluyor, birbirlerine sarılıp sevinçten ağlıyorlardı...

SÖRECEK

İSTE
METE
HAN'IN
KILICI

ÖTÜGEN
BİZİM
OLACAK:

NE TÜRKLER,
NE QIN'LİLER,
NE KİTAYLAR.

203

Yang dimaksud YAKA (Yakutik) oleh Gubernur Kalimantan Timur, Idrus, adalah orang-orang yang datang ke Kalimantan Timur untuk mencari ALUMINIA yang banyak terdapat di Kalimantan Timur.

—Yıllardır bu kurtluk kurnazlarını mı? İste sekiniriz, çabuk bu yılanı yitiririz ya da güzel oldu! **METE** HAYIR, İNCE İÇİ! Artık en çabuk olan bizi. Türklerin çabuk olmasını **ERGENEKON** dan çıkış ve bir an önce bu kurtluk dünyadan gitsin, biz de Karanlık Du-

lar ülkesinden, aydınlık, yeşil ovalara, kocaman ırma-
maktan döne döne aktığı güzel ülkelere geçebilece-
ğiz! İlk yerleşim yeri-miz ÖTUGEN bölgesi olacak.
Bu yeryüzü cennet! Türklerin anayurdu artık bizim
olacak. Bunun için zorlu bir savaş vereceğiz. Sonu

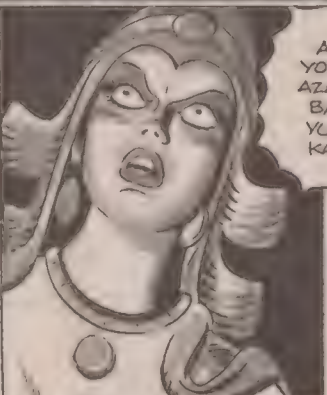
bizim zaferanımızla bitecek bir savaş olacak bu.. Çünkü. METE HAN'ın KILIÇI bizde! Bu kutsal kılıç bizi zaferlerden zaferlere koşturacak!. Önümüzde hiçbir ulus duramayacak. Ne Türk'ler, ne Çin'li'ler, ne Kıtay'lar, ne de Mançu'lar!.. **SÖRECEK**

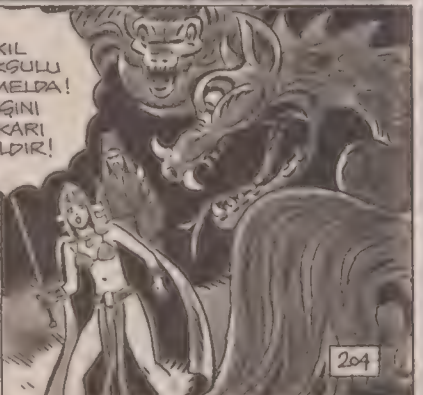
1. NAME
 2. ADDRESS
 3. CITY
 4. STATE
 5. ZIP

KİM O BENDEN
İZİNSİZ
HAVLAYAN
KÖPEK ?!!

AKIL
YOKGULU
AZMELDA!
BAŞINI
YUKARI
KALDIR!

204

AMMELDA'nın barınması, kadavraların tamamı, tıbbi ve poligraflarıyla birlikte yapıldı.

Adnan'ın damadına "Kubus" diye yemler veriyordu, yemleri de annesiyle bulmuştu.

İki gün önceki uyarı barınak için geldi, o zaman sonra Adnan'ın annesiyle barınak için bir gün önce adanmıştı.

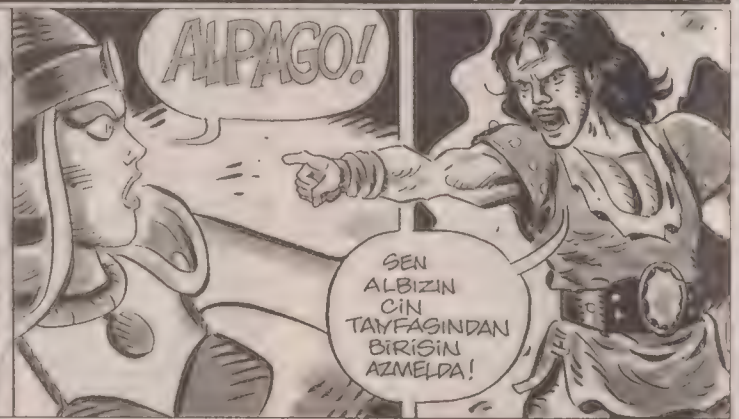
A vianın ortasına sanki yıldırım düşmüştü! Herkes dönüp kalmıştı!.

Kendini ilk toparlayan gene AZMELDA oldu.
- KİM O BENDEN İZİNSİZ HAVLAYAN KÖPEK!
ORTAYA ÇIKSIN, KENDİNİ GÖSTERSİN! ÇABUK!..
- YOKSUL BİR İT HAVLAMASIYLA SOYLU BİR
BOZKURT ULUMASINI AYIRDEDEMİYEN, AKIL
YOKSULU AZMELDA'İ. BAŞINI YUKARI KALDIR.

ADUŞMANIN SENDEN DAHA YÜCELERDE!...
ZMELDA'yla birlikte tüm subaylar, beğler başlan
rı tavana kaldırıp arandılar.. Yüksek mermer du
varları süsleyen canavarların korkunç başlarından,
sonuna kadar açılmış karanlık ağızlarından başka bir
şey göremediler... **SÖRECEK**

Taş
kabarتما
canavar
kimıldar
gibi oldu...

ALPAGO!

SEN
ALBIZIN
CİN
TAYFASINDAN
BİRİSİN
AZMELDA!

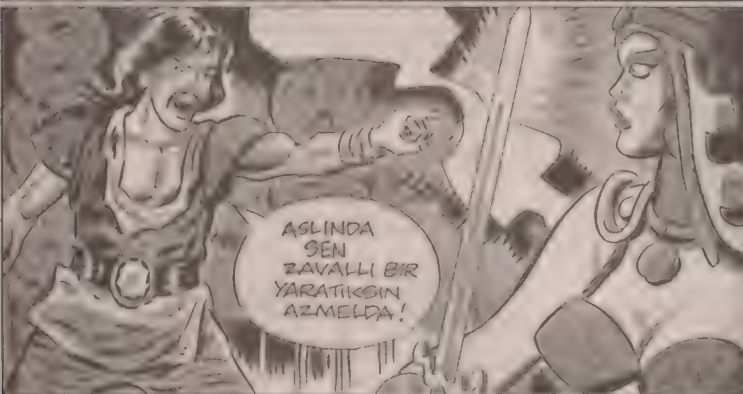
AZMELDA ve seçkin kumandanları bu olayı ses
duymayan gıyıcı diye duvarlara tıvanlara bakar
ken, istatları dalarak çıkan taş khabartma bir
canavarın baş kimıldar gibi oldu.
Çatıların altında duvarda bir gıyıcı gölgeler oy-

naştı.
Avludaki korkusuz kumandanlar kuyruk sokumla,
rında bir sız hissettiler, ilikleri titredi...
Ve sanki sütundaki taş canavar, uzun saçlı, sarıklı
bıyıklı, erkek güzel bir insan olup avlunun ortası-

na akıverdi.
AZMELDA, yılan görmüş tavşan gibi yana sıçradı.
ALPAGO! diye söylendi.
ALPAGO olayı bir gülümsemeyle:
-METE HAN'ın kılıcı her sorunu çözmez, AZMEL-

DA! dedi. Onu kullanacak bilek, yönlendirecek yürek
de ister. OĞUZ HAN'da bu ikisi de fazlasıyla vardı.
Sendeyse ne yürek var, ne bilek, ne de akıl. Sen gu
cünü zulüm ezenne kurmuş, albızın yeryüzüne saldı
ğı cin tayfasından binsin sadece!

SÖRECEK

ASLINDA
SEN
ZAVALLI BİR
YARATIKSIN
AZMELDA!

BUNLAR
SON SÖZLERİN
OLACAK
ALPAGO!

ALPAGO
büyülenmiş
gibiymi...

206

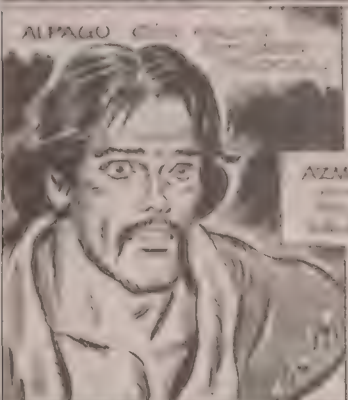
ALPAGO'nun tek başına olduğunu gören
antaylar yüreklenmişler, kılıçlarını çekmiş
lerdi.
AZMELDA kendini tepelamış, yavaş yavaş
onların arasına girmişti.
ALPAGO işaret parmağını salaya sallaya

konuşuyordu.
- İnsanları ölümlü, işkenceyle yıldırılmışın.
Kuş uçmaz kervan geçmez, karanlık dağlar ar-
dında kendince, korkuya dayalı acımasız bir dü-
zen kurmuşsun. Yoksul, sahipsiz insanlara kan
kusturmayı bir askeri başarı, bir zafer sanıyor-

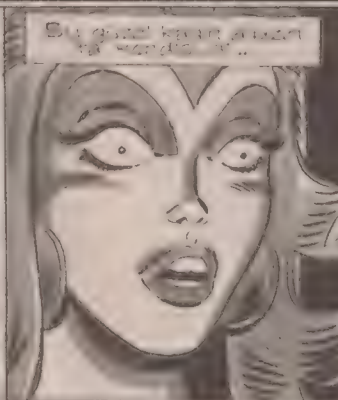
sun.. Oysa aslında, hiçbir gücü olmayan, zavallı
bir yaratıksın AZMELDA!
- Konuş ALPAGO! diye bağırdı genç kadın.
İstedğini söyle! Çünkü bunlar son sözlerin ola-
cak.. Buradan sağ çıkamayacaksınız!
AZMELDA'nın sesi boğuklaşmış, gözleri bir

garip ışılamaya başlamıştı. ALPAGO, sürekli
onun gözlerine bakmakla hata ettiğini anlamıştı
amma.. galiba biraz geç kalmıştı.
Konuşmak istiyor, konuşamıyordu.
Yerinden kimildasa yüz üstü kapaklanabilirdi..
AZMELDA onu büyümüşti..

SÖRECEK

AZMELDA

Bu güzel kadın...
ya da kadın...

Avluya tam bir
ölüm sessizliği
çökmüştü..

207

ALPAGO, AZMELDA'nın bakışlarından korunmak
için elini kakan yapmak istedi, olmadı. Kollarını
kaldırmadı. Aklı başındaydı, kafası çelikle yordu am-
ma, ölümlü kimildatıyordu.
AZMELDA, METE HAN'ın kılıcını kabağlarından ki-
liyle yakalamış, han bakışlarını Tük rancının

göğresinden ayırmadan, üstüne doğru geliyordu.
Tam önüne geldi, durdu.
Kılıcı havaya kaldırdı.
KESİK BAŞINI BİR İNCİR SEPETİ İÇİNDE BİLGE
KAGAN A GONDERECEĞİM... AZMELDA'NIN GU-

CUNU GOSTERECEĞİM O İKİ KARDEŞE!..
Genç kadın, ALPAGO'nun başını bir vuruşta dü-
şürebilmek için iyice geneldi. Boyu uzamış, bo-
yun damarları şişmiş.. Göz bebekleri iyice ufalmış,
göz akları daha da büyümüştü..
"Güzel kadın kişiliğine girmiş bir cin, ya da albi-

zin (şeytanın) ta kendisi.." diye düşündü ALPAGO.
Ve işte albızın tuzağına düşmüş, o da, bundan önce
talihini denemeye kalkan birçok serdengeçti (mace-
rac) yiğit gibi, bu yolda kellesini veriyordu..
Avluya tam bir ölüm sessizliği çökmüştü..

SÖRECEK

Simdi, bir kılıcınlaması bu ölüm seçiciliğini yırtarak... ve onu, mermer zemine düşen bir kesik başı...
Ölüm sesini izleyecek. Hayır, öyle olmadı.
- HAYIR, KUTSAL ECE'Nİ!
- AZMELDA, ister istemez, bakışlarını ALPAGO'dan ayırıp senin göldüğü yana çevirdi.

Gözünü manamadı.
Denşete kapıldı, korkuyla irkildi..
Vilya'nın merd venin alt başında DUNYA (ALPAGO'nun koyduğu adla CEREN) kısa kesik saçlarında kurumuş kanlarla, yavaş yavaş yaklaşıyordu..
- BENİM BAŞIMI KESTİRDİN AMMA ALPAGO NO-YAN A BUNU YAPAMIYACAKSIN! BUNA İZİN VER-

MEYECEĞİM!
- AZMELDA, kılıcı indirmişti.
- DUNYA! diye mıldandı. OLAMAZI SEN OLU-SUN! KAFANIN KESİLDİĞİNİ, YERE DÜŞTÜĞÜNÜ BUYULU AYNA GÖSTERDİ BANAI..
- EVET, BAŞIM KESİK.. AMA ÖLÜ DEĞİLİM!
Bunları söylerken sağ eliyle saçlarını kavrayıp baş-

nı boynundan ayırdı.
V e kesik başı AZMELDA'nın kucağına atıverdi.. AZMELDA, başı tutmak isterken elindeki kılıcı yere attı. ALPAGO uzandı, kılıcı eline geçirdi..
- AZMELDA bakışlarını başka yana çevirince büyü bozulmuş, genç savaşçının elini kolunu bağlayan in-me birden yok olmuştu.
SÖRECEK

ALPAGO gözucüyle subaylara baktı.
A hepsi kılıçlarını çekmişlerdi amma Kutsal Ece'den bir emir almadıkları için ne yapacaklarını bilmeden şaşkın şaşkın bakıyorlardı.
- AZMELDA'nın, kucağına düşen kesik başı tutmasıyla, dehşet dolu bir çığlık atıp yere bırakması

bir olmuştu.
Kılıcı aradı.. Onu da ALPAGO'nun elinde görünce iyiden sarsıldı. Yüzünde, gözünde, biraz önceki canavar kadın, albızın elcisi, cin taybası havası kalmamıştı şimdi.. Bir ormanda, avcılar tarafından kısılmış yaralı bir geyiği andırıyordu.

ALPAGO, yerde duran CEREN'in başını saçlarından tutup havaya kaldırdı. Subaylara dönerek:
- AZMELDA'nın tuzağına düşmüş yığit kumandanları! Bu başa iyi bakın! Bu güzel kız, kısacık yaşamını Kutsal Ece'sine adanmış.. Onun verdiği görevi başardı.. METE HAN'ın kılıcını buldu, ecesine ver-

mek için gelirken, bu başasından dolayı ödüllendi rileceğini umarken.. yolunu Pençok'lar kestiler.. Ve AZMELDA'dan aldıkları buyruk gereği, kafasını uçurdular! KUTSAL ECE'YE HİZMET ETMENİN ÖDÜLÜ İŞTE BUDUR, YİĞİTLER! BAHADIRLARI! KUMANDANLARI
SÖRECEK

ALPAGO, CEREN'in başını havada sarsarak konuşmasını sürdürdü:
- KUTSAL ECE'NİZ AKILLI, BECERİKLİ İNSAN İSTEMEZİ ONU ZOR BİR İŞTE KULLANIYOR. O İŞ BİTER BİTMEZ BAŞARILI KULUNU ORTADAN KALDIRIR!
Subaylar homurdanarak birbirlerine baktılar...

ALPAGO'nun konuşması onları yaman etkilemişti.
AZMELDA, sırtını duvara tırmanır gibi yükselen bir Acanavar kabartmasına dayanmış, ALPAGO'yu susturmaya çalışıyordu:
- DİNLEMİYİN ONU! SALDIRIN! SUSTURUN BU CAN DÜŞMANIMIZ, KÜLTİĞİNİN ÇAŞIDINI (Casusunu)!

Subaylardan biri iki adım öne geldi:
- Fakat, saygıdeğer ece'm, dedi. Kule'nin değerli gözdesi, en yüksek nişan hamili DUNYA'nın kesik başı ortadal..
Bir başka subay uzaktan bağırdı:
- METE HAN'ın kutsal kılıcını da bulup binbir tehli-keden aşarak ülkemize getirmeyi de başarmıştı!..

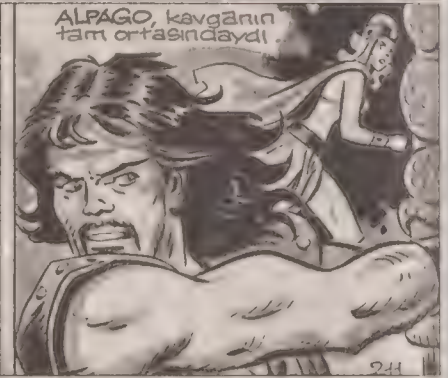
Bir başka köşeden genç bir subayın sesi ortalıkta patladı.
-Onu Pençok'lara öldürtmeseydin bu kutsal kılıc şimdi düşmanımızın çaşığı ALPAGO'nun elinde ol mayacaktı!..
AZMELDA, subayın üstünde hiçbir hükümlanlığı kalmadığını anlamıştı..
SÖRECEK

İlk üç
subay
METE HAN'ın
kılıcından
vavrıldılar...

CEREN, bir
direğin
arkaında
kayboldu...

ALPAGO, kavganın
tam ortasında idi.

AZMELDA, en güvendiği kumandanların kendisine karşı gelmeye hazırlandıklarını sezmişti. Son bir kez talihini denemek istedi:

- APTALLAR! diye bağırdı. YOKSA KULTİGİNİN ÇAŞIDINDAN YANA ÇIKMAYI MI DÜŞÜNÜYORSUNUZ?! BİLGE KAĞAN SİZLERİ CEZALANDIRMAZ MI SANIYORSUNUZ? BEN TEK

BİR İNSAN ÖLDÜRMEDİM.. AMA BUTÜN ÖLÜM CEZALARINI SİZLER UYGULADINIZ! BENİ YALNIZ BIRAKIRSANIZ TÜRK HAKANI HEPİNİZİN DİRİ DİRİ DERİSİNİ YUZER!

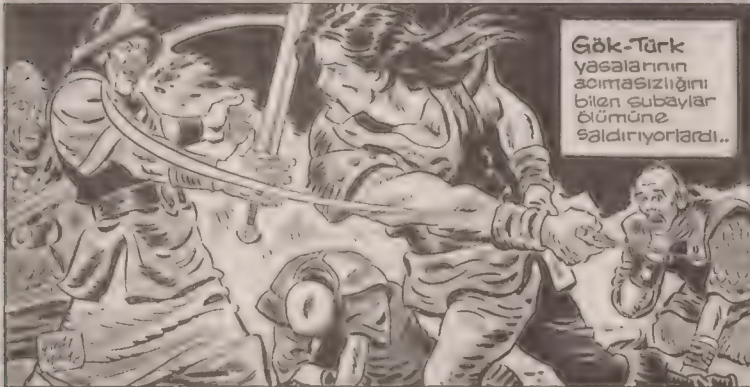
ALPAGO'yu gösterdi:
- HAYDİ! TEK KİŞİDEN Mİ KORKUYORSUNUZ! SALDIRIN!..

AZMELDA'nın son oyunu tutmuştu. Kumandanlar birbirlerine bakıp yüreklendiler ve ALPAGO'nun üstüne saldırdılar. Yaklaşan ilk üç çili-tatar kırmızı subay METE HAN'ın kılıcından paylarını aldılar. Birinin kafası ortadan göğüs kafesine kadar yarıldı, öbür ikisinin sadece boğazları kesildi!

DUNYA (yani CEREN) kavgadan uzak kalmak için geri geri çekildi, direklerden birinin arkasında kayboldu..

AZMELDA da sınısıca onun kaybolduğu yönde uzaklaştı.. ALPAGO, bunu görmüştü amma birşey yapacak durumda değildi. Kavganın tam ortasında idi...

SÖRECEK

Gök-Türk
yasalarının
acımasızlığını
bilen subaylar
ölümüne
saldırıyorlardı..

NE
OLDU?

BAŞARDIK
AHED!

Gök-Türk yasalarının, cana kıyanlara, uğurluk (maydulluk) yapanlara acımasız olduğunu bilen subaylar kendileri için tek çıkar yolun AZMELDA'nın emrinde kalmak olduğunu anladılar, bütün gayretleriyle ALPAGO'nun üstüne gelyorlardı..

Yaman da dövüşüyorlardı.

ALPAGO, en zorlu kavgalarından birini yapıyor-

du. Akli da hep sepetçi güzeli ESMA'daydı.

Kendisi kavgaya ederken, CEREN'in, kesik başını yerden alıp omuzları üstüne oturup, direklerden birinin arkasında kaybolduğunu gözucıyla görmüştü.. AZMELDA da o yönde savuşmuştu.

AHED'le MERA o dişi canavarla başa çıkabilecekler miydi?

CEREN, ağır ağır yürüyüp, avluaya gelen geçitlerden birinin en başındaki hizmetçi odalarından birine girdi. Onu elde kılıç AHED karşıladı.

- NE oldu? dedi.

- Tamamdır, diye yanıtladı CEREN dudaklarını oynatmadan. Cübbenin iki yanındaki yırtmaçlardan çıkan iki el uzanıp başı kavradı ve indirdi, AHED'e

verdi.. Cübbenin önündeki tahta düğmeleri çözdü ve çıkardı.

MERA, saçlarını parmaklarıyla tarayarak ortaya çıkı..

- Başardık! dedi gülerken, AZMELDA'nın nasıl şaşırıldığını, korkudan sarsıldığını görmeliydin!..

SÖRECEK

KUTSAL ECE'NİN
BÜYÜSÜNÜ BOZDUK!

ÖYLE Mİ
TANIEDİYOR-
GİNELİZ?

OLDUĞUN
YERDE KAL!
YOKSA KAFANI
UÇURURUM!

MERA, derin bir iki soluk aldı. Kumandanları su-
na ALPAGO'yla çarpışıyorlar amma, kendi
ini kurtarmak için.. Yoksa, artık hiçbirinin AZ-
MELDA'ya imanı kalmadı! Kutsal Ece'nin büyüsu-
nu..
- AHED!
- AHED, CEREN'in başını özenle yeniden heybe-
ye koyarken:

Mh, dedi, ALPAGO'nun da ilk amacı buydu.. Ge-
risi artık kolay!

Mezardan gelir gibi, boğuk bir ses taş odanın
yüksek kubbesinde yankılandı:

- Öyle mi zannediyorsunuz?

MERA'ya AHED korkuyla irkildiler.

Kemerli kapıdan aşağı sallanan kilim yana açıl-

mış, uzun boyu, kızıl harmanisiyle (pelenn) AZMEL-
DA, albızın fedası gibi karşılarda duruyordu.

- Demek gerisi artık kolay, öyle mi?

- Evet, dedi, AHED, kılıcını öne doğru uzatıp

genc kadını uzaktaki tutmaya çalışırken..

"Olduğun yerde kal, yoksa kadının, pusatsızsın

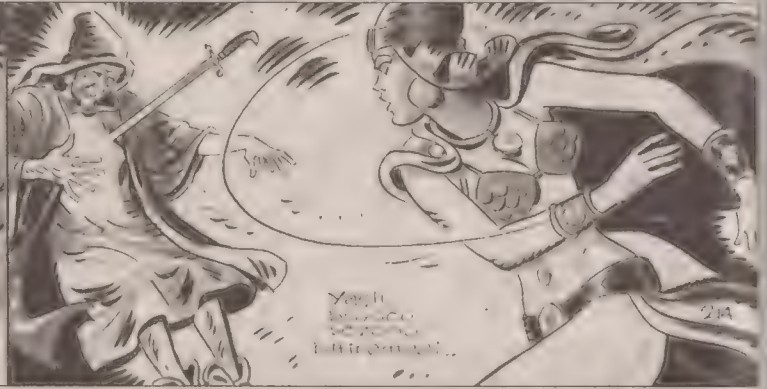
demem, kafanı uçururum!

AZMELDA'nın gözleri gene bembeyaz olmuş,
gözbebekleri küçülmüştü..

Ağır ağır AHED'in üstüne yürüyordu ve genc
adam taş kesilmiş gibi, kımlıdamadan, öylece baki-
yordu..

Büylenmişti..

SÖRECEK

AZMELDA, gözlerini AHED'in gözlerine dikmiş. Yerde sanki kayar gibi, genç adamın önüne geldi. MERA, AHED'in kılıcının güzel kadının çıplak karına saplanmasını görmemek için başını yana çevirdi.

O anda gözucüyle, AZMELDA'nın kılıcı AHED'in

elinden çekip aldığını gördü. Dehşet içinde bağırdı: - AHED! NE YAPTIŖ..

AHED, konuşacak halde değildi. Gözlerini kocaman kocaman açmış bakıyordu sadece. AZMELDA, kılıcı kabzasından kavrayıp genildi, AHED'in başını düşürmek üzere vuracaktı ki... cılız boğuk bir

ses duyuldu:

- HAYIR, AZMELDA! YETER! SANA ÖĞRETTİGİM BÜYÜLERİ KULLANMANA ARTIK İZİN VERMİYORUM!

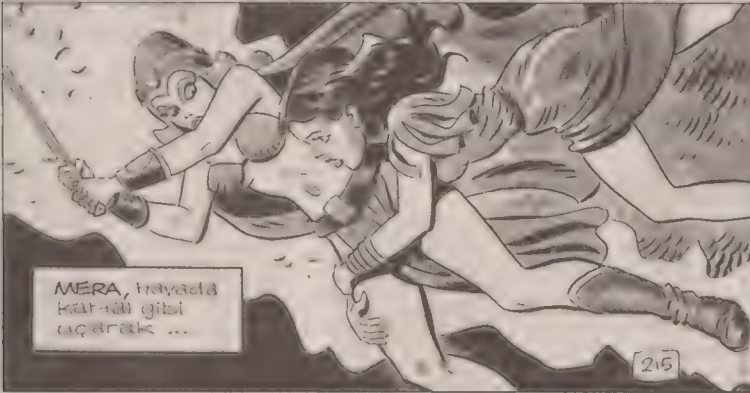
Sesin sahibi biraz önce sihirli aynalı odada AZMELDA'nın az kalsın boğarak öldüreceği yaşı

büyücüydü. Konuşmasını sürdürdü:

- SANA BUTUN BÜYÜLERİ, HALKINI İYİ YOLA GÖTÜRESİN DİYE ÖĞRETMİŞTİM! OYSA SEN..

Yaşlı büyücü sözünü bitiremedi, AZMELDA'nın elindeki kılıcı vnlayarak havada uçmuş, ufak tefek dedenin kuru göğsüne saplanmıştı..

SURECEK

MERA, havada kartal gibi uçarak...

Yaşlı büyücü AHED'in hayatını kurtarmıştı ama, kendisi de uçmaya varmıştı.

AHED hemen koştu, o anda ölmüş büyücünün göğsüne saplı kılıcın kabzasına yapıştı. Çekip çıkarmak istedi, başaramadı.. Kılıç, dedenin göğüs kafesine saplanmıştı.

Birden acı bir feryat saldı, yanüstü devrildi. Bögürüne inen sivri bir topuk darbesi soluğunu kesmiş, acısı oğırma oturmuştu..

Bu kez AZMELDA saldırdı kılıcın kabzasına. Bir ayağıyla ihtiyarın göğsüne basıp iki eliyle asılınca, bir çekişte çıkardı kılıcı..

Hemen, yerde, belini tutmuş kıvranıp duran AHED'e döndü.. Kılıcı boynuna indirmek, kellesini düşürmek için kaldırdı..

Fakat, indiremedi. MERA, havada kartal gibi uçarak AZMELDA'nın beline sarılmıştı.

İkisi birden yosunlu kaygan taşların üstüne yığıldılar.. Alt alta, üst üstle, döne döne dış soluk kadar gittiler.

AHED, halen belini doğrultamıyor, yattığı yor den, bu iki güzel kadının kaplanlar gibi kapışmasını seyrediyordu.

SURECEK

MERA, yılan gibi dolanmıştı AZMELDA'nın ince bedenine..

AHED de kılıcı ele geçirmişti..

İki genç ve güzel kadın alt alta, üst-üste...

AZMELDA, yaman savaşçıydı ama sepetçi güzeli MERA'nın da elleri kaplan pençesi gibi güçlüydü. Sımsıkı sarıldığı AZMELDA'nın ince bedenine yılan gibi dolanmıştı.

Yere ilk yuvarlandııklarında AZMELDA'nın elindeki kılıç kurtulmuş taş sofada bir dibine savrulmuştu.

AZMELDA, sıkı bir hamle yapıp kılıcı almak istiyor, MERA bırakmıyordu.

AHED, boş durmamış, koşup kılıcı eline geçirmişti. AMERA'yı, canavar ecenin hismine uğramadan kurtarmak istiyordu ama, gözünü sofaya bakan küçük taş bölme odalardan ayırmamıyordu.

"Ya her bir bölmeden iki üç fedai çıkarsa.." diye düşünüyordu..

Ayrıca; iki genç ve güzel kadının yerde alt alta, üst üste boğuşması hoşuna da gitmiyor değildi.. Böyle bir gösteriye Çin panayırlarında bile rastlanmazdı. Üstelik; MERA, dövüşkenlikte AZMELDA'dan hiç

de geri kalmıyordu.. Ne de olsa sokaktan geliyor.. Belli ki, çocukluğunda karakucak güreşlerinde bama (dürüm ekmek) satarken, su dağıtırken pehivelerin nasıl turpan atıkları gözünden kaçmamıştı.

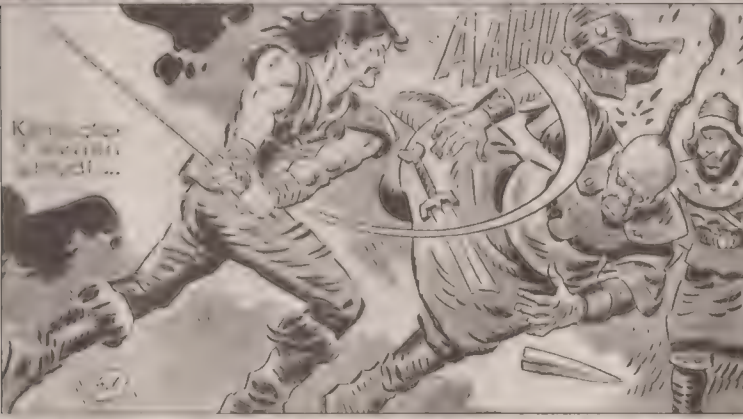
AZMELDA'nın dirsek atışlarına, tekmelerine başıyla karşı koyabiliyordu.

SURECEK

ALPAGO - ERGENEKON'UN 5 ATLISI

Yazan ve
resimleyen

SUAT YALAZ

Büyük avluda ALPAGO, kavgaya sanatının en ince ayarını sergiler gibi dövüyordu. Onu izlemeye varacak gibi yapıyor, sol yandakinin emniyetini veriyordu. Arkadan saldırının kılıcıyla önündeki Çakı bozmasının kamrını deşiyordu.. Fakat, AZ-

MELDA'nın kemikçileri it sürüsü gibiydi. Biri yıkılıyorsa üçü saldırıya geçiyordu. Bu yüksek rütbeli subaylar en iyisinden zırhlar giydiklerinden ALPAGO ölümcül vuruşlar da pek yapamıyordu.

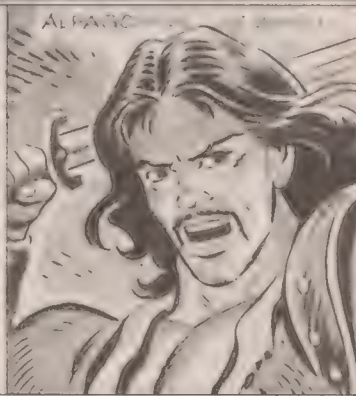
Küçük avluda, AZMELDA'yla boğuşan MERA, başı ucunda şaşkın şaşkın donup duran AHED'e seslendi: - ALPAGO'nun yardımına koş AHED! Ben bu dibdelik saksıyı nasıl olsa haklım! Koş! AHED, lafın sonunu beklemeden fırladı büyük avlu-

ya doğru.. Kemerli kapıdan çıktığı anda MERA çenesine yeni bir dirsekle feleğini şaşırdı.. gözünde şimşekler çaktı, o anda AZMELDA yılan gibi elinden kurtuldu, petçi güzeli ni altına aldı, gırtlığına sandı. SURECEK

ALPAGO - ERGENEKON'UN 5 ATLISI

Yazan ve
resimleyen

SUAT YALAZ

Bu kez AZMELDA kendini zor kurtardı çuvaldızı MERA'nın elinden. Bol yüzüklü yumruğu imdadına yetişti.. İri taşlı, kakmalı yüzüklük demir muştaya gibi indirdi yeri kan-revan içinde bırakıyordu. MERA, yumruklardan kendini korumaya çalış-

ırken AZMELDA da çuvaldızdan kaçmak için ayağa kalkmış, MERA'yı bırakmıştı. Şimdi iki genç kadın, yaralı iki dişi kaplan gibi karşı karşıya yeniden kışkırmaya hazırlanıyordu. AZMELDA, sırtındaki pelerini çıkarmış, MERA'nın çuvaldızına karşı kalkan gibi kullan-

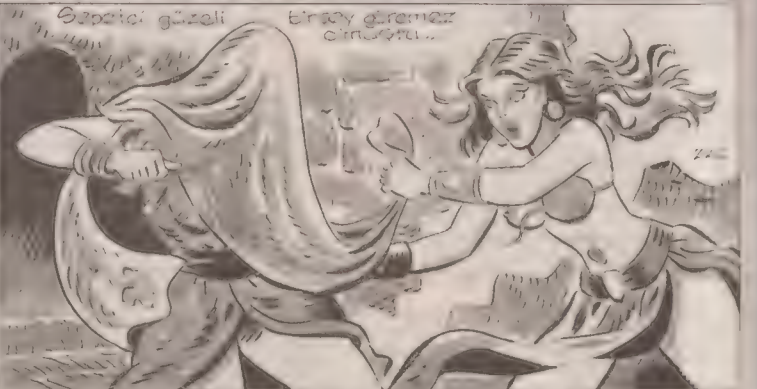
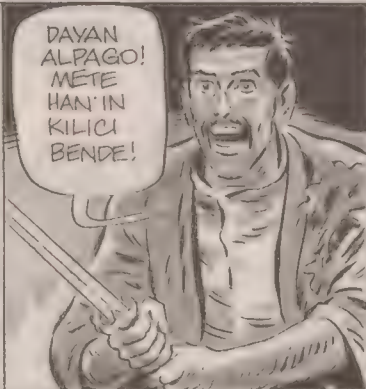
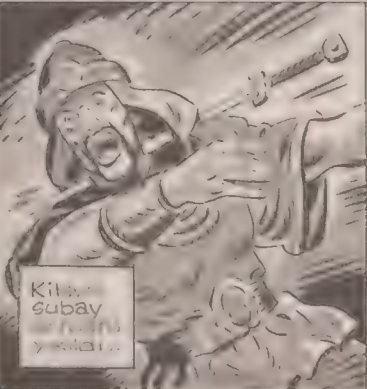
mayı düşünüyordu. Büyük avluda ALPAGO'nun işi gittikçe sarpıyordu.. AHED, ona yardıma gelmişti ama, yarardan çok zararı olmuştu.. Adam öldürmeyi meslek yapmış insanlar karşısında çok çaylak kalıyordu. ALPAGO şimdi

kendisinden çok onu korumak, kollamak zorundaydı.. İste!.. Uzaktan atılan bir çivili topuz sol umdu.. na gelmiş, AHED'i yere yıkmıştı.. Bir Kitay'lı bay da koca yataganını boynuna indirmek istiyordu. SURECEK

ALPAGO - ERGENEKON'UN 5 ATLISI

Yazan ve
resimleyen

SUAT YALAZ

Kitay'lı subayın yataganı havaya kalktı. Duvar-daki çaralar kılını yuzünde ışıltı ışıltı yandı.. Ve Kitay'lı subay sırtüstü yıkıldı.. ALPAGO'nun uzaktan savurduğu kılıç boğazının bir yanından girip oburunden çıkmıştı. AHED, ayağa kalkmış, dövmüşmeye çalışıy-

du.. ALPAGO, belinden üçlü demir çubuğu çekmişti.. İyiydi, güzeldi amma bu demir çubuklar, karşı-sındaki zırhlara bürünmüş düşmana ne kadar etkili olurdu ki?! O sırada AHED'ni sesini duydu:

"ALPAGO DAYAN! METEHAN'IN KILICI BENDE!" Türk ulusunu esaretten kurtaran kutsal kılıç bir mucize yaratmış, AHED'in topuz yarasını iyi edivermişti sanki.. Delikanlı hiçbir şey olmamış gibi, büyük bir hırsla dövüşüyordu.

Fakat, aynı anda, küçük avluda AZMELDA, kılı-atlas pelennini savurup MERA'nın başından açığı geçirmişti.. Sepetçi güzeli hiçbir şey göremez ol-muştu. Rasgele savurduğu çuvaldızı havayı delik deşik rediyordu sadece.. SURECEK

ALPAGO - ERGENEKON'UN 5 ATLISI

Yazan ve
resimleyen

SUAT YALAZ

AZMELDA, bir el çabukluğuyla kızıl pelerini MERA'nın başına sımıştı dolayverdi. Sonra bir ucundan tuttuğu gibi savurdu pelerini ve sepetçi güzelini taş duvara yapıştırdı.

MERA, kafasını fena vurmuştu. Kendini kaybetti, olduğu yere çöktü kaldı. AZMELDA, deli gibi yere

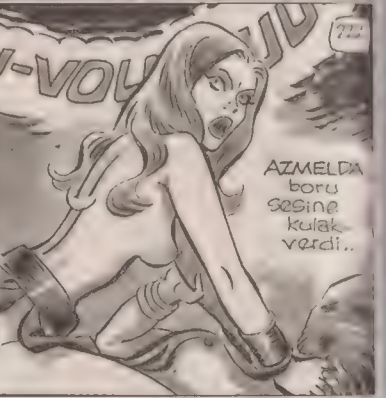
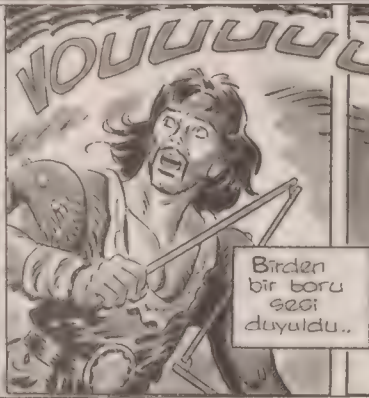
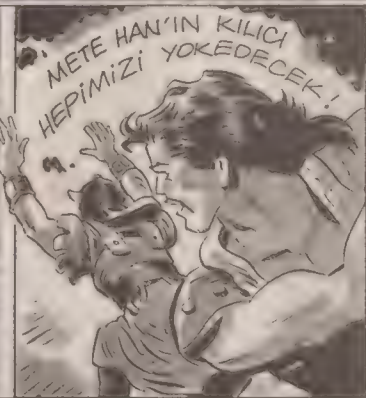
çömeldi, dört ayak üstünde, derin taş kıvrımları arasında çuvaldızı aramaya başladı.

Hangi cehennem gittiği o ufak öldürücü silah?..

ALPAGO - ERGENEKON'UN 5 ATLISI

Yazan ve
resimleyen

SUAT YALAZ

Ön avluda, ALPAGO'yla AHED'in bir sürü su-baya karşı verdikleri kavgaya başarıyla sürüyordu.

kaçmaya başlamışlardı. Avlunun dibindeki kalın kadife perdeli kemerli kapının arkasında birer ikişer yokolup gidiyorlardı.

YOKEDECEK!" Bir başkası: - "Evet, ona kimse karşı duramaz!" demişti, korkudan birbirlerine vuran dişleri arasından.

Büyük bir tehlike doğduğu zaman, bütün askerler, atlı, piyade silahbaşı yapıp büyük alanda toplanmasını buyururdu.

ALPAGO - ERGENEKON'UN 5 ATLISI

Yazan ve
resimleyen

SUAT YALAZ

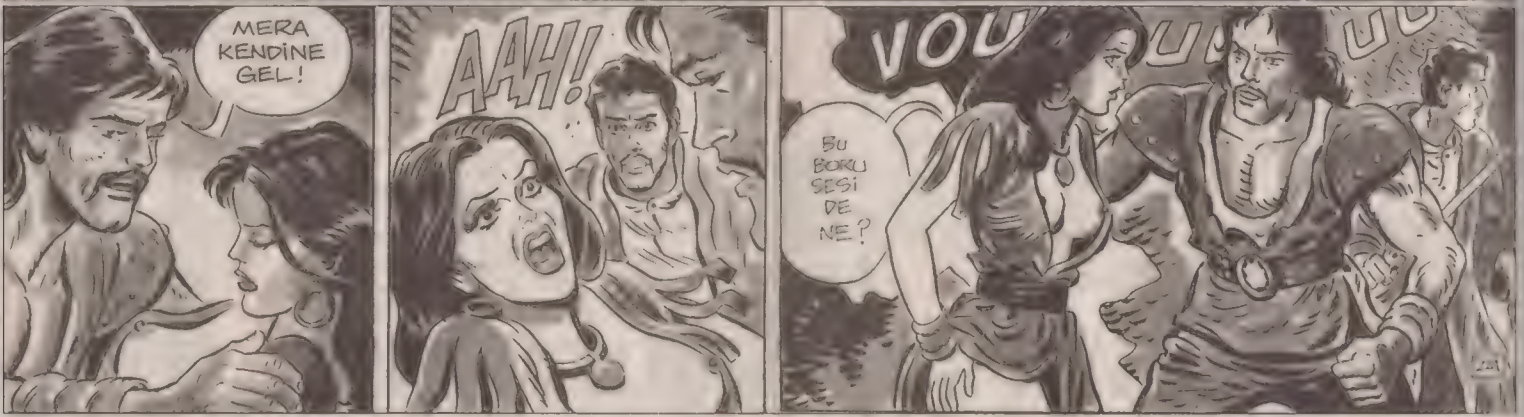

AZMELDA'nın canı sıkılmıştı, çünkü bu büyük tehlike borusunun otmesi emini ancak o verebilirdi.

AZMELDA, yeniden sarıldı, MERA'nın boğazına. Nedense büyük bir hıncı duyuyordu ALPAGO'nun dostu olan bu güzel kadına karşı..

- "DUR AHED! BIRAK GITSINLER! BU KORKU ONLARA YETER!" AHED, istemiye istemiye durdu.

ALPAGO: "MERA'nın yardımına koşalım. Onu unuttuk!" dedi. Ve kemerli geçide atıldı.

ALPAGO, hemen yerde baygın yatan MERA'ya koştu. Yüzünü, boynunu yokladı, sıcaktı. Olmedigini anlayınca yüzünü hafifçe tokattı.
-MERA! MERA! Uyan, kendine gel. Başarıyoruz! Bayılmanın sırası değil!

Baktı, MERA'dan gene ses yok, omuzlarından tutup doğrultmak istedi. İşte o an canihıraş bir çığlık geldi sepetçi güzelinden:
-AAAH!
AHED'in de yarısıyla MERA'yı tutup çevirdiler. Bir

de gördüler ki, koca çuvaldız kaba etine saplanmış duruyor. Biraz önce, AZMELDA'nın o kadar arayıp bulamadığı çuvaldız meğer kumaşın kıvrımları arasında sıkışmıştı.
-Neredeyiz? Nerede o canavar?... Bu boru sesi de

ne?..
ALPAGO:
-Doğru, dedi. Bu soruların karşılığını birlikte araştıralım. MERA, çuvaldızın battığı kaba etini ovuşturdu.
SÖRECİ

ALPAGO, MERA'nın kendine gelmesini beklerken, AZMELDA, Yılanlı Kule'nin gizli geçitlerinden daracık mardivenlerden bir kertenkele hızıyla üst katlara tırmanıyordu.
Sinir bozucu, soğuk boru sesi aralıksız sürüyordu.

du.. Kent halkı sokaklara dokülmüş, damlara çıkmış, uzaktaki Sıla'nın (Yılanlı Kule'yi oluşturan yılanın adı) sislerin üstünden bir görünüp bir kaybolan kırmızı gözlerine bakıyorlardı. Herkes korku içindeydi..

AZMELDA, taş basamakların bir yerinde durdu. Ancak kendisi gibi incecik birinin geçebileceği daracık bir aralıktan öbür tarafa geçiverdi.
Kutsal Ece'nin başveziri yaşlı YAKASEK, insan boyunda iki körüğün kuplarına yapışmış bir o

yana bir bu yana körükliyordu. Her asılışında bir ses yeniden ve daha güçlü çıkıyordu.
YAKASEK, arkasından sessizce sokulan AZMELDA'yı farketmemişti. Farkedecek halde de değildi zaten!..
SÖRECİ

AZMELDA, Başvezir YAKASEK'in arkasına iyice sokuldu. Gözlerinin aklı gene alabildiğine büyümüşü. O güzel kadın, gene korkunç bir görünüm almış, yeniden albızın elçisi kesilmişti.
-Ne yapıyorsun, YAKASEK? dedi.
Yaşlı vezir, bir an irkildi. Sonra, hiçbirşey duy-

mamış gibi körüklere asılmayı sürdürdü.
AZMELDA, sadık vezirinin bir sağ koluna bir de soluna iki kez el yanıyla vurdu. Yoksul ihtiyaç pazurlarına inme inmiş gibi kaskatı kesildi. Öylece kaldı.
AZMELDA, yılan ısıltığı gibi dişlerinin arasından

süzülen bir sesle:
- "Benim yerime göz mü diktin, YAKASEK?" dedi. Ve sıska ihtiyar omuzlarından tutarak kendine çevirdi.
YAKASEK, mıldanır gibi:
- "Halkın kurtuluş zamanı geldi," dedi. Aynı an-

da, iki gözüne, bıçak gibi iki uzun tımağın saplarını diktini hissetti..
- "Yerime göz dikenin gözlerini oyduğumun iyi sen biliyorsun!"
Yaşlı vezir kolllarını kaldıramadı bile...
SÖRECİ

AZMELDA, kendisine iyice yaklaşmış olan öfkeli esirlerin son basamaklara kadar çıkmalarını bekledi. Ve birden, duvardaki canavar kabartmalarından birinin kolunu tutup aşağı çekti.

O anda, kendisini yakalamak üzere olan öfkeli esirler, birbiri üstüne yıkılarak, tepetakla aşağı yuvarlanmaya başladılar.

Tek basamaklar birden aşağı doğru meyillenmişler, merdiveni dümdüz aşağı inen kaygan bir yol haline sokmuşlardı..

Birbiri üstüne düşüp karmakarışık bir insan yığını oluşturan kalabalıktan canıhaş feryatlar yükseliyor-

du:
-AH GÖZÜM!
-AMMANI KILICIM KARNIMA SAPLANDI!
-KAFAMA BASIYORSUN, AYI OĞLU AYI!
ZMELDA, koşarak gelen ALPAGO'ya son bir kez gülerек baktı ve iki heykel arasındaki karanlık bir

boşluğa girdi, kayboldu.
ALPAGO, aynı yere hızla daldı:
-BANA IŞIK GETİRİNİ! diye bağırdı.
MERA, duvarlarda yanan cıralardan birine uzanırken AHED'in sesi duyuldu:
-İŞTE, KAÇIYORI! GÖRDÜM ONU!

SÖRECEK

Hep birden AHED'in gösterdiği yana koşular. Karanlıkta sağa sola çarparak ilerlemek hiç te hoş olmuyordu. Omuzları, bacakları duvardaki sivri çıkıntıların açtığı yaralarla dolmuştu.

MERA'nın tuttuğu چرا söndü sönecek haldeydi. ALPAGO bir ara, ışıklı bir yerden geçmekte olan

AZMELDA'yı gördü. Hemen o yana kaplan gibi fırladı..

Belirsiz bir yerden gelen gün ışığının aydınlatıldığı küçük bir düzlüktü burası... Ve alanı çevreleyen kara kayalıklarda üç küçük mağara ağızı vardı.

ALPAGO, hemen MERA'nın elindeki çırayı aldı,

yerde yaklaştırdı. AZMELDA'nın sivri topuk izleri sağ baştaki mağara içinde kayboluyordu.

ALPAGO, mağara ağızına koşarken AHED'le MERA'ya sesleniyordu:
- BENİ BURADA BEKLEYİN! SAKIN ARKAMDAN GELMEYE KALKMAYIN!

MERA öfkeyle bağırdı arkasından:
- BİZİ ORTADA BIRAKIP NEREYE KAÇIYORSUN!
Mağaranın içlerinden gelen ALPAGO'nun sesi güçlükle duyuldu:
- KUL-ÇULUN SIZI KORUR! ONU BULUN!

SÖRECEK

AZMELDA, ezbere bildiği karanlık ve dolambaçlı yollarda tavşan gibi kaçıyor. Kaçarken, tavan-
dan önüne sarkan bir dev yılanın başını iki eliyle geri
itiyor, lastikten yapılmış, içi yaylarla kurulu kocaman
canavar ısıkları çalarak uzun zaman sallanıyordu.

AZMELDA, biraz sonra, timsahla yılan arası bir

başka korkunç yaratığa hareket veriyor, karanlık dehlizde kaçmaya devam ediyordu.

Birden, karşından gelen ikinci bir AZMELDA çıktı karşısına... Hiç alırmadı. Çünkü bu kocaman bir aynaya yansıyan kendi görüntüsüyüdü..

Dar gelis yolunun sağına soluna gizlenmiş üstü bir

çaklarla dolu iki kapı kanadının kilitlerini serbest bıraktı ve bir deneme yaptı.. Bir kayayı geçidin ağzına doğru yuvarladı. Kaya belli bir yere gelince iki kanat birden hızla kapandılar.. süngüler birbiri içine girdi.. Arada insan olsaydı delik deşik olmuştu..

Kapı kanatlarını yeniden yerine çekti. Ve yandaki

halı döşeli merdivenden çıkıp biraz yukardaki taht benzeri bir divana oturdu. Aynı görüntü karşıdaki dev aynaya vuruyordu...

- Haydi ALPAGO, diye mırıldandı. Geli.. Korkusuz, yenilmez savaşçı.. Seni kollarıma almak için sabırsızlıkla bekliyorum!

SÖRECEK

AZMELDA'nın dudaklarında yine o şeytanca gülücük vardı..

ALPAGO elindeki çirayı söndürmüştü.

Cinsel bir arzuya bekler gibiydi..

233

AZMELDA'nın dudakları yine o şeytanca gülümsemeye gerilmisti. Çıplak dik göğüsleri heyecanla inip kalkıyordu. Gerdani boncuk boncuk terlemisti.

ALPAGO'nun gelmesini ve göğsüne saplanacak bıçaklarla delik delik olmasını cinsel bir arzuya bekler gibiydi..

Karanlık geçitte bir çiranın yaklaştığını gördü.. ALPAGO'yu bul..
Fakat, o ne?!! ALPAGO neden durmuştu ansızın?..
Aynadaki AZMELDA'yı görmüştü, ondan mı?..
Büsbütün hızlanacağına neden duruyordu bu bozkırların vahşi sırtları?!!
Şimdi de elindeki çirayı söndürmüştü.. Görün-

mez olmuştü... Ne yapmak istiyordu?!!

A! Evet! Karanlıkta, görünmeden kaplan gibi Aapansız saldırmaya hazırlanıyordu.. AZMELDA'ya ulaşması için başka yol yoktu. İster istemez süngülü kapakların kendisini beklediği yerden geçecekti..

Ve, genişçe bir yüzeye ayak bastığı anda... AZ-

MELDA, uzun güzel bacaklarını aralamış, kollarını uzatmış, büyük bir açlıkla beklediği en yüksek zevki yaşamak için hazırlanmıştı ki..

Hafif bir gürültü duyuldu. Ve aynı anda süngülü kapaklar hızla kapandı...
Kocaman bir AAAH! sesi mağara duvarlarında çinildi..

SÖRECEK

AZMELDA müthiş bir hazzla sarsıldı..

ALPAGO falan yoktu ortada..

Kulak tozunda patlayan bir tokatla..

BU AYNA OYUNUNU BANA SARIÇİÇEK'İN KOLSUZ OTACISI ÖĞRETMİŞTİ..

234

AZMELDA saçlarının dibinden kuyruk sokumuna, kasıklarından ayak parmaklarına kadar işleyen müthiş bir hazzla sarsıldı. Bir süre öyle kalakaldı.
ALPAGO'nun gittikçe hafifleyen iniltisini dinledi.
Sonra, yerinden kalktı, süngülü kapı kanatlarına yavaş yavaş sokuldu.

ALPAGO'nun her yana saçılmış kollarına basmamak ister gibiydi.. Fakat.. O ne?!!
Yerde kan yoktu!
Kanatlarıdaki süngüler de kimsenin göğsüne saplanmamıştı. Havada asılı kalmış ALPAGO falan yoktu ortada!

Öyleyse.. o "AH" sesi neydi?!!
Kimdi o iniltileri çıkaran?!!

Tam bunları düşünürken, kulak tozunda patlayan bir tokatla gözünde şimşekler çaktı.. yönüştü devrildi..
Tavandan düşen ışıkta ALPAGO'nun savaş tırnısını andıran heykel gibi vücudunu hayal-meyal gördü..

- Bu senin kurduğun tuzak çok eski bir Çin işi ayna oyunudur. Bana, Çin prensesi SARIÇİÇEK'in kolsuz otacısı öğretmişti..
ALPAGO iyice sersemlemiş genç kadını bir kolundan tutup biraz ötedeki ayı postu üstüne sürükledi.
* ALPAGO'nun KOLSUZ KAHRAMAN macerası..

SÖRECEK

Terli vücudu hafif ışıltı taşıyor..

HAYIR BANA BUNU YAPAMAZSIN!

ALPAGO'nun taş gibi bedeni tüm ağırlığıyla AZMELDA'nın üstüne çökmüştü..

235

ALPAGO, bir eliyle, -panterin avladığı ceylanı sürüklemesi gibi- AZMELDA'yı sürüklerken öbür eliyle beyaz kalın tüylü ayı postunu yukardan aşağı düzölge çekti, AZMELDA'yı üstüne fırlattı..

AZMELDA, korku ve şaşkınlık içinde, dili tutulmuş gibi sessiz, ALPAGO'yu seyrediyordu.

Genç akıncı, önce güneş kabartması tokalı kemerini açtı çıkardı. Sonra, ince deriden, parça parça olmuş gömleğini çıkardı.. Terli vücudu hafif ışıltı taşıyor.. Uçkur ipini çözmeye başlayınca AZMELDA başına geleceği anlamıştı:
- HAYIR! diye haykırdı. BANA BUNU YAPAMAZSIN!

BEN KUTSAL ECEYİMİ TANRIÇAYIMI!
ALPAGO uçkurcu çözmüştü bile.

- İnsanlara acı çekirmekten, kan dökmekten hoşlanıyordun, değil mi? Şimdi bu acılı zevkin bir başka türünü tatıracağım sana!
- YAPMA! BEN TANRILARIN GÖNDERDİĞİ KUTSAL

BAKREYİMİ BANA DOKUNURSAN ÇARPILIR...
Sözünü tamamlamamıştı. ALPAGO'nun taş gibi bedeni bütün sertliği, genişliği ve ağırlığıyla üstüne çökmüştü.. Soluğundaki ateş boynuna, kulak memesine değerek değmez, AZMELDA bütün direncini kaybetti.. Kayıtsız şartsız teslim oldu..

SÖRECEK

AZMELDA'nın küçük çığlığı dar geçitten içerilere kadar yankılanmış, korku içinde dikkatle ilerleyen AHED'le MERA'nın kulağına çalınmıştı.
- "Duydun mu?" dedi MERA.
- "Evet," diye yanıtladı AHED, küçük sesiyle. "Bir kadın çığlığı!"
- "Bulduk onu!" dedi MERA, sevinçle.

AHED daha temkinliydi:
- "Yalnız değil. Bir başka ses daha var.. Dinle!"
MERA'nın uzun uzun dinlemesine gerek kalmadı. Herşeyi anlamıştı.
Öne düştü..
Bu kez korkusuz, buruk bir öfkeyle ilerledi.. Sün-
günlü kapı kanatlarına gelince ayak parmakları üstün-

de yükselip şöyle bir baktı.. Dişlerini öfkeyle öyle bir gıcırdattı ki.. neredeyse dış gıcirtisi içerdeki sevişme sesini bastıracaktı..
Ammma, ALPAGO'yla AZMELDA'nın kös (büyük davul) çalınsa duyacak halleri yoktu.. Yılanlar gibi dolanmışlardı birbirlerine..
AHED de, merakını yenemedi. MERA'nın omuzu

üstünden şöyle bir göz atıp çekildi. Sinsi sinsi gülme-
ye başladı..
MERA'nın öfkesi yatışmamıştı..
Yak uçları üstünde yükselip yükselip içerde birbi-
rini yer gibi sevişen iki kızgın düşmanın, beyaz
ay postu üstünde, döne döne boğuşmasını seyredil-
yordu..
SÖRECEK

MERA, burnundan soluyarak kanatlı kapıdan çekildi, sırtını taş duvara dayadı.
Kendisi gibi sırtını duvara dayamış içte gülüm-
seyen AHED'le göz göze geldi..
- Evli misin?
- Bu yaşta bekar dolaşılır mı?
MERA'nın kaşları biraz daha çatıldı.

- İyi bok yemişsin, dedi.
İçeriden ALPAGO'nun homurtusu, AZMELDA'nın
birbirini izleyen küçük çığlıkları geliyordu..
Bu kez, öfkesiz sordu:
- Ağzın sıkı mıdır?
- Balık gibi sessizimdir.
MERA, üstünde zaten iğreti duran, göbeğine

kadar açık fıstığını aşağı indiriverdi. Yere, uzunla-
masına serdi. Boylu boyunca, sırtüstü yattı. Üstün-
de sadece bol paçalı donu kalmıştı..
MERE HAN'ın kılıcı AHED'in elinden kaydı, hafif
bir tıngırtıyla yere düştü..
Genç adam, üstünde ne varsa çıkardı attı.. Se-
petçi güzeline üstüne uzandı. MERA, ALPAGO'ya

duyduğu öfkenin acısını AHED'den çıkarmak ister
gibi, kollarıyla, bacaklarıyla sınıksız sardı delikanlı-
yı.. dudaklarını ağzına aldı, kanatlıcaya kadar em-
di..
Hiç ses çıkarmadan, gözler kapalı, salya-sümük,
ölesiye seviştiler yosun tutmuş ıslak taşlar üs-
tünde..
SÖRECEK

ALPAGO, bir kez daha AZMELDA'nın üstün-
den çekilmek istedi, genç kadın bırakmadı..
- Yanlışımı anladım. Yaptıklarına çok pişma-
nım.. Beni bağışla.. Artık düşmanlık bitsin, dost
olalım.. Ölümüne.. Sonsuza dek konuşulsun
dostluğumuz, aşkımız!.. Senin sadık bir kölen ol-
maya hazırım..

ALPAGO, kızın kollarını zorla çözerek üstün-
den kalktı. Çakışını yukan çekti, belini bağla-
dı..
- Sana inanmıyorum. İlk fırsatta gene insanla-
ra hükmetmek için her türlü kötü yola başvur-
maktan çekinmezsin.. Ayrıca ben istesem bile,
Göktürk devletinin yasaları buna izin vermez!

- KUL-TIGIN seni sever.. İstersen BİLGE KA-
GAN'a da söz geçirebilirsin.. Git, konuş! Bütün
imkanlarını ve yeteneklerini bundan böyle GÖK-
BAYRAK'ın daha yücelerde dalgalanması için
kullanacağını söyle!
ALPAGO, parça parça olmuş deri yeleğini sırtı-
na geçirmeye çalışıyordu.

- Bunu onlara sen söyle! Belki kandırabilirsin!
- Beni ille de onlara teslim mi edeceksin?
- Ben bir askerim. Keyfimce hareket ede-
mem.. Haydi, giyin, gidiyoruz!
AZMELDA yerinden kimıldamadı. Sadece par-
maklarındaki bir dolu yüzükten ikisinin renki
taşını yerinden çıkarıp ağzına attı..
SÖRECEK

ALPAGO, genç kızın, değerli bir pırlanta taşına benzeyen, aslında son derece etkili bir zehir olan iki taşı yutarak hayatına son vermek istediğini anlamıştı. Koştı, kucakladı.. Kollarıyla sardı.
- AZMELDA! NEDEN YAPTIN BUNU! TALİHİMİZİ BİR DENEYECEKTİKİ BELKİ DE BAŞARACAKTIK. HAFİF BİR CEZAYLA KURTULMAN İÇİN ÇALIŞA-

CAKTIM.

AZMELDA, birden elini karnına bastırdı. Bütün bedeninden biraz önceki toz pembe renk çekiliyor, onun yerini hafif morluklar alıyordu.. Gözleri gülüyor-du ama, inci gibi yaşlar yüzünden aşağı yuvarlanıyor-du:

- "Hayır, ALPAGO." diye inledi. "Böylesi daha iyil

Türk yasalari beni asla bağışlamaz. Başımı .. bir kütü-ge koyup celladın baltasıyla ölmektense.. senin kollarında.. seni seyrederek tamuya (ahrete) uçmak.. çok daha güzel.. Yaşamımı en güzel onları yaşayarak.. tamam..ladım. Ne mutlu bana.. Elveda.. sevgili.. ALPAGO'm!

ALPAGO, son nefesin çıktığı renksiz dudaklardan

son bir kez öpmek isterken, bıçaklı kapı kanadı gıcırdarak açıldı. MERA'yla AHED göründüler... ALPAGO gözpinarlarındaki yaşları saklamaya çalışarak:

- Gidin, KUL-ÇULUN'u bulun. Halka, zalim Kutsal Ece'nin öldüğünü müjdesini! Canavar AZMELDA'dan kurtulmaları onuruna 40 gün 40 gece şenlik yapacağını duyursun!

Sayfa 8

Çarşamba,
13 Mart 1996

Hicri Yıl: 1416 Şevval: 23 Rumi Yıl: 1411 Şubat: 29 Kasım günleri: 127 Kible saati: 10.52
GECE: 11 Saat 59 Dak. GÜNDÜZ: 12 Saat 01 Dak. Gündüzün uzaması: 2 dakika 42 saniye

İSTANBUL

İmsak.....	4.48
Güneş.....	6.13
Öğle.....	12.18
İkindi.....	15.36
Akşam.....	18.14
Yatsı.....	19.33

ANKARA

İmsak.....	4.34
Güneş.....	5.57
Öğle.....	12.03
İkindi.....	15.21
Akşam.....	17.59
Yatsı.....	19.17

İZMİR

İmsak.....	4.59
Güneş.....	6.20
Öğle.....	12.26
İkindi.....	15.41
Akşam.....	18.22
Yatsı.....	19.38